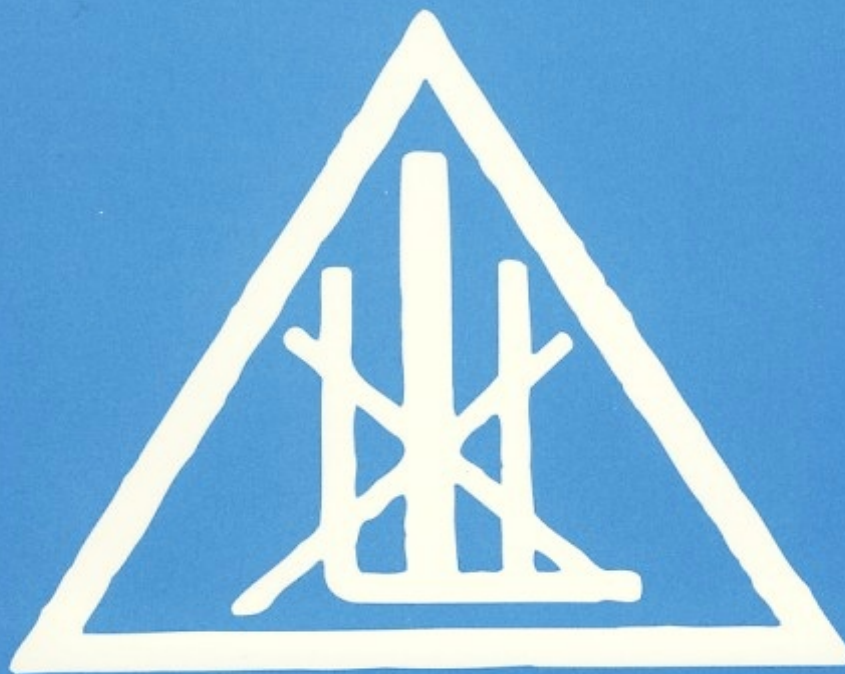

ALICE A. BAILEY

TELEPATI

Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekøbst, 2. udgave, 1994
Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab i den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

Alice A. Bailey

Telepati

og det æteriske legeme

2. reviderede udgave

ESOTERISK CENTER FORLAG

Telepati og det æteriske legeme

Originaltitel: Telepathy and the Etheric Vehicle

© Copyright 1950 by Lucis Trust, Genève, London, New York

1. udgave Borgens Forlag 1980

2. reviderede udgave © Esoterisk Center Forlag 1996

Oversættelsen er et gruppearbejde

Trykt hos Narayana Press, Gylling

ISBN 87-88365-23-9

www.shop-ecf.dk

info@shop-ecf.dk

Indhold

	Side
Uddrag af Tibetanerens erklæring.	7
Diagram: Menneskets konstitution – vort solsystems syv plan	9
Diagram: En Sollogos' evolution.	10

1. DEL

LÆREN OM TELEPATI

1. kapitel: Området for telepatisk samspil.	12
2. kapitel: Telepatisk arbejde.	21
3. kapitel: Tre typer telepati.	25
4. kapitel: De tre involverede energityper.	33
5. kapitel: Den tiltagende telepatiske kontakt.	38
6. kapitel: Telepatisk gruppearbejde.	43
7. kapitel: Impressionsvidenskaben eller videnskaben om indtryk.	47
8. kapitel: Kontakt – den højeste videnskab.	56
9. kapitel: Ekspanderende områder for bevidst samspil eller vekselvirkning.	61
10. kapitel: Kontinuerlig åbenbaring af relationer.	66
11. kapitel: Resultater af kontakt og modtagelighed.	76
12. kapitel: Relation mellem det menneskelige og det hierarkiske center.	83
13. kapitel: Telepatisk sensitivitet – en normal udvik- ling.	92
14. kapitel: Relationernes højere aspekter.	104
15. kapitel: Interplanetariske og ekstraplanetariske relationer.	116

2. DEL

LÆREN OM DET ÆTERISKE LEGEME

1. kapitel: Det æteriske legemes natur.	132
2. kapitel: Fundamentet for ikke-separatisme.	140
3. kapitel: Planetariske og menneskelige centre.	149
4. kapitel: Centrene og personligheden.	156
5. kapitel: Rummets natur.	164
6. kapitel: Det planetariske liv – et center i solsys- stemet.	169
Register.	185

Uddrag af Tibetanerens erklæring

Det er tilstrækkeligt at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en bestemt grad, og det siger jer kun lidt, for alle er disciple fra den mest beskedne aspirant op til og hinsides Kristus selv. Jeg lever ved Tibets grænse og i et fysisk legeme ligesom alle andre mennesker. Undertiden, når mine øvrige pligter tillader det, leder jeg (eksoterisk set) en stor gruppe tibetanske lamaer. Dette er årsag til det forlydende, at jeg er abbed for dette særlige lamakloster. De, der er forbundet med mig i Hierarkiets arbejde (og alle sande disciple deltager i dette arbejde), kender mig under et andet navn og embede. A.A.B. ved hvem jeg er, og kender to af mine navne.

Jeg er en af jeres brødre, som er vandret et lille stykke længere ad vejen end den almindelige studerende, og som derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg har stridt og kæmpet mig frem til mere lys end det, aspiranter kender, som læser disse linjer, og derfor må jeg nødvendigvis virke som overbringer af lyset. Jeg er ikke en gammel mand efter lærernes opfattelse, og dog er jeg heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde er at undervise og udbrede kendskabet til den urgamle visdom, hvor som helst jeg finder genklang, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at være til støtte for mestrene M. og K.H., når som helst lejlighed gives, for i lang tid har jeg været forbundet med dem og tilknyttet deres arbejde. I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser over for den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvsk tjeneste for menneskeheden – ikke for mesteren.

De bøger, jeg har skrevet, er sendt ud uden krav på anerkendelse. De kan være korrekte, sande og nyttige eller ikke; det er jer, der skal efterprøve deres sandhed gennem praktisk anvendelse og opøvelse af intuition. Hverken jeg eller A.A.B. er det mindste interesseret i at få dem erklæret for inspirerede skrifter, eller at nogen (med tilbageholdt åndedræt) skal omtale dem

som et af mestrenes værker. Hvis de fremlægger sandheden på en sådan måde, at den naturligt viderefører den lære, der allerede er givet til verden, og hvis den information, der gives, kan løfte den åndelige stræben og viljen til at tjene fra det emotionelle plan, op til det mentale (det plan hvor mestrene *kan* findes), vil formålet med dem være nået. Hvis den undervisning, der gives, finder genklang i de oplyste åndsarbejdere i verden og fremkalder glimt af intuition, lad da læren blive accepteret; men ellers ikke. Hvis disse udsagn kan bekræftes eller anses for sande ifølge loven om overensstemmelse, er det godt og rigtigt. Men skulle det ikke være tilfældet, da bør den studerende ikke acceptere det, der siges.

August 1934

Menneskets konstitution

En Sollogos' evolution

1. DEL

Læren om telepati

1. Kapitel

Området for telepatisk samspil

Et kendetegn på den nye gruppe af verdenstjenere og vidende er, at der ikke findes en ydre organisation, der holder dem sammen; *de holdes sammen af en indre tankestruktur* og ved hjælp af en telepatisk indbyrdes forbindelse. De store, som vi alle søger at tjene, er på denne måde forbundet og kan – ved det mindste behov og med det ringeste kraftopbud – komme i forbindelse med hinanden. De er alle afstemt efter en bestemt vibration.

I de nye grupper findes mennesker, som er meget forskellige; de befinder sig på forskellige stråler, er af forskellig nationalitet, og er hver især et produkt af vidt forskellige omgivelser og arv. Ud over disse åbenlyse faktorer er der en lige så stor forskel i de pågældende sjæles livserfaring. Problemet kompliceres yderligere af den lange vej, som alle har tilbagelagt, og de mange faktorer (der skyldes en fjern og tåget fortid) som har medvirket til at gøre enhver af dem til det, han er i dag. Når man derfor opholder sig ved de forhindringer og vanskeligheder, der opstår af disse forskellige forhold, rejser spørgsmålet sig med det samme: Hvad udgør deres fælles grundlag, og hvad er det, der muliggør et samspil mellem disse forskellige sind? Svaret på dette spørgsmål er af den allerstørste betydning og kræver en klar forståelse.

I bibelens ord: »I Ham lever og røres og er vi« har vi et ud-sagn om en fundamental lov i naturen og et grundlag for den kendsgerning, der betegnes med det ret så meningsløse ord: *Allestedsnærværelse*. Allestedsnærværelse har sin basis i universets substans og i det, videnskaben kalder æteren; dette ord »æter« er en fælles betegnelse, der dækker det ocean af energier, som er forbundet indbyrdes, og som udgør vor planets sammenhængende energilegeme.

I behandlingen af emnet telepati må man derfor gøre sig klart, at det æteriske legeme for en hvilken som helst form i naturen er en integreret del af Guds egen substantielle form – ikke

den tætte fysiske form, men det, som esoterikere kalder den formskabende substans. Vi anvender ordet »Gud« som betegnelse for det Ene Liv, som beliver alle former på det ydre, objektive plan. Ethvert menneskes æteriske legeme eller energilegeme er derfor en integreret del af selve klodens æteriske legeme, og dermed også af solsystemets. Gennem dette medium er ethvert menneskeligt væsen forbundet med ethvert andet udtryk for det guddommelige liv, fra det mindste til det største. Det æteriske legemes funktion er at modtage energiimpulser og blive tilskyndet til aktivitet af disse impulser eller kraftstrømme, som udgår fra en eller anden kilde. Det æteriske legeme er i virkeligheden intet andet end energi. Det består af myriader af krafttråde eller fine energistrømme, der er forbundet med det emotionelle og mentale legeme og med sjælen gennem deres koordinerende virkning. Disse energistrømme påvirker på deres side det fysiske legeme og animerer det til en eller anden aktivitet, i henhold til kvaliteten og styrken af den energitype – det kan være en hvilken som helst – som dominerer det æteriske legeme i et givet øjeblik.

Gennem det æteriske legeme cirkulerer derfor energier, som udgår fra et eller andet sind. Når det drejer sig om menneskehedens masser, er der tale om en ubevidst reaktion på det styrende universelle sind; dette kompliceres i vore dage af en voksende modtagelighed for masseideer – der undertiden kaldes den offentlige mening – idet menneskets tænkning er under hurtig udvikling. I den menneskelige familie findes også de, der reagerer på den indre gruppe af tænkere, som virker i mental materie, og som fra livets subjektive side kontrollerer tilsynkomsten af den store Plan og manifestationen af det guddommelige formål.

Denne gruppe tænkere deler sig i syv hovedgrupper, og over dem står de tre store væsener eller overbevidste entiteter. Disse tre er Manuen, Kristus og Mahachohanen, og de arbejder først og fremmest ved at påvirke adepts og indviedes bevidsthed. Disse sidste øver på deres side indflydelse på disciplene i verden, og disse disciple – hver på deres sted og på eget ansvar – arbejder på at virkeliggøre deres opfattelse af Planen og søger så vidt muligt at give den udtryk. Som I kan se, er der tale om

en nedtrappingsproces, der mindsker vibrationshastigheden, indtil den er tilstrækkelig lav til at påvirke det fysiske plans materie og således muliggøre bestemte virkninger på det fysiske plan. Disse disciple har hidtil arbejdet meget alene, undtagen når en karmisk forbindelse har ført dem sammen og afsløret dem for hinanden; den telepatiske kommunikation har været principielt begrænset til Hierarkiet af adepter og indviede, både i inkarnation og ude af inkarnation, og til deres individuelle arbejde med deres disciple.

Det anses nu imidlertid for muligt at etablere en lignende relation og telepatisk forbindelse mellem disciple på det fysiske plan. Uanset hvor de befinder sig, vil det til sidst være muligt for denne gruppe af mystikere og vidende at kommunikere med hinanden, og nogle gør det allerede nu. En fundamental mystisk idé eller en ny åbenbaring af sandheden bliver pludselig erkendt af mange og vil derfor komme til udtryk samtidigt gennem manges tænkning. Ingen kan som enkeltperson påberåbe sig retten til den formulerede sandhed eller det bekendtgjorte princip. Mange tænkere har registreret det. Det siges som regel, meget generelt, at disse mennesker er kommet i berøring med de indre tankestrømme eller har responderet på det universelle sinds påvirkning. Bogstaveligt og teknisk set er det ikke tilfældet. Det universelle sind kontaktes af et medlem af det planetariske Hierarki, og der uddrages det, som er i overensstemmelse med dette medlems mentale tilbøjelighed og udrustning og det, som af denne adept opfattes som det umiddelbare behov. Derefter præsenterer han den nye idé, den nye opdagelse eller en ny åbenbaring for de andre adepter (naturligvis telepatisk, mine brødre) og senere, når de har diskuteret den, for sin gruppe af disciple. Blandt dem finder han en discipel, som reagerer mere beredvilligt og intelligent end de andre, og denne kan da ved hjælp af sin klare tænkning og evnen til at formulere tankeformer påvirke andres tænkning. Disse andre opfatter ideen som deres egen; de griber den og udarbejder den i praksis. Enhver betragter det som sit særlige privilegium at gøre dette, og på grund af den enkeltes specielle evne og spontane ansvarsfølelse

vil hver især sætte hele sin energi ind på at arbejde og kæmpe for sin tankeform.

Et eksempel på dette forløb findes i historien om Folkeforbundet. En af visdommens mestre, Serapis, søgte (før han påtog sig sit specielle arbejde) at bringe en konstruktiv idé igennem for at hjælpe menneskeheden. Han undfangede ideen om en verdensenhed på politisk plan, som skulle tage form gennem en intelligent sammenslutning af nationerne med det formål at skabe international fred. Han præsenterede ideen for adepternes konklave, og man var sikker på, at noget kunne gøres. Mesteren Jesus påtog sig at give ideen videre til sin gruppe af disciple, da han arbejdede i Vesten. En af disse disciple på det indre plan greb forslaget og gav det videre (eller rettere nedtrappede det), indtil oberst House kunne opfatte det i sin hjerne. Uden at erkende, hvorfra ideen kom (herom var han aldeles uvidende), forelagde han den for en sjette stråle aspirant ved navn Woodrow Wilson. Derefter blev ideen, nu styrket af en mængde lignende tanker i manges sind, præsenteret for verden. Det må huskes, at en discipels opgave er at fokusere en energistrøm af en eller anden art på det fysiske plan, hvor den kan blive et magnetisk kraftcenter, der kan tiltrække lignende ideer og tankestrømme, som ikke er stærke nok til et selvstændigt liv eller til at udøve en tilstrækkelig stærk indflydelse på den menneskelige bevidsthed.

I enhed er styrke. Dette er den anden lov for telepatisk kommunikation.

Den første lov er:

1. Evnen til at kommunikere findes i selve substansen, den er potentielt til stede i æteren, og betydningen af telepati findes i ordet *allestedsnærværelse*.

Den anden lov er:

2. Samspillet mellem mange sind skaber denne tankes enhed, som er magtfuld nok til at blive registreret af hjernen.

Her har vi en lov, som styrer subjektiv aktivitet, og en anden lov, som styrer objektiv manifestation. Lad os fremsætte disse love så enkelt som muligt. Når hvert medlem af en gruppe kan fungere i sin mentale bevidsthed uhindret af hjernen eller den emotionelle natur, vil han opdage universaliteten af *det mentale princip, som er det første eksoteriske udtryk for sjælsbevidsthed*. Han vil træde ind i en verden af ideer, blive opmærksom på den gennem det fintmærkende mentale modtagerapparat. Han vil da søge at finde dem, der er modtagelige for den samme slags ideer, og som reagerer på de samme mentale impulser samtidig med ham selv. Når han forener sig med dem, opdager han, at han er i kontakt og forbindelse med dem.

Forståelsen af den første lov fremkalder resultater i sindet eller mentallegemet. Forståelsen af den anden lov fremkalder resultater i den mindre modtagerstation hjernen. Dette beror på, at det enkelte menneskes mentale reaktion bliver styrket gennem de mentale reaktioner hos andre, som modtager på samme måde. Man vil derigennem opdage, at denne kommunikationsproces, som styres af disse to love, altid har været i brug blandt adepterne, de indviede og de ældre disciple, som befinder sig i fysiske legemer. Nu skal denne proces udvides og til stadighed udvikles igennem den gruppe mystikere og verdenstjenere, der nu vil stå frem, og som udgør kimen til verdensfrelseren.

Kun de, der ved noget om betydningen af koncentration og meditation, og som kan holde tanken vedvarende i lyset, vil kunne forstå den første lov og begribe det samspil af tankestyrede energier, der for det første finder udtryk i en inspireret tænkens sind og for det andet i den opmærksomme verdenstjeners sind, der søger at indstille sin bevidsthed på de tankeprocesser, der indeholder nøglen til den endelige verdensfrelse. Den tankestyrende energi har sit udspring i en tænk, som kan træde ind i det guddommelige sind, fordi han har overskredet sin menneskelige begrænsning; den tankestyrede modtager er det menneske på det ydre plan, som har koordineret sin hjerne, sit sind og sin sjæl.

Det er en kendsgerning, at allestedsnærværelse, som er en lov i naturen og baseret på den omstændighed, at alle formers æteriske legemer tilsammen udgør verdens æteriske legeme, gør *alvidenhed* mulig. Den planetariske Logos' æteriske legeme bringes i aktivitet af hans målrettede vilje. Energi er resultatet af hans tankeform, der virker i og gennem hans energilegeme. Denne tankeform rummer og er udtryk for hans formål med verden. Alle former under den menneskelige og de menneskelige former op til det fremskredne menneskes stadium styres af den guddommelige tanke via deres energilegemer, som er en integreret del af helheden. De reagerer imidlertid ubevidst og uintelligent. Den fremskredne del af menneskeheden, mystikerne og de vidende er i stigende grad ved at blive bevidst om den intelligens, som styrer evolutionsprocessen. Når denne bevidsthed yderligere udvikles, og det individuelle sind bevidst bringes i forbindelse med Guds sind, som kommer til udtryk gennem det oplyste sind og tænkningen hos Hierarkiets adepter, vil vi få en stadig forøgelse af alvidenhed. Dette er hele historien om telepatisk samspil i dets sande betydning; det skildrer udviklingen af det oligarki af udvalgte sjæle, som til sidst vil styre verden, som vil blive valgt til at styre, og som vil blive anerkendt af masserne som egnede til dette høje embede på grund af den koordination, de har etableret imellem:

1. Det universelle sind.
2. Deres individuelle sind eller tænkning, oplyst af sjælsbevidsthed.
3. Hjernen, som reagerer på sindet eller den individuelle tænkning, og
4. den gruppe, hvis sind og hjerne på samme måde er afstemt og telepatisk forbundet.

Med hensyn til disciple og aspiranter til disciplenskab så formodes deres tænkning eller sind i nogen grad at være afstemt efter sjælen, således at sjæl, sind og hjerne er koordineret og er begyndt at fungere som en enhed. Dette er det individuelle ansvar. Derefter kommer opgaven at lære at blive lydhør over for

gruppen og at finde og kontakte de tænkere, som aktiviseres af de samme tankestrømme. Dette må opøves. Hvordan, mine brødre, skal dette gøres? Lad os se på de forskellige typer af telepatisk virksomhed.

Det uudviklede menneske, den mand eller kvinde, som ikke er mentalt polariseret og ikke tænker, kan godt være og er ofte telepatisk, men det center, gennem hvilket de kommunikerer, er solar plexus. Forbindelseslinjen er da fra solar plexus til solar plexus. Det er derfor *instinktiv telepati* og har i ethvert tilfælde at gøre med *følelse*. Det medfører uundgåeligt udstråling fra solar plexus, der i dyreriget sædvanligvis tjener som instinktiv hjerne. Denne type telepatisk kommunikation er særdeles karakteristisk for menneskets animale natur, og et af de bedste eksempler på denne telepatiske forbindelse er den, som eksisterer mellem en mor og hendes barn. Det er denne type telepati, som er mest fremherskende ved almindelige spiritistiske seancer. Der etablerer mediet helt ubevidst en telepatiske forbindelse med mennesker i kredsen; deres følelser, bekymringer, sorger og ønsker træder synligt frem og bliver en del af den såkaldte »tydning«. Både mediet og de, der sidder i kredsen, fungerer gennem det samme center. Hos denne klasse af medier og ved denne type seancer vil den højt intelligente og mentalt polariserede mand eller kvinde intet lære, og sandsynligvis vil de slet ikke modtage noget budskab, undtagen et forfalsket. Når det derfor kom til videnskabelige undersøgelser gennem personer, der var skolet dertil, har fysiske fænomener været mest fremherskende og ikke de mere subtile former for psykisme. Hvor de mere subtile former for »extrasensory perception« (ESP) har været involveret, har forsøgspersonerne enten været ganske unge eller først i tyverne og har derfor i overvejende grad og helt naturligt været fokuseret i deres emotionelle følelseslegeme. Dette er tilfældet, selv når de er udpræget intellektuelle.

Denne telepatiske kommunikation findes derfor i to former og involverer altid solar plexus:

- a. Den vil foregå fra solar plexus til solar plexus mellem to almindelige mennesker, som er emotionelle, styret af ønsker

- og hovedsagelig centreret i deres astrale og animale legemer.
- b. Den vil foregå mellem sådan en »solar plexus person«, hvis jeg må kalde ham sådan, og en højere type, hvis solar plexus fungerer aktivt, men hvis strubecenter ligeledes er aktivt. Denne mennesketype registrerer i begge centre – forudsat at den opfangede tanke, udsendt fra solar plexus personen, har nogen mental substans eller energi i sig. Ren følelse og udelukkende emotionelle udstrålinger mellem mennesker nødvendiggør kun solar plexus kontakt.

Senere, når gruppearbejde i telepati bliver taget op, hvori høj og uselvsk følelse, hengivenhed, aspiration og kærlighed er involveret, og hvor gruppen arbejder med ren kærlighedsenergi, vil kommunikationen foregå fra hjerte til hjerte og fra én gruppes hjerte til en anden gruppes hjerte. Den ofte anvendte udtryksmåde »at tale fra hjerte til hjerte« er i vor tid som regel misvisende, men engang vil den blive sand. For øjeblikket er det sædvanligvis en solar plexus samtale.

Den anden form for telepatisk virksomhed er den fra sind til sind, dvs. fra tænker til tænker. Det er med denne form for kommunikation, at den højere forskning i dag beskæftiger sig. Kun mentale typer medvirker, og jo mere emotion, følelse og stærkt begær kan elimineres, des bedre og mere akkurat kan arbejdet udføres. Et stærkt ønske om at opnå resultater i de telepatiske forsøg, og frygt for, at de skal mislykkes, er den sikreste vej til at spolere en frugtbar indsats. I al virksomhed af denne art er en ubundet holdning og indre afstand en virkelig forbundsfælle. Forskere på disse områder burde ofre mere tid og omtanke på at erkende de forskellige krafttyper. De må være opmærksomme på, at emotion eller begær hos den modtagende part skaber udadgående energistrømme, der tilbagekaster eller frastøder det, der søger kontakt, som fx den bevidst udsendte tanke fra nogen, der søger at skabe kontakt. Hvis disse tankestrømme er tilstrækkelig stærke, virker de som en boomerang og returnerer til det center, hvorfra de blev udsendt, og de drages tilbage af kraften fra den vibration, der udsendte dem. Dette er den skjulte årsag til:

- a. Den mislykkede bestræbelse hos den, der udsender eller overfører; et stærkt ønske om at skabe et tilfredsstillende indtryk vil drage den udsendte tanke tilbage til afsenderen.
- b. Den mislykkede bestræbelse hos den modtagende part, hvis eget intense ønske om et godt resultat udsender en sådan strøm af energi, at den indkommende energi bliver standset, blokeret og drevet tilbage dertil, hvorfra den kom; eller, hvis modtageren er klar over dette og søger at tilbageholde sine ønskers strøm, så vil det ofte kun lykkes for ham at omgive sig med en mur af tilbagetrængte ønsker, som intet kan gennembryde.

2. Kapitel

Telepatisk arbejde

Telepati og de dermed forbundne kræfter vil først blive forstået, når man kender mere til kræfternes, udstrålingens, strålingens og energistrømmenes natur. Dette er nu hurtigt ved at ske, idet videnskaben trænger dybere ind i energiernes hemmeligheder og begynder at arbejde – som okkultisten – i kræfternes verden.

Vi må også erindre, at vi først, når de anvendte centre bruges bevidst, får det omhyggeligt tilrettelagte arbejde, der vil give frugtbare resultater. En følelsesbetonet person fx, som især anvender solar plexus centret, prøver at få kontakt med en mental type. Heraf vil der kun opstå forvirring. De to parter anvender forskellige centre og er sensitive over for visse typer kraft, men lukkede over for andre. Andre personer igen, som er mentalt polariserede og derfor sensitive over for lignende vibrationer, søger at få telepatisk kontakt, når en af parterne er under følelsesmæssigt pres og derfor ikke modtagelig, eller en af parterne er intenst optaget af et mentalt problem og derfor omgivet af en mur af tankeformer, der gør ham utilgængelig for indtryk. Heraf kan I se, i hvor høj grad en kultivering af ubundethed er nødvendig for et vellykket telepatisk arbejde.

Alle, der søger at gå discipelskabets vej, bestræber sig på at leve i hovedcentret og at bringe sjælens kræfter ind gennem meditation. Problemet, som I alle står overfor som disciple, der er ved at opøve telepatisk sensitivitet, beror på to forhold:

- a. Hvilket af jeres tre legemer der er det mest aktive; det antyder, hvor I lever subjektivt det meste af tiden.
- b. Hvilket center der kommer stærkest til udtryk i jeres konstitution, og gennem hvilket I på en let måde kommer i kontakt med det moderne livs forhold. Hermed mener jeg: Hvor, i helt bogstavelig forstand, jeres livsenergi hovedsageligt er

fokuseret, og jeres følelsesenergi stærkest kommer til udtryk.

En forståelse heraf vil gøre det lettere for jer at arbejde og at foretage intelligente forsøg. Derfor, iagttag jer selv omhyggeligt og dog upersonligt og søg at opdage årsagen til de opståede virkninger, for heraf kan I lære meget.

Den tredje type telepati er den, der foregår fra sjæl til sjæl. Dette er den højeste form for telepatisk virksomhed, der er mulig for menneskeheden, og er den form for kommunikation, der er ansvarlig for alle de inspirerede skrifter med virkelig styrke, for verdens hellige skrifter, for de sande oplyste udtalelser og de inspirerede talere samt for symbolsproget. Det er kun muligt, hvor der er en integreret personlighed og på samme tid en evne til at polarisere sig i sjælsbevidstheden. Sindet og hjernen må desuden koordineres korrekt og bringes i samklang.

Det er min hensigt yderligere at belyse den kommunikationsvidenskab, der begyndte med følesansen og udviklede sig gennem lyd, symboler, ord, sprog, skrift, kunst og videre til et stade for højere symboler, vibrationskontakt, telepati, inspiration og indre oplysning. Jeg har imidlertid i det her anførte berørt de mest generelle retningslinjer, og vi vil tage de særlige detaljer op senere.

I den kommende nye tidsalder vil de telepatiske kommunikatorers virksomhed være en af de vigtigste, og det vil være af værdi at tilegne sig en vis forståelse af dens betydning og teknik. Jeg vil derfor sammenfatte ovenstående instruktioner og fremføre følgende:

1. Telepatisk kommunikation – i forbindelse med enkelte mennesker – finder sted
 - a. mellem sjæl og sind;
 - b. mellem sjæl, sind og hjerne.

Dette for så vidt det drejer sig om den individuelle indre udvikling.

2. Når det drejer sig om enkelte mennesker indbyrdes, finder den telepatiske kommunikation sted
 - a. mellem sjæl og sjæl;
 - b. mellem sind og sind;
 - c. mellem solar plexus og solar plexus og derfor rent emotionelt;
 - d. mellem alle disse tre energiaspekter samtidig i tilfælde af meget fremskredne mennesker.

3. Telepatisk kommunikation finder også sted
 - a. mellem en mester og hans discipel eller disciple;
 - b. mellem en mester og hans gruppe og en gruppe eller grupper af sensitive og aspiranter på det fysiske plan;
 - c. mellem subjektive og objektive grupper;
 - d. mellem det okkulte Hierarki og grupper af disciple på det fysiske plan;
 - e. mellem Hierarkiet og den nye verdenstjenergruppe, for derigennem at nå menneskeheden og løfte den nærmere til dens mål.

Dette hører ind under den nye videnskab om gruppers telepatiske kommunikation, hvis laveste udtryk er den velkendte flok- eller massetelepati. Denne instinktive telepati, som kan ses i et fugletræk, der reagerer som en enhed, eller den dyriske telepati, som på gådefuld vis tjener til at styre bevægelserne hos dyreflokke, eller den hurtige spredning af information hos uciviliserede og uintelligente folkeslag – disse er alle eksempler på den lavere manifestation af en indre åndelig realitet. Et overgangsstadium af denne instinktive aktivitet – i det store og hele baseret på solar plexus reaktioner – kan iagttages i den moderne massepsykologi og den offentlige mening. Den er, som vi ved, hovedsagelig emotionel, uintelligent, astral og ustabil i sit udtryk. Dette er nu hastigt ved at ændre sig til det, vi kan kalde en »intelligent offentlig mening«, men kan kun svagt registreres, da den er forbundet med strube- og ajenacentrets aktivitet. Vi har derfor:

1. Instinktiv telepati
2. Mental telepati
3. Intuitiv telepati

Jeg vil minde jer om lige fra begyndelsen, at sensitivitet over for en mesters tanker, sensitivitet over for ideernes verden og sensitivitet over for intuitive indtryk alle er former for telepatisk sensitivitet.

I enhver overvejelse over dette emne er det indlysende, at tre vigtige faktorer må tages i betragtning:

1. Den, som *initierer*. Jeg bruger bevidst dette ord, fordi evnen til at arbejde telepatisk, både som initiativtager og som modtager, er nært forbundet med indvielse og er et af tegnene på, at et menneske er modent til denne proces.
2. *Modtageren* af det, som meddeles til ham »på tankens vinger«.
3. *Mediet*, gennem hvilket det er hensigten at overføre tanken, ideen, ønsket, indtrykket og dermed en form for kundskab.

Dette er den enkleste fremstilling af den fundamentale proces og antyder tillige den mest elementære forståelse af den tanke, der så ofte udtrykkes i *Bhagavad Gita* i de ord, som i Vesten er blevet oversat til: Den vidende, området for viden og det, som vides. I har ofte fået fortalt, at enhver hellig bog – fx *Bhagavad Gita* – giver mulighed for mange fortolkninger, afhængig af læserens eller sandhedssøgerens udviklingstrin. Denne fortolkning af *Bhagavad Gita*'s ord: Kommunikator, kommunikation og modtager kræver endnu nærmere belysning, og i den idé, jeg har givet jer her, ligger et vink.

3. Kapitel

Tre typer telepati

Lad os nu mere detaljeret gennemgå de tre typer telepati: Instinktiv telepati, mental telepati og intuitiv telepati. Disse tre skaber forskellige former for aktivitet og berører forskellige kommunikationsområder.

1. *Instinktiv telepati* er baseret på de energi-impulser, der kommer fra et æterisk legeme og skaber indtryk i et andet. Mediet, der anvendes i denne kommunikation er, som vi har set, den æteriske substans, der er fælles for alle legemer, og som nødvendigvis er ét med planetens æteriske substans. Området omkring solar plexus (om end ikke direkte forbundet med dette center, da det eksisterer som et selvstændigt instrument adskilt fra alle andre instrumenter eller centre) er sensitivt over for den æteriske energipåvirkning, for dette område i æterlegemet er i direkte »berøring« med astrallegemet eller følelseslegemet. Ligeledes findes tæt ved solar plexus det center nær milten, som er det direkte redskab for den indstrømmende *prana* i den menneskelige mekanisme. Det instinktive svar på æterisk kontakt var kommunikationsmåden i lemurisk tid, og det erstattede stort set tanke og tale. Det drejede sig hovedsageligt om to slags indtryk: Det, som havde at gøre med selvopholdelsesdriften, og det, som vedrørte forplantningen. En højere form for denne instinktive telepati tilkendes i den talemåde, vi så hyppigt anvender: »Jeg har en fornemmelse af. . .« Den er udpræget astralt orienteret og virker gennem den astrale substans, idet der anvendes solar plexus området som en sensitiv modtager for påvirkning og indtryk.

Et punkt må I her gøre jer klart, og det bør I tænke over. Denne *astrale* (ikke æteriske) sensitivitet eller »følelsetelepati« er i udpræget grad den atlantiske måde at kommunikere på, og den indbefattede definitivt brugen af solar plexus centret som modtager; den udstrålende part (hvis jeg må bruge et sådant udtryk) brugte imidlertid hele mellemgulvsområdet. Det

var som om en samling kræfter eller udstrømmende energibølger brød igennem og kom til syne i denne del af menneskelegemet. Det relativt store område, hvorfra informationen blev sendt ud, fungerede som et stort generelt distributionscenter; det område, der modtog indtrykket, var imidlertid mere lokaliseret, idet det kun omfattede solar plexus. Grunden hertil er at finde i den omstændighed, at mennesket på atlantisk tid var ude af stand til at *tænke*, sådan som vi forstår tænkning. Hele den lavere del af legemet var fuldstændigt behersket af følelse på en måde, som vi har svært ved at fatte i dag; meddelerens eneste tankebidrag var navnet på modtageren plus navnet eller grundformen af det, som skulle meddeles. Den embryoniske tanke fløj afsted til sit mål, og det stærke »følelsesapparat«, solar plexus, modtog den (ligesom en magnet) og uddrog det stærke følelsesindtryk, ved kontakten med kommunikatoren. Det er det, der sker, når fx en mor »føler«, at hendes barn er i fare, eller at noget er ved at ske i forbindelse med hendes barn. Hun er da somme tider i stand til, via sin instinktive kærlighed, at sende en meget tydelig advarsel. Solar plexus er involveret, hvor det drejer sig om modtageren; området omkring mellemgulvet er involveret, hvor det gælder afsenderen.

2. I vor race, den ariske, er instinktiv telepati stadig det mest almindelige udtryk for denne åndelige mulighed, men samtidig er *mental telepati* ved at blive mere udbredt, og det vil i stigende grad blive tilfældet, som tiden skrider frem. Det er meget vanskeligt i denne overgangsperiode at definere eller skelne de særlige områder, der er involveret, fordi solar plexus stadig er yderst aktiv. Hvad vi har i dag er en blanding af instinktiv telepati og begyndelsen til mental telepati. Denne manifesterer sig imidlertid meget sjældent, og da kun i de uddannede klasser. I masserne er instinktiv telepati stadig kontaktmetoden. Strubecentret er især involveret, hvor det drejer sig om mental telepati; undertiden er der ganske lidt aktivitet af hjertecenteret og altid en del solar plexus reaktion. Heraf vort problem. Ofte vil kommunikatoren sende en meddelelse via strubecentret, og modtageren bruger stadig solar plexus. Det er den mest almin-

delige metode, og det vil jeg bede jer erindre. Udsendelsen af en meddelelse kan involvere – og gør det ofte, hvis det drejer sig om disciple – strubecentret, men modtageren vil formentlig bruge solar plexus centret. Strubecentret er *centret* par excellence, eller mediet i al skabende virke. Hjertecentret og strubecentret må imidlertid engang anvendes som enhed. Jeg har tidligere begrundet det med ordene: »Kun fra hjertecentret kan i virkeligheden de energistrømme udgå, der forener og forbinder«. Det er af den grund, at jeg har givet jer visse meditationer, som stimulerer hjertecentret til aktivitet, forbinder hjertecentret (mellem skulderbladene) med hovedcentret gennem hjertecentrets højere modsvarighed, der findes i selve hovedcentret (den tusindbladede lotus). Dette hjertecenter, når det er tilstrækkeligt magnetisk og udstrålende, forbinder disciplene med hinanden og med hele verden. Det vil også skabe det telepatiske vekselspil, som i høj grad er ønskeligt, og som er så konstruktivt anvendeligt for det åndelige Hierarki – forudsat at det etableres inden for en gruppe af forpligtede disciple, der har viet deres liv til menneskehedens tjeneste. Dem kan man have tillid til.« (*Discipleship in the New Age I*, s. 87).

3. *Intuitiv telepati* udvikles på discipelskabets vej. Det er en af frugterne af sand meditation. Området, der her er involveret, er hoved og strube, og de tre centre, som vil blive aktiveret i denne proces, er hovedcentret, som er modtageligt for indtryk fra højere kilder, og ajnacentret, som er modtageren af idealistiske intuitive indtryk. Dette ajnacenter kan da udsende det, som er modtaget og opfattet, idet strubecentret anvendes som den skabende faktor, der formulerer tanken og iklæder den sansede eller intuitivt opfattede idé en form.

Det vil derfor være indlysende for jer, hvor nødvendigt det er med et nøje kendskab til centrenes aktivitet, således som de fremstilles detaljeret i Hindu-filosofien. Indtil man har en virkelig klar forståelse af den rolle, vitallegemet spiller som sender og modtager af følelser, tanker og ideer, vil der kun ske ringe fremskridt i den rette forståelse af kommunikationsmetoderne.

Der er en interessant parallel mellem de tre her nævnte former eller fremgangsmåder for telepatisk virke og de tre vigtigste kommunikationsveje på jorden:

Instinktiv telepati. . . . togtrafik, stationer overalt. telegraf
Mental telepati. søfart, havne i periferien af alle lande. telefon
Intuitiv telepati. lufttrafik, lufthavne. radio

Det, der sker i forbindelse med den menneskelige bevidsthed, har altid sin eksternalisering eller sin analogi på det fysiske plan, og således er det også i forbindelse med udviklingen af sensitivitet for indtryk.

Der er endnu en måde, hvorpå vi kan betragte hele dette emne vedrørende respons mellem bevidsthedsområder, der udsender, og dem, der modtager. Vi kan udfærdige en fortegnelse over de forskellige dele af denne proces. Meget må forblive teoretisk, og kun lidt kan på nuværende tidspunkt anvendes i praksis. Imidlertid, lad mig nævne de forskellige former for telepatisk virke til jeres almindelige orientering:

1. Telepati *fra solar plexus til solar plexus*. Dette har vi allerede berørt. Det hænger nøje sammen med følelse, og få eller ingen tanker er involveret; det drejer sig om emotion eller følelser som frygt, had, afsky, kærlighed, begær og mange andre rent astrale reaktioner. Det er noget, der sker helt instinktivt og »under mellemgulvet«.

2. Telepati *fra sind til sind*. Dette begynder nu at blive muligt, og mange flere mennesker er modtagelige for denne form for kommunikation, end man i dag er klar over. I øjeblikket ved mennesket ikke, hvorfra de forskellige mentale indtryk kommer, og dette bidrager i høj grad til, at livet kompliceres i vore dage, og det forøger de mentale problemer hos tusinder af mennesker.

3. Telepati *fra hjerte til hjerte*. Denne form for indtryk er en sublimering af den følelsesrespons, som registreredes i solar plexus på et tidligere udviklingstrin. Det vedrører *kun* gruppeindtryk og er baseret på den tilstand, som bibelen taler om i forbindelse med den største *sensitive*, menneskeheden nogensinde

har frembragt – Kristus. Der refereres til ham som »en smerternes mand«. Han kendte til lidelse, men i denne tilstand er der ikke tale om nogen *personlig* sorg eller smerte. Det er helt enkelt bevidstheden om hele verdens lidelse og den sorg og smerte, som menneskeheden er tynget af. »Fællesskab med Kristi lidelse« er reaktionen hos disciple over for denne tilstand i verden. Dette er det sande »brudte hjerte«, og det er endnu meget sjældent at finde. Det sædvanlige brudte hjerte er bogstavelig talt et sprængt solar plexus center, der fører til en fuldstændig nedbrydning af det, der okkult kaldes »følelsescentret«, og som følge heraf til ødelæggelse af nervesystemet. Det er forårsaget af manglende evne til at møde livets tilskikkelser som en sjæl.

4. Telepati *fra sjæl til sjæl*. Dette er for menneskeheden den højst mulige form for telepatisk virksomhed. Når et menneske som sjæl kan begynde at respondere på andre sjæle og deres påvirkninger og indtryk, så nærmer han sig hurtigt det stadium, hvor han er rede til de processer, der fører til indvielse.

Der er to andre grupper af telepatiske muligheder, som jeg gerne ville nævne for jer. De bliver først mulige, når de fire oven for nævnte grupper af telepatiske indtryk er begyndt at blive en bevidst del af disciplens erfaringer.

5. Telepati *mellem sjæl og sind*. Det er den teknik, hvorved sindet »holdes ufravendt i lyset« og derved bliver bevidst om sjælens naturlige viden; eller om det, som er en del af sjælens gruppeliv på dens eget plan, og når den er i telepatisk kontakt med andre sjæle, som nævnt under punkt 4. Dette er, hvad intuitiv telepati virkelig betyder. Ved denne kommunikationsmetode bliver disciplens sind befrugtet med de nye åndelige ideer. Han bliver bevidst om den store plan og hans intuition er vågnet. Det må her erindres, for det er et punkt, der ofte glemmes: Indstrømningen af nye ideer fra buddhiske niveauer, der da vækker disciplens intuitive bevidsthedsaspekt, er tegn på, at hans sjæl begynder at integrere bevidst og på afgørende måde i den åndelige triade og derfor mindre og mindre identificerer sig med den lavere genspejling, personligheden. Denne mentale sensitivitet og forbindelse mellem sjæl og sind befinder sig i lange tider i en relativt ufuldstændig tilstand på mentalplanet.

Det, som fornemmes, forbliver i lang tid for vagt eller abstrakt til, at det kan formuleres. Det er den mystiske visions og den mystiske udviklings stadium.

6. Telepati *mellem sjæl, sind og hjerne*. På dette stadium er sindet stadig modtageren af indtryk fra sjælen, men det bliver på sin side en »transmitterende formidler« eller kommunikator. Indtryk, modtaget fra sjælen, og intuitionen, som registreres, og som kommer fra den åndelige triade via sjælen, bliver nu formuleret i tanker; de vage ideer og den hidtil ikke formulerede vision kan nu ikklædes en form og sendes til disciplens hjerne som tankeformer. I tidens løb og som resultat af øvelse kan disciplen på denne måde nå andre disciples sind og hjerne. Dette er et umådeligt interessant stadium. Det er en af de største belønninger for rigtigt udført meditation og medfører et virkeligt stort ansvar. I vil finde mere om dette stadium af telepati i mine andre bøger, især i *En afhandling om Hvid Magi*, (s. 190-193, 427-428, 440, 488).

Det, jeg her har nævnt, vedrører praktisk taget altsammen menneskets indre individuelle kontakter, arbejde og træning. Der er imidlertid et helt område af telepatiske kontakter, som også skal nævnes, fordi de udgør målet for menneskeheden.

7. Telepati *mellem en mester (som brændpunkt for en gruppe) og disciplen i verden*. Det er en okkult kendsgerning, at intet menneske virkelig får adgang til en mesters gruppe som en accepteret discipel, før det er blevet åndeligt påvirkelig og kan fungere som en tænkter i forbindelse med sin egen sjæl. Før kan han ikke blive en bevidst del af en virksom gruppe på de indre plan samlet omkring en personificeret kraft, mesteren, og han kan ikke arbejde i virkelig kontakt med sine meddisciple. Men når han i nogen grad kan fungere som en bevidst sjæl, da kan mesteren begynde at påvirke ham med gruppeideer, via hans egen sjæl. Han opholder sig da temmelig længe i periferien af gruppen. Til sidst, når hans åndelige sensitivitet tiltager, kan han definitivt påvirkes af mesteren og lære teknikken for kontakt. Senere kan gruppen af disciple, der virker som en enhed og som én tankeform, nå ham, og han bliver da automatisk en af dem. For dem der er i besiddelse af den sande esoteriske

sans, vil den her fremsatte tese afsløre en hel del, som før var skjult.

8. Telepati *mellem en mester og hans gruppe*. Det er den metode, hvorved en mester træner og arbejder gennem sine disciple. Han påvirker dem *samtidig* med en idé eller et aspekt af sandheden. Ved at iagttage deres reaktioner kan han bedømme gruppens forenede aktivitet og en samtidighed i deres respons.

9. Telepati *mellem subjektive og objektive grupper*. Jeg hentyder ikke her til kontakten mellem en indre gruppe af disciple, der virker bevidst på subjektive plan og den ydre form, som denne gruppe antager. Jeg hentyder til en indre gruppe og en anden ydre gruppe eller andre ydre grupper. Disse grupper på begge plan, kan være enten gode eller dårlige alt efter gruppe-medlemmernes kvalitet, format og motiver. Dette muliggør et stort kontaktområde og er en af de måder, de enkelte mestre i Hierarkiet arbejder på. Det er imidlertid ikke muligt for grupper på det ydre plan at respondere på denne type kontakt, før hjertecentret hos flertallet af deres medlemmer er vakt. I denne forbindelse bør et højst interessant punkt iagttages: Det vågnende hjertecenter indicerer inklusivitet, gruppeforståelse og gruppekontakt, men også gruppetænkning og livsaktivitet som gruppe. Imidlertid, medmindre hovedcentret også er vågent og aktivt, er sjælen ikke i stand til at styre, så denne hjerteaktivitet behøver ikke nødvendigvis at være, hvad vi kalder en god eller åndelig aktivitet. Den er helt upersonlig, ligesom solen, som hjertet, som I ved, er symbolet på. Den skinner i samme grad på de gode som på de onde, og gruppeaktivitet som resultat af et vågnende hjerte kan omfatte såvel onde som gode grupper. Derfor ser I nødvendigheden af at vække hovedcentret og fremme sjælsaspektets herredømme. Heraf den betoning, der lægges på karakterudvikling og nødvendigheden af meditation.

10. Telepati *mellem Hierarkiets mestre som en gruppe eller en del af Hierarkiet og grupper af disciple*. Det er kun lidt, jeg kan fortælle jer om dette, og I ville og kunne ikke forstå det. Det eksperiment, vi foretager i forbindelse med denne nye

gruppe af verdenstjenere, har at gøre med denne form for telepati.

Nogle af disse former for telepatisk virke har nødvendigvis deres forvrængede spejlbilleder på det fysiske plan. Disse kunne I måske tænke over og søge efter modsvarighederne. Hvad er »massepsykologi« med dens karakter af ufornuft og blind aktivitet andet end en massereaktion på solar plexus indtryk overført fra gruppe til gruppe? Hvad er såkaldt »offentlig mening« andet end en vag mental reaktion hos menneskemasserne (som er begyndt at famle sig frem på det mentale plan) på den mentale virksomhed hos mere aktive og magtfulde tænkere? Det skrevne og talte ord er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at forklare den udfoldelse af »moderne meningsdannelse«, vi har i vore dage. Hvad er den tilsyneladende præcise information, som cirkulerer lynhurtigt mellem uciviliserede folk andet end et udtryk for den instinktive telepati, som bruger vitallegemet og de praniske strømme som medium?

4. Kapitel

De tre involverede energityper

Telepatisk forbindelse mellem medlemmer af en gruppe tiltager gennem en holdning af konstant reflektiv tænkning og en urokkelig indbyrdes kærlighed. Jeg vil minde jer om, at jeg med disse ord hentyder til de to vigtigste typer energi i verden i dag. Energi er i virkeligheden aktiv substans. Disse to krafttyper er af en vitalitet, styrke og substans så subtil, at de kan virke gennem de praniske strømme, som udgør substansen i det æteriske legeme (som jeg har omtalt i en tidligere bog: *Esoterisk Psykologi II*, s. 118) og kan »tvinge dem til aktivitet«. Det telepatiske arbejde omfatter derfor tre typer energi, der viser sig som kræfter, der er i stand til at motivere.

1. *Kærlighedskraften* med dens »negative« kvalitet, der:
 - a. tiltrækker det nødvendige materiale som ideen, tanken eller begrebet, der skal overføres, skal ikklædes; den er også den *tiltrækkende* faktor, som bruges af modtageren. Derfor virker både udsender og modtager gennem den samme energi, men den, der sender, anvender kærlighedsenergien ud af det større hele, mens modtageren, ud af sin egen natur, koncentrerer kærlighedsenergien på udsenderen. Hvis det forholder sig sådan, kan I se, hvorfor jeg betoner nødvendigheden af kærlighed og af en ikke-kritisk holdning;
 - b. udgør den kohærente egenskab, der forbinder udsender og modtager, og som også skaber sammenhæng i det, der skal overføres.

Det vil derfor stå jer klart, at vi først nu kan se frem til en mere udbredt og almindelig udvikling af telepati i verden, for det er først i dag, at kærlighedsprincippet virkelig er begyndt at få indflydelse på verden i større målestok. Kærlighed til en sag,

et parti eller en idé er ved at blive mere og mere almindelig, og det skaber til at begynde med de tilsyneladende dybe skel, som er os så velkendte, og som volder os bekymring i dag, men som ikke desto mindre til sidst vil frembringe det kærlighedens herredømme, som vil hele alle brud og samle alle mennesker til en enhed. *Kærlighed (ikke sentimental følelse) er nøglen til et godt resultat i telepati.* Derfor, elsk hinanden med fornyet entusiasme og hengivenhed, søg at udtrykke denne kærlighed på enhver tænkelig måde – på det fysiske plan, på følelsernes plan og ved ret tænkning. Lad sjælens kærlighed strømme gennem alt som en fornyende kraft.

2. *Sindets kraft.* Dette er den mentale oplysende energi, som »belyser vejen« for en idé eller form, som skal overføres og modtages. Glem ikke at lys er en fin substans. På en lysstråle kan den mentale energi materialisere sig. Dette er et af de vigtigste udsagn i forbindelse med telepatiens videnskab.

Om det lykkes beror på om legemeerne hos den, der sender og den, der modtager er i samklang. Den dobbelte kontaktlinje må bestå af den mentale energi og hjernens elektriske strøm. Kærlighedens magnetiske evne til at påkalde opmærksomhed, skabe samklang og oprette kontakt og forståelse er ikke tilstrækkeligt i den nye telepati, der vil udmærke den nye tidsalder. Der må også være en mental udvikling og mental kontrol.

Denne form for telepati er ikke en funktion af den animale sjæl, som i tilfælde af solar plexus kontakt og den emotionelt polariserede mand eller kvindes respons på meddelelser. Den nye form for telepatisk kontakt og respons er derimod karakteristisk for den menneskelige sjæl, der virker fra sind til sind og fra hjerne til hjerne. Det er i bogstavelig forstand et bevidsthedsstadium, hvis nødvendige forudsætning er en integreret mental person, der er vidende om og kan omfatte den mentale tilstand og tankeprocesserne hos en anden person.

3. *Pranaenergien* eller vitallegemets æteriske kraft. Ved en viljesakt og under påvirkning af kærlighedens magnetiske kraft responderer denne energi på eller er modtagelig for de to førnævnte energier. Den idé, tankeform eller mentale impression, som må registreres i hjernebevidstheden hos modtageren, åbner en vej i pranastrømmene og kontrollerer derved deres aktivitet, (der er lige så uophørlig som den tankeformskabende tilbøjelighed og virksomhed i det mentale stof, *chitta*) således at hjernen bliver modtagelig på to måder:
 - a. Den gøres passiv ved påvirkningen af de tre energityper, der er forenet og sammensmeltet i én kraftstrøm,
 - b. den bliver aktivt modtagelig for ideen, impressionen, tankeformen, symbolet, ordet, osv., som flyder ind i dens bevidste aktivitets område.

Lad mig prøve at omsætte de førnævnte informationer til enkel praksis for at vise, hvordan disse tre energityper kan anvendes i praktisk arbejde:

1. Ved anvendelse af *kærlighedsenergien* på tre måder:
 - a. Ved at udsende kærlighed (ikke sentimental følelse) til jeres brødre på tidspunktet for overføring eller modtagelse.
 - b. Ved at benytte kærlighedens iboende kraft til at tiltrække materialet eller substansen og derved i okkult forstand »ikklæde« det, I sender ud.
 - c. Ved at udsende den »ikklædte« idé, impression osv. på en strøm af kærlighed, som jeres broder – vågen, modtagelig og afventende – vil trække til sig ved hjælp af sin bevidste kærlighed til jer.
2. Ved anvendelse af *mentale energien* gennem bestræbelsen på at polarisere jer selv på de mentale bevidsthedsplan. Ved en bestemt viljesakt løfter I jeres bevidsthed op på mentalplanet og holder den dér. Denne handling er på et lavere plan, i

hjernebevidstheden, en genspejling af sindets evne til at holde sig i lyset. Et godt resultat af ethvert telepatisk arbejde, I måtte udføre, som gruppe eller som enkeltperson, vil være afhængig af jeres evne til at holde jer mentalt bevidste og vedholdende i lyset. Forskellen er, at I nu gør det for det planlagte arbejdes skyld og forsøger at holde sindet ufravendt i gruppens lys eller i hinandens lys og ikke specielt i lyset fra jeres egen sjæl.

3. Ved den bevidst organiserede anvendelse af energien fra *det æteriske ajnacenter*, og sommetider fra hovedcentret, når I modtager, og fra strubecentret, når I udsender. Ved telepatisk virke sætter dette æterisk kraft i bevægelse, men nødvendiggør samtidig, at den bevidst underordnes de to andre energier. I praksis vil I opdage, at dette indebærer disciplens evne til at gøre tre ting på én gang. I er nødt til at tænke dybere over kendsgerningen og nødvendigheden af den aktive udstrømmende energi, når I befatter jer med overføringens opgave, og over aktiv modtagelighed, når I fungerer som modtagere.

Jeg vil gerne påpege, at vellykket telepatisk arbejde beror på følgende faktorer:

For det første: At der ingen barrierer findes mellem sender og modtager. Sådanne barrierer kunne fx være mangel på sympati eller kærlighed, eller kunne være kritik eller mistro.

For det andet: At den, der sender, hovedsagelig er optaget af sit symbols klarhed, af ordet eller tanken og *ikke af modtageren*. Et hurtigt blik i retning af modtageren og et øjeblikks udsendelse af kærlighed og forståelse er nok til at opnå kontakt, og derefter må opmærksomheden samles om symbolets klarhed.

For det tredje: Lad modtageren et minut eller to tænke med kærlighed og hengivenhed på den, der sender, og derefter glemme personligheden. En energitråd, der forbinder modtager og sender, er etableret og *eksisterer*. Glem den så.

For det fjerde: Lad modtageren arbejde ubundet. De fleste modtagere er så optaget af at modtage korrekt, at de ved selve denne intensitet modarbejder deres egen bestræbelse. En vis

ubesværet og ubekymret holdning samt en omhyggelig agtpågivenhed over for den »billeddannende evne« vil give bedre resultater end et stærkt og voldsomt ønske om og en anstrengelse for at se symbolet og kontakte senderens sind.

Hjernen skulle registrere en genspejling af sindets indhold. Hvis en lysstråle mødes af en udadgående kraft fra modtagerens sind eller en stærk udstrålet tankeform, kan den hindres i at nå modtagerens sind. En trænet sender vil dog altid kunne overvinde denne barriere. En stor del af vanskelighederne beror på de udstrålede tankeformer eller på den voldsomme strøm af ukontrolleret mentale energi eller hjerneudstråling, der tilintetgør enhver anstrengelse. Derfor vil en rolig sindstilstand og velkontrollerede tanker hjælpe meget, og en kultivering af den lidenskabsløshed, der intet begærer for det adskilte selv og intet på en voldsom måde.

Behovet for sensitive modtagere er stort. Træn jer selv. Glem jer selv og jeres egne små ubetydelige affærer – så små og så ubetydelige, når de ses i forhold til de betydningsfulde begivenheder i vor tid. Lyt opmærksomt til de stemmer, der kommer fra den åndelige værens verden og elsk hinanden loyalt og urokkeligt.

5. Kapitel

Den tiltagende telepatiske kontakt

Jeg vil gerne påpege, at anvendelse af ord, telepatisk, må mestres som et forberedende skridt på vejen til anvendelse af sætninger og tanker. Vælg et ord og meditér over det, vel vidende, hvorfor I har valgt det. Undersøg det på de fire måder, Patanjali angiver (*The Light of The Soul*, s. 33), og som er:

1. Undersøg dets form, studér det symbolsk som et ordbillede.
2. Undersøg det fra synsvinklen kvalitet, skønhed, ønskværdighed.
3. Undersøg dets bagvedliggende formål og undervisningsværdi og dets mentale appel.
4. Undersøg selve dets væren og identificér jer med dets guddommelige bagvedliggende idé.

Når I har nået dette sidste stadium, hold jeres bevidsthed vedvarende på dette høje punkt, idet I (hvis I er den, der sender) udsender ordet til modtageren eller til den modtagende gruppe. Modtagere skulle på deres side, så vidt som det er dem muligt, opnå en fuldendt samstemmende indstilling for at være modtagelige for alle disse fire aspekter af ordet. Denne metode vil tjene til at bringe modtageren nærmere det plan, hvor han skulle fungere – sindets højere mentale niveau. Ordet går ud på senders livsånde; hans lavere sind eller tænkning udsender da formålsaspektet; hans astrale bevidsthed er ansvarlig for udsendelsen af kvalitetsaspektet; og formaspektet udsendes, idet han *siger* ordet – meget blidt og som en hvisken.

Ovenstående er en god øvelse og ganske enkel; telepatiske evner skulle tiltage meget, hvis man troligt følger disse fire stadier – opad og indad, nedad og udad – ved overføringen. På det første stadium eller i formstadiet kan man iklæde ordet en hvil-

ken som helst symbolsk form, for sådan et ord som »vilje« har ingen tilsvarende form som fx ordet »dam«; man kan, hvis man vil, bevare ordformen, se den bogstav for bogstav eller som et hele. Men man må være sikker på, at man slutter med den billedform eller ordform, som man begyndte med, og udsender det til sidst, som man formulerede i begyndelsen.

For at sammenfatte: En gruppe disciple, som arbejder i en ashram, må lære at –

1. Grupper holdes sammen af en indre tankestruktur.
2. Brændpunktet for det ydre, dvs. eksternaliserede gruppeliv er det æteriske legeme.

Det æteriske legeme er:

- a. En modtager.
 - b. Et medium for cirkulerende energi, der kommer fra sindet, fra sjælen, fra mesteren eller fra gruppens sind eller bevidsthed.
3. Tænkeevnen eller sindet er det første eksoteriske udtryk for sjælsbevidstheden, når det drejer sig om sande aspiranter.
 4. De følgende telepatiske relationer er mulige og må tages i betragtning:
 - a. Solar plexus til solar plexus.
 - b. Sind til sind.
 - c. Mester til discipel.
 - d. Grupper af disciple til andre lignende grupper.
 - e. Subjektive grupper til objektive modtagelige grupper.
 - f. Hierarkiet, gennem dets store ledere, til de forskellige mestres ashramer.
 - g. Hierarkiet til den nye gruppe af verdenstjenere.
 5. De vigtigste faktorer, som må overvejes i det telepatiske arbejde, er:

- a. Den indledende person eller udstrålende kilde.
- b. Den, som modtager ideerne, tankerne eller energien.
- c. Åbenbaringsmediet.

Den tiltagende telepatiske kontakt vil indlede en æra af universalitet og syntese baseret på sådanne kvaliteter som erkendelse af relationer og ansvarlighed. Dette vil på en enestående måde blive et kendetegn på Vandbærer-tidsalderens storhed.

Efterhånden som menneskeheden opnår en mere mental polarisation gennem den tiltagende dragende kraft, som det mentale princip udøver, vil anvendelsen af sprog til at fremføre *tan-ker mellem dem, der står lige, eller i kommunikation med dem, der står højere*, ophøre. Sproget vil fortsat blive anvendt til at nå ud til masserne og dem, der ikke fungerer på mentalplanet. Allerede nu regnes tavs bøn, aspiration og gudsyndelse for at være af højere værdi end en udtalt bøn og kundgørelse. Det er for dette stadium i menneskehedens udvikling, at forberedelser må træffes, og lovene, teknikken og processen i telepatisk kommunikation må fremstilles så tydeligt, at de kan forstås intelligent og teoretisk.

Disciple må i stadig stigende grad befatte sig med den rigtige forståelse, den rigtige udformning og den rigtige definition af den nye telepatiske videnskab. Mental forståelse og mental sympati vil gøre et sandt samspil muligt, og dette vil bygge bro mellem den gamle metode til at forstå tanker ved hjælp af det talte eller skrevne ord (som iklæder de tanker, som den individuelle tænker søger at formidle) og det fremtidige stadium af en umiddelbar respons på tanker, som ikke begrænses af tale eller andre udtryksmedier. Disciple vil forsøge at arbejde på begge måder, og de må studere og anvende såvel metoder for normale menneskelige relationer som for højere, subjektive relationer. På denne måde kan der bygges bro i overgangsperioden. Det vil tage omkring femhundrede år for menneskeheden at blive normalt telepatisk, og når jeg siger normalt, mener jeg *bevidst*. Dette brobyggende arbejde må fremmes af disciple på tre måder:

1. Ved at søge at forstå:
 - a. Mediet for overføring.
 - b. Metoden til overføring.
 - c. Metoden til modtagelse.
 - d. Metoden til indbyrdes aktivitet.

2. Ved at udvikle en sensitiv reaktion over for hinanden og over for andre mennesker, som det er disciplens lod at være iblandt. Dette indebærer:
 - a. Sensitiv fysisk reaktion, via centrene, på de kræfter, der udgår fra centrene hos dem, disciplene er forbundet med. Især skulle ajnacentrets sensitivitet udvikles.
 - b. Sensitivitet over for følelsestilstande eller de emotionelle reaktioner hos dem, der befinder sig i deres omgivelser. Dette sker gennem udvikling af medfølelse og sympati samt denne indre ubundethed, der sætter disciplen i stand til at handle rigtigt.
 - c. Sensitivitet over for tankerne hos andre gennem mental kontakt med dem på mentalplanet.

3. Ved at alt dette udføres i gruppe såvel som individuelt. Alle de her nævnte aktiviteter skal udgøre *gruppeaktivitet*.

På disse tre måder kan personligheden bringes i en sådan tilstand, at den bliver et sensitivt modtagerapparat. Når imidlertid sjælsbevidstheden er opnået eller udviklet, vil dette trefoldige instrument blive erstattet af sjælens intuitive modtagelighed – sjælen, hvis inklusivitet er absolut, og som er ét med sjælen i alle former.

De disciple, som arbejder på denne måde, nærer spiren til fremtidens intuitive civilisation, som vil nå sin fulde blomstring i Vandbærerens tidsalder. Intuitionen er en ufejlbarlig sensitiv kraft, latent i ethvert menneskeligt væsen; den er baseret, som I ved, på direkte viden, uhindret af en hvilken som helst mekanisme, der normalt fungerer i de tre verdener. Kristus er *sædemanden* til denne kommende intuitive tidsalder, for

»han vidste, hvad der var i mennesket«. I dag kan en gruppe eller en enhed af grupper nære denne intuitionens sæd; kultiveringen af sensitivitet over for telepatiske indtryk er et af de mest virksomme midler til at udvikle den fremtidige anvendelse af den intuitive evne.

Det sande telepatiske menneske er det menneske, som reagerer over for indtryk, der kommer til det fra alle former for liv i de tre verdener, men han er også lige så modtagelig over for indtryk, der kommer til ham fra sjælenes verden og fra intuitionens verden. Det er udviklingen af det telepatiske instinkt, som til sidst vil gøre et menneske til en mester i de tre verdener og tillige i de fem verdener for menneskelig og overmenneskelig udvikling. Gennem opøvelse af tilbagetrækning (okkult abstraktion) og gennem koncentration på den telepatiske evne kan hele den telepatiske videnskab (som en spire til menneskets fremtidige styrke) udvikles og forstås. Det er en proces, som foregår nu på to måder: Ved hjælp af telepatiske grupper og telepatiske mennesker og ved hjælp af eksoterisk videnskabelig forskning. Bygningen af den tankeform, som vil vænne menneskeheden til ideen om telepatisk arbejde og virke, skrider hurtigt frem, og spiren til denne udvikling er ved at blive meget vital og magtfuld og skyder ualmindeligt hurtigt op. Den er i sidste instans spiren til MESTERSKAB.

6. Kapitel

Telepatisk gruppearbejde

Jeg vil nu tage emnet *forenet* telepatisk gruppearbejde op, dets muligheder og den nuværende gunstige lejlighed, samt berøre farerne, der er forbundet dermed, og det ansvar, som hviler på jeres skuldre og på alle disciple, som forsøger at arbejde på denne måde. I må holde jer følgende tre regler for øje:

For det første: Det er vigtigt, at I med lethed opnår en færdighed i at stille ind på hinanden i dybeste kærlighed og forståelse; at I udvikler *upersonlighed*, således at en broder, der stiller ind på en svaghed eller en styrke, på en fejl såvel som en rigtig holdning, ikke vækker den mindste reaktion hos jer, som kunne bryde harmonien i det planlagte forenede gruppearbejde; at I udvikler en *kærlighed*, som altid søger at styrke og at hjælpe og en evne til at supplere og komplementere hinanden, som vil tjene til at afstemme gruppen til en fungerende enhed, der arbejder under åndelig påvirkning, dvs. åndelige indtryk. Opdagelse af en svaghed hos en gruppebroder skulle kun fremkalde en dybere kærlighed; opdagelsen af, at I har begået en fejl (hvis I har) i vurderingen af en broder, skulle kun anspore jer til en fornyet indsats for at komme hans sjæl endnu nærmere. Åbenbares en broders styrke for jer, vil det være et vink om, hvor I kan søge hjælp i nødens stund, når I selv behøver den. Giv åbent til kende, hvad I føler, når I arbejder måned efter måned på denne opgave at skabe gruppeforbindelsen, mens I bevidst udelukker kritik og erstatter den med analyse – en analyse upersonligt givet; sig åbent og sandt, hvad I fornemmer og registrerer. Jeres konklusioner kan være rigtige eller forkerte, men et oprigtigt forsøg på at imødekomme og bevidst at erkende det modtagne indtryk skulle uden unødvendig forsinkelse kunne hjælpe til at afstemme gruppen til et instrument af sensitiv forståelse. Hvis disciple ikke med lethed kan stille ind på hinanden efter lange tiders nær forbindelse, hvordan kan de så, som gruppe, stille ind på nogle enkeltpersoner eller grupper af

enkeltpersoner, hvis personligheder er ukendte for dem? Medmindre et sådant samspil er etableret fundamentalt, og medmindre der er en nær integration mellem medlemmerne, som udgør gruppen, vil det ikke være muligt at fremme og heldigt gennemføre et konstruktivt nyttigt og åndeligt orienteret og kontrolleret arbejde. Men det er en opgave, som I kan fuldføre, hvis I vil, og rigtig praksis over en længere tidsperiode skulle sætte gruppen i stand til at arbejde godt og gnidningsløst sammen. De tre regler for begyndere (*En afhandling om Hvid Magi*, s. 334), tidligere givet, indeholder de første skridt til den holdning, som kræves i sandt hierarkisk arbejde; dette er målet for den accepterede discipel.

For det andet: Jeres stadige bestræbelse – som må udføres vedholdende og langsomt – må være at frembringe en *gruppekærlighed* af en sådan styrke, at intet kan bryde den og ingen skranker rejse sig imellem jer; at kultivere en *gruppesensitivitet* af en sådan kvalitet, at jeres diagnose af tilstande vil blive relativt præcis; at udvikle og udfolde en *gruppeevne til at arbejde som en enhed*, så der intet findes i den indre holdning hos nogen af gruppens medlemmer, som kan bryde ind i den omhyggeligt etablerede rytme. For det er i høj grad muligt for et medlem af gruppen at forsinke arbejdet og holde gruppen tilbage, når dette medlem er for optaget af sine egne affærer eller af sine egne ideer om selvudvikling; når nogle medlemmer indstiller deres aktivitet, påvirker det den indre gruppevibration; når andre medlemmer bliver forsinket af virkelige forandringer i deres ydre eller indre liv, kræver det perioder af tilpasning og ofte reorganisering af livet. Disse forandringer, som viser sig udadtil, kan skabe kraftige psykologiske forandringer og forstyrre rytmen i sjælens bestræbelser. En prøvet og erfaren discipel vil ikke lade sådanne forandringer forstyrre sin indre rytme, men en mindre erfaren discipel behøver virkelig sjælsårvågenhed over for faren, der kunne aflede livsinteressen fra åndelige formål til beskæftigelse med personlighedsinteresser.

For det tredje: Ethvert gruppearbejde af denne art må meget omhyggeligt kontrolleres; enhver gruppebestræbelse, der søger

at øve indflydelse på bevidstheden hos enten en enkeltperson eller en gruppe, må strengt overvåges med hensyn til motiv og metode; enhver gruppebestræbelse, som omfatter en forenet indsats for at udvirke forandringer i synspunkt, livssyn eller livsførelse, må være *yderst uselvisk*, meget klogt og varsomt udført og må holdes fri for ethvert personligheds-pres og ethvert mentalt pres, således som det kommer til udtryk i individuel tro, fordom, dogmatik eller ideer. Jeg vil bede jer studere de ovennævnte få ord meget nøje.

I det øjeblik der er den mindste tendens hos gruppen eller hos en enkelt i gruppen til at tvinge et resultat eller en afgørelse igennem, til at anvende så stort et mentalt pres, at et individ eller en gruppe er hjælpeløs under andre tænkeres påvirkning, har vi det, man kalder »sort magi«. Ret motiv kan måske beskytte gruppen selv mod alvorlige resultater, men virkningen vil være højst alvorlig for dens offer, idet den gør ham negativ og svækker hans vilje.

Resultatet af *sandt* telepatisk arbejde og rigtigt styret bestræbelse for at »gøre indtryk« på et menneske vil efterlade ham med en styrket vilje til rigtig handling, et intensiveret indre lys, et astrallegeme mere fri for blændværk og et fysisk legeme mere vitalt og rent. Styrken i en forenet gruppeaktivitet er utrolig magtfuld. Den okkulte sentens, at »energi følger tanke«, er enten et sandt udsagn eller en meningsløs frase.

Glem ikke, at Hierarkiets arbejdsmetode er at skabe *indtryk* i deres disciples sind, et telepatisk arbejde med mestrene som sendere og disciplene som modtagere af indtryk og af energi. Denne modtagen af indtryk og energi har en dobbelt virkning:

1. Den aktiviserer de latente kim til handling og vaner (gode eller dårlige) og afstedkommer derved afsløring, renselse, berigelse og nytte.
2. Den vitaliserer og opildner personligheden til den rette relation til sjælen, til omgivelserne og til menneskeheden.

Det er nødvendigt for jer og for alle disciple at forstå modsvarigheden mellem denne hierarkiske bestræbelse og enhver be-

stræbelse, som I kan udfolde for at arbejde som en gruppe af enkeltpersoner med grupper eller enkeltpersoner. En værdsættelse af den kraft, som I kan frigøre af den dynamiske virkning, som det kan lykkes jer at vække i det menneske, jeres målrettede tanke gælder, og af det indtryk, som I kan skabe i sindet og bevidstheden hos vedkommende, skulle anspore jer til en velkontrolleret renhed i livet (astralt og fysisk), til agtpågivenhed over for tanker og ideer og til en kærlighed, som vil beskytte jer mod ønsket om magt. Således vil I bevare integriteten hos dem, I søger at hjælpe, og I vil være i stand til at tilskynde, til at styrke og til at undervise subjektivt uden nogen utilbørlig påvirkning, uden tvang og uden indgreb i vedkommendes frihed og åndelige rettighed. En vanskelig opgave, mine brødre, men en opgave som I er voksen, hvis I vil være tilstrækkeligt opmærksomme på og lydige over for de her givne tre regler eller forskrifter med hensyn til motiv, teknik og metode.

7. Kapitel

Impressionsvidenskaben eller videnskaben om indtryk

Man kan nærme sig hele emnet telepatisk kommunikation under en mere subjektiv betegnelse, som da kan fortolkes i en mere universel og oprindelig betydning end det senere trin af direkte telepatisk modtagelse. Okkultisten nærmer sig altid emner med tilknytning til evolutionsprocessen ud fra helhedens synsvinkel og dernæst fra delens, fra periferien til centrum, fra det universelle til det specielle. Indbyrdes befatter mestrene sig ikke med telepati som en videnskab, der giver anledning til nøje overvejelse, eller anstrengelse med henblik på at meddele eller overføre. De er først og fremmest optaget af *impressionsvidenskaben*, videnskaben om indtryk. Betegnelsen, som de oftest anvender, svarer esoterisk til det, som gennemsnitsmennesker mener, når de siger »jeg fik det indtryk«. Et indtryk er den mest subtile reaktion (mere eller mindre præcis) på den vibration, dvs. den mentale aktivitet hos en tænkere eller grupper af tænkere, hvis udstrålende indflydelse som helhed påvirker enheden eller en samling enheder.

Det første stadium af korrekt telepatisk modtagelse er altid registreringen af et indtryk; det er i almindelighed vagt i begyndelsen, men når en tanke, idé, et formål eller en hensigt konkretiseres hos senderen, glider det ind i det andet stadium og viser sig som en bestemt tankeform; til sidst påvirker denne tankeform hjernebevidstheden i området lige bag ajnacentret, dvs. i hypofysens område. Den kan også give sig til kende i regionen omkring solar plexus centret. Men for de liv, som har hævet sig over livet i de tre verdener, og som ikke er begrænset af personlighedens trefoldige mekanisme, er selve *indtrykket* den væsentlige faktor; deres bevidsthed påvirkes, og deres reaktion på det højere indtryk er så sensitiv, at de absorberer eller tilegner sig indtrykket, så det bliver en del af deres egen tilskyndende »impulsgivende energi«.

Det er på ingen måde et let emne for mig at belyse og det af to grunde:

1. Hierarkiets medlemmer (blandt hvem jeg har mesterens status) (*Discipleship in the New Age I*, s. 777) er selv ved at lære denne impressionsvidenskab. Det gør de på sindets, dvs. det abstrakte mentale niveau og på intuitionens niveau, dvs. på det manasiske og buddhiske plan.
2. Videnskaben har endnu intet ordforråd. Den er ikke på noget stadium begrænset af tankeformer, men den er begrænset af ordformer, og det er derfor et vanskeligt problem for mig at meddele noget om den subtile kommunikationsmetode, hvoraf telepati i virkeligheden kun er det mest eksoteriske udtryk.

Kunsten at påvirke gennem indtryk, der må mestres fra senders såvel som fra modtagerens side, er på afgørende måde forbundet med ideernes verden. Så vidt det angår vort planetariske liv, er der visse store kilder, hvorfra indtryk udgår, og en eller to af dem kan omtales her. I vil derved få en idé om hele emnets subtilitet, om dets nære forbindelse med energipåtryk og om gruppemodtagelse, der er forskellig fra individuel modtagelse, således som det er tilfældet ved enhver telepatisk forbindelse.

1. *Shamballa modtager impression, respektive indtryk* fra:
 - a. Medlemmer af Den store hvide loge på Sirius. Modtagerne af denne impression er de højeste medlemmer af det store råd, over hvilket Verdens Herre præsiderer. Disse impressioner er så subtile, at de store væsener kun kan modtage dem med nøjagtighed, når hele konciliet er forsamlet til konference, og desuden efter passende forberedelse.
 - b. Fra en eller anden af de konstellationer, som på et vist givet tidspunkt astrologisk står i forbindelse med vor planet. Denne impression kan kun modtages af det store råd, når flertallet af dets medlemmer er til stede og samlet i konklave. Men

jeg vil bede jer bemærke, at det dog ikke kræver hele rådets nærværelse.

- c. Fra en triangel af cirkulerende energi, som udgår fra to planeter som – med vor egen planet, Jorden – udgør en triangel i enhver given cyklus. Denne impression modtages af de tre Aktivitetens Buddhaer til distribution i Hierarkiet.
- d. Fra planeten Venus, Jordens *alter ego*. Impressionen kommer ind via Verdens Herre og tre fra hans koncilium, som vælges af ham på et givet tidspunkt til at virke som modtagere.

Disse er de vigtigste impressioner eller indtryk, der kommer ind og registreres af det, som frit kaldes »det universelle sind«, Guds sind eller vor planetariske Logos' sind. Der findes andre impressioner, men dem vil jeg ikke nævne, da enhver omtale af dem ville være meningsløs for jer.

2. *Hierarkiet modtager impression eller indtryk* fra:

- a. Shamballa selv ved hjælp af grupper i det store råd; disse nedtransformerer den impression, som de har registreret, således at Hierarkiet – som et hele – kan samarbejde med de formål, som tilstræbes af dem, der former den nødvendige plan.
- b. Visse store væsener, som på særlige tidspunkter og ifølge en cyklisk rytme eller en krisesituation svinges ind i denne form for aktivitet. En sådan tid ville fx være fuldmåneperioden, som er en tid for modtagelse såvel for Hierarkiet som for menneskeheden; et eksempel på den anden type virksomhed ville være Wesakfesten eller de akutte kriser, hvor intervention fra langt højere kilder end dem, modtageren sædvanligvis er i kontakt med, er påkrævet. Sådan en krise nærmer sig hurtigt.

Den første type impression er rytmisk, tilbagevendende og den tilstræbte virkning derfor tiltagende. Den anden type er resultatet af invokation og evokation og er således afhængig af både modtager og sender.

- c. Den store gruppe af guddommelige kontemplative, som er træned i at virke som en formidlende modtagende gruppe mellem Shamballa og Hierarkiet. De modtager impression fra Shamballa og overfører den til Hierarkiet og sætter derved Hierarkiets medlemmer i stand til at modtage den som »et knivskarpt indtryk« og til at registrere dette præcist, fordi det har passeret det guddommelige sinds område, hvor det er blevet forstærket gennem denne gruppes træned opfattelsesevne og målbevidste modtagelighed. Gruppen kaldes i Østen de guddommelige Nirmanakayaer. Jeg nævner kun deres okkulte navn, således at I kan genkende dem, når I støder på omtale af dem.
- d. Buddha på det tidspunkt, hvor Wesakfesten højtideligholdes. Han virker da som et brændpunkt eller som »impressionens fordeler«; han har da bag sig (hvor lidt I end kan fatte det) hele impressionskraften fra Aktivitetens Buddhaer, som i forhold til Shamballa er, hvad Nirmanakayaerne er i forhold til Hierarkiet.

Lad mig her indskyde en bemærkning, som kan vise sig at være nyttig og oplysende. Vi beskæftiger os (som I utvivlsomt har opfattet) med modtagelse af impression gennem grupper eller en samling af grupper, som består af levende væsener, der har deres egne formidlere af impression. Hele udviklingshistorien på vor klode handler om modtagelse og fordeling, om at tage imod og give ud. Nøglen til menneskeheds vanskeligheder (fokuseret som de er gennem de sidste to hundrede år i økonomiske kriser og i de ortodokse kirkers teologiske blindgyde) har været at tage og ikke give, at tage imod og ikke dele ud, at holde fast og ikke fordele. Dette er en overtrædelse af loven, som har placeret menneskeheden i en tilstand af skyld. Krigen er den skrækkelige pris, som menneskeheden har måttet betale for denne separatismens store synd. Indtryk fra Hierarkiet er blevet modtaget, fordrejet, misfortolket og dårligt anvendt, og opgaven for den nye gruppe af verdenstjenere er at udligne dette onde. Disse tjenere er for menneskeheden, hvad Aktivitetens

Buddhaer er for Shamballa, og de guddommelige kontemplative (Nirmanakayaerne) er for Hierarkiet. Det kan derfor siges at:

1. Aktivitetens Buddhaer selv er under indtryk af Guds VILJE, således som den giver energi til hele det planetariske liv.
2. Nirmanakayaerne er under indtryk af Guds KÆRLIGHED, således som den kommer til udtryk i den dragende kraft, som tilskynder til Planen, inspireret af formålet. Med andre ord, det er Hierarkiet, som drives til handling af Shamballa eller viljen-til-det-gode, hvis ydre kendetegn er den gode vilje.
3. Den nye gruppe af verdenstjenere er under indtryk af Guds aktive INTELLIGENS, de fortolker denne guddommelige impression og nedtransformerer den i to vigtige trin, hvorved den bringes til konkret manifestation.

Vi fører nu dette begreb om guddommelig impression ned på den menneskelige bevidstheds niveau.

3. *Menneskeheden modtager impression eller indtryk* fra:
 - a. Hierarkiet gennem tilskyndelse til ideer. Disse viser sig gennem en stadigt voksende og mere oplyst offentlig meningsdannelse.
 - b. Mestrenes ashramer, hvis indflydelse påvirker verdens aspiranter, humanister og idealister. Disse indtryksfremkaldende centre, syv i antal, udgør syv forskellige strømme af energi, som påvirker de syv strålers typer. De forenede ashramer, som udgør Kristi store ashram, påvirker menneskeheden som et hele; denne store forenede ashram virker alene gennem den nye gruppe af verdenstjenere, hvis medlemmer befinder sig på alle stråler, på alle udviklingstrin, og de virker på alle de forskellige områder af menneskelivet i alle menneskelige foretagender.
 - c. Den nye gruppe af verdenstjenere, hvis aktivitet jeg allerede har beskrevet i mine forskellige skrifter og bøger, hvorfor

gentagelse er overflødig. (*Esoterisk Psykologi II*, s. 593-703; *En afhandling om Hvid Magi*, s. 411-446).

Det vil være indlysende for jer, at jeg kun har berørt nogle få, ganske få, af de kræfter på planeten, der påvirker ved indtryk og kun har opregnet nogle få af de vigtigste grupper, som – i realiteten – er både modtagere af indtryk og siden det modtagne indtryks formidlere. Når vi kommer til den menneskelige familie, er denne gensidighed blokeret af den menneskelige selvskhed; det er denne »afbrydelse af indtrykket« og denne »forstyrrelse af den cirkulerende guddommelige strøm«, der (som jeg sagde før) er ansvarlig for synd, for sygdom og for alle de forskellige faktorer, som gør menneskeheden til det, som den er i dag. Når den frie strøm af guddommelig energi, af guddommeligt samspil og af åndeligt formål genoprettes, da vil det onde forsvinde og viljen-til-det-gode vil blive den sande gode vilje på det ydre fysiske plan.

I det, jeg her har sagt i forbindelse med de tre store planetariske centre, har I grundlaget for den nye og kommende tilnærmelse til guddommeligheden, som vil blive kendt under begrebet: invokation og evokation, den nye form for religion. Det er denne nye impressionsvidenskab, som udgør den subjektive basis og det forenende element, som binder hele kundskabsområdet videnskab og religion sammen. De fundamentale ideer, som ligger bag disse store områder for menneskets tænkning, udgår alle fra intuitionens plan; de vil til slut betinge den menneskelige bevidsthed, vække menneskets stræben efter at trænge dybere ind i alle visdommens hemmeligheder, til hvilke viden er det forberedende stadium. Impressionsvidenskaben er måden at leve på i den subjektive verden, som ligger mellem den ydre hændelses verden (vor verden af tilsynekomst og ydre manifestation) og den indre virkeligheds verden. Dette er et punkt, som den okkulte forsker meget nøje må tage med i sine beregninger. Indtryk er modtaget og registreret; de udgør grundlaget for den reflekterende tænkning hos de aspiranter, som er sensitive nok til at opfange deres påvirkning og kloge nok til i deres bevidsthed omhyggeligt at registrere deres udspring. Med til-

strækkelig øvelse vil denne periode, hvor der grundles over det registrerede indtryk, blive efterfulgt af en anden periode, hvori indtrykket begynder at tage form af en idé; fra det punkt følger det omdannelsens velkendte forløb fra en idé til et fremført ideal og kommer derefter under den invokative appel fra de mere konkret tænkende, indtil det sluttelig nedfældes i ydre manifestation og tager fysisk form. I kan derfor se, at jeg søger at føre den studerende et skridt videre ind i en verden af reception og perception, af modtagelse og opfattelse, og vise ham de mere subtile kontakter, der ligger bag de begreber, som anses for afgjort tågede, og som kaldes intuition.

Impressionsvidenskaben – hvis den studeres af disciplene i verden og af den nye gruppe af verdenstjenere – vil i høj grad lette præsentationen af de idealer, som må og vil betinge tænkningen i den nye tidsalder og til sidst frembringe den nye kultur og den nye civilisation, som ligger foran menneskeheden. Den skal afløse den nuværende civilisation og blive menneskehedens næste udtryksområde. Impressionsvidenskaben danner i virkeligheden grundlaget for teorien om relationer og vil føre til en udvidelse af ideen eller begrebet rette menneskelige relationer, der hidtil – som en talemåde – har været begrænset til et ideelt ønske om korrekt samspil mellem menneske og menneske, gruppe og gruppe, nation og nation; dette begreb rette relationer har også hidtil været begrænset til det menneskelige samfund og samspil og forbliver stadig et håb og et ønske. Når imidlertid impressionsvidenskaben er blevet korrekt opfattet og bragt ned på det niveau, hvor den vil blive et uddannelsesmål, vil den være nært knyttet til den frembrydende undervisning om invokation og evokation, og den vil blive udvidet til at omfatte ikke alene rette menneskelige relationer til rigerne over det menneskelige, men også rette menneskelige relationer til rigerne under det menneskelige. Den vil derfor befatte sig med hele den naturlige og overnaturlige verdens sensitive respons på den »Ene, i hvem vi lever, røres og er«; den vil bringe menneskeheden i den rette relation til alle aspekter af og udtryk for den guddommelige natur, uddybe den subjektive kontakt og frembringe en mere guddommelig objektiv manifestation, der

er mere i overensstemmelse med det guddommelige formål. Det vil føre til en betydningsfuld forskydning af den menneskelige bevidsthed fra det emotionelle plan og det fysiske plans liv (hvor flertallet af menneskeheden er fokuseret) til det mentale erkendelsesniveau.

I vil heraf forstå, hvorfor de vidende i verden altid har påpeget sindets dobbelte funktion, da det er sensitivt over for højere indtryk og aktivt i den mentale skabelse af de nødvendige tankeformer. Sindet vil, rigtigt trænet, gribe det flygtige indtryk, underkaste det en mental aktivitets konkretiserende virkning og danne den nødvendige form. Denne vil, hvis den er korrekt konstrueret og orienteret, til sidst føre til manifestationen af det registrerede indtryk, således som det tog form i intuitionen og til sidst fandt sin plads på det mentale plan. I vil også indse, hvorfor disciple og verdenstjenere må fungere som TÆNKERE, som intelligent modtagende og klart opfattende skabere i mental materie. Alt dette er relateret til impressionsvidenskaben, som vi har beskæftiget os med. I vil også bemærke, at hele denne proces kan udvides i meditationsprocessen, således at aspiranten kan være sensitiv og åben over for indtryk (eftersom han er orienteret mod ideernes verden og opmærksom på subtiliteten og finheden af det apparat, der kræves for at registrere den »overskyggende sky af ting, som kan kendes«) og dog være beskyttet mod den følsomhed, der kræves for at registrere påvirkning fra andre tænkere, gode eller dårlige i deres orientering, samt fra tankestrømme fra det, som er ved at tage form såvel som fra den stærke tiltrækning eller tilskyndelse fra astralplanets emotionelle begærreaktioner og fra den emotionelt polariserede verden, han fysisk lever i.

Større forståelse vil også komme, hvis I bliver klar over den kendsgerning, at denne impressionsvidenskab har at gøre med aktiviteten i hovedcentret, som et forankringscenter for antakaranaen og ajnacentret, der overfører den registrerede intuition til en form (gennem opfattelse af og reaktion på en mental tankeform) og dernæst leder den, i form af et idealmål, ind i menneskenes verden. På de tidligere stadier og indtil den tredje indvielse drejer impressionsvidenskaben sig om at etablere en sensitivitet (en invokativ sensitivitet) mellem den åndelige triade

(der indtil videre udtrykker sig gennem det abstrakte sind og sjælen eller sindets søn) og det konkrete sind. Denne mentale triangel er en genspejling i tid og rum af monaden og de to højere aspekter af triaden, og genspejles (efter invokationsprocessen og en efterfølgende evokationsproces) i en anden triade – den, der består af det lavere konkrete sind, sjælen og vitallegemet. Når relationen mellem det lavere og det højere sind er korrekt og stabilt tilvejebragt, igangsættes aktiviteten i den laveste triade i forbindelse med impressionsvidenskaben – hovedcentret, ajacentret og strubecentret.

I det her fremførte har jeg givet jer en interessant og kort redegørelse for den teknik, som må anvendes til at aktivisere og give energi til centrene i det menneskelige legeme. Jeg vil minde jer om, at det, der gælder for den individuelle discipel, må gælde og gælder også for den store discipel – menneskeheden, hele den menneskelige familie. Det gælder også, hvis denne tanke udvides, for alle de tre planetariske centre: Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden. *Impressionsvidenskaben* eller videnskaben om indtryk er det navn, vi har givet den proces, hvorved oprettelsen af de nødvendige relationer mellem alle disse livsenheder finder sted. *Invokations- og evokationsteknikken* er det navn, vi har givet den måde eller metode, hvorpå de ønskede relationer frembringes. Det *skabende arbejde* er det navn, vi har givet manifestationen af resultaterne af de to ovennævnte processer. De tre aspekter af invokations- og evokationsteknikken, som den almindelige discipel bør beskæftige sig med, er: bygningen af antahkaranaen, den korrekte anvendelse af det lavere sind eller tænkeevnen i dens to højere funktioner (at holde sindet og tænkningen vedvarende i lyset og at skabe de ønskede tankeformer) og processen, hvorved indtrykket nedfældes og til sidst bliver i stand til at antage håndgribelig form.

I den her fremførte fortolkning har jeg givet jer meget stof til eftertanke i forbindelse med de telepatiske muligheder; det passer altsammen ind i temaet verdenstjeneste, eftersom det skal anvendes til udvidelse af den menneskelige bevidsthed i stor udstrækning. Dette er en af de vigtigste opgaver for den nye gruppe af verdenstjenere.

8. Kapitel

Kontakt – den højeste videnskab

Det ville være gavnligt, om I prøvede at mestre og at assimilere, hvad jeg har at meddele angående de tre store videnskaber, som udgør de tre udtryksmåder for det, som vi kunne kalde den *højeste videnskab om kontakt*. Disse tre videnskaber er alle i lige grad afhængige af hinanden og forbundet med modtagelighedens kunst. De er:

1. **Impressionsvidenskaben**. Viljen-til-at-være
Relation til den åndelige triade
Udstrålingskilde. Shamballa
Forbundet med det abstrakte sind.
2. **Invokations- og evokationsvidenskaben**. Kærlighed eller tiltrækning
Relation til sjælen i alle former
Udstrålingskilde (for tiden). Hierarkiet
Forbundet med det lavere konkrete sind som redskab for sjælen
3. **Telepatividenskaben**. Sindet. Menneskelig intelligens
Relation til personligheden
Udstrålingskilde. Menneskeheden selv
Forbundet med hovedcentret.

I vil se, hvordan alle disse modsætningernes par udfylder deres rolle som eksempler på vort planetariske livs dualistiske natur:

1. Det abstrakte sind og det lavere konkrete sind.
2. Sjælen og det lavere sind.
3. Det lavere sind og hovedcentret.

Hver af dem fungerer som et invokativt instrument og skaber evokation. Alle fungerer såvel modtagende som overførende, og alle tilsammen etablerer den indbyrdes grupperelation og

den cirkulation af energier, som er karakteristiske kendetegn for den samlede verden af kraft.

En ting, som I må forstå er, at den fremadskridende discipel ikke bevæger sig ind i nye bevidsthedssfærer eller -områder, som fx ved en rolig vandring fra et plan til et andet (som de visuelle symboler i den teosofiske litteratur lader formode). Hvad man må forstå er, *at alt som ER, er altid til stede*. Hvad vi beskæftiger os med, er den stadige opvågning til det, som evigt ER, og til det, som altid er til stede i omgivelserne, men som vi er ubevidste om på grund af kortsynethed. Målet må være at overvinde den utilbørlige optagethed af det, som står i forgrunden i det daglige liv, som karakteriserer de fleste mennesker, men også den intense optagethed af de indre tilstande og stemninger hos det lavere selv, som er så karakteristiske for de åndeligt orienterede mennesker og aspiranter, samt den uigennemtrængelighed eller mangel på sensitivitet, som kendetegner menneskemasserne. Gudsriget er til stede på jorden i dag og har altid været det, men kun nogle få, relativt set, er opmærksomme på dets tegn og tilkendegivelser. De subtile fænomeners verden (kaldet formløse, fordi de er anderledes end de fysiske fænomener, vi er vant til) er altid hos os og kan ses og kontaktes og prøves som et område for eksperiment og erfaring og handling, hvis opfattelsesmekanismen er udviklet, hvad den givetvis kan blive. Lydene og synerne i den himmelske verden (som mystikerne kalder den) opfattes lige så klart af de højere indviede som synerne og lydene på det fysiske plan, som I er i kontakt med i jeres daglige række af pligter. Energiernes verden med dens strømme af styret kraft og dens centre af koncentreret lys er ligeledes til stede, og seerens øje kan se dem, ligesom den mentalt clairvoyante kan se det geometriske mønster, som tanker antager på mentalplanet, eller som et medium på lavere plan kan kontakte den astrale verdens blændværk, illusion og bedrag. Den subjektive verden er betydeligt mere virkelig end den objektive, når den først er opdaget og kendt. Det er helt enkelt (ret enkelt for nogle og tilsyneladende uovervindeligt svært for andre!) et spørgsmål om først og fremmest at acceptere dens eksistens samt at udvikle en kontaktmekanisme og kultivere ev-

nen til efter ønske at bruge denne mekanisme, og derefter *inspireret fortolkning*.

Det kan siges, at bevidstheden selv, som er målet – på denne klode – for alle udviklingsprocesser, helt enkelt er det indlysende resultat af kontaktvidenskaben. Den er også målet, i en eller anden form, på et eller andet stadium for alle planetariske eksistenser inden for solsystemet. Udfoldelsen af denne bevidste respons er i virkeligheden den tiltagende sensitive bevidsthed hos den planetariske Logos SELV. Den menneskelige mekanisme og dens evne til at respondere på sine omgivelser er (som videnskaben meget vel ved) blevet udviklet som respons på en indre drivkraft, som findes i ethvert menneske og i alle former for liv, og på den omgivende verdens »tiltrækning« og magnetiske virkning. Skridt for skridt har livsformerne på det fysiske plan gennem tiderne udfoldet den ene sans efter den anden. Den ene form for sensitiv respons efter den anden bliver mulig, efterhånden som mekanismen skabes, indtil det menneskelige væsen kan modtage indtryk fra det fysiske plan og fortolke dem rigtigt, kan svare på emotionelle kontakter på astralplanet og ligge under for dem eller kan hæve sig over dem samt kan blive telepatisk over for mentalplanets verden. Således kan det deltage fysisk, emotionelt og mentalt i livet og kontakterne i de tre verdener, som udgør dets omgivelser, og i hvilke det er ned-sænket under inkarnationen. Hvad et menneske får ud af dette liv af konstant impression eller uafbrudte indtryk beror stort set på hans evne til at påkalde sine omgivelser og uddrage af dem (som fremkaldt svar), hvad han behøver for alle sit væsens forskellige dele. Dette tvinger ham igen til – hvad enten han synes om det eller ej – at frembringe en virkning hos andre mennesker. Den kan, ud fra et telepatisk synspunkt, være langt stærkere på godt eller ondt, end han bryder sig om at tænke på eller kan forestille sig. I ser derfor, hvordan disse videnskaber, impressions-, invokations- og evokationsvidenskaben og telepatien naturligt vedrører det, som ligger i mennesket og i hans relation til sine omgivelser og omstændigheder.

Kimen eller de embryoniske anlæg for alle typer planetarisk kontakt er iboende ethvert menneske og *kan ikke hæmmes* i det lange løb. I den viden om de mål, der allerede er opnået i de tre verdener, ligger garantien for videre mål i de mere subjektive verdener, som er til stede i aspirantens omgivelser, men over for hvilke han endnu forbliver sovende og uoplyst. Jeg søger at gøre emnet så enkelt, som jeg kan, for mange af de abstrakte formuleringer i de okkulte videnskaber og den akademiske psykologi skyldes en overaktivitet af menneskers mentale og emotionelle natur. Hvis I kan forstå visse almene, relativt enkle kendsgerninger og erkende, at I besidder nøglen eller løsningen i jeres allerede udviklede evner, så vil I gå fremad i al enkelhed og uden at skabe større intellektuelle vanskeligheder, når I befatter jer med disse mere subtile faser af jeres altid eksisterende omgivelser. Det er i sidste instans kun et spørgsmål om, hvad der på ethvert givet tidspunkt gør »indtryk« på jer, og da på hvilken måde det påvirker jer.

I kan derfor se, hvor meget af det, jeg allerede har sagt, hænger sammen med den lære, jeg har fremsat om åbenbaringspunkter. I en meget sammentrængt oversigt over impressionsvidenskaben berørte jeg kort de tre store grupper af liv, som konstant er underkastet »impression«, og som på deres side bliver »redskaber for impression«. Der er kun lidt at tilføje til dette tema, som har værdi på nuværende tidspunkt. Hvad der allerede er sagt må studeres og forbindes med læren om »åbenbaringspunkter« (*Discipleship in the New Age II*).

Åbenbaring er en fællesbetegnelse, som dækker alle former for respons på aktiviteten i sindets øje, sjælens øje og på det universelle sinds »indsigt«, som kontakten med monaden giver. Syn er det vigtigste, som skal udvikles i denne verdensepoke, i hvilken Logos søger at bringe rigerne under det menneskelige til det punkt, hvor de erhverver *menneskeligt* syn, og menneskeheden til det punkt, hvor *åndeligt* syn udvikles, og hvor hierarkisk indsigt bliver den normale egenskab hos den indviede syn, samt at bringe medlemmer af Hierarkiet til det punkt, hvor *universel* opfattelse eller perception erhverves. Derfor kan følgende siges:

1. *Ved at passere individualiseringens port* får rigerne under det menneskelige menneskeligt syn, der fører til mental kontakt og intelligent impression.
2. *Ved at passere indivielseens port* får menneskeheden åndeligt syn, der fører til sjælskontakt og åndelig impression.
3. *Ved at passere identifikationens port* får Hierarkiet universelt syn, der fører til monadisk kontakt og ekstraplanetarisk impression.

Hver gang der opnås en ny vision af tvingende og tilskyndende art, er det et resultat af invokation fra den, der søger en ny impression. Når den invokative ånd er til stede, er resultatet uundgåeligt og sikkert, og det fremkaldte svar kan ikke opholdes. Dette er grundlaget for alle opnåede resultater og al succes, om det gælder begær (materielle eller andre), aspiration, bøn eller meditation. Altid får vi – i tid og rum – hvad vi påkalder; og kendskabet til dette faktum, videnskabeligt anvendt, vil blive en af de store befriende kræfter for menneskeheden.

9. Kapitel

Ekspanderende områder for bevidst samspil eller vekselvirkning

Den træning, mestrene i deres ashramer giver deres disciple, har et væsentligt formål: At forøge og udvikle deres nedarvede og iboende sensitivitet og sætte dem i stand til at anvende den i tjeneste. Lad os i behandlingen af disse emner undgå det meget misbrugte ord »vibration« og i stedet bruge det mere enkle og lettere forståelige ord »påvirkning«. Reaktion på påvirkning er noget, vi alle kender. Vore fem sanser har åbnet fem store områder for alle mennesker, hvorfra påvirkninger kommer, og vi er så vant til dem alle, at vore reaktioner nu er automatiske og, skønt registrerede, ikke bevidst registrerede, medmindre der er en bestemt grund og målrettet hensigt dermed. Vi reagerer ligeledes og ligeså automatisk på emotionelle impulser, og menneskeracen er nu hurtigt (meget hurtigt) ved at nå mental telepati. Nogle få er begyndt at virke i retning af åndelig telepati. Kun få evner dog mere end lejlighedsvis at registrere en kontakt med en høj åndelig kilde, og resultatet er som regel også stærkt blandet med personlighedsreaktioner.

Kontakt, som resulterer i en sjælspåvirkning, er også ret hurtigt ved at udvikle sig, derfor er det nødvendigt, at jeg giver jer et grundlag til yderligere viden, som vil skabe klarhed om endnu højere kontakter, der kan føres tilbage til den åndelige triade, og som vil åbne for områder af vekselvirkning, som hidtil kun har været kendt af Hierarkiet. Jeg tænker her på den undervisning, jeg har givet gennem en gruppe af mine disciple vedrørende antahkaranaen. (*Undervisning i den nye tidsalder, The Rays and the Initiations*). Alle kontakter, der således er under udvikling, falder ind under betegnelsen: Kontakt og påvirkning.

1. *Kontakt* kan defineres (for vore særlige formål) som opfattelse af et hidtil ukendt område, af det, som på en eller anden

måde er blevet fremkaldt, af »noget andet«, som har tilkendegivet sin tilstedeværelse. Dette »noget andet« end selve iagttageren, noget som i reglen *tidligere har været sanset*, er blevet antaget som en *teoretisk mulighed*; senere er det blevet *påkaldt* gennem en bevidst og målrettet opmærksomhed hos den, som har sanset dets tilstedeværelse, og til sidst er en *kontakt* kommet i stand.

2. *Påvirkning* er noget mere end bare at registrere en kontakt. Den udvikler sig til en bevidst vekselvirkning; den formidler senere information; den er af natur åbenbarende og kan i begyndelsesstadiene defineres som en garanti for ham, der responderer på den, at et nyt område venter på at blive udforsket, og nye åndelige oplevelser venter, og som et vink om et nyt område, hvori bevidstheden kan ekspandere mere og mere og i stigende grad registrere det guddommelige formål, der venter på at blive mere fuldstændigt kendt.

Derfor bevæger disciplen sig fra det mere almindelige område, som vi kan kalde almindelig telepatisk opfattelse (som netop nu er ved at blive erkendt af den almindelige videnskab) gennem en langsomt tilegnet proces af invokation og evokation til et bevidsthedsstadium, der er kendetegnet ved en trænet sensitivitet. Han udvikler en åndelig erkendelse, som er kontrolleret, forstået og som ledes hen imod nyttige hierarkiske mål. I disse ord har I en meget enkel definition på den proces, jeg har givet det tekniske navn: Impressionsvidenskaben eller videnskaben om indtryk.

En anden ting, vi må huske, er, at denne videnskab er den fundamentale videnskab om sensitivitet; den er den kunst at kunne reagere på alle fænomener, og det gælder særligt i forbindelse med reaktion, erkendelse, opfattelse og registrering af alle fænomener, der findes på hele det kosmisk fysiske plan. Dette er det plan, hvorpå hele vort trefoldige planetariske liv finder sit udtryk, og som vi har inddelt (for klarhedens skyld) i de (såkaldte) syv plan i vort solsystem – fra det, vi kalder vort laveste fysiske plan op til vort højeste plan, det logoiske plan. På de tidlige stadier af modtagelighed over for de to faser af

kontakt og påvirkning er den første opgave at udvikle det nødvendige kontaktapparat, hjælpemidlet til at lære, mekanismen til at registrere og derefter at lære at anvende den konstruktivt og intelligent. Dette arbejde skrider frem fra cyklus til cyklus, i de tidlige stadier uden bevidst hensigt fra livsenhedens side, der derved udvikler sig; alligevel bliver bevidsthedsfelt efter bevidsthedsfelt langsomt inddraget, og område efter område af de omgivende fysiske, mentale og åndelige verdener kommer inden for opfattelsessfæren, mestres og kontrolleres, indtil livsenheden (jeg ved ikke noget bedre at kalde den) bliver til et menneskeligt væsen, et selvstyret individuelt væsen. Til sidst bliver mennesket en mester, der kontrollerer og styrer alt inden for sin omfattende bevidsthedsperiferi i samklang med den guddommelige bevidsthed og Planen.

Men – og dette er et punkt, jeg gerne vil indprente jer – menneskeheden, underkastet denne konstante ekspansionsproces siden fremkomsten af det fjerde naturrige, det menneskelige, har nu nået et stadium, hvor den kan begynde at træde ud af den fase, der styres af det, der er blevet kaldt loven for trefoldig respons og ind i en ny udviklingsfase, hvor en erkendt dualisme dominerer. Dette er et meget vigtigt udsagn. Lad mig sige det på den måde og anbefale jer meget omhyggeligt at overveje mine ord. Det, jeg søger at indprente jer, vil jeg udtrykke i nogle korte sætninger i skematisk form:

1. Det fremskredne menneske i de tre verdener er bevidst om to iboende treheder:
 - a. Det lavere menneske. Fysisk legeme. Astral natur. Sind.
 - b. De tre periodiske vehikler. Monade. Sjæl. Personlighed.

2. Sjæl og personlighed har etableret kontakt. Mennesket er nu gennemtrængt af sjælsenergi, teknisk set. To periodiske vehikler er blevet ét. Tre lavere vehikler og sjælen er forenet.

3. Det æteriske legeme er ved at erhverve sig stor kraft. Det kan nu bevidst blive anvendt som formidler af:
 - a. Energi og kraft, bevidst styret.
 - b. Påvirkninger fra det højeste af de periodiske vehikler, der virker gennem dets instrument, den åndelige triade.
4. Det æteriske legeme er derfor det bevidst styrede instrument for den hurtigt integrerende åndelige enhed. Det kan formidle og meddele hjernen de fornødne energier og den okkulte information, som tilsammen gør et menneske til en visdommens mester og til sidst en Kristus – altomfattende i sin højtudviklede, tiltrækkende og magnetiske kraft.

Tidligere har jeg fremsat følgende påstand, som – når I studerer den – vil opsummere de her givne detaljerede analyser. Jeg sagde, ved definitionen af begrebet impression, at den »vedrører skabelsen af en magnetisk aura, på hvilken de højeste indtryk kan spille«. Dette kan også tjene som en definition på invokations- og evokationskunsten. Efterhånden som mennesket (for vi vil kun behandle denne videnskab i forbindelse med mennesket, ellers ville den indbefatte et alt for stort område) bliver sensitivt over for sine omgivelser, når evolutionskræfterne påvirker ham og fører ham fra stadium til stadium, fra punkt til punkt, fra plan til plan og fra højde til højde, bliver han beriget og i stigende grad magnetisk. Efterhånden som den tiltrækkende eller magnetiske kraft forøges, bliver han selv invokativ, og dette krav, der udgår og udstråler fra den aura, han har skabt, bringer ham en støt voksende åbenbaring. Denne åbenbaring beriger på sin side hans auras magnetiske felt, så han bliver et åbenbaringscenter for dem, hvis erfaringsområde og aura behøver den spore, som hans erfaring, viden og praksis er.

Sluttelig kan man sige, at hele menneskeriget til sidst vil blive et stort magnetisk center på vor klode, som vil påkalde alle de højere riger på det formløse plan og vække alle de lavere riger i formernes verden. En dag vil to tredjedele af den

menneskelige familie blive sensitiv over for indtryk, der kommer fra Guds sind, således som dette sind opfylder sin hensigt og gennemfører sit formål inden for vor planetariske indflydelsessfære. Menneskeheden vil på sin side udgøre det bevidsthedsområde og den indflydelsessfære, som for rigerne under det menneskelige er modsvarigheden til det universelle sind, som de behøver for deres udfoldelse; mennesket er, som I ved, makrokosmos for de lavere naturrigers mikrokosmos. Dette er målet for al menneskelig tjeneste.

Hvad jeg har sagt indtil nu om impressionsvidenskaben vil, hvis det læses i forbindelse med læren om åbenbaringspunkter (*Discipleship in the New Age II*), bringe megen oplysning. Dyb eftertanke er imidlertid nødvendig. Impressionsvidenskaben kan i sidste instans betragtes som videnskaben om selve bevidstheden, for resultatet af kontakt og påvirkning fører til en opvågning og udfoldelse af bevidsthed og til en voksende opfattelsesevne, som udmærker enhver form i den manifesterede verden. Enhver form har sin egen opfattelsessfære, og evolutionen er den proces, hvorved formerne responderer på kontakt, reagerer på påvirkning og går videre frem mod større udviklingsmuligheder, nytte og effektivitet. Evolutionsloven og impressionsvidenskaben spænder over bevidsthedsudfoldelsen og frembringer en tilpasningsevne hos den iboende sjæl. Moderne videnskab har i sit arbejde inden for psykologi og medicin (for blot at nævne to) og ved sine forsøg med former, hvorved den har påvist opbygningen og skabelsen af de skiftende kontaktmekanismer i de forskellige naturriger, udrettet meget med hensyn til den evolutionære udvikling af det eksoteriske responsapparat. Med alt dette skal vi ikke beskæftige os her, det er for så vidt korrekt. Vi skal begrænse os til at overveje de kontakter og påvirkninger, disciple og indviede i verden i dag konfronteres med, når de arbejder i Hierarkiet og gennem en ashram, og hvis vej fremad er som et skinnende lys, der stråler mere og mere, indtil fuld oplysning er opnået.

10. Kapitel

Kontinuerlig åbenbaring af relationer

Jeg ville gerne henvise jer til side 56, hvor jeg har givet et omrids af denne usædvanlige videnskab, som i sig selv er et bevis på udviklingen, på manifestationens grundlæggende dualisme, og på det uforanderlige, uomstødelige vidnesbyrd om bevidsthedens udfoldelse. Samtidig bygger den videre på den fundamentale forudsætning, at de forskellige bevidsthedsfaser, som støt og gradvis åbenbarer sig i tid og rum (fra det evige nu's synspunkt), er totalsummen af bevidsthedsstadierne hos den »Ene, i hvem vi lever, røres og har vor væren«. Alle disse faser af bevidst accept af de eksisterende fænomener med dertil hørende reaktioner er, for Sanat Kumara, hvad en dags oplevelser og reaktioner eller et helt livs erfaringer er for det intelligente menneske – kun umådeligt mere omfattende og vidtspændende.

Der er en del punkter, som jeg ikke omtalte, men som jeg kunne ønske at tage op nu for klarhedens og forståelsens skyld. Jeg har kaldt denne videnskab om forbindelse og reaktion for den højeste videnskab om kontakt. Det er, hvad den rent essentielt er. Reaktionen på denne kontakt, hvad enten den er kosmisk, i Sanat Kumaras tilfælde, eller planetarisk som hos Hierarkiets medlemmer, er ikke desto mindre begrænset og afgrænset (fra den vidende aspirants synspunkt). Den er ansvarlig for skabelsen af karma eller igangsættelsen af årsager, der uundgåeligt vil få deres virkninger – virkninger, som ophæves og opløses (uskadeliggøres, hvis I foretrækker det ord), når vedkommende væsen møder sine selvskabte livsomstændigheder med den fornødne intelligens, visdom, intuition eller vilje. Tænk over det. Bevidsthed findes i alle former for liv. Det er en okkult talemåde. Den er en iboende evne, der evigt følger livet i manifestation. Disse to, liv og bevidsthed, forbundet gennem manifestationen, er i virkeligheden atma-buddhi, ånd-fornuft, der under den skabende periode fungerer samtidigt; det første

resultat af deres relation er tilsynekomsten af det, som vil sætte Verdens Herre i stand til at udtrykke sit eget ukendte, uransagelige formål.

Gennem manifestationscyklen er denne kombination af liv-bevidsthed, ånd-fornuft, atma-buddhi resultat af den mangfoldighed i enheden, som vi har hørt så meget om – der viser sig som aktivitet, kvalitet, ideologi, fornuft, relationer, enhed og mange andre tilkendegivelser af den guddommelige natur. I første del af *En afhandling om de syv stråler* talte jeg om *liv*, *kvalitet* og *tilsynekomst*, idet jeg omtalte den store trefoldighed, der kunne være, og allerede er, bevist og indlysende for mennesket. Kvalitet blev fremhævet som det andet aspekt, ikke fordi det på alle plan og til alle tider er det, men fordi kvalitet plus aktivitet på det nuværende tidspunkt i den menneskelige udvikling viser sig som de to lavere aspekter af den guddommelige manifestation. To andre er imidlertid allerede (hvis noget overhovedet) ved at afløse dem i den menneskelige begrebsverden – relationer og ideer. Endnu andre vil hurtigt blive tilføjet, efterhånden som menneskets bevidsthed bliver mere effektivt anvendt.

Kontaktvidenskaben vil ikke alene åbenbare kvalitetsaspektet, men vil også afsløre det net af relationer, der ligger til grund for hele manifestationen, og som æterlegemet er symbolet på. Den vil ligeledes gøre mennesker sensitive over for ideer, efterhånden som det menneskelige intellekt, der nu er ved at udfolde sig, tillader det. Menneskehedens reaktion på disse to åbenbaringer (der kommer som et resultat af eller belønning for kontakt, kunne I blot forstå det, og af virkningen liv-fornuft på denne manifestation, som altid har været til stede omend upåagtet) vil forårsage store forandringer og få mere vidtrækkende konsekvenser, end reaktionen på kvalitetsaspektet har fået. Betydningfuldt nok resulterede opdagelsen af kvalitet som manifestationens andet aspekt, der senere vil blive overgået, i udviklingen af menneskets kritiske sans; den kritiske sans, der er så destruktiv i sin nuværende form, vil finde sit rette udtryk, når relationer bliver bedre forstået, og ideernes sande funktion bliver opfattet på den rette måde.

Den højeste kontaktvidenskab styrer alle reaktioner på indtryk. Dette gælder Sanat Kumaras kosmiske reaktioner såvel som de næppe skelnelige og næsten usynlige reaktioner (selv for en seers blik) hos det uendeligt lille atom. For klarhedens skyld inddeler jeg denne videnskab i tre hoveddele baseret på reaktionerne hos de tre store planetariske centre over for deres omgivelser. Dette er et væsentligt punkt, som jeg vil bede jer erindre. Jeg kunne skrive en længere afhandling end denne om skabelsen af det responsapparat, som hver af disse tre centre for guddommeligt liv-fornuft har måttet danne for at etablere den nødvendige kontakt og at fortolke den korrekt. Der er mange paradokser i det, jeg her fortæller jer, og tilsyneladende nogle modsigelser i forhold til ortodoks okkultisme, men det er altid tilfældet, når indholdet af læren bliver mere omfattende, og de tidligere altomfattende kendsgerninger bliver underordnede aspekter af endnu større kendsgerninger. I kan heraf se betydningen af det udsagn i *Den hemmelige lære*, der siger, at Hierarkiet og alle i Sanat Kumaras råd (Shamballa) nødvendigvis har passeret gennem det menneskelige stadium af udviklingen, for kun menneskelige væsener kan fuldstændigt forene og udtrykke liv-fornuft, og kun menneskets intellekt kan bevidst skabe, hvad der er nødvendigt for at frembringe de nødvendige stadier af manifesteret liv.

Her er endnu en årsag til den betydning, vi tillægger det »center, vi kalder menneskeheden«; på menneskehedens skuldre hviler et utroligt ansvar. Derfor, hvad enten vi befatter os med almindelig telepati eller med invokation og evokation eller med indtryk, beskæftiger vi os i virkeligheden med virkningen af liv-fornuft, som det manifesterer sig i relation til de eksisterende og til enhver tid passende omgivelser. Bemærk denne sætning. Alt dette finder sted ved hjælp af mennesker, der befinder sig i fuldkommengørelsesprocessen, og mennesker, der har nået en relativ fuldkommenhed; eller mennesker, som – for størstedelens vedkommende – har nået fuldkommenheden andetsteds end i den nuværende manifestationscyklus. Dette burde give jer et vink om de muligheder, der skjuler sig i selv den helt lavtstående del af den menneskelige familie, og

om den fremtid af undere og gavn, der venter alle og enhver i tidens fylde og efter de nødvendige anstrengelser.

Teknisk set er det Hierarkiet, som modtager »indtryk« fra Shamballa, og menneskeheden, der modtager dem fra Hierarkiet ved hjælp af invokations- og evokationsmetoden. Inden for den menneskelige familie sker der to ting som følge af denne erkendte og opfattede aktivitetsfase i kontaktvidenskaben.

1. Telepatisk forbindelse etableres. Den, mine brødre, har altid eksisteret mellem medlemmerne af den menneskelige familie og er – som tidligere forklaret – af to slags: Solar plexus telepati, instinktiv, ukontrolleret, meget udbredt og beslægtet med mange af de forbløffende aktiviteter hos livsformer af anden art end den menneskelige, fx instinktet hos hjemvendende brevduer eller den metode, hvorved katte, hunde og heste finder deres hjem over umådelige afstande. Den telepatiske forbindelse mellem en mor og hendes børn er instinktiv og har sit sæde i den animale natur. Mental telepati, der nu er ved at blive erkendt og studeret. Dette er den mentale aktivitet og kontakt, der etableres mellem sind og sind; den omfatter også den telepatiske respons på eksisterende tankeformer og mentale betingelser i verden i dag. Interessen herfor er allerede meget stor.
2. Intuitiv telepati begynder nu at manifestere sig mere og mere hos fremskredne mennesker i alle lande og af alle racer. Dette indicerer sjælskontakt og som følge heraf vågnende gruppebevidsthed, for sensitivitet over for intuitive indtryk har *kun* at gøre med gruppeanliggender.

Denne kontaktvidenskab styrer alle relationer inden for *hele* vort planetariske liv og indbefatter fx også den forbindelse, som er etableret mellem menneskene og husdyrene. Disse dyr er i forhold til deres eget rige det, som den nye gruppe af verdenstjenere er i forhold til menneskeheden. Den nye gruppe af verdenstjenere er forbindelsesleddet og udgør kommunikationsmåden mellem Hierarkiet (det femte rige) og menneskeheden (det fjerde rige) under *den nuværende* guddommelige plan;

husdyrene opfylder således en lignende funktion mellem menneskeheden (det fjerde rige) og dyreriget (det tredje rige). Disse analogier er ofte frugtbare og oplysende.

Med hensyn til Shamballa, så er den impression, som modtages dér, *ikke* resultatet af invokation, som når tiden er inde fremkalder ekstraplanetarisk respons, således som det er tilfældet mellem Hierarkiet og Shamballa og mellem Hierarkiet og menneskeheden, mens visse forandringer finder sted under nedtrappings- eller nedstigningsprocessen. Det, som »udøver impression« på Shamballa og modtages i Verdens Herres store råd, kommer via Sanat Kumara, fordi HAN er i nær kontakt med andre planetariske logoi eller grupper af logoi, som udøver en forenet, koncentreret og intelligent vilje. De store væsener, som periodisk mødes i det store råd, modtager Sanat Kumaras impression, der vedrører hensigten i den næste fase af udviklingen. Denne bliver derefter »okkult reduceret« eller nedtrappet, indtil den fremtræder som den hierarkiske plan. Denne plan afhænger af det, som er nært forestående, atmisk realisation og ren fornuft, som Hierarkiet har kaldt disse tre aspekter af reaktionen på Shamballa-impression. For at udtrykke det mere klart: Hierarkiet er ikke en gruppe mystiske arbejdere; kun de aspekter af det guddommelige formål, som umiddelbart kan forstås og udvikles, og som er åbenlyst værdifulde for menneskeheden – når de præsenteres korrekt af Hierarkiet – registreres af dem. Hierarkiet ved, hvad de bevidst skal »afvise«, som det okkult kaldes, og de handler altid efter loven om det nært forestående eller en okkult forudseenhed, som næsten ikke er til at fatte eller definere endog for den fremskredne menneskehed. Ordene »atmisk realisation« er højst interessante, for de refererer til kvaliteten og *den samlede* viljesenergi, som kunne stilles til rådighed af det forpligtede forenede Hierarki til gennemførelse af den øjeblikkelige plan. Glem aldrig, når vi taler om Shamballa og Planen, da tænker vi udelukkende inden for grænserne af Verdens Herres VILJES-aspekt, og dette er næsten umuligt – undtagen for fremskredne indviede. Denne faktor må accepteres teoretisk, selv om den endnu ikke kan forstås.

Til disse to uforanderlige krav bidrager Hierarkiet med egenskaben »ren fornuft«, som er Hierarkiets fremherskende egenskab, og som frembringer den kvalitet, mennesker fejlagtigt har kaldt »kærlighed«. Dette ord betoner det sentimentale aspekt og betyder for det store flertal ganske enkelt det sentimentale og emotionelle aspekt, som udelukkende er af astral natur. Ren fornuft, som er den fremherskende karakteristisk af Hierarkiets medlemmer, vil altid udtrykke sig i rigtige handlinger og rette menneskelige relationer, og disse vil manifestere sig – når de engang forekommer – som det, kærlighed i virkeligheden er. Ren kærlighed er en egenskab ved eller virkning af den rene fornuft.

Den rene fornuft i Hierarkiets respons er nødvendig for at fatte og forstå det formål, der udarbejdes gennem Planen, som Hierarkiet til enhver tid er garant for, og ren kærlighed er, hvad en ventende menneskehed (selv uden at vide det) behøver og kræver.

Denne »impression«, som udgår fra Shamballa, antager form af en fokuseret udstrømning, som benytter det højere aspekt af antahkaranaen som kontaktkanal. Jeg refererer ikke her til tråden, som disciplen bygger mellem den mentale enhed og det abstrakte sind. Jeg refererer til dens fortsættelse gennem det buddhiske og atmiske bevidsthedsplan ind i området for magnetiseret bevidsthed (jeg bruger dette ord, fordi vi endnu ikke har det nødvendige ordforråd til eksakt at udtrykke den højere bevidstheds natur, og udtrykket »identifikation« forekommer noget uegnet), som omgiver og beskytter det virkelige Shamballa-center. Det er væsentligt, at I husker, at ligesom menneskeheden masser ikke kender, opfatter eller responderer på Hierarkiet, så findes der inden for selve Hierarkiet en gruppe som er analog til menneskemasserne. Der er mange mindre fremskredne medlemmer af Hierarkiet og mange, vældig mange disciple, som endnu ikke kender, opfatter eller responderer på Shamballas indflydelse og kraft.

Inden for Hierarkiet betinger impressionsvidenskaben alle relationer mellem senior- og juniormedlemmer i de forskellige ashramer. Alle responderer dog ikke på samme måde, for i sine

højere aspekter er det en videnskab, der indgår i en udviklingsproces. Man kan sige, for at I lettere kan forstå det, at »impression« styrer og betinger alle dem inden for Hierarkiet, hvis abstrakte sind er højt udviklet. Hos mange disciple i ashramen er dette aspekt ikke fuldt udviklet, og derfor tillades det kun visse medlemmer af Hierarkiet (mestre, adepter og indviede af tredje grad) at kende Planens detaljer; disse beskyttes af selve impressionsvidenskaben. De øvrige af Hierarkiets medlemmer modtager deres vejledning fra de ældre medlemmer.

Jeg vil bede jer erindre, at i vor planetariske udvikling ligger vægten med hensyn til hele den evolutionære proces på SINDET og på de forskellige mentale aspekter af sindet – intelligens, mental perception eller opfattelse, sindets søn, det lavere sind, det abstrakte sind, sindet som vilje, det universelle sind. De tre, som er af største betydning, og som danner en esoterisk triangel, kræver at blive forbundet i en vital indbyrdes relation. De er sindets søn, det abstrakte sind og det universelle sind. Når de er fuldstændigt forbundet og aktive, er de de faktorer, som igangsætter og styrer det guddommelige formål og nedtrapper det til den form, der kaldes den hierarkiske plan, ud fra hvilken vi kan handle. Kun når den indviede gennem monadisk kontakt er kommet i berøring med det universelle sind, kan han opfatte formålet; dette involverer også udviklingen af det abstrakte sind samt den rest af mental perception, som sindets søn (sjælen) har efterladt ham; gennem hele denne udvikling kan han slutte sig til den gruppe, som formulerer Planen. Vi beskæftiger os her med højst vanskelige og komplicerede forhold, som vedrører den indviedes bevidsthed, og for hvilke vi endnu ikke har den rigtige terminologi. Gennemsnittet af aspiranter har heller ingen forestilling om den bevidsthed eller reaktion på kontakt hos dem, der er nået hinsides den tredje indvielse. Disse begrænsninger hos almindelige studerende må vi bestandig huske på.

Invokations- og evokationsvidenskaben – der omfatter den metode for samspil, som Hierarkiet benytter indbyrdes og som til dels benyttes mellem Shamballa og Hierarkiet og i stadig stigende grad mellem menneskeheden og Hierarkiet – er *ude-*

lukkende baseret på sansen for relationer. Derfor er det kun bevidste væsener på et bestemt niveau, som kan påkalde Shamballa og fremkalde en respons, og det fordi de selv har udviklet nogle af de aspekter og den type mental forståelse, som er det hierarkiske udtryk for det universelle sind. Den overfladiske og intetsigende talemåde (hos visse skribenter og tænkere) om den kosmiske bevidsthed og deres raske anvendelse af udtryk som »stille ind på det uendelige« eller »tappe det universelle sind« tjener kun til at vise, hvor lidt de i virkeligheden ved om respons og reaktion hos høje indviede eller hos dem på det hierarkiske livs højeste niveau.

Virkelig evne til at påkalde og fremkalde (som findes inden for de indviedes rækker) er baseret på en gådefuld udvikling af den esoteriske sans, som er umulig forud for den tredje indvielse. Aktiv brug af den esoteriske sans i den okkulte træning, som gives til aspiranter, disciple og indviede af de mindre grader, skaber visse forandringer i hjernen, som korresponderer med forandringer i det buddhiske legeme. Disse forandringer sætter (efter den tredje indvielse, transfigurationen) den indviede i stand til efter ønske at kontakte den væren, det liv eller det monadiske KONTAKTPUNKT, med hvilket han mere og mere bliver forbundet, eller det medlem af Hierarkiet, som han ønsker at konsultere. Det omfatter ikke brugen af ord eller tale, men helt enkelt en teknisk metode, hvorved den indviede i Hierarkiet eller i kontakt med Shamballa kan tiltrække sig opmærksomheden og præsentere visse *ideer*. Jeg vil ikke uddybe dette yderligere.

For gennemsnittet af menneskeheden er udviklingen af intuitionen den lavere modsvarighed til denne type esoterisk sans, der anvendes af indviede af en høj grad – eller denne metode for klart opfattende samkvem, som det undertiden kaldes. I de forskellige ashramer bliver fremskredne disciple undervist i, hvordan de hos sig selv kan opdage og anvende denne nye egenskab og dermed udvikle den nødvendige mekanisme. De kan samtidig være vidende både om kravet og svaret eller responsen, som deres anvendelse af invokationen har fremkaldt. Alle disciple, som har taget den tredje indvielse, har

evnen til at påkalde og til at blive fremkaldt, og denne teknik er ikke tilladt nogen af lavere status. En højt udviklet skelnevne er nødvendig her. Det er i virkeligheden en videreudvikling af den teknik, hvormed det er tilladt disciplen – på et tidligere stadium – at tiltrække mesterens opmærksomhed. Dette gør han gennem selve sit ivrige ønskes styrke; senere, gennem anvendelsen af sin erhvervede viden, når han frem til det, der kaldes »appellens regulerede art«. Hans appel er da i mindre grad bestemt af ønske, men står i højere grad under viljens kontrol.

Jeg beskæftiger mig ikke her med invokation og evokation, som den forekommer mellem menneskeheden og Hierarkiet. Jeg har oplyst meget om dette, da jeg publicerede de forskellige invokationer i den hensigt at erstatte den selviske anvendelse af bøn og de almindelige meditationsformer i deres begrænsning med invokationens metode. Det er en langsom proces, gennem hvilken denne art samkvem læres og mestres, og ingen lærebog eller information om emnet er til megen nytte. Ej heller vil jeg beskæftige mig med den almindelige telepati, som er almindeligt udbredt og naturlig for mange, da den er blevet behandlet tidligere i denne bog. Men på dette sted ville jeg gerne betone noget, som vedrører ethvert menneske. Da det dyriske væsen passerede gennem individualiseringens port og blev et menneskeligt væsen, kom det i besiddelse af en medfødt *synsevne*; i æoner har mennesket nu set i de tre verdener, og mange har gennem adskillige liv søgt efter *visionen*, som stabiliserer aspiranten på Vejen. Gennem indivielseens port vil enhver aspirant – når han har opnået den mystiske vision – blive bevidst om det inden i ham selv, som tillader en *åndelig indsigt*, der er så ekspansiv, at han får sit første virkelige og individuelle glimt af den guddommelige plan; fra det øjeblik forandres hele hans liv. Senere (og dette kan jeg ikke forvente, at de studerende skal forstå, og hvis de tror, at de forstår det, bliver de vildledt af ord) vil han passere gennem *identifikationens* port. Det er en fuldstændig meningsløs sætning, eftersom dens betydning vogtes meget nøje. Symbolsk set og for at bevare forestillingen om denne port i menneskehedens bevidsthed kan

adgang til sande esoteriske møder opnås på et kendingsord. Kun ORDET kan nå igennem denne port – den højeste og videste af alle porte. Én gang gennem denne port og én gang kvalificeret til den Store Herres råd vil den indviede forstå, hvad der menes med »monadisk impression«. Det er *ikke* impression eller et indtryk af *en* monade (denne meningsløse betegnelse) på et menneskes hjerne, som har konstrueret antakaranaen og taget den fjerde indvielse. Det er en iboende modtagelighed for selve formålet i det universelle sind hos den Ene, i hvem vi lever, røres og har vor eksistens.

11. Kapitel

Resultater af kontakt og modtagelighed

Jeg vil på ingen måde antyde, hvordan den enkelte kan udvikle telepatiske evner. En udvikling inden for det område eller i de regioner, hvor progressive kontakter finder sted, er kun af værdi og kun mulig, når den sker normalt og naturligt og ikke er et resultat af en forceret proces. Når udviklingen sker for tidligt, er der altid en fare for en forkert, fejlagtig og selvcentreret fortolkning. Den telepatiske meddelelse kan være af rent personlig og selvisk karakter, og den type telepati hører ikke hjemme i det, jeg her søger at oplyse om. Mennesket i dag udviser ofte telepatiske tendenser eller anlæg. De »stiller ind« (et udtryk, de finder mere velklingende end »telepatisk forbindelse«) på nogen eller noget, skønt de ikke ved, hvad det er. De tror, at alt det, de registrerer, er af stor betydning. Som oftest er det helt betydningsløst og banalt, har som regel kun relation til dem selv og skyldes ikke et højt åndeligt udviklingstrin, som berettiger dem til at være vogtere af åndelige budskaber. Der er mange kilder, hvorfra sådanne budskaber kan komme, og det vil nok være nyttigt, om jeg nævnte nogle af dem; hvad jeg har at sige om det vil nok vise sig at være af værdi for den okkult interesserede offentlighed.

1. Budskaber der kommer fra modtagerens egen relativt gode og velskolede underbevidsthed. Disse vælder op fra det ubevidste, men antages af modtageren at stamme fra en kilde uden for ham selv. Introspektive mennesker trænger ofte ned i underbevidsthedens erindringslag, og det er de helt uvidende om; deres interesse for dem selv er så intens. Uden at vide, hvad de har gjort, anser de alt, hvad de finder, for usædvanligt, smukt og betydningsfuldt, og så formulerer de det til budskaber, som de forventer, at deres venner og den almindelige offentlighed vil betragte som åndeligt inspireret. Disse budskaber er normalt uskyldige, undertiden smukke, fordi de er en blanding af, hvad modtageren har læst eller uddraget af mysti-

ske skrifter eller har hørt fra kristen kilde og fra Bibelen. Det er i virkeligheden indholdet af deres rigtige tænkning i åndelige baner og kan ikke gøre nogen fortræd, men det har overhovedet ingen som helst betydning. Disse budskaber udgør 85 procent af de såkaldt telepatiske eller inspirerede skrifter, der er så udbredt i denne tid.

2. Sjælsindtryk, som er oversat til begreber og skrevet ned af personligheden. Modtageren er dybt betaget af den relativt høje vibration, som følger med disse indtryk og glemmer, at sjælens vibrationer er en mesters, for sjælen er en mester på sit eget plan. Disse er virkelige sjælsindtryk, men indeholder sjældent noget nyt eller noget af større betydning; de er igen resultatet af tidligere tiders sjælsudvikling (for så vidt angår personligheden); de er derfor det gode, som en vågnende personlighed har bidraget til sjælen, det sande og det smukke samt det, som er trængt ind i personlighedsbevidstheden som et resultat af sjælskontakt. Disse indtryk udgør 8 procent af de skrifter og meddelelser, som aspiranter i dag præsenterer for offentligheden.

3. Undervisning, som en discipel, der er under uddannelse eller som netop er blevet optaget i en ashram, modtager fra en ældre og mere fremskreden discipel på de indre plan. Denne undervisning bærer præg af den ældre discipel og dennes konklusioner og er ofte af værdi; den kan indeholde oplysninger – og gør det ofte – som modtageren er totalt uvidende om. Kriteriet er her, at intet (absolut intet) har personlig relation til modtageren, hverken åndeligt eller mentalt eller på nogen anden måde; ej heller vil det indeholde banaliteter, som svarer til modtagerens religiøse baggrund. Denne form for belæring udgør 5 procent af den undervisning, der gives, men det må ses i relation til hele verden, og procentdelen hentyder ikke til en bestemt okkult gruppe, en bestemt religiøs tro eller en bestemt nation. Dette er yderst vigtigt at forstå.

4. Meddelelser fra en mester til hans discipel. Disse meddelelser udgør 2 procent af den samlede telepatiske modtagelighed hos menneskeheden i hele verden. Vestens studerende vil her gøre vel i at huske, at den subjektive østerlandske studeren-

de har en større tilbøjelighed til telepatisk modtagelighed end hans vesterlandske broder; dette har direkte relation til de førnævnte klassifikationer, hvad der er lidt ydmygende for Vestens mystikere og okkult studerende. Verdens religiøse skrifter udgår fra en anden afdeling af den anden stråles undervisningsfakultet. I dette udsagn indbefatter jeg ikke *Det gamle testamente*, bortset fra sådanne passager som den 23. salme og visse af profeternes udtalelser, især profeten Esaias. Verdens religiøse skrifter blev skrevet for mystisk orienterede mennesker, der var optaget af skønhed, trøst og opmuntring; de blev ikke skrevet for okkultister. Jeg vil gerne henlede jeres opmærksomhed på denne kendsgerning.

I dette afsnit behandler jeg resultaterne og karakteren af kontakt og modtagelighed. Jeg angiver ikke nogen regler for individuel udvikling i denne retning, og jeg ville ikke gøre det, selv om jeg kunne. Menneskeheden er i dag ved at udvikle modtagere af enhver type indtryk. Dette begynder ved de laveste af dem alle – menneskemasserne, der gennem demagoger, aviser, radio, bøger og tidsskrifter bliver præget af mange sind og er modtagelige for mange tanker, svarende til deres stråletype. Efterhånden som den virkelige intelligens udvikler sig, og kærlighed begynder at gennemtrænge den menneskelige tænkning, vil disse i dag så betingende faktorer miste deres tiltrækning; det vil sige, når sjælen får større indflydelse på livet, og de menneskeskabte ideer (hvis man kan bruge et sådant udtryk) får tilsvarende mindre. Der er i virkeligheden ingen menneskeskabte ideer. Der er kun ideer, som en intelligent elite opfatter, men som »drages ned« af menneskehedens konstante modtagelighed for blændværk, astrale og emotionelle konklusioner og selviske fortolkninger.

Man må huske, at alle disse »indtrykskilders« aktivitet generelt fornemmes overalt på kloden og i den planetariske aura. Intet naturrige undgår denne påvirkning, og det er på den måde, at Verdens Herre gennemfører sit formål. Væren, sammenhæng og aktivitet forenes derved til ét skabt og skabende hele; liv, kvalitet og tilsynekomst responderer tilsammen på den planetariske Logos' tilskyndende hensigt og forbliver dog samtidig

skabende fri med hensyn til deres reaktion på de indtryk, de modtager; denne reaktion beror nødvendigvis på den type og kvalitet af den mekanisme, som registrerer indtrykket. Denne mekanisme er blevet udviklet af livet i formen gennem hele skabelsesperioden. Med hensyn til tidselementet har det i formen boende væsen inden for ethvert naturrige været fri til at bruge den tid, det behøvede, lang eller kort, og reaktionen på indtrykket har været hurtigere eller langsommere, alt efter viljen hos det styrende liv. I mineralriget er reaktionen meget langsom, for inertie eller tåmas kontrollerer det åndelige liv i mineralformen; i planteriget er den hurtigere og i henhold til den invokative appel, der udgår fra livet i planteriget, påkaldes devaverdenen, der er stærkt medvirkende til at hjælpe og fremskynde udviklingen af planternes bevidsthed; det er årsagen til planterigets relative syndfrihed og overordentlige renhed.

De indtryk, som hovedsagelig modtages i det andet naturrige, hidrører fra englens verden og fra deva-hierarkiet. Engle og devaer er for planteriget, hvad det åndelige Hierarki er for menneskeheden. Dette er selvfølgelig et mysterium, som I ikke behøver at beskæftige jer med. Men indtryk og reaktioner findes i begge disse riger, og på denne respons beror udviklingen af den iboende bevidsthed.

Dyreriget har en særlig relation til det fjerde naturrige, og udfoldelsen af dyrets bevidsthed foregår, om end på en anden måde, parallelt med udviklingen hos mennesket, som begynder at respondere på sjælsriget, det femte rige. Det er det fjerde riges karma og bestemmelse at formidle indtryk til det tredje rige; dette kompliceres imidlertid af det faktum, at dyreriget er af ældre dato end menneskeriget og derfor har udviklet et vist mål af karma – både god og dårlig – før menneskeslægten dukkede op. »Impressionens proces«, som menneskeheden varetager, begrænses og ignoreres ofte på grund af to faktorer:

1. Menneskehedens uvidenhed og selvished og manglende evne til at arbejde bevidst og intelligent med det spirende sind i dyriske former; dette er sandt undtagen i nogle få (meget få) tilfælde, hvor det drejer sig om husdyrene. Når

menneskeheden selv bliver mere udviklet, vil dens intelligente påvirkning af dyrerigets bevidsthed få planetariske resultater. For øjeblikket er dette ikke tilfældet. Det vil først ske, når dyreriget (som følge af menneskelig forståelse) bliver invokativ.

2. Dyrerigets selvskabte karma, som stort set afvikles i dag i forbindelse med menneskene. Det karmiske væsen, der repræsenterer en slags styre i det tredje naturrege, udgør en del af tærskelens vogter i planetarisk forstand.

I vil heraf kunne se den forbløffende planetariske rækkefølge af indtryk, der hele tiden kommer fra de højst mulige kilder, skønt nedtrappet og tilpasset modtagerens kapacitet; alle er de i større eller mindre grad (i forhold til kvaliteten af modtagermekanismen) i overensstemmelse med Sanat Kumaras vilje og formål, og alle resulterer de i gruppestyrke og en responderende sensitivitet, der udvikles gennem æoner.

Det, som hovedsagelig forhindrer en fuldstændig fri rækkefølge af indtryk fra Shamballa helt ned til mineralriget, gennem alle de andre riger, er den faktor, som kaldes den frie vilje, og som bevirker karmisk ansvar. Dette kan være enten godt eller dårligt. Det er interessant her at bemærke, at både den gode og den dårlige karma skaber tilstande, som ikke alene må afvikles, men som også fører til omstændigheder, der forsinker det, som vi – fra vort begrænsede synspunkt – må betragte som planetens befrielse. Udviklingen af god karma nødvendiggør en »gennemleven« af tilstande, hvor alting (for det ansvarlige menneske eller for enhver form inden for sine begrænsninger) er godt, lykkeligt, velsignelsesrigt og gavnligt. Dårlig karma, opsamlet i ethvert rige i relation til »det område, hvor tærskelens vogter dvæler«, står imellem den kosmiske indvielses port og vor planetariske Logos. Denne vogter repræsenterer alle de fejl og overtrædelser, som følger af forkerte reaktioner, ubevidste kontakter, bevidste valg på trods af bedre viden og massebevægelser og masseaktivitet, som er tidsbegrænset og ikke fremadskridende i tid og rum. Jeg er klar over, at I ikke forstår, hvad jeg mener i forbindelse med naturreger under det menne-

skelige, men det forandrer ikke den lov eller de drivkræfter, som på ingen måde står i forbindelse med den menneskelige udvikling. Med hensyn til vor planetariske Logos vil jeg gerne tilføje, at i den store planetariske strid og hans deraf følgende indvielse er vi alle impliceret – fra substansens atom op til og inklusive alle de liv, der udgør Verdens Herres råd; det er denne titaniske anstrengelse, som alle deltager i – den samlede sum af alle livsprocesser og livsenheder, som udgør Sanat Kumaras manifestation – der er ansvarlig for den skabende udvikling; den er også ansvarlig for det, vi kalder *tid* med alt, hvad det begreb indebærer af begivenheder, muligheder, fortid, nutid og fremtid, godt og ondt.

Den dynamiske impression, som udgår fra Shamballa, udgår i store cykler og cykliske bølger, der modtager deres impulser fra ekstraplanetariske kilder, for såvidt som de kræves eller påkaldes af Verdens Herre og hans associerede; de udgår som respons på den »akklamerede vilje« hos Sanat Kumara og hans råd.

Denne sidste og høje åndelige impression bevæger sig langs de syv stråler, der må ses som syv strømme af åndelig energi, kvalificeret og præget af Shamballa-impression; denne proces gentager sig, når den hierarkiske påkaldelse er effektiv og gennemført med held.

Det samme gentager sig mellem Hierarkiet og menneskeheden som svar på den menneskelige påkaldelse; denne er nu ved at blive mere intelligent, magtfuld og fremkaldende.

Menneskerigets problem er imidlertid meget stort. Menneskeheden modtager så mange indtryk, så mange påvirkninger, så mange telepatiske og mentale strømme og så mange vibrationer af forskellig kvalitet fra alle de syv naturriger, at æoner er gået med at udvikle den nødvendige skelnende sensitivitet og skabe den vished, fra hvilken der på dette udviklingstrin må udgå en bevidst påkaldelse, hvorefter det fremkaldte indtryk må registreres. Ubevidst påkaldelse sker hele tiden, men når den bliver bevidst, bliver den overordentlig magtfuld.

Hele menneskeslægten er i dag en utrolig sensitiv modtager af indtryk på grund af dens myriader af forskellige typer af

modtagelige mekanismer. Disse følsomme instrumenter er i stand til at registrere tamasiske indtryk, der kommer fra de underliggende riger, især det tredje og det første; de opfatter rajasiske indtryk, der kommer fra mentale kilder af enhver art; de er også – men i langt mindre grad – modtagelige for sattviske eller rytmiske indtryk. Deres respons på de højere indtryk og deres registrering af sandhed, lys og kvalitet, der kommer fra højeste kilder, er imidlertid voksende.

Det er på grund af dette, at menneskeriget (det store rige i midten, hvis funktion det er at formidle mellem den højere og den lavere verden) er underkastet så mange guddommelige indtryk, der formidler Sanat Kumaras hensigt. Dette ved I. Jeg har lært jer meget om det i *En afhandling om de syv stråler* og ligeledes i *En afhandling om Kosmisk Ild*. I de her foreliggende instruktioner behandler jeg gruppemuligheder, grupper, som kan blive trænet til at registrere og modtage indtryk fra Hierarkiet. Sådan en gruppe kan blive i stand til at påkalde Hierarkiet med *stor styrke*, hvis den ønsker det. Jeg bringer igen dette i erindring hos jer som aspiranter og disciple, men fra en anden synsvinkel end i mine tidligere skrifter. Det ansvar, der følger med modtagelighed for indtryk, med telepatisk registrering og med påkaldelse, er meget stort; derfor har jeg skrevet dette.

12. Kapitel

Relation mellem det menneskelige og det hierarkiske center

Virkelig telepatisk forbindelse er en del af den højeste videnskab om kontakt, og det gælder i særlig og udpræget grad menneskeheden. Mange forskellige betegnelser kan anvendes i forsøget på at gøre disse subtile og subjektive relationer forståelige, og jeg har bl.a. valgt følgende:

1. Kontaktvidenskaben.
2. Impressions- eller indtryksvidenskaben.
3. Invokations- og evokationsvidenskaben.
4. Relationsvidenskaben.
5. Sensitivitetsvidenskaben.

Alle disse begreber henviser til forskellige aspekter af formens eller formernes reaktion på kontakt, indtryk, påvirkning, omgivelser, tankeindholdet i forskellige sind, opstigende og nedstigende energier, på forskellige påkaldelser og på deres fremkaldte respons. Hele det planetariske system er i virkeligheden et stort indbyrdes afhængigt og forbundet kompleks af legemer, der griber ind i hinanden og kommunikerer med hinanden.

Når dette sammenhængende og kommunikerende system bliver studeret under synsvinklen relationer, så vil evolutionen og målet for menneskeånden (der i virkeligheden er den planetariske Logos' ånd) blive af stor og vital betydning, men samtidig yderst vanskeligt at forstå. Så vældigt er temaet, at det er nytteløst for os at gøre mere end berøre to faktorer:

1. Indtryksvidenskaben i relation til menneskeheden.
2. De impulsgivende centre, idet de fremmer forståelsen af relationer.

De mange kontaktformer mellem de mange livsformer, grupper

og riger henholdsvis over og under de menneskelige er for udviklede til, at studerende kan forstå dem på nuværende tidspunkt, – og hvad der er mere vigtigt – informationer herom ville være dem til liden nytte. Vi vil derfor begrænse os til impressionsvidenskaben og invokations- og evokationsvidenskaben for så vidt den angår mennesker. Disse omfatter – fra en menneskelig synsvinkel – *modtagelse* af indtryk og ideer og udtryk for den opnåede grad af sensitivitet på dette tidspunkt og i denne specielle cyklus.

Vi vil derfor betragte det menneskelige centers relation til det hierarkiske center og menneskehedens voksende modtagelighed for impulser fra »centret, hvor Guds vilje er kendt«. Som jeg før har sagt, er det ikke min hensigt her at give regler for telepatisk samspil. Sådant et samspil findes mellem mennesker og mellem grupper. Disse relationer er langsomt og helt normalt ved at udvikle sig og behøver ikke at blive fremskyndet. De udvikler sig ligesom menneskets andre sanser, og som dets opfattelsesinstrument har udviklet sig. Menneskeheden er imidlertid ved at overskride denne telepatiske udvikling gennem den stærkt tiltagende modtagelighed hos hele grupper og menneskemasser over for gruppepåvirkning og -formidling af ideer. Den pludselige respons hos grupper og nationer på masseideologier har været både uventet og vanskelig at styre på en klog og konstruktiv måde. Hverken Shamballa eller Hierarkiet havde forudset, at massernes modtagelighed for indtryk ville udvikle sig hurtigere end den individuelle sensitivitet, men det skete. Individet i gruppen, der virker sammen med gruppen, er langt mere korrekt sensitivt end det menneske, der alene bestræber sig på at blive sensitivt over for indtryk.

En af de faktorer, der hindrer en personlig telepatisk udvikling, er den kendsgerning, at den stærke, mægtige og opadstræbende menneskeånd i vor tid – som helhed – modvirker personlighedsreaktioner, og telepati er en personlig sag, der beror på forbindelse mellem sind og sind. Men i det øjeblik et menneske *prøver* på at blive telepatisk, suges han øjeblikkeligt ind i en hvirvel af abstrakte energier, som gør ham modtagelig for åndelige indtryk langt mere end for personlige telepatiske

forbindelser.

Denne overraskende udvikling fritog de overvågende mestre for nogle af deres planer og fik dem til at opgive disciplens individuelle træning i telepatisk kontakt og i stedet gribe lejligheden til at træne og udvikle invokative grupper. I stedet for at arbejde i den lavere mentale substans med specielt udvalgte aspiranter valgte de sjælen som kontaktmiddel og indførte den relativt nye *invokations- og evokationsvidenskab*. Det lavere sind blev dermed helt enkelt den mentale fortolker af indtryk med vægten lagt på gruppebevidstheden, gruppeformålet og gruppeviljen. Dette system af trænede invokative har gjort sindet og tænkeevnen til en positiv og aktiv faktor og afvist alle tendenser til negativitet.

Denne hierarkiske beslutning førte nødvendigvis til, at man måtte indføre gruppeindvielse og overføre hele skoling og undervisningen, der skal forberede indvielse, til højere plan. Forsøget med at give menneskeheden Den store invokation blev prøvet med held, skønt meget endnu forbliver at udrette.

Man kan derfor sige, at de fire forudsætninger, som er nødvendige for disciple som en hjælp til at møde de krav, der stilles i forbindelse med indvielsesprocessen, er »evnen til at modtage indtryk, evnen til præcist at registrere indtrykket, evnen til at fastholde det modtagne og derefter mentalt forme det i ord i bevidstheden«. På basis af de givne informationer må disciplen påkalde den nødvendige energi og gennem erfaring lære at fremkalde en tilsvarende respons. Min tidligere fremstilling af dette emne, nogle få sider tilbage, havde til hensigt at lede frem til denne undervisning, og jeg gentager den her:

»Hele menneskeslægten er i dag en utrolig sensitiv modtager af indtryk på grund af dens myriader af forskellige typer af modtagelige mekanismer. . . Det er på grund af dette, at menneskeriget (det store rige i midten, hvis funktion det er at formidle mellem den højere og lavere verden) er underkastet så mange guddommelige indtryk, der formidler Sanat Kumaras hensigt. . . I de her foreliggende instruktioner behandler jeg gruppemuligheder, grupper,

som kan blive skolet til at registrere og modtage indtryk fra Hierarkiet. Sådant en gruppe kan blive i stand til at påkalde Hierarkiet *med stor styrke*, hvis den ønsker det. Jeg bringer dette igen i erindring hos jer som aspiranter og disciple, men fra en anden synsvinkel end i mine tidligere skrifter. *Det ansvar, der følger med modtagelighed for indtryk, med telepatisk registrering og med påkaldelse, er meget stort*«.

For aspiranter og især for den bevidste discipel kommer de indtryk, det drejer sig om, fra fire kilder:

1. Fra disciplens egen sjæl.
2. Fra den ashram, han er ved at blive knyttet til.
3. Direkte fra mesteren.
4. Fra den åndelige triade via antahkaranaen.

De to første stadier omfatter perioden mellem den første og anden indvielse; det tredje går forud for den tredje indvielse og vedvarer, indtil disciplen selv bliver en mester; den fjerde type af informerende indtryk kan registreres efter den tredje indvielse og når disciplen *i ashramen*; han vil da selv have til opgave at indprente i sit sind det, som han har hørt og fået at vide i ashramen; til sidst vil han, som mester af en ashram, begynde på en af de større hierarkiske opgaver: at mestre impressionsvidenskaben. Der er derfor to aspekter i dette arbejde: Det ene drejer sig om at blive i stand til at modtage indtryk; det andet selv at blive den, der kan overføre et indtryk. Det tillades ikke disciplen at praktisere impressionsvidenskaben, før han selv er blandt dem, der modtager impression fra triaden og dermed fra Shamballa inden for den ashrams område eller beskyttede aura, som han er tilknyttet. Man må huske på, at denne impressionsvidenskab i virkeligheden er videnskaben om skabelse, vitalisering og styring af tankeformer, og kun en discipel, som har gennemgået transfigurationsprocessen og derfor ikke længere er offer for sin egen personlighed, kan få betroet kræfternes så farlige udviklingscyklus. Så længe der eksisterer et ønske om

selvisk magt, om ikke-åndelig kontrol over og indflydelse på andre menneskers eller grupper bevidsthed, kan en discipel ifølge Hierarkiets love ikke blive betroet den bevidste skabelse af tankeformer, der er bestemt til at frembringe specielle virkninger, og disse tankeformers udbredelse til mennesker og grupper. Efter at have bestået prøverne for transfigurationsindvielsen kan han gøre det.

Impressionsvidenskaben er fundamentet for telepatisk praksis. Hvis en verdensomfattende prøve blev afholdt, ville man se, at de, der var modtagelige for indtryk, kunne inddeles i to grupper:

1. De, der besidder en ubevidst modtagelighed for telepatiske indtryk. De udgør for tiden majoriteten, hvor indtryk modtages via solar plexus, og tankeformerne, der derved skabes, udsendes fra strubecentret hos den, der er ophav til indtrykket.
2. De, der er ved at udvikle eller har udviklet en bevidst modtagelighed, hvorved det modtagne først modtages af sindet og derefter overføres til og registreres af hjernen. Den, der er ophav til indtrykket i dette tilfælde, arbejder via centret mellem øjenbrynene, ajnacentret.

Den første modtagergruppe er rent personligt orienteret og fokuseret. I nogle tilfælde er de kun fysisk bevidste i livsprocesserne og reagerer på en kontakt, som forbliver ukendt og ukontrolleret i enhver henseende. I denne gruppe må vi derfor indordne alle mediumistiske fænomener, selv dem af højeste astrale eller åndelige natur samt budskaber, der kommer fra den sædvanligvis smukke underbevidsthed hos gennemsnittet af de mennesker, der befinder sig på prøvestadiets vej. Meddelelser fra disciplens egen sjæl udgør et overgangsstadium mellem disse mediumistiske udtryk og dem, der er af udpræget mental natur.

Denne sidstnævnte form for kommunikation er iblandet visse indtryk og meddelelser fra ashramen, som disciplen vil være tilbøjelig til at forveksle med gruppetelepati, sjælsindtryk

og direkte forbindelse med mesteren – en forbindelse, der på dette stadium ikke eksisterer. Det er uden betydning, for når disciplen begynder at opfatte visse forskelligheder, vågner en ny type registrering og vejleder da disciplens bevidsthed.

Dette stadium, som omfatter den anden type indtryk i dens tidligste former, kan blive af ret lang varighed, for det strækker sig over en meget afgørende overgangsperiode fra det astrale til det mentale plan. *Tidsfaktoren* varierer alt efter strålen og sjælens alder. Mennesker på sjette stråle er fx meget længe om at foretage denne overgang pga. det udprægede blændværk, de ligger under for. Mennesker på første og anden stråle er relativt hurtige. Mennesker på tredje stråle er også langsomme, for de er helt fortabt i deres egne glamourøse manipulationer og tankevildfarelser og ved knap, hvor sandheden begynder, og bedraget hører op; illusion, som er problemet for mentale typer på alle stråler, er mere forbigående i dens virkninger end vildfarelse.

Når disciplen i nogen grad har mestret den vigtige forskel, der er mellem meddelelser fra hans egen underbevidsthed eller andres underbevidsthed, som han er i forbindelse med, og meddelelser, der kommer fra hans egen sjæl, så bliver hans liv i højere grad styret af ham selv, det bliver organiseret og mere nyttigt set fra tjenestens synsvinkel og dermed til virkelig gavn for Hierarkiet. Han lærer at skelne mellem de meddelelser, der kommer fra hans egen sjæl og dem, der er hierarkiske; hans liv får en mere klar retning; derefter skelner han klart og distinkt de meddelelser, der kommer til ham fra ashramen, og som er sendt ud for at gøre indtryk på sindet hos aspiranter og disciple af alle grader og på alle stråler. Når han kan skelne mellem disse forskellige meddelelser, da og kun da bliver den tredje kommunikationsart mulig – direkte meddelelser, som skyldes personlig kontakt med mesteren af hans ashram. På dette tidspunkt besidder han, hvad man kalder »ashramens frihed« og »nøglerne til gudsriget«; han kan derefter blive betroet noget af selve ashramens styrende kraft. Hans tænkning vil da påvirke og nå ud til andre. Denne voksende effektivitet udvikler sig hurtigt, når disciplen bliver fortrolig med den fjerde type af

indtryk, der kommer fra den åndelige triade og derfor fra monaden og Shamballa. Der er følgelig (op til dette sidste impressionsstadium) tre mindre, men afgørende faser, der hver markerer en udvidelse af tjenesteområdet, og hver er forbundet med de sidste tre af de mulige ni indvielser, som venter menneskeheden under udvikling. Den sjette indvielse, i hvilken kun mestrene kan deltage, markerer en overgang fra de første tre stadier af modtagelighed, som kræves af disciple forud for den femte indvielse – eller i virkeligheden for den tredje, fjerde og femte – og er forbundet med de tre kommunikationsstadier med triaden, der hver har relation til den syvende, den ottende og den niende indvielse.

Aldrig brydes det geometriske mønster – den numeriske progression eller loven om modsvarigheder – i forståelsen af den planetariske Logos' formål og planer, der bestod forud for verdens skabelse, og som findes som prototyper på det *kosmiske* mentalplan. Disse forhold er specielt vanskelige at fatte for mennesker på dette tidspunkt, hvor deres bevidsthedstilstand har et decideret individuelt præg.

Ikke desto mindre er der på menneskets side en stadig voksende modtagelighed for en ekspanderende omverden, som fx menneskers erkendelse af forskellen på nationalisme og internationalisme. Denne modtagelighed er naturligvis betinget af den frie vilje, *der især indvirker på tidsfaktoren*. Mennesket kan lære hurtigt og rask, eller det kan gå den langsomme vej, men dets bevidsthed vil fortsat udvikle sin reaktionsevne over for omgivelserne, således som bevidstheden registrerer dem, og i hvilken han skridt for skridt bliver en integreret faktor. Denne integration i hans omgivelser, absorbering af deres atmosfære og evnen til fremskridt hænger sammen med den kendsgerning, at mennesket er skabt til at modtage indtryk, og at han besidder en mekanisme, der kan respondere på alle facetter af det guddommelige udtryk i manifestation. Det er af den grund, at det virkelig oplyste menneske og alle, som har taget de tre højeste indvielser, altid bliver omtalt som »diamantsjælene«; de udgør tilsammen »juvelen i lotusen« – den tolvbladede lotus, som er symbolet på og udtryk for den planetariske Logos' magtfulde

styrke.

I ser derfor, hvorledes dette åbenbaringstema løber gennem hele evolutionsprocessen; det må aldrig glemmes, at det guddommelige HELE erkendes og realiseres af mennesket skridt for skridt, stadium for stadium, ekspansion efter ekspansion, indvielse efter indvielse. Metoden præges ind ved hjælp af indtryk fra hidtil uerkendte omgivelser; dette blev kun muligt i denne særlige form, da »tankens sønner, der er Guds sønner, og hvis væsen er ét med hans, begyndte at færdes på Jorden«. Impressionsvidenskaben er i realiteten den teknik, hvorigennem menneskeheden er blevet undervist af det åndelige Hierarki fra det øjeblik, den først viste sig på jorden; det er den teknik, som alle disciple må lære (uanset hvilken af de syv veje de siden vælger), og det er også den sublime kunst, som enhver mester praktiserer under inspiration fra Shamballa; det er en teknik, som er iværksat af viljen, og dens fuldkommengørelse er den fuldstændige assimilering af »menneskers små viljer« i det guddommelige formål; det er en accept fra deres side af at fremme dette formål gennem den rigtige impression på alle former for liv på ethvert udviklingstrin. Disciple bliver da den guddommelige viljes formidlere og betros at styre energier, at fremme Planen, samt betros de hemmeligheder og inspirationer, som er skjult i Guds sind.

Til denne viden – udviklet og formet i solsystemet forud for dette – tilføjer de den, som det nuværende solsystem kan give og udvikle fuldt ud; den magnetiske tiltrækning af den anden stråle for kærlighed-visdom i en af dens tre hovedformer eller stråleaspekter, iværksat af de fire attributstråler. Denne evne til at anvende stråleenergiene til at tiltrække og påvirke den stadigt ekspanderende åbenbaring er nøglen til hele dette virke, der finder sted i dag, og den aktivitet kalder vi impressionsvidenskaben. Det medfører en konstant åbning af nye omgivelser – omgivelser, der strækker sig hele vejen fra den laveste grad af dagliglivet, som det leves af de mindst udviklede mennesker, til det trin på udviklingsstigen, hvor aspiranten bliver bevidst modtagelig for det, vi kalder åndelig impression. På dette punkt opnår han en større sensitivitet over for de højere indtryk, og –

samtidig – begynder han selv at lære kunsten at inspirere andres tænkning via indtryk, at forstå det plan, fra hvilket han virker som indtryks giver og at vide, hvem de menneskesønner er, som han kan påvirke. Han må også mestre den underordnede opgave at tilrettelægge sine livsforhold på en sådan måde, at han kan præge og påvirke andre, og indtrykket kan finde vej gennem hans omgivelser og ind i de sædvanligvis uopmærksomme sind, for hvem han føler et ansvar.

Dette gør han gennem et voksende kendskab til sig selv og ved at lære *kunsten at registrere*. Jo klarere og mere dybt forstående hans evne er til at registrere de indtryk, han er underkastet, og som han er sensitiv overfor, desto lettere vil han nå dem, han må hjælpe til en større og dybere indsigt. Denne registrering af sine egne ekspanderende omgivelser – med alt hvad det indebærer af nye visioner, nye mål, et større tjenestoområde – fører til, at de indstrømmende energier (på inspirationens vinger) bliver et reservoir af tankesubstans, som han må vænne sig til at bruge.

Det første skridt er da den *faktiske optegnelse*, dvs. at fastholde og omforme det, han har registreret til korrekte og tilgængelige begreber, ideer og tankeformer. Dette markerer det første trin i disciplens sande okkulte tjeneste, og han vil i stadig stigende grad *hellige sig denne nye form for tjeneste*. Fra reservoiret af tankesubstans lærer han at projicere de former, de magnetiske ideer, som vil påkalde opmærksomheden hos dem, han søger at hjælpe; dette stadium kaldes *resulterende invokation*. Det er en invokativ handling, en invokativ måde at leve på, som vil finde vej til menneskers sind og hos dem vække eller fremkalde en respons og en udvidelse af bevidstheden. Processen af åndelig impression er derved sat i gang. Den er også en invokation – for disciplens vedkommende – af yderligere og stærkere indtryk og inspiration for at øge hans evne til at tjene.

13. Kapitel

Telepatisk sensitivitet – en normal udvikling

I vil have bemærket, at jeg ikke har givet nogen regler for kunsten at udvikle telepatisk sensitivitet. Grunden er, som jeg tidligere har sagt, at denne sensitivitet bør være og altid er en normal udvikling, når disciplen er korrekt orienteret, helt engageret og er ved at lære decentralisering. Hvis det er en forceret proces, er den fremkaldte sensitivitet ikke normal og medfører store vanskeligheder og fremtidige farer. Når det drejer sig om disciple, vil afstandtagen fra den konstante betragtning og overvejelse af personlige omstændigheder og problemer uundgåeligt føre til en klar mental frigørelse; det vil igen skabe *den gunstige atmosfære for en fri mental perception eller opfattelse, der gør den højere sensitivitet mulig*. Efterhånden som disciplen opnår virkelig tankefrihed og bliver modtagelig for den abstrakte tænknings impression, skaber han sig selv et tankereservoir, som altid er til rådighed, når det er nødvendigt at hjælpe andre mennesker og for at imødekomme behov i hans voksende verdenstjeneste. Senere bliver han sensitiv over for indtryk fra Hierarkiet. Disse er først rent ashramiske, men forandres senere til det samlede Hierarkis impression, når disciplen bliver en mester. *Planen er da den dynamiske substans, som tilvejebringer indholdet af det tankereservoir, han kan trække på*. Det er et udsagn af enestående og usædvanlig vigtighed. Endnu senere bliver han sensitiv over for impression fra Shamballa, og kvaliteten af den vilje, som iværksætter det planetariske formål, lægges til indholdet af den viden, som er til hans rådighed. Hvad der er mig magtpåliggende her er imidlertid at understrege eksistensen af et stadigt voksende tankereservoir, som disciplen har skabt som respons på de mange forskellige indtryk, han i stadig stigende grad bliver modtagelig for; ideer, begreber og åndelige mål, som han bliver opmærksom på, bliver af ham konstant formuleret til tanker med deres tilhørende tankefor-

mer, og på disse lærer han at trække, når han søger at tjene sine medmennesker. Han opdager, at han er i besiddelse af et reservoir af tankesubstans, som er resultatet af hans egen mentale aktivitet, af hans indre modtagelighed, og som giver ham materialet til undervisning og er den »kilde til viden«, han trækker på, når han søger at hjælpe andre mennesker.

Det er væsentligt at forstå, at sensitivitet over for indtryk er en normal og naturlig udvikling, parallel med åndelig udvikling. Jeg gav jer en nøgle til hele processen, da jeg sagde at:

»Indtryksmodtagelighed vedrører skabelsen af en magnetisk aura, på hvilken de højeste impressioner og indtryk kan spille«.

Jeg ønsker at I tænker dybt over disse ord. Efterhånden som disciplen begynder at vise sjælskvalitet, og det andet guddommelige aspekt tager ham i besiddelse og kontrollerer og former hele hans liv, vil den højere sensitivitet udvikle sig helt automatisk; han bliver en magnet for åndelige ideer og begreber; han drager til sit bevidsthedsområde omridset og senere detaljerne af den hierarkiske plan; han bliver til sidst opmærksom på den planetariske hensigt; alle disse indtryk er ikke noget, han må søge og under stort besvær tilegne sig viden om, gribe og holde fast på. De trænger ind i hans bevidsthed, *fordi* han har skabt en magnetisk aura, der påkalder dem og bringer dem »ind i hans sind«. Denne magnetiske aura begynder at forme sig fra det første øjeblik, han kommer i kontakt med sin sjæl; den uddybes og vokser, efterhånden som disse kontakter tiltager og til sidst bliver en vanemæssig bevidsthedstilstand; dermed er han altid og efter ønske i forbindelse med sin sjæl, det andet guddommelige aspekt.

Det er i virkeligheden denne aura, som er det reservoir af tankesubstans, han åndeligt kan forlade sig på. Han er fokuseret på mentalplanet. Han er ikke længere under kontrol af sin astrale natur; han har succes med at bygge antahkaranaen, ad hvilken de højere indtryk kan flyde; han lærer ikke at forøde denne indstrømning, men at akkumulere i sin aura (som han

har omgivet sig med) den viden og visdom, som han indser, at han behøver i sin tjeneste for sine medmennesker. En discipel er et magnetisk center af lys og viden i den udtrækning, som hans magnetiske aura af ham holdes i en tilstand af modtagelighed. Den påkalder da konstant højere indtryk; den kan også sættes i »distribuerende aktivitet« af det, som er lavere og kræver hjælp. Disciplen bliver derfor i tidens fylde en lille eller minutiøs modsvarighed til Hierarkiet – invokativ, dvs. påkaldende, som det er i forhold til Shamballa, og let at fremkalde på menneskers forlangende. Dette er forhold, som fortjener den dybeste overvejelse. De indebærer en grundlæggende erkendelse af spændingspunkter og deres følgende ekspansion til magnetiske auraer eller områder, egnet for invokation og evokation.

Disse sensitivetsområder gennemløber tre stadier, som det dog ikke er min hensigt at uddybe nærmere:

1. Sensitivitet over for indtryk fra andre mennesker. Denne sensitivitet bliver til nytte i tjenesten, *når* den nødvendige magnetiske aura er udviklet og bragt under videnskabelig kontrol.
2. Sensitivitet over for gruppeindtryk – overføring af ideer fra gruppe til gruppe. Disciplen kan blive et modtageligt redskab i enhver gruppe, han måtte tilhøre, og denne evne er tegn på fremskridt for hans vedkommende.
3. Sensitivitet over for hierarkiske indtryk, der når disciplen via antahkaranaen og – senere – fra Hierarkiet som helhed, når han har opnået nogle af de højere indvielser. Dette er tegn på en evne til at registrere indtryk fra Shamballa.

Det ville være nyttigt, hvis vi nu behandlede tre punkter, som er forbundet med sensitivitet over for indtryk, med skabelsen af det resulterende tankereservoir og med modtagelighed for en efterfølgende invokativ appel. Disse tre punkter eller processer er:

1. Registrering.

2. Optegnelse eller fiksering af fortolkningerne.
3. Den resulterende invokative respons.

Jeg vil minde jer om, at auraen, som enhver af jer har skabt omkring den centrale kerne af jeres inkarnerede selv eller sjæl, er et fragment af den overskyggende sjæl, der bragte jer i manifestation. Denne aura er (som I ved) sammensat af det æteriske legemes udstråling, og dette legemliggør på sin side tre energityper, for hvilke I er personligt ansvarlige. Disse tre energityper er (sammen med pranaenergien, som udgør det æteriske legeme):

1. Helbredsauraen. Den er grundlæggende fysisk.
2. Den astrale aura, der som regel er langt den mest dominerende faktor, vidtstrakt og kontrollerende.
3. Den mentale aura, som i de fleste tilfælde er relativt lille, men som udvikler sig hurtigt, når først disciplen *bevidst* tager hånd om sin egen udvikling, eller når først personligheden er polariseret på det mentale plan. Den tid vil engang komme, hvor den mentale aura vil udslette (hvis jeg kan bruge sådan et udtryk) den emotionelle eller astrale aura, og da vil sjælens egenskab, kærlighed, skabe en erstatning, således at den nødvendige sensitivitet ikke helt forsvinder, men bliver af en højere og langt mere intens natur.

I denne trefoldige aura (eller mere korrekt, firefoldige, hvis man regner det æteriske legeme med) lever og røres og eksisterer ethvert individ; det er denne levende, vitale aura, som er modtageren, der optegner alle indtryk, både objektive og subjektive. Den er »redskabet for sensitiv respons«, som den iboende sjæl må kontrollere og bruge for at registrere indtryk eller lede æteriske eller mentale indtryk ud i menneskers verden. Et astralt indtryk er rent selvisk og individuelt, og skønt det kan påvirke et menneskes omgivelser, styres det ikke som de andre registrerede energier. Det er auraen, som i overvejende grad skaber den virkning, som en person har på

dem, han er knyttet til; det er ikke først og fremmest hans ord, der skaber reaktioner, selv om de formodes at udtrykke hans tænkning og reaktioner, men som sædvanligvis er udtryk for hans emotionelle begær.

Vi går derfor alle rundt med en subjektiv mekanisme, som er et sandt og fuldkomment billede af vort specielle trin i udviklingen. Det er auraen, som en mester studerer, og det er en faktor af overordentlig betydning i en discipels liv. Sjælens lys i auraen og den tilstand, auraens forskellige aspekter opviser, angiver, hvorvidt en discipel er ved at nærme sig discipelskabets vej eller ej. Når de emotionelle reaktioner aftager, og det mentale redskab klargøres, kan aspirantens fremskridt nøjagtigt vurderes. Jeg må bede jer skelne klart mellem astrallegemet og mentallegemet og det, som de udstråler. Disse såkaldte legemer er substantielle af natur; auraen er udpræget udstrålende og udgår fra ethvert substantielt legeme i alle retninger. Dette er et faktum, som I meget omhyggeligt må notere jer.

Aspirantens problem, når han »skaber« sin magnetiske aura, er selv at trække sig tilbage og dermed formindske omfanget og virkningen af sin astrale aura, men udvide og forøge den mentale auras styrke. Det må erindres, at størstedelen af aspiranter så afgjort er polariseret i den astrale natur, og at deres problem derfor er at opnå en anden polarisering og blive fokuseret på det mentale plan. Dette tager sin tid og koster store anstrengelser. Til sidst – som nævnt før – vil sjælens udstråling erstatte den nuværende emotionelle aktivitet hos aspiranten, og denne udstråling er i virkeligheden en udstråling fra kærlighedsbladene i den egoiske lotus.

I det øjeblik en aspirant begynder at arbejde *bevidst* på sin egen udvikling og tænker over og beskæftiger sig med den aura, han er udstyret med, gennemløber han tre stadier under sine fremskridt på vejen tilbage. Disse er:

1. Stadiet, hvor han opdager sin astrale auras styrke og kvalitet. På grund af, at denne (i dette andet solsystem) er kærlighedens kvalitet og dens forvrængning i den astrale

- natur, er udviklingen af emotionel sensitivitet ejendommeligt og næsten unaturligt stærk. Den er stærkere end det mentale legeme og dets mentale retning.
2. Stadiet, hvor mentallegemet forøger sin styrke og til sidst skaber en mental udstråling, som er så stærk, at den dominerer og kontrollerer den astrale aura.
 3. Stadiet, hvor sjælen udtrykker sin essentielle natur, kærlighed, og begynder at gennemtrænge den astrale aura med sin udstråling, via astrallegemet. Til sidst erstatter kærlighedens sensitivitet den emotionelle sensitivitet og begær.

Aspiranter findes i dag på alle disse tre stadier af sensitivitet. Der kommer et øjeblik under den anden indvielse, hvor den indviedes sjæl sættes i en voldsom aktivitet og med fundamental kraft (hvis jeg må bruge sådan et udtryk) oversvømmer den astrale natur, vitaliserer og inspirerer det astrale legeme, så den astrale aura forbigående forandrer karakter og etablerer en kontrol, som til sidst vil føre til den substitution, jeg har nævnt i det foregående. Dette er et af aspekterne i den sandhed, der ligger bag læresætningen om »stedfortrædende soning« – en doktrin, som er blevet sørgeligt forvrænget af den kristne teologi.

Lad os nu behandle de før omtalte processer: Registrering, optegnelse eller fiksering af fortolkninger og den resulterende invokative respons. Vi må altid huske, at jeg fremsætter generelle regler, og at jeg ikke behandler hverken det ideelle eller det uønskede; *impressionskilderne* forandrer sig, efterhånden som disciplen gør fremskridt, skønt den større og vigtigere kilde altid vil omfatte alle de mindre.

Den kendsgerning, at mennesket er modtageligt over for hierarkiske indtryk i sin mentale aura, vil ikke forhindre, at hans astrale natur er modtagelig for menneskers invokative og emotionelle kalden. De to sammen er højst nyttige i deres virkning, hvis disciplen sørger for, at de forbindes. Glem ikke det, mine brødre. *Evnen til at fortolke* de optegnede, fikserede indtryk læres ligeledes, efterhånden som den mentale aura udvikles under indflydelse af »tanken holdt vedvarende i ly-

set« af sjælen; disciplen lærer, at enhver fastholdt sandhed tillader mange fortolkninger, og at disse udfolder sig med tiltagende klarhed, efterhånden som han tager den ene indvielse efter den anden og bevidst udvikler sin modtagelighed. *Evnen til at påkalde* viser sig fra liv til liv og omfatter påkaldelse af bevidst svar fra anima mundi eller den underbevidste sjæl i alle ting såvel som fra den menneskelige bevidsthed og fra verden af overbevidst kontakt.

Denne evne udvikles uafbrudt, når aspiranten betræder discipelskabets vej; den indledes ofte i de tidlige faser med megen forvirring, megen astral psykisme og hyppige fejlagtige fortolkninger. Der er dog ikke på dette stadium nogen grund til overdreven fortvivlelse, for alt, hvad der behøves, er erfaring, og den erfaring opnås gennem forsøg i det daglige. I intet tilfælde har den sandhed, at man lærer gennem en række forsøg og fejltagelser, vist sig mere korrekt end i den accepterende discipels erfaringsliv. Når han er en accepteret discipel, vil fejltagelserne aftage, selv om forsøgene (eller den eksperimentelle anvendelse af de mange forskellige energier) bliver mere omfattende og derfor dækker et langt større aktivitetsområde.

Registreringsprocessen er baseret på, hvad jeg vil kalde invokative tilnærmelser fra et stort område af mulige kontakter. Disciplen må lære at skelne mellem disse mange indvirkninger på hans sensitive aura. I de tidlige stadier registreres de fleste af dem ubevidst, skønt registreringen er klar og præcis; målet er ikke desto mindre *bevidst* registrering; dette opnås ved konstant og vedholdende at indtage iagttagerens holdning. Denne udvikles gennem opnåelse af indre ubundethed – iagttagerens ubundethed med hensyn til alle ønsker og længsler, der vedrører det separate selv. Det vil derfor være indlysende for jer, at brugen af ordet »iagttager« indebærer begrebet dualitet og dermed adskillelse. I dette tilfælde er motivet, som fører til iagttagelse imidlertid ikke selvinteresse, men beslutningen om at rense auraen, så den kun kan registrere det, som er oplysende og forbundet med den guddommelige plan, som vil være til gavn for

menneskeheden og derfor kan skabe en ny tjener i Hierarkiets ashramer.

Den inddeling af menneskets bevidsthed i det underbevidste, det bevidste eller selvbevidste og det overbevidste, som foretages af visse psykologer, er virkelig af værdi her. Det må imidlertid erindres, at disciplen først bliver en virkelig bevidst enhed i menneskeheden og derigennem udvikler en sand selvbevidsthed. Dette opnår han gennem at skelne mellem det lavere selv og det højere selv, og dette gør hans magnetiske aura sensitiv over for et aspekt af ham selv, der ikke hidtil har været en styrende faktor. Fra det opnåede punkt begynder han at registrere indtryk med tiltagende klarhed og nøjagtighed. Sædvanligvis er disciplens eneste ønske på de tidligste stadier at registrere indtryk fra Hierarkiet; han foretrækker langt denne forestilling frem for den at registrere indtryk fra sin egen sjæl eller fra de omgivende menneskelige forhold, hans medmennesker og de omgivelser og omstændigheder, de skaber. Han længes efter, hvad man kan kalde »vertikal impression«. Dette motiv, der stort set er selvcentreret, gør disciplen introspektiv, og det er på dette stadium, at mange aspiranter bliver fanger, astralt set, fordi de i deres magnetiske aura registrerer de mange astralt motiverede tankeformer af, hvad de tror og håber, at »vertikale indtryk« formodentlig ville give dem. De kontakter med lethed de astrale modsvarigheder til de højere verdener, som reflekteres (og dermed forvrænges) på det astrale plan; den verden, som dér registreres, er fortryllet og forblændet af selviske og fejlagtige begær og ønsketænkning hos velmenende sværmere. Det behøver jeg ikke at uddybe. Alle disciple må – på et eller andet stadium af deres uddannelse – arbejde sig igennem denne fase af blændværk; derved renser og intensiverer de deres magnetiske aura samtidig med, at de renser den omgivende astralverden, som de er i kontakt med. De lærer også, at længslen efter at registrere indtryk fra Hierarkiet *skal* give plads til den beslutning at stille deres magnetiske aura til rådighed for menneskeheden; de lærer da at registrere menneskelige behov og dermed at forstå, hvor hjælp er mulig, og hvorved deres medmennesker kan

tjenes. Gennem denne bevidste registrering af påkaldelser fra omverdenens horisontale kontakter bliver disciplens magnetiske aura frigjort for de hindrende tankeformer, der helt optager ham, og fra de længselsfulde ønsker, som hidtil forhindrede rigtig registrering. Disciplen holder da op med at skabe dem, og de, der er skabt, dør bort eller tæres hen af mangel på opmærksomhed.

Senere, når den accepterende discipel bliver til den accepterede discipel og tillades at deltage i ashramisk aktivitet, får han yderligere evnen til at registrere hierarkiske indtryk; dette er imidlertid kun muligt *efter*, at han har lært at registrere indtryk, der kommer til ham fra hans egen sjæl (vertikal impression) og fra menneskets verden omkring ham (horisontal impression). Når han har taget visse vigtige indvielser, vil hans magnetiske aura være i stand til at registrere indtryk fra naturriggerne under det menneskelige. Endnu senere, når han bliver en visdommens mester og derfor et fuldgældigt medlem af det femte rige i naturen, vil Hierarkiets liv og aktivitet være den verden, hvorfra *horisontal* impression kommer ind i hans magnetiske aura, og *vertikal* impression vil komme fra den åndelige triades højere plan, og – endnu senere – fra Shamballa. Da vil menneskehedens verden for ham være, hvad naturriggerne under det menneskelige var, da det fjerde rige, menneskeriget, var den verden, hvorfra han modtog horisontale indtryk. I har her den sande betydning af menneskehedens kors klart åbenbaret.

Registrering er en kendsgerning og ikke noget usædvanligt fænomen. Sensitive mennesker får uafbrudt indtryk fra et eller andet bevidsthedsplan og er modtagelige for disse indtryk i henhold til det plan, hvor de normalt virker. Medier er fx yderst modtagelige for indtryk fra æteriske eller astrale plan ligesom det store flertal af astralt psykiske mennesker – og deres antal er legio. Indtryk fra mentale plan (konkrete, abstrakte eller af en endnu højere art) påvirker sindet hos dem, der har opnået en virkelig grad af fokusering på mentalplanet. Videnskabsmænd, matematikere, mystikere, okkult studerende, aspiranter og disciple, lærere og humanister og alle, som

elsker deres medmennesker, er alle modtagelige for sådanne indtryk, og et af de mest udprægede behov hos disciplen er at udvikle tilstrækkelig sensitivitet over for ashramisk impression og kontakt. Så bevæger han sig ud af den gruppe af mentalt sensitive, som er nævnt ovenfor.

Det emne, jeg nu behandler, er langt dybere og vedrører fortolkningen og den klare og korrekte optegnelse af impression, som er en langt vanskeligere opgave. Den, der får et indtryk, må vide, hvorfra det kommer; han må være i stand til at forbinde det med det område, hvor behovet for information, berigtigelse, vejledning eller energifordeling findes. Han må være i stand til klart at sige, hvilket aspekt af hans registreringsmekanisme (sindet, astrallegemet, energilegemet eller hjernen) der har modtaget og registreret indtrykket. En af vanskelighederne for den stræbende discipel og den oprigtige studerende er fx at opfatte og fastholde indtryk *direkte i hjernen* fra den åndelige triade (og senere monaden) via antahkaranaen.

Dette indtryk må komme direkte ned fra mentalplanet til hjernen og undgå enhver kontakt med astrallegemet; kun i den grad, som denne direkte nedstigning opnås, vil det modtagne indtryk være uden fejl. Det vil da ikke være iblandet noget som helst emotionelt kompleks, for det er det astrale bevidsthedsniveau, som er den store forvrænger af den egentlige sandhed. Indtryk fra ashramen eller fra den åndelige triade (som er den eneste type indtryk, jeg her behandler) passerer gennem tre stadier:

1. *Stadiet for mental optegnelse eller fiksering.* Klarheden og præcisionen af denne fiksering vil bero på modtagerkanalens tilstand, antahkaranaen; i denne fiksering indgår, mærkeligt nok, et vist *tidselement*. Det er ikke tid, som I kender den på det fysiske plan, som kun er en registrering i hjernen af forbigående »hændelser«; det er den højere mentale modsvarighed til tid. Det kan jeg ikke komme ind på her, da emnet er svært tilgængeligt; for tid har i denne

- forbindelse at gøre med afstand, med nedstigning, med fokusering og med evnen til at optegne eller fiksure.
2. *Stadiet for modtagelse i hjernen.* Præcisionen af denne modtagelse beror på kvaliteten af de fysiske hjerneceller, på det tænkende menneskes polarisation i hovedcentret, og om hjernecellerne er fri for alle emotionelle indtryk. Vanskeligheden ligger deri, at den modtagende aspirant eller fokuserede tænker altid vil være emotionelt bevidst om nedstigningen af det højere indtryk og den deraf følgende tydeliggørelse af emnet i tanken. Dette indtryk må imidlertid optegnes af et fuldkomment roligt astrallegeme, så her ser I et af de væsentlige mål for sand meditation.
 3. *Stadiet for bevidst erkendt fortolkning.* Dette er en overordentlig vanskelig fase. Fortolkningen beror på mange faktorer: Opdragelsen og uddannelsen, det opnåede udviklingstrin, disciplens mystiske eller okkulte tilnærmelse til sandhedskilden, hans frihed fra lavere psykisme, hans virkelige ydmyghed (som spiller en stor rolle for den rette forståelse) og hans personlige decentralisering. Hele hans karakter er i virkeligheden involveret i denne vigtige proces, der vedrører korrekt fortolkning.

I dette aspekt af impression må emnet SYMBOLER nødvendigvis medtages. Alle indtryk må nødvendigvis oversættes og fortolkes i symboler, i ordformer eller i billedlig fremstilling, dette kan aspiranten ikke undgå; og det er i ordformerne (som, unødvendigt at sige det, er symboler af natur), at han er tilbøjelig til at forvilde sig. De er mediet, gennem hvilket den registrerede impression overføres til hjernebevidstheden, dvs. til disciplens fysiske bevidsthed, og de muliggør en brugbar forståelse af abstrakte ideer eller af de aspekter af Planen, som det er hans opgave at forstå og oplyse om.

Der er ingen grund til at komme nærmere ind på dette emne. Den sande discipel er altid vidende om muligheden for fejl, for indtrængen af psykiske elementer og forvrængninger; han ved godt, at sand og effektiv fortolkning af de modtagne

indtryk i stor udstrækning beror på modtagerkanalens renhed og på hans naturs frihed for alle aspekter af lavere psykisme – et punkt, der ofte glemmes. Et tykt slør af konkrete tankeformer kan også fortegne den sande fortolkning, og ligeledes astral indblanding; læren om vejen og den åndelige impression kan blive forstyrret af blændværk fra det astrale plan eller af separatistiske og konkrete ideer fra mentale niveauer. I dette tilfælde kan man virkelig sige, at »sindet er tilintetgøreren af virkeligheden«. Der ligger en dyb okkult betydning i ordene »et åbent sind«; det er lige så vigtigt for en korrekt fortolkning som frihed for blændværk og de psykiske fænomener, som findes på astralplanet.

Her kan I igen se nødvendigheden af en *fuldendt koordinering*, som skaber en direkte kanal, hvorigennem indtrykket (udsendt fra højere kilde end personligheden) kan ledes ned i hjernen. Først må denne koordinering og kanal skabes mellem hjernen og sjælen; dette vil involvere alle tre aspekter af personligheden – det æteriske legeme, astrallegemet og den mentale natur; denne koordineringsproces må indledes og udvikles på prøvestadiets vej og bringes til en relativ høj grad af effektivitet på de tidlige stadier af discipelskabets vej. Senere, når disciplen bevidst skaber antahkaranaen og bliver en fungerende del af ashramen, lærer han (mens han praktiserer koordineringen) at forbigå – hvis jeg kan bruge det ord – to aspekter af sig selv, som hidtil har været af stor betydning: astrallegemet og sjælslegemet eller kausallegemet. Astrallegemet bliver således forbigået før den fjerde indvielse og sjælslegemet før den femte. Hele processen med at »forbigå« tager megen tid og må opøves intensivt, først og fremmest i forbindelse med den emotionelle natur gennem bevidst at skelne og til sidst i forbindelse med sjælsnaturen under inspiration af den åndelige triade, som slutteligt erstatter sjælen. Alt dette vil tage mange inkarnationer, for det at registrere og fortolke højere indtryk er en fundamental okkult videnskab, der kræver megen lærdom og anvendt lærdom at fuldkommengøre.

Eftersom de to processer langsomt udvikles, bliver også det tredje stadium automatisk mere effektivt. Den modtagne og fortolkede impression medfører fundamentale forandringer i aspirantens liv og bevidsthed *og frem for alt i hans orientering. Han bliver et evokativt og invokativt energicenter.* Det, han modtager ved hjælp af sin koordinerende kanal, bliver en stærk faktor i påkaldelsen af en ny strøm af højere indtryk; det gør ham også evokativ på det fysiske plan, således at den magnetiske aura, han har skabt, bliver stedse mere sensitiv over for disse åndelige indstrømmende indtryk og også stedse mere sensitiv over for det, han fremkalder i sine fysiske omgivelser og fra menneskeheden. Han bliver en kraftstation i forbindelse med Hierarkiet, og han modtager og fordeler (som svar på de menneskelige behov og menneskehedens kalden) den modtagne energi. Han bliver også en »modtager af lys« og af åndelig oplysning, og den, der spreder lys i verdens mørke og i menneskenes hjerter. Han er derfor et invokativt og evokativt center, som Hierarkiet kan anvende i de tre verdener, hvor menneskets udvikling finder sted.

14. Kapitel

Relationernes højere aspekter

Ordet *telepati* har først og fremmest været brugt til at dække de mange faser af mental kontakt og udveksling af tanker uden brug af det talte eller skrevne ord. Det, som imidlertid forstås ved dette moderne sprogbrug, omfatter ikke de højere aspekter af »relationer i det universelle sind«. Det tredje aspekt, intelligensen, er involveret, når fortolkning af kontakt finder sted; det andet aspekt, kærlighed-visdom, er den faktor, som gør den højere impression mulig, og som gør det, medens dette andet aspekt er ved at udvikle sig eller er ved at komme i aktiv funktion. Under denne udviklingsproces er kun direkte telepati mulig, og der findes to former:

1. *Sympatisk telepati* eller umiddelbar forståelse, opfattelse af begivenheder, forudfølelse af hændelser og identifikation med personlighedsreaktioner. Dette er altsammen forbundet med personlighedens solar plexus aktivitet, og denne bliver – når kærlighedsnaturen eller det andet aspekt er udviklet eller er ved at udvikle sig – »kimen eller spiren« til den intuitive evne. Hele processen er derfor astral-buddhisk og involverer som sit redskab de lavere aspekter af det universelle sind.
2. *Mental telepati* eller samspil af overførte tanker. Skønt denne telepati er et konstant fænomen mellem fremskredne intellektuelle mennesker, bliver den endnu ikke opfattet, dens love og måde at udtrykke sig på er endnu ukendte, og de bedste tænkere og fortolkere af de subjektive niveauer blander den stadig med solar plexus reaktioner. Det er en relativ ny og udforsket videnskab, men området for dens aktivitet er *ikke* astralt eller forbundet med solar plexus. Substansen, i hvilken denne videnskab udøves, er ikke astral substans, men mental substans, og derfor er et andet instrument involveret og anvendt – mentallegemet. Mental

telepati er »kimen eller spiren« til højere kontakter og til indtryk, der kommer fra højere plan end intuitionens eller det buddhiske plan. Den er forbundet med det højere aspekt af det universelle sind, den intelligente vilje. I begge tilfælde er kærlighedens lavere aspekt (den emotionelle og sensitive astrale reaktion) og sjælens rene kærlighed involveret.

Astral, sympatisk sensitivitet er fejlbarlig og ofte fejlagtig i sine formodninger og fortolkninger. Den højere telepati – også en form for sensitivitet, der er som en indgangsport eller mulighed – bliver til sidst ufejlbarlig. På de tidligere stadier (med hensyn til metoder til fortolkning og slutninger) kan den ofte vise sig at være fejlagtig.

Direkte mental telepati er en af personlighedens højeste udtryksformer; den er i sit væsen en brobyggende egenskab, for den er et af de vigtige skridt hen imod den højere impression; den forudsætter altid et relativt højt mentalt udviklingsniveau, og det er en af grundene til, at den endnu ikke bliver anset for en agtværdig, bevist og beviselig egenskab hos mennesket. I dette tilfælde er sindet i sandhed »tilintetgøreren af virkeligheden«, og den subjektive videns kilder og metoder forbliver stadig et mørklagt område i den menneskelige bevidsthed. De normale udviklingsprocesser vil imidlertid uomtvisteligt bevise eksistensen af evner, der fører til, at højere åndelige og subjektive indtryk bliver mulige og til sidst normale.

Den »højeste kontaktvidenskab« kan inddeles – som allerede forklaret – i følgende faser, som alle udvikles progressivt og efter hinanden. Glem ikke denne uundgåelige kontinuitet, som er evolutionsprocessens karakteristiske kendetegn.

1. *Astral sensitiv viden.* Den er baseret på reaktioner i solar plexus, og hele processen foregår på astralplanet og i astral substans. Den bliver i sin højeste form en faktor, som senere gør intuitiv viden og intuitiv sensitivitet mulig; og da vil processen foregå i buddhisk substans. Aspiranter er på et

- vist stadium i deres udvikling stærkt astral-buddhisk af natur. Dette må man huske.
2. *Mental telepati*. Denne involverer naturligvis to eller flere sind eller tænkere, og processen forløber i mentalplanets substans. Det er denne faktor, som muliggør den aktivitet, vi kalder »impression«. Denne impression kommer stort set fra bestemte aspekter af mentalplanet, såsom:
 - a. Det telepatiske menneskes sjæl, idet kundskabsbladene i den egoiske lotus anvendes – en høj form for mental intelligens.
 - b. Det såkaldte abstrakte sind. Dette aspekt af mentalsubstansen bruges især af Hierarkiet for at nå disciplenes sind og tænkning. Det er kun inden for de seneste få århundreder, at Hierarkiet har ændret brændpunktet for deres levende opmærksomhed fra mentalplanet til det buddhiske plan. Det er blevet muligt *fordi* aspiranter i verden nu er sensitive over for kontakter, der er baseret på en astral-buddhisk bevidsthed, men som strengt taget foregår i den mentale substans. Dette indbefatter nødvendigvis de tre aspekter af sindet, som findes her: Det konkrete sind, tankens eller sindets søn og den abstrakte sensitivitet eller reaktion. Dette involverer (på det fysiske plan) en aktivitet i hypofysen (som I let kan se) og desuden brugen af ajnacentret.
 3. *Den okkulte impressionsvidenskab*. Den bliver mulig, når de to andre former for telepatisk forbindelse er til stede og udviklet til en vis grad af præcision. Den er desuden afhængig af antahkaranaens konstruktion og af den stadige orientering hos aspiranten eller disciplen mod den åndelige triade; den bliver også mulig, når det abstrakte sind er udviklet og sensitivt og kan da blive kimen eller spiren til den åndelige vilje; det vil indebære modtagelighed for det guddommelige formål. Det højere aspekt af dette abstrakte sind er det atmiske plan. Det er nyttigt at forstå den virkelige natur af disse to bevidsthedsniveauer. I det atmiske

plans substans sættes den aktivitet i gang, som kan indvirke på det abstrakte sind, som da bliver sæde for det åndelige menneskes bevidsthed; samtidig forbliver han i aktiv besiddelse af sin personlighed og forstår at bruge den, mens han fortsætter med at anvende det konkrete sind. Den astrale sensitivitet begynder imidlertid at synke ned *under bevidsthedens tærskel*, hvor den forenes med den lange række af instinkter og instinktive reaktioner, som det menneskelige væsen besidder, og som indlemmer ham i livet og den betingede bevidsthed hos alt, hvad der eksisterer i de tre verdener, inklusive de tre naturriger under det menneskelige. Det er med disse sublimerede og kontrollerede instinkter at de mestre og disciple arbejder, hvis opgave det er at overvåge evolutionen af livsformerne i rigerne under det menneskelige.

De højere former for mental telepati, der omfatter sjælen og det abstrakte sind, befatter sig udelukkende med den guddommelige plan, således som Hierarkiet udarbejder den i de tre verdener. Impressionsvidenskaben drejer sig derfor primært om det guddommelige formål, således som Shamballa udarbejder det, og ligeledes om de højere aspekter af det hierarkiske arbejde, som ikke vedrører arbejdet i de tre verdener. Dette er et punkt, som jeg vil bede jer tænke over.

På grund af det særlige udviklingsniveau, som er opnået i menneskeriget i dag, er et overgangsaspekt af de tre ovennævnte former for impression blevet indført; det er som en overgangsperiode mellem det fuldstændige, menneskelige udtryk og det fuldstændige udtryk der kendetegner sjælens rige. Vi kalder dette aspekt:

4. *Videnskaben om invokation og evokation*. Denne videnskab kan og vil anvende den uintelligente indre drift og den højere (men uudviklede) længsel hos menneskemasserne i en påkaldende form; formålet er at slå bro over kløften, der eksisterer mellem det almindelige menneskes liv, en integreret personligheds liv og sjælens liv. Gennem anvendelse af dette påkaldende eller invokative krav – ofte

ordløst og ikke bevidst udtrykt – kan verdens disciple fokusere; de kan anvende det og således udvikle en energi, som vil være stærk nok til at udøve et tvingende pres og en klar impression på de væsener og liv, som findes på niveauer, der er højere end de tre verdener. Denne påvirkning fremkalder en reaktion fra disse højere væsener, og et åndeligt og intelligent samspil etableres, som er af stor betydning, idet det bevirker en tiltagende stimulering og vitalisering af den normale og sædvanligvis langsomme evolutionsproces. Dette sker i dag på en tydelig måde og forklarer meget af det, der finder sted i verden i denne tid. Den udbredte stimulering er umådelig stærk. Menneskehedens påkaldende råb er ikke alene den ordløse appel, som hierarkiske medarbejdere overalt mobiliserer, men det kommer også til udtryk i de mange planer og projekter, i programmerklæringer og i mange grupper og organisationer, som har helliget sig forbedring af menneskelivet.

Visse fundamentale begreber ligger til grund for alle faser af kontaktvidenskaben, og uden dem ville der ikke være nogen basis for bestræbelser på at mestre denne videnskab. Må I forstå dette faktum. Der er tre kendsgerninger, som man altid må have i erindring:

1. *Mediet, gennem hvilket tankestrømme eller impressioner (uanset hvilken kilde de kommer fra) må passere for at påvirke den menneskelige hjerne, er det planetariske, æteriske legeme.* Dette er af fundamental betydning. Det æteriske legeme muliggør alle forbindelser, fordi det individuelle æterlegeme er en integreret del af klodens vitallegeme. Dette vitallegeme er også medium for alle instinktive reaktioner, således som de forekommer hos dyrene, når der er fare på færde. Jo tættere dette æteriske legeme er sammenvævet (hvis jeg kan bruge et sådant udtryk) med det faste fysiske legeme, desto tydeligere vil de instinktive reaktioner være – som illustreret i det eksempel, jeg gav, og som er baseret på årtusinders lignende reaktio-

ner; jo tættere forbindelsen er, desto større vil også sensitiviteten være, og desto større anlæg vil der være for telepatisk kontakt og opfattelse af de højere indtryk. Det kan desuden tilføjes, at det æteriske legeme hos en discipel eller endda hos et fremskredent menneske kan behandles og styres på en måde, så det kan afvise meget, som ellers ville påvirke det, passere igennem det eller bruge det som en kanal. Denne træning sker automatisk; beviset på dette kan ses i den evne, som den menneskelige mekanisme har til at lukke af for alle indtryk og kontakter, som den ikke behøver, og som den er så vant til, at de end ikke registreres. Yderligere kan den udelukke alt, hvad der anses for uønsket eller ikke værd at beskæftige sig med. Grunden til, at virkelig telepatisk kontakt mellem tænkere ikke er mere udbredt, er, at få mennesker tænker med den fornødne klarhed eller med den nødvendige energi; de skaber ikke virkelige koncise og magtfulde tankeformer, eller – hvis de gør – er disse tankeformer ikke korrekt styret mod det tilsigtede mål. Når et menneske er discipel og bevidst søger at gøre sig modtagelig for indtryk fra sin sjæl, fra mesteren eller fra den åndelige triade, er opgaven for den, der sender indtrykket, relativt enkel; alt, hvad disciplen har at gøre, er at udvikle den rette modtagelighed plus en intuitiv intelligens, som vil sætte ham i stand til at foretage korrekte fortolkninger og tillige at opfatte kilden, hvorfra meddelelsen eller indtrykket udgår.

Dette fører os til den anden grundlæggende kendsgerning:

2. *Sensitivitet over for indtryk vedrører skabelsen af en magnetisk aura, på hvilken de højeste impressioner og indtryk kan spille.* Dette behandlede jeg (til dels) i forrige afsnit. Det bør huskes, at styrken af den magnetiske aura, som omgiver alle mennesker, for øjeblikket udgøres af fire substansområder; disse fire områder findes nær ved fire vigtige centre. Når mennesket er laverestående og overvejende animal af natur, vil langt den største del af

indtrykkene automatisk nå ham via sakralcentret. Sådanne indtryk vil (som I sikkert forstår) være tunge og dog dynamiske; de vil være forbundet med alt, hvad der vedrører hans fysiske liv, hans fysiske appetit og hans fysiske behag eller ubehag. Det er imidlertid i dag relativt få mennesker (i forhold til klodens samlede indbyggerantal), som hovedsageligt anvender sakralcentret som deres registreringsorgan. Den magnetiske aura er (når dette er tilfældet) relativt lille; alle tendenser i denne lille aura er nedadrettede, og alle indtryk (som umuligt kan komme fra højere kilde end personen selv) virker *nedad* gennem auraen til sakralcentret. De fleste indtryk er derfor rent instinktive af natur, og ingen eller få tanker er involveret; der er dog også tegn på noget, man kunne kalde aspiration, selv om det ikke er, hvad en virkelig aspirant ville anse for åndeligt.

Gennemsnitsmennesket, skønt stadig ikke tænkende, virker gennem sit astrallegeme og – fordi han er polariseret dér – gennem sit solar plexus center, æterisk først og fremmest. Alle indtryk får adgang til auraen via området omkring denne del af det æteriske legeme. Det er via dette vigtige center, at de almindelige medier virker, idet de modtager indtryk og meddelelser fra astrale væsener eller fra de belivede astrale former, som findes i dette blændværk, der er skabt af menneskeheden.

Ikke desto mindre må man huske på, at sand aspiration i grunden er et astralt produkt, en astral reaktion. Alle aspiranter – på de tidligere stadier af deres langsomme nyorientering – virker gennem solar plexus centret og fokuserer der gradvis deres lavere energier, før de forvandles og opløftes til det højere center, hjertecentret. Der er visse disciple, som arbejder bevidst på astralplanet, under instruktion fra mesteren i deres ashram, for at nå sådanne aspiranter og indpræge dem den viden og de subtile oplysninger, som er nødvendige for deres udvikling. Ingen mester arbejder på denne måde, og mestrene må derfor bruge nogle af deres disciple til denne tjeneste. Sådanne

disciple leder de ønskede indtryk til solar plexus området i den magnetiske aura. Denne magnetiske aura har et andet indgangssted i regionen omkring strubecentret, og det anvendes til modtagelse af højere indtryk. Dette center eller energiområde er stærkt aktivt og bliver i vid udstrækning anvendt af dem, der i verden har skabende arbejde. De har nødvendigvis etableret direkte kontakt med sjælen og er derfor meget åbne over for de intuitive ideer, der er kilden til deres skabende virksomhed. Alt efter den fremgang, som de har med deres skabende virke, og alt efter skønheden i deres frembringelse vil det indtryk blive, som de formidler til andre mennesker. Mærkeligt nok er de nye og besynderlige former for kunst, som henrykker nogle og virker stødende på andres skønhedssans, stort set solar plexus skabelser og derfor *ikke* af virkelig høj kvalitet. I få af dem – meget få – er strubecentret involveret.

Den magnetiske aura omkring hovedet er den, som er virkelig sensitiv over for de højeste impressioner og er indgangen til hovedcentret. Dette behøver jeg ikke at uddybe; alt, hvad jeg har lært jer, har relation til dette højeste centers opvågning, inden aspiranten bliver et medlem i gudsriget. Ajnacentret er *ikke* involveret og vil i mange århundreder endnu forblive et redskab for styring af indtryk og ikke målet for sådanne indtryk.

Den næste vejledende sætning, som er af vigtighed, findes i disse ord:

3. »Planen er den dynamiske *substans*, som udgør indholdet i det reservoir, på hvilket indtryksskaberens kan trække, og over for hvilket modtageren af indtrykket må blive sensitiv«.

Denne sætning fordrer sikkert en ganske alvorlig justering af tænkningen hos de fleste studerende. Ideen om *Planen som substans* vil helt sikkert være ny for dem og måske også for jer. Det er ikke desto mindre en kendsgerning, som de må

prøve at forstå. Lad mig sige det på en anden måde: *Planen udgør eller består af den substans, i hvilken Hierarkiets medlemmer uophørligt arbejder.* Lad os tage denne vigtige kendsgerning og opløse den i dens enkelte bestanddele for klarhedens skyld. Jeg understreger stærkt disse ord, fordi alt dette har en betydning, som næsten er hinsides menneskelig fatteevne, og fordi forståelsen heraf kan revidere og give nyt liv til jeres tilnærmelse til Planen. I vil derfor være i stand til at arbejde på en anden og fuldstændig ny måde:

1. Planen ER substans. Den er substantiel energi. Energi er substans og intet andet.
2. Substansen (som er Planen) er dynamisk af natur og derfor imprægneret med VILJE-energi.
3. Planen udgør et reservoir af vitaliseret substans, opretholdt af Sanat Kumaras VILJE, hvis uhåndgribelige formål den *legemliggør* (uhåndgribelig for os, men *ikke* uhåndgribelig for ham).
4. Det er denne planetariske substans, på hvilken »indtryksskaber« må trække – Nirmanakayaerne, Hierarkiets medlemmer og de i verden arbejdende disciple samt alle åndeligt sensitive af en vis kvalitet.
5. Modtagere af det ønskede indtryk må blive sensitive over for denne substantielle energi.

Alt dette kan føres tilbage til den oprindelige tænker, som bragte vor manifesterede verden til eksistens, og som lidt efter lidt under evolutionens lov realiserer sin tænknings mål. I videre betydning er det summen af hele det energiocean, hvori »vi lever, røres og har vor eksistens«. Det er vor planetariske Logos' syvfoldige legeme.

Vi befatter os imidlertid ikke her med det større hele, men *kun* med et bestemt fokuseret område af den planetariske bevidsthed. Dette område findes midtvejs mellem det højeste plan, hvor den Store Herres rådkammer befinder sig, og de tre plan, som udgør det aktive område for hierarkisk virke, den åndelige triades tre bevidsthedsniveauer. Dette »fokusere-

de område« er blevet til ved den guddommelige viljes repræsentanter; de kender Sanat Kumaras yderste formål og har det altid for øje, idet de stiller det til rådighed for dem af visdommens mestre, som kan virke som »impressionens formidlere af Sanat Kumaras vilje«. De er Manuen, Kristus og Mahachohanen – Civilisationens Herre.

Det kan siges her, at de tre Aktivitetens Buddhaer er de første, der påvirker, dvs. indtryksskaberne, og at de tre store herter er indtryksmotagerne, som påvirkes på et umådeligt højt niveau, dvs. det atmiske bevidsthedsniveau, som er det område, der er aktiviseret af den guddommelige vilje.

Jeg sagde i forbindelse med åbenbaringens femte punkt (*Discipleship in the New Age II*), at det drejer sig om det højeste aspekt af viljen – om det, som skaber den højeste syntese, den *endelige* syntese. Det planetariske formål er den endelige syntese af den planetariske Logos' oprindelige tanke, og denne tanke giver vi det meningsløse navn »HERLIGHED«, som står for alt, hvad vi kan forestille os om det guddommelige formål; det er for os en »strålende herlighed«. Det menneskelige sind er på sit nuværende stadium (i tid og rum) ude af stand til at registrere noget aspekt af formålet; alt, hvad vi kan gøre, er at samarbejde med Hierarkiet i dets bestræbelser på at sætte de aktiviteter og begivenheder i gang, som til sidst vil gøre manifestationen af dette formål mulig. Dette formål vil udgøre den endelige åbenbaring for den sidste menneskelige rodrace; det ligger derfor langt ude i fremtiden set fra vort nuværende punkt i udviklingen.

Jeg vil her komme med et udsagn, som sandsynligvis ikke vil sige den almindelige discipel noget som helst, men som kan blive en frugtbar sædtanke for den indviede, som læser disse ord:

Sanat Kumaras formål skabes for øjeblikket af den syntese, som de sidste syv vejes natur åbenbarer. Det tilpasses i tid og rum den menneskelige intelligens gennem den præsenterede Plan, og – i fuldendelsens herlighed – vil den fuldbyrdede Plan åbenbare formålet på

alle evolutionens syv plan. Så vil evolutionen, som formuleret og pålagt af Hierarkiet, være tilendebragt og en større dynamisk ekspansion vil træde i dens sted.

I vil se, at der altid i de forskellige retninger inden for læren til sidst kommer en forening og sammensmeltning, og på et vist punkt i bevidsthedens udvikling bliver de mange veje inden for den åndelige søgen til de få veje af bevidst åndelig viden. Sådan er det også i forbindelse med detaljerne i evolutionsprocessen, med formuleringen af den hierarkiske plan og med erkendelsen af formålet. Praktisk talt (og det er altid af stor betydning) kan man sige, at evolutionen kontrollerer formålets *form*, Planen drejer sig om den hierarkiske *opfattelse* af formålet, mens formålet i sig selv er *syntesens tanke*, som strømmer ind i Verdens Herres overjordiske bevidsthed ad de syv veje, som mestrene bliver bevidst om ved en bestemt, meget høj indvielse.

De syv store energier flyder ind i vor manifesterede verden ad de syv veje; de er ikke direkte de syv strålers energi, fordi disse på en specifik måde vedrører bevidstheden; de er de substantielle energier i den materielle verden, og deres oprindelse er et stort mysterium. Disse to energilinjer – materiel energi og bevidsthedsenergi – udgør, når de forenes af det guddommelige formål, den grundlæggende dualisme i vort manifesterede liv.

Alt, hvad vi er i stand til at erkende af dette formål, er den hierarkiske Plan, og den kan kun disciple og fremskredne aspiranter bedømme og opfatte. Denne Plan er baseret på kundskab om guddommelig ledelse i fortiden, erkendelsen af fremskridt, udviklet fra fortiden til nutiden, samt bestræbelsen på at blive sensitiv over for denne Plan (der altid legemliggør et aspekt af formålet) og dens rigtige tilsynekomst i den umiddelbare fremtid. Formålet er relateret til fortiden, nutiden og fremtiden; Planens forvaltere modtager indtryk fra Shamballa via Nirmanakayaerne; processen gentages derefter, og de mest fremskredne af menneskeheden bliver modtagere, sensitive modtagere af Planen, som den overføres til dem af

indtryksskaberne, mestrene, som virker gennem den nye gruppe af verdenstjenere. Denne gruppe er den lavere modsvarighed til Nirmanakayaerne, som modtager indtryk fra Shamballa. I ser derfor skønheden og syntesen i dette gensidige afhængighedsforhold og det samspil, som udfolder sig hele vejen igennem Hierarkiets kæde fra den allerhøjeste formidler til den allerlaveste modtager af guddommelige indtryk.

Nøglen til alt dette er energi. Energi er substans, og denne substans er kvalificeret af guddommelig dynamisk VILJE. Der er meget at lære om viljen. Viljens egentlige væsen som dynamisk energi forstår mennesker endnu ikke. Menneskeheden opfatter som regel viljen som en »fast beslutning«; det er i virkeligheden deres individuelle bestræbelse på at påvirke substansen (deres personlige eller deres omgivers) med deres egen vilje eller med deres velmente forsøg på at tilpasse sig, hvad de tror er Guds vilje, symbolsk set. Mennesker kender endnu intet til den proces at *arbejde med* dynamisk aktiveret substans, for det er den, der på helt fundamental måde påvirker og benytter dem, når de bliver bevidst om Planen og derved kommer under indflydelse af den åndelige triade. De bruger ikke, men bliver brugt af det, som er til rådighed for Planens gennemførelse – den guddommelige viljes dynamiske energi. Denne dynamiske vilje er ikke tilgængelig, og ej heller kan disciple virkelig arbejde med Planen, *førend* antahkaranaen til en vis grad er forsvarligt konstrueret om end endnu ikke helt fuldstændigt.

Det vil derfor være nyttigt for aspiranten eller disciplen at kende naturen af de formidlere, som kan finde og lokalisere hans magnetiske aura og præge den med deres forståelse af Planen; disse formidlere kan være accepterede disciple eller indviede og mestre; derpå må aspiranten eller disciplen finde dem, som han personligt kan påvirke som indtryksskaber. Han må derfor studere sig selv i sin egenskab af *modtager* og i sin egenskab af *formidler*, dvs. som en modtagelig faktor og tillige som en skabende faktor, der formidler indtryk. Dette kan opfattes som den videnskabelige tilnærmelse til det åndelige liv, og det er af betydning, fordi nødvendigheden af tjeneste er

underforstået, når der tales om nødvendigheden af modtagelighed. Alt er følgelig relateret til invokation og evokation.

I vort næste vigtige tema, det æteriske legemes natur, skal vi igen finde de højere relationer og den gensidige afhængighed mellem mange forbundne faktorer. Dette gensidige afhængighedsforhold fremtræder klart, jo højere man kommer op i systemet af modsvarigheder. Til sidst vil man nå til et fusionspunkt.

15. Kapitel

Interplanetariske og ekstrplanetariske relationer

Emnet om alle formers æteriske legeme og om den planetariske Logos' æteriske legeme er nødvendigvis af største betydning for enhver behandling af den *højeste kontaktvidenskab*. Det er begrebet sensitiv kontakt, som jeg søger at understrege i vore studier over de tre punkter eller tre fundamentale begreber, som er skitseret i foregående kapitel. Alle sådanne ord som plan, grupper, skabende hierarkier og centre er ganske enkelt sproglige vendinger, som skal udtrykke relationer, samspil og gensidig impression mellem de væsener eller liv, som udgør summen af vort manifesterede univers; de er ikke desto mindre tegn på, at vi stiler hen imod en planetarisk syntese eller en planetarisk integration af en betydning, som mennesket hidtil end ikke har kunnet forestille sig.

Emnet frembyder nødvendigvis store vanskeligheder, for alle mennesker tænker ud fra deres egne kontakter og relationer, som er strengt begrænsede og ikke baseret på forestillingen om det ene liv, der strømmer gennem alle former og alle naturriger eller gennem alle de forskellige planetariske evolutioner (som I intet ved om), der således i tid og rum skaber et levende, intelligent og modent planetarisk væsen i solsystemet, karakteriseret ved stærke tiltrækkende og integrerende energier, motiveret af et meget højt formål – et formål, som er en del af den solare Logos' altomfattende formål. Sollogos arbejder gennem de planetariske logoi og er derfor ansvarlig for trivselen og den fremadskridende evolution af alle liv og grupper af liv inden for rammerne af vor planets fundamentale struktur.

De fremkaldte forbindelser er, som I vel kan forestille jer, interplanetariske og ekstrplanetariske; disse ord siger ikke gennemsnitsdisciplen ret meget, og han må vente, indtil indvielsesprocessen sætter ham i stand til virkelig at vurdere

situationen. Om de sidste stadier kan vi intet vide; kun i Shamballas råd kan disse ekstraplanetariske kontakter og forbindelser erkendes. Men én fundamental kendsgerning må I begribe, og det er, at forbindelsesleddet og kontaktmediet er SUBSTANS; og virkningen af disse forbindelser, som finder sted i dette medium, er den gradvise udvikling og progressive udfoldelse af de tre guddommelige aspekter, som alle esoterikere kender, og af andre, som de næste årtusinder vil afsløre. Den medvirkende faktor i og på vor klode er derfor, hvad vi må betragte som den planetariske Logos' tre vigtigste centre:

1. *Hovedcentret*, som er den dynamiske formidler af det ekstraplanetariske formål, udtryk for den guddommelige planetariske vilje, som er fokuseret i Shamballa. Dette er syntesens energi, kilden til alt planetarisk liv; det vedrører den essentielle væren.
2. *Hjertecentret*, formidleren af evolutionens plan. Dette center er udtryk for den guddommelige kærlighed eller rene fornuft – Hierarkiet. Det er udpræget tiltrækningsenergi, sjælenes rige.
3. *Strubecentret*, formidleren af alle tre aspekter i forhold til de tre underliggende naturriger, også udtryk for den guddommelige intelligens – menneskeriget. Denne energi er sindets eller den aktive tænknings energi og gør menneskeheden til et makrokosmos for mikrokosmos, dvs. de tre underliggende naturriger. Menneskeheden er for disse riger det, som Hierarkiet er for det fjerde, det menneskelige rige.

Dette er grundelementerne i den okkulte videnskab og indeholder intet nyt for jer. Ikke desto mindre er det nødvendigt, at de ses i deres tredelte relation, hvis I skal komme til en mere klar forståelse af det ene livs virke, end det nu er tilfældet. Målet med hele evolutionen er at bringe disse tre centre i så nær forbindelse, at syntesen af det guddommelige formål kan komme harmonisk til udtryk på ethvert tænkeligt (bemærk

udtrykket) bevidsthedsniveau. Hvis dette kan finde sted, så kan den planetariske Logos' grundlæggende tanke, den fundamentale intention, til sidst afsløres for mennesket.

Må jeg minde jer om det okkulte udsagn, at ethvert levende væsen eller manifesteret liv – fra den planetariske Logos ned til det mindste atom – enten har været, er eller vil blive et menneske. Dette gælder alle manifesterede liv i fortid, nutid og fremtid. Derfor er menneskeheden og det, som menneskeheden står for, antagelig det primære og mest betydningsfulde aspekt af det guddommelige formål. Gør et lille ophold og tænk over dette udsagn. Det er derfor den første klare kendsgerning, der indicerer det menneskelige væsens storhed og mål. Og indtil to andre på hinanden følgende kendsgerninger er åbenbaret for os, vil det ikke være muligt korrekt at bedømme de andre aspekter af Sanat Kumaras formål. Alt liv under det menneskelige bevæger sig langsomt hen imod en menneskelig livserfaring; det skal også passere igennem den fase, der kendetegnes ved menneskelige anstrengelser med deraf følgende erfaring, eller det har allerede hævet sig op over denne fase af begrænsning og er – gennem indvielse – ved at drage den menneskelige natur ind i et guddommeligt stadium (for at bruge en helt utilstrækkelig formulering).

Grundtonen for Verdens Herre er derfor MENNESKEHEDEN, for den er grundlaget, målet og den inderste struktur hos alle væsener. Menneskeheden selv er nøglen til alle evolutionære processer og til al korrekt forståelse af den guddommelige plan, som i tid og rum udtrykker den guddommelige hensigt. Hvorfor HAN valgte, at det skulle være sådan, ved vi ikke, men det er noget, vi må acceptere og huske i alle vore studier af impressionsvidenskaben, fordi det er den faktor, der gør relationer og kontakter mulige, og det er kilden til al forståelse. Dette er noget af det mest vanskelige at udtrykke og udtale sig om, mine brødre, og kun den altgennemtrængende intuition kan gøre det mere tydeligt for jeres videbegærlige og aktive intelligens.

I vil derfor se, at skønt vi kalder et af de vigtige centre MENNESKEHEDEN, så er – i sidste instans – alle centre sammensat af liv under udvikling hen imod et menneskeligt stadium, eller af de livsenheder, som er på det menneskelige stadium, og af dem, der har lagt dette stadium langt bag sig, men er udrustet med alle de evner og al den viden, som har båret dem frem til menneskeligt udtryk i tidligere planetariske systemer og solsystemer eller i vort eget bestemte og karakteristiske planetariske liv.

På grund af denne ensartethed i erfaring bliver evnen til kontakt såvel som indtryksvidenskaben fuldt og helt mulige og naturlige. De store og almægtige liv i Shamballa kan påvirke de alvidende liv og mindre liv i Hierarkiet, *fordi* de har del i menneskeheden; Hierarkiets medarbejdere, mestre og indviede kan følgelig påvirke menneskeheden på grund af den erfaring og forståelse, de deler; og de liv, som danner den menneskelige familie, udgør et mål for rigerne under det menneskelige og kan – hvad de også gør – påvirke dem på grund af fundamentale instinktive tendenser, som blev udviklet i den menneskelige gruppe, men som endnu er latente, instinktive og potentielle faktorer hos de tre grupper under den menneskelige.

Denne lære har altid været underforstået i de esoteriske doktriner, men har ikke været tilstrækkeligt fremhævet på grund af menneskehedens udviklingstrin. I dag har menneskeheden imidlertid gjort så store fremskridt, at disse sandheder med et godt resultat kan fremføres. Jeg vil gøre jer opmærksom på, at dette er nøglen til evangeliet: Kristi menneskelige-guddommelige natur, der forbandt ham med Faderen gennem hans essentielle guddommelighed og med mennesket gennem hans essentielle menneskelighed. Den kristne kirke gav denne lære en forkert drejning ved at lade Kristus fremstå som unik, skønt den højere kritik (der blev anset for chokerende for 50 år siden) har gjort meget for at korrigere dette falske indtryk.

Menneskehedens mest fremtrædende egenskab er intelligent modtagelighed for indtryk. Tænk over dette klare og

vægtige udsagn. Videnskabens arbejde er, når alt kommer til alt, ganske enkelt udviklingen af kendskabet til substans og form; dette kendskab vil gøre det muligt for menneskeheden til sidst at virke som den vigtigste indtryksskaber i relation til de tre naturriger under det menneskelige; det er menneskeheden største ansvar. Arbejdet med relationer er rent faktisk arbejdet med at udvikle eller metoden til at fremkalde den menneskelige sensitivitet. Jeg hentyder her til sensitiviteten over for indtryk fra Hierarkiet.

Det arbejde, der gøres gennem indvielsesprocesserne, har til hensigt at gøre disciple og indviede egnede til at modtage indtryk fra Shamballa; den indviede er i virkeligheden en blanding af en videnskabelig og religiøs skoling; han er blevet nyorienteret i retning af visse aspekter af den guddommelige eksistens, som endnu ikke erkendes af gennemsnitsmennesket. Jeg forsøger at gøre den fundamentale syntese, der ligger til grund for alt manifesteret liv på jorden, klar for jer og ligeledes det nære samspil eller den relation, som for evigt eksisterer og kommer til udtryk i den højeste kontakt- og indtryksvidenskab.

De tre store centre er altid i nær forbindelse, selv om det endnu ikke opfattes af den intelligente discipel. En uafbrudt serie af indtryk er evigt til stede og forbinder det ene center med det andet og skaber derved en evolutionær enhed i målsætning samtidig med, at der udvikles (med umådelig hurtighed i vor tid) en underordnet videnskab kaldet invokation og evokation. Denne videnskab er i virkeligheden videnskaben om indtryk i aktivitet og ikke kun i teori.

Den første store *invokation* blev udtalt af den planetariske Logos, da han udtrykte ønsket om at manifestere sig og derved påkaldte og tiltrak den substans, der var nødvendig til hans plan og manifestation. Det var begyndelsen til kæden af hierarkisk eksistens; det indbyrdes samspil blev etableret mellem alle »substantielle« enheder, de stærkere og mere dynamiske og større kunne da påvirke de mindre og svagere, indtil gradvis – som tidsaldrene svandt – de syv centre var skabt og bragt i nær sensitiv forbindelse. Af disse syv befatter vi os for

tiden kun med tre; de andre ved vi meget lidt om, for de er stort set dannet af enheder fra deva-evolutionerne (og jeg vil bede jer notere flertalsformen her) og af livsformer under den menneskelige, der virker under indtryk af den planetariske Logos' hoved, hjerte og strubecenter.

Studerende er tilbøjelige til at gøre deres tænkning unødvendig kompliceret, når de søger at specificere og definere, samt adskille i teoretiske grupper og kategorier den mangfoldighed af energier, de føler sig stillet overfor i deres overvejelser med hensyn til de planetariske og menneskelige centre. Jeg vil råde jer til at tænke enkelt og (i hvert fald til at begynde med) ud fra de tre vigtigste energier, således som de udgår fra et center, bliver indtryksskabende og derefter atter transmitteret eller nedtrappet:

1. *Den dynamiske elektriske energi af selve livet* eller den guddommelige kraft, den legemliggjorte hensigt, der udtrykker den guddommelige vilje i den evolutionære manifestation. Det ville være formålstjenligt, om man gjorde sig klart, at *hensigt* udgår fra det kosmiske mentalplan og er syntesens altomfattende, motiverende princip, som udtrykker sig som guddommelig vilje på det kosmisk fysiske plan – de syv plan i vort planetariske liv. Denne dynamiske energi fokuserer sig gennem de liv eller væsener, der kontrollerer og dominerer Shamballa. Indtil den guddommelige hensigt er opnået, holder den planetariske Logos alt i manifestation i kraft af sin vilje og tilskynder alle livsformer med sin elektriske ild. Viden om denne vilje og hensigt kommer til den studerende, som er ved at konstruere antahkaranaen, og som derfor er ved at komme under indflydelse af den åndelige triade, monadens trefoldige udtryk.
2. *Den tiltrækkende, magnetiske solare energi*, som vi har givet det meget uegnede og upræcise navn kærlighed. Det er denne energi, som udgør sammenhængskraften, den forenende kraft, der holder det manifesterede univers eller den planetariske form sammen. Den er ansvarlig for alle

relationer. Det er denne energi, som er sjælen i alle ting eller alle former; den udtrykker sig først som anima mundi og når sit højeste udtryk i den menneskelige sjæl, som er den væsentlige faktor i det femte naturrige, gudsriget eller sjælenes rige. En forståelse af denne menneskelige kraft vil komme, når mennesket opnår kontakt med sin egen sjæl og etablerer en fast forbindelse med denne sjæl; derved bliver mennesket en sjælgennemtrængt personlighed. Som I vil vide, er den trefoldige personlighed for sjælen, hvad den åndelige triade er for monaden: Et rent udtryksmiddel. De fleste studerende er eller skulle i dag være beskæftiget med denne tiltrækkende energi, før før de har mestret begærenaturen og har forvandlet den til aspiration og sjælskontrol, kan de ikke gøre sig håb om at forstå den elektriske ilds dynamiske energi. Den tiltrækkende magnetisme er den energi, der dominerer og behersker Hierarkiet.

3. *Den intelligente aktivitet af ild ved friktion.* De studerende kan tilrådes på ny at læse *En afhandling om Kosmisk Ild*, hvor jeg har beskæftiget mig udførligt med disse tre betingende energier. Denne tredje energi er den fundamentale energi, som udtrykker sig i de tre verdener og i de fire naturriger, kulminerende i den skabende energi, der kommer til udtryk i menneskeriget. Denne energi udgik oprindeligt (så vidt angår vort solsystem og vor planet) fra det første solsystem og er den mest kendte energi i manifestation, den, som vi har størst erfaring med. Den er midlet, gennem hvilket den planetariske Logos udtrykker sin aktivitet i alle former; den er resultatet af det guddommelige sinds aktivitet, idet denne særlige type guddommelig energi spiller på og igennem alle atomer og alle atomare former. Atomkernens spaltning er det ydre tegn på eller demonstration af, at menneskeheden nu »omfatter« det guddommelige sind og kan gå videre til også at »omfatte« kærligheden eller det tiltrækkende aspekt af den guddommelige natur. Tænk over dette udsagn. Jeg ved ikke, hvad andet ord jeg skal bruge end *omfatte*, og det er

højest utilstrækkeligt. En ny og dybere esoterisk terminologi er hårdt tiltrængt.

Hvis I vil arbejde med og tænke over disse tre fundamentale energier og søge efter deres udtryk i jer selv, vil I i høj grad forenkle jeres okkulte tænkning. Lad mig her fremsætte et par udsagn til, som I nødvendigvis må acceptere som hypotetiske, men som ikke desto mindre kan blive mere håndgribelige for jer, hvis I kan nå til en forståelse af loven om analogi eller modsvarigheder, og hvis I også vil acceptere den kendsgerning, at mikrokosmos reflekterer makrokosmos, og at ethvert menneske derfor er forbundet med guddommen gennem *essentiell lighed*.

Første udsagn

Dynamisk elektrisk energi kom ind i vor planetariske sfære fra ekstraplanetariske kilder og fra et bestemt fokuseringspunkt på det kosmiske mentalplan; denne energi løb parallelt med en sekundær energi fra solen Sirius, hvilket forklarer dualismen i manifestationen.

Andet udsagn

Denne energi bredte sig ud fra dens centrale fokuseringspunkt (Shamballa-centret) og i denne ekspansion blev den midlet, som *indprentede* Planen i det tjenende Hierarkis bevidsthed. Planen er det mål, som det i ethvert givet øjeblik i tid og rum er muligt at præsentere af den guddommelige hensigt, og som har umiddelbar betydning.

Tredje udsagn

Denne ekspansionsproces skabte et andet fokuseringspunkt for energi, og planetens hjertecenter, Hierarkiet, blev til; dermed var to centre skabt og kommet i forbindelse, hvilket udgør en stor begivenhed på involutionens vej, som hidtil kun har tiltrukket sig ringe opmærksomhed. Denne begivenhed indtraf samtidig med »Flammeherrenes« komme eller ankomst fra jordens alter ego, planeten Venus. De udgjorde ker-

nen i Hierarkiet, som dengang – i hine fjerne tider – bestod af kun niogfyrre medlemmer; disse var fremskredne menneskelige væsener og ikke sjæle, der ventede på inkarnation i menneskelig form på jordkloden, som tilfældet var med den store majoritet af disse udefra kommende solengle.

Fjerde udsagn

En koordinering mellem hovedcenter og hjertecenter var således etableret på involutionens vej; en anden ekspansion fandt derefter sted, som resulterede i skabelsen af et nyt naturrige, det fjerde rige, menneskeriget. Dette rige var udset til at blive og er i dag det tredje store center i det planetariske liv. Dermed skabtes endnu en koordinering, men denne befandt sig stadig på involutionsvejen.

Femte udsagn

I dag finder en evolutionær koordinering sted. Det planetariske center, som vi kalder menneskeheden, er aktivt og livfuldt, og det er nu muligt at »gøre fremskridt ad den opadgående eller opadstigende vej og skabe den linje, der forbinder det lavere med det højere og således tillader et samspil«. Menneskene er nu hurtigt ved at bevæge sig ud af det menneskelige center og ind i det hierarkiske; menneskemasserne *er* lydhøre over for åndelig impression.

Sjette udsagn

Medens den planetariske Logos' hjertecenter, Hierarkiet, er lydhør over for den invokation, der udgår fra strubecentret, menneskeheden, bliver det samtidigt evokatit og etablerer derigennem selv en meget højere kontakt og koordinering med den planetariske Logos' hovedcenter; det er således i stand til at modtage en konstant voksende dynamisk *impression* fra Shamballa.

Syvende udsagn

Således er en omfattende koordinering ved at blive opnået gennem forbindelsen og samspillet, der findes mellem disse

tre vigtige planetariske centre; dette forårsager en konstant indstrømning af energier fra flere forskellige kilder, og disse energier stimulerer de tre centre til ny og forhøjet aktivitet. Invokation, dvs. påkaldelse, finder hele tiden sted mellem disse centre og fremkalder som følge deraf en stadig strøm af impressionsenergi.

I disse syv udsagn har jeg skildret MØNSTRET i det nuværende planetariske arbejde eller det nuværende logoiske projekt. En involutionsær samordning (en garanti for fremtidige vellykkede samordninger) udgør den aller ældste historie; en evolutionær koordination, i hvilken alle tre centre er involveret, skaber konstant et samspil af energier såvel som en stadig mere positiv udveksling af indtryk mellem centrene. Menneskeheden, som er den planetariske Logos' strubecenter og den vigtigste planetariske, skabende faktor (som moderne videnskab viser), påkalder hjertecentret, Hierarkiet, og modtager da den nødvendige impression, som vil resultere i udviklingen af civilisationer og kulturer så vel som den endelige fremkomst på jorden af det femte eller det åndelige rige. Hierarkiet eller det planetariske hjertecenter påkalder Shamballa, det planetariske hovedcenter, og Planen – som er et udtryk for hensigten – indprentes i Hierarkiets bevidsthed. Hvis der er gentagelser i mine forskellige kommentarer, er det helt forsætligt; gentagelser tjener til en præcis fremstilling, hvor det drejer sig om esoterisme.

Efterhånden som det invokative system breder sig, og en større koordination opnås, påkalder det planetariske hovedcenter, Shamballa, energier fra et sted uden for vort planetariske liv, og indstrømningen af kosmiske og solare energier vil da blive meget større; det må verdens esoterikere være forberedt på. Det vil også forårsage tilsynekomst af mange AVATARER, som medfører mange forskelligartede energier, som er meget forskellige fra dem, der hidtil har styret de menneskelige anliggender og de lavere naturrigers evolution. Med tilsynekomsten af Kristus som brændpunkt eller den højeste kraft i det planetariske hjertecenter vil en ny æra

eller »guddommelig epoke« blive indstiftet. Syntesens Avatar vil komme menneskeheden meget nær, og han vil indlede »avatarernes herredømme«, som vil legemliggøre den guddommelige hensigt og åndelige vilje. De vil indføre både Hierarkiet og menneskeheden i stadier af den guddommelige karakter, som indtil nu er ganske ukendt, og for hvilke vi ikke har nogen terminologi, der kunne udtrykke de eksakte kendsgerninger og deres natur. Alt, hvad jeg forsøger at gøre her, er at give jer et almindeligt omrids af begivenheder, som ligger århundreder ude i fremtiden, men som uundgåeligt vil indtræffe – når først Kristus igen er fysisk til stede og anerkendt på jorden.

H.P. Blavatsky taler i *Den hemmelige lære* om de »tre periodiske vehikler«, idet hun refererer til monaden, sjælen og personligheden; hun befatter sig derfor med guddommelighedens ni aspekter, som antyder de ni store indvielser og de guddommelige karakteristika, gennem hvilke de tre vigtigste aspekter af det guddommelige afspejler sig. I denne forbindelse er det velkendt for de studerende, at monaden udtrykker sig gennem den åndelige triade, sjælen gennem de tre aspekter af den egoiske lotus og personligheden gennem de tre mekaniske vehikler. Det er sikkert indlysende for jer, at disse tre periodiske redskaber er under indflydelse eller indtryk af de tre store planetariske centre og derfor er endeligt betinget af de tre vigtigste energier, som jeg har refereret til tidligere i dette afsnit. Jeg føler ikke, det er nødvendigt at sige mere om denne fundamentale forbindelse; det er den, der integrerer den menneskelige sjæl i det store generelle hele og gør individet til en indre del af helheden.

Der er ét aspekt af *impressionsvidenskaben*, som jeg endnu ikke har berørt, og det er den rolle, centrene spiller som brændpunkter, formidlere eller redskaber for de syv strålers energi. Esoterikere ved, at ethvert af de syv centre kommer under indflydelse af eller er modtager af en bestemt stråles energi, og der er en almindelig accept af den kendsgerning, at hovedcentret er formidler af første stråle, vilje eller magt, hjertecentret er formidler af anden stråle, kærlighed-visdom,

mens tredje stråle for aktiv skabende intelligens passerer gennem strubecentret og stimulerer det til energiudfoldelse. Disse aspektstråler kommer til udtryk gennem de tre centre over mellemgulvet, og – i den større skala – gennem Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden. Det er imidlertid lige så sandt, at Shamballa i overvejende grad er anden stråle i sit udtryk, fordi denne er det nuværende solsystems stråle, hvoraf Shamballa er en del; og at første stråle, eller dens dynamiske livsaspekt, er fokuseret i hjertet, for hjertet er centret for liv. Det store center, vi kalder menneskeheden, styres overvejende af tredje stråles aktive intelligens. Denne stråleenergi når strubecentret via hoved- og hjertecentret. Jeg pointerer dette af to grunde, som må indgå i jeres tænkning, når I studerer denne videnskab:

1. Alle centrene kommer under indflydelse af alle strålerne, og dette er sikkert indlysende i relation til gennemsnitsmennesket eller det uudviklede menneske. Hvis det ikke var således, ville sådanne mennesker være ude af stand til at reagere på første stråle, anden stråle og tredje stråle energi, fordi centrene over mellemgulvet i deres tilfælde er inaktive.
2. I tid og rum og under hele den evolutionære proces er det umuligt at sige, hvilket center der udtrykker den ene eller anden stråles specielle energi, for der er en konstant bevægelse og aktivitet. Centret ved rygsøjlebasis er ofte udtryk for første stråles energier. Dette er ret forvirrende. Den menneskelige forstand søger at gøre alting klart, præcist og stabilt, at rubricere visse relationer eller at tilskrive visse centre bestemte stråleenergier. Dette lader sig ikke gøre.

Ved afslutningen af denne verdenscyklus, når den guddommelige hensigt er fuldbyrdet og evolutionsprocessen har udvirket de forandringer og justeringer, der var nødvendige for at Sanat Kumaras vilje til fuldkommenhed kunne komme til udtryk, da vil situationen være anderledes, og

mennesker vil vide (som Hierarkiets medlemmer ved), hvilke centre der udtrykker de syv stråleenergier. Man må også huske på, at attributstrålerne skifter og forandrer sig ustandseligt, fx er menneskeheden i sin egenskab af planetarisk strubecenter under konstant indflydelse af syvende stråle ligesom planetens solar plexus center. Dette center under mellemgulvet navngiver jeg ikke. Skønt det menneskelige strubecenter i overvejende grad er udtryk for tredje stråle, må man lægge mærke til en interessant situation i denne forbindelse: To stråleenergier kontrollerer dette center *på nuværende tidspunkt*.

Strubecentret hos en almindelig integreret personlighed styres af tredje stråle og bliver stærkt stimuleret af denne stråles energier (igen syv i antal), mens strubecentret hos en åndelig aspirant, discipel og indviet under tredje grad hovedsagelig reagerer på syvende stråles indflydelse, og dette er især tilfældet nu, hvor syvende stråle er i inkarnation. De stråler, der er i manifestation på et givet tidspunkt, påvirker magtfuldt alle de andre centre såvel som det, de normalt udtrykker sig igennem. Dette glemmes alt for ofte.

Det er unødvendigt for mig at pointere, at mennesket – efterhånden som han gør fremskridt på vejen tilbage – konsekvent kommer under indflydelse af det center, som han er en integreret del af: Det er først og fremmest det planetariske strubecenter, menneskeslægten; derefter, som sjæl, kommer han under indtryk af Hierarkiet, det planetariske hjertecenter, og på det tidspunkt begynder han at udtrykke de kombinerede energier intelligens og kærlighed; endelig, på indvielsens vej, kommer han til at leve under indtryk af Shamballa, det planetariske hovedcenter og bliver en deltager i den guddommelige hensigt og en formidler af den guddommelige plan.

Det er derfor bogstaveligt og evigt sandt, at det samme energifyldte liv strømmer gennem de planetariske centre ind i og gennem den inkarnerede monades tre periodiske vehikler og til sidst ind i og gennem de tre centre i menneskets æteriske legeme, som svarer til den planetariske Logos' tre vigtigste centre. Derfor er der ingen basis for adskillelse nogetsteds

eller nogen som helst mulighed for adskillelse eller for nogen splittelse. Enhver følelse af adskilthed skyldes ganske enkelt uvidenhed og den kendsgerning, at visse energier endnu er ude af stand til at gøre tilstrækkeligt indtryk på den menneskelige bevidsthed i tid og rum. Den fundamentale syntese eksisterer, og slutresultatet er sikkert og uundgåeligt; enhed *er* opnåelig, fordi enhed eksisterer og fornemmelsen af adskilthed er ganske enkelt den store illusion.

Det var for at fremskynde fordrivelsen af denne store illusion om adskilthed i menneskers sind og for at fremkalde et gennembrud af den fundamentale eksisterende enhed, at den ny verdensbøn blev givet til menneskene og dens anvendelse på verdensplan blev indledt. Jeg har andetsteds (*Kristi Tilsynkomst*) fortalt jer om oprindelsen til og impulsen bag Den store invokation. Her vil jeg ganske enkelt bare lægge den frem for jer som en passende afslutning på denne del af mit arbejde, i kærlighed til fremsættelsen af sandheden og som et muligt udgangspunkt for jer.

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

2. DEL

Læren om det æteriske legeme

1. Kapitel

Det æteriske legemes natur

Meget af det, jeg her vil sige, er til en vis grad måske allerede kendt, fordi der findes en hel del informationer om det æteriske legeme i mine forskellige bøger. Det vil imidlertid være af værdi, hvis de studerende på nogle få sider kan få en almindelig forestilling om de fundamentale begreber, der ligger til grund for denne lære – eller skulle jeg sige om selve kendsgerningen? Hvis de har tid, vil de finde det gavnligt igen at læse, hvad jeg har sagt, lade øjnene løbe hurtigt igennem bøgerne og skrifterne for at lede efter ordet »æterisk«. De vil aldrig fortryde det. Livet selv, den uddannelse, der gives i fremtiden, videnskabens konklusioner og en ny civilisationsform vil altsammen i stadig stigende grad koncentrere sig om denne enestående substans, som er den egentlige form, efter hvilken alle fysiske legemer i alle naturriger dannes. Bemærk udtryksmåden.

Okkultismens holdning er på nuværende tidspunkt relativt negativ over for det æteriske legemes natur og eksistens. Mennesker er rede til at indrømme dets eksistens, men de dominerende faktorer i deres bevidsthed er det fysiske legeme (hvis bekvemmelighed, sikkerhed og pleje hele livet synes at dreje sig om) og astrallegemet eller den emotionelle natur. Ikke én af dem, eller af dem, der i almindelighed studerer okkultisme, er opmærksom på det æteriske legeme, og der består en stor kløft i bevidstheden i dag (hvilket på nuværende tidspunkt dog er normalt og rigtigt) mellem personligheden og den åndelige triade. Over denne kløft vil antahkaranaen slå bro, men den kan kun bygges af fremskredne studerende. Der er ikke planlagt en sådan bro over den kløft, der består i bevidstheden mellem det fysiske legeme og den æteriske dublet. Det æteriske legeme eksisterer i subtil æterisk substans, og i grunden findes der ikke nogen virkelig kløft; der er kun menneskehedens ignorering af et aspekt af det fysiske legeme,

som er af langt større betydning end det tætte fysiske vehikel. Menneskets bevidsthed er i dag fysisk-astral, og eksistensen af de betingende energier er ignoreret, overset og (fra bevidsthedens standpunkt) ikke-eksisterende.

En af de vigtigste opgaver for okkulte forskere i dag er at bevidne eksistensen af det æteriske legeme; den moderne videnskab er således allerede ved at bekræfte det, fordi dens forskning nu har bragt den ind på energiernes område. Elektroterapi, den voksende erkendelse af, at mennesket er elektrisk af natur og forståelsen af, at selv atomet, som et tilsyneladende livløst objekt, er et levende vibrerende væsen, dokumenterer dette okkulte synspunkt. Generelt set var videnskaben forud for esoterismen i sin opdagelse af energi som en dominerende faktor i ethvert formudtryk. Teosoffer og andre er stolte over at være forud for den menneskelige tænkning, men det er ikke tilfældet. H.P.B., en indviet af høj rang, fremsatte synspunkter, der var forud for videnskaben, men det er ikke tilfældet med hensyn til repræsentanterne for den teosofiske lære. Den kendsgerning, at alle manifesterede former er former for energi, og at menneskets sande form ikke er nogen undtagelse, er videnskabens gave til menneskeheden, og ikke okkultismens. Påvisningen af, at lys og materie er synonyme begreber, er også en videnskabelig konklusion. Esoterikere har altid vidst dette, men deres aggressive og tåbelige fremstilling af denne sandhed har i høj grad været en hindring for Hierarkiet. Mestrene har ofte dybt beklaget den metode, som teosofferne og andre okkulte grupper benyttede sig af. Da den nye præsentation af den okkulte lære havde set dagens lys gennem H.P.B.'s inspirerede virke, var der en del (og i årenes løb et stadigt voksende antal) medlemmer, der fremførte den okkulte lære på en sådan måde, at det forvrængede den sande lære og krænkede den intellektuelle opfattelse hos det store flertal af søgende, intelligente mennesker. Læren om det æteriske legeme er et eksempel herpå. H.P.B. var stort set ansvarlig på grund af sin anvendelse af ordet »astral« i forbindelse med en mængde oplysninger om det æteriske såvel som det astrale. Det skyldtes forståelsen af,

at astrallegemet var dømt til at forsvinde om få generationer (relativt set), og at det for H.P.B.'s vedkommende allerede var ikke-eksisterende på grund af denne discipels meget fremskredne udviklingstrin.

I erkendelse af, at æterlegemet altid var et udtryk for den dominerende energi, der i enhver given cyklus kontrollerer menneskeheden, brugte H.P.B. skiftevis udtrykket astrallegeme og æterisk legeme. Æterlegemet er i langt de fleste tilfælde et instrument for astral energi. Menneskehedens masser er stadig atlantiske eller astrale af natur, og det vil sige en langt større procentdel, end den almindelige okkultist bryder sig om at indrømme. H.P.B. var imidlertid sandfærdig og vidste, at på den tid og i flere hundrede år endnu (formentlig omkring tre hundrede år) ville astrallegemet fortsætte med at styre de fleste af de menneskelige reaktioner og dermed menneskers daglige livsudfoldelse. Heraf den tilsyneladende sammenblanding af de to »legemer« i H.P.B.'s skrifter.

Her kommer et fundamentalt udsagn – så fundamentalt, at det bestemmer og kontrollerer al tænkning vedrørende det æteriske legeme:

Æterlegemet er hovedsageligt dannet af den eller de dominerende energier, som mennesket, gruppen, nationen eller verden reagerer på i enhver given tidsperiode eller verdenspøke.

Hvis I klart skal forstå dette, er det nødvendigt, at jeg fremfører visse fundamentale udsagn om det æteriske legeme, som kan vejlede den studerendes tænkning. Hvis de ikke gør det, vil han nærme sig sagen fra en forkert vinkel; det gør den moderne videnskab ikke. Den moderne videnskabs begrænsning ligger i dens manglende vision; håbet for den moderne videnskab består i, at den virkelig anerkender sandheden, når der foreligger bevis. Sandhed under alle omstændigheder er afgørende, og i den henseende giver videnskaben det ønskede eksempel, skønt den ignorerer og foragter okkultismen. Okkulte forskere skaber hindringer for sig selv enten ved den

måde, de præsenterer sandheden på, eller ved falsk beskedenhed. Begge dele er lige dårligt.

Der er seks vigtige udsagn, som ligger til grund for alle betragtninger over det æteriske legeme, og jeg vil gerne præsentere dem for den studerende som et første skridt:

1. Der er intet i det manifesterede univers – solar, planetarisk eller i de forskellige naturriger – som ikke har en energiform, subtil og u håndgribelig og dog substantiel, der kontrollerer, styrer og betinger det ydre fysiske legeme, og som er det æteriske legeme.
2. Den energiform – som ligger bag solsystemet, planeterne og alle former inden for deres bestemte afgrænsede omkreds – er selv betinget og styret af den fremherskende solare eller planetariske energi, som uophørligt og uden afbrydelse i tid skaber den, forandrer og kvalificerer den. Det æteriske legeme er underkastet en uophørlig forandring. Dette gælder makrokosmos såvel som mennesket, mikrokosmos og – gennem menneskeheden – til sidst og på mysteriøs vis også de underliggende naturriger. I dyreriget og planteriget er det allerede tydeligt.
3. Det æteriske legeme er sammensat af indbyrdes afhængige og cirkulerende kraftstrømme, der kommer fra et eller fra flere af vort planetariske livs syv plan eller bevidsthedsområder.
4. Disse energistrømme og dette system af tæt sammenvævede kraftstrømme er relateret til de syv brændpunkter eller centre, som findes i det æteriske legeme. Disse centre har hver især relation til visse typer af indstrømmende energi. Når den energi, der når æterlegemet, ikke forbindes med et specielt center, forbliver det center uvirksomt og sovende; når den forbindes, og centret er sensitivt over for denne påvirkning, da bliver centret levende og modtageligt og udvikler sig til en kontrollerende faktor i dette menneskes liv på det fysiske plan.
5. Det tætte fysiske legeme, der består af atomer – hver med sit eget individuelle liv, lys og aktivitet – holdes sammen af

og er udtryk for de energier, som æterlegemet består af. Disse er, som vi skal se, af to slags:

- a. De energier, der (gennem sammenknyttede »strømme af stærk energi«) danner det underliggende æteriske legeme som helhed og i relation til alle fysiske former. Den form er da kvalificeret af det *almene* liv og vitaliteten på det plan, hvor legemets beboer fungerer, og det vil sige, hvor hans bevidsthed normalt befinder sig.
 - b. De særlige og specialiserede energier, som mennesket (på sit særlige udviklingstrin, i sine daglige livsomstændigheder og gennem sine medfødte anlæg) *vælger* at lade styre sine daglige aktiviteter.
6. Det æteriske legeme har mange kraftcentre, der kan reagere på en mangfoldighed af energier fra det planetariske liv, men vi skal kun beskæftige os med de syv vigtigste centre, som responderer på de syv strålers indstrømmende energier. Alle mindre centre betinges af de syv større centre; dette er et punkt, som de studerende er tilbøjelige til at glemme. Det er her, at viden om egoets og personlighedens stråler især er nyttig.

Man ser derfor tydeligt, hvor overordentlig vigtigt dette tema om energierne bliver, fordi det er bestemmende for og gør mennesket til det, det er i ethvert givet øjeblik, og ligeledes antyder det det plan, hvor et menneske skulle fungere og måden, hvorpå han skulle styre sine omgivelser, livsomstændigheder og alle forhold. Hvis han forstår dette, vil han også være i stand til at forstå, at han må flytte sin opmærksomhed fra det fysiske eller astrale plan til det æteriske bevidsthedsplan; hans mål vil da være at afgøre, hvilken energi der burde beherske hans daglige udtryk (eller energier, hvis han er en fremskreden discipel). Han vil også forstå, at ligesom hans holdning, færdigheder og forståelse stadig skifter til et stedse højere niveau, sådan vil hans æteriske legeme bestandigt forandre sig og respondere på nye energier. Disse

energier vil han *med vilje* bringe ind; her er brugen af vendingen »med vilje« på sin plads.

Det er ikke let for den almindelige seer eller clairvoyante at skelne det æteriske legeme fra dets omgivelser eller at isolere dets særlige energiart eller liv, fordi automaten, det fysiske legeme – der består af vibrerende energiladede atomer – selv er i konstant bevægelse, og sådanne bevægelser medfører nødvendigvis en udstråling; animal magnetisme er et eksempel på denne udstråling. Denne udstråling fra det tætte fysiske legeme blander sig normalt og naturligt med det æteriske legemes energier, og derfor kan kun den trænede seer skelne mellem de to, især inden i selve det fysiske legeme.

Fra ét synspunkt kan det æteriske legeme betragtes på to måder: For det første, som det gennemtrænger, ligger bag og optager hele den fysiske organisme, og for det andet, som det breder sig ud over den fysiske form og omgiver den ligesom en aura. Udviklingsstadiet bestemmer omfanget af det område, det æteriske legeme indtager ud over det fysiske legemes overflade. Det kan være nogle få centimeter eller flere. Det er kun i dette område, at vitallegemet kan studeres med relativ lethed, når man først har taget stråleaktiviteten fra de fysiske atomer i betragtning.

Inden i det fysiske legeme gennemtrænger det æteriske legemes netværk hver eneste del. Det er på nuværende tidspunkt især forbundet med nervesystemet, som »fødes«, næres, kontrolleres og forsynes med energi af sin æteriske genpart. Denne genpart er til stede i millioner af bittesmå strømme eller energilinjer, som Østens okkultister har givet navnet »nadier«. Disse nadier er formidlere af energi. De er i virkeligheden energien selv og bærer energiens egenskaber fra den bevidsthedssfære, hvori »legemets beboer« på dette tidspunkt måtte være fokuseret. Dette kan være astralplanet eller den åndelige triades plan, for ingen af energierne fra et eller andet plan, uanset hvor højt, kan kontrollere det fysiske legeme, undtagen på denne måde. Alt efter bevidsthedens fokusering, psykens bevidsthedsstadium, styrken af dens aspiration eller ønske og udviklingsstadiet eller den åndelige status vil

den type energi være, som disse nadier bærer og formidler til det ydre nervesystem. Dette generelle udsagn må accepteres, for endnu er hele emnet for vanskeligt og den studerendes iagttagelsesmekanisme for uudviklet til, at jeg kan gå mere i detaljer. Dette vil være tilstrækkeligt som en indledende arbejdshypotese.

Mængden af energi og den type energi, som kontrollerer ethvert aspekt af nervesystemet, er betinget af centret i dets umiddelbare nærhed. Et center er, når alt kommer til alt, et fordelingssted. Selv om energien vil påvirke hele legemet, vil det center, der er mest modtageligt for energiens kvalitet og type, stærkt påvirke nadierne og derfor nerverne i dets umiddelbare omgivelser.

Man må altid huske, at de syv centre *ikke* befinder sig i det tætte fysiske legeme. De eksisterer *kun* i æterisk substans og i den æteriske såkaldte aura uden for det fysiske legeme. De er tæt forbundet med det faste fysiske legeme gennem nadiernes netværk. Fem af centrene findes i den æteriske genpart af rygsøjlen, og energien passerer (gennem store og modtagelige nadier) gennem hvirvlerne i rygsøjlen og cirkulerer siden gennem det æteriske legeme, som er aktivt inden i det fysiske legeme. De tre hovedcentre befinder sig: det ene lige over hovedets isse, et andet lige foran øjnene og panden og det tredje ved baghovedet lige over det sted, hvor rygsøjlen ender. Det bliver otte centre, men er i realiteten kun syv, da centret ved baghovedet, ligesom milten, ikke medregnes i indvielsesprocessen.

Den stærke virkning af energiernes indstrømning via energilegemet har selv automatisk skabt disse centre eller kraftreservoirer, disse fokuseringspunkter for energi, som det åndelige menneske må lære at anvende, og ved hvis hjælp han kan dirigere energi derhen, hvor der er brug for den. Hvert af disse syv centre er opstået i evolutionens løb som respons på energi fra en eller anden eller fra flere af de syv stråler. Det æteriske legemes påvirkning af disse stråleenergier, der periodisk og uophørligt udgår fra de syv stråler, er så stærk, at de syv områder i det æteriske legeme bliver mere udpræget sensi-

tivt end resten af legemet, og de udvikler sig i tidens fylde til modtagelige distributionscentre. Virkningen af disse syv centre på det fysiske legeme forårsager i tidens fylde en fortætning eller en tilstand af, hvad der kaldes »tiltrukket respons« fra den faste materie, hvorved de syv vigtigste systemer af endokrine kirtler langsomt sættes i funktion. Det må erindres, at hele denne udvikling af det æteriske legeme falder i to historiske stadier:

1. Det stadium, i hvilket den æteriske energi, der flød gennem modtagelige centre, og som en konsekvens skabte de endokrine kirtler, gradvis begyndte at have en definitiv virkning på blodet; energien virkede udelukkende gennem dette medium i meget lang tid. Det gør den stadig, for livsaspektet af denne energi aktiverer blodet gennem centrene og deres redskaber, kirtlerne. Derfor bibelens ord om, at »blodet er livet«.
2. Efterhånden som menneskeracen udviklede sig, bevidstheden voksede, og visse store ekspansioner fandt sted, begyndte centrene at udvide deres nytte gennem naderne for således at virke på og gennem nervesystemet; dette skabte en bevidst planlagt aktivitet på det fysiske plan i overensstemmelse med menneskets plads i evolutionen.

Således skabte den indstrømmende energi, der formede det æteriske legeme, en nødvendig æterisk mekanisme med en dertil svarende fast fysisk genpart; derfor blev den, som man vil bemærke af dens forbindelse med blodet via kirtlerne og med nervesystemet via naderne (i begge tilfælde gennem de syv centre), formidleren af to aspekter af energi: det ene var kama-manas (begær – lavere tænkning) og det andet atma-buddhi (åndelig vilje – åndelig kærlighed), der hvor det drejer sig om den fremskredne del af menneskeheden. Heri ligger den optimale mulighed for alle, eftersom evolutionsloven fortsat dominerer al manifestation. Hvad der gælder for makrokosmos gælder også for mikrokosmos.

2. Kapitel

Fundamentet for ikke-separatisme

Brugen af den skabende imagination eller forestillingsevnen er af værdi her. Den kan måske ikke give et sandt billede i alle enkeltheder, men den vil vise én stor kendsgerning. Den kendsgerning, jeg hentyder til, er, at der ingen adskillelse er mulig i vort manifesterede planetariske liv – eller nogen andre steder for den sags skyld, heller ikke uden for vor planetariske indflydelsessfære. Begrebet adskillelse, individuel isolation, er en illusion i det uoplyste menneskesind. Alting – enhver form, enhver organisme inden i alle former, alle aspekter af det manifesterede liv i alle naturriger – er nært forbundet med hinanden gennem det planetariske æteriske legeme (som alle æteriske legemer er integrerede dele af), der ligger bag om alt, som er. Så lidt det end kan betyde, og så nytteløst det end må forekomme dig, det bord, du sidder og skriver ved, blomsterne, du holder i din hånd, hesten, du rider på, manden du taler til, deler med dig planetens store cirkulerende liv, idet det strømmer ind i, igennem og ud igen af formnatures samtlige aspekter. De eneste forskelle, der er, findes i bevidstheden, og især i menneskets bevidsthed, og i Den sorte loges. Der er kun ET LIV, som strømmer gennem formernes mangfoldighed, der i deres helhed udgør vor planet – som vi kender den.

Alle former er relaterede, indbyrdes forbundne og gensidigt afhængige; det planetariske æterlegeme holder dem sammen, således at et klart sammenhængende, udtryksfuldt hele viser sig for det menneskelige øje eller én stor bevidsthedsudfoldelse for Hierarkiets iagttagelse. Stråler af lys passerer fra form til form. Nogle er klare og nogle er uklare; nogle bevæger sig eller cirkulerer hurtigt, andre er træge og langsomme i deres vekselvirkning; nogle synes at cirkulere med lethed i nogle naturriger og nogle i andre; nogle kommer fra én retning og andre fra en anden, men alle er i bevægelse hele tiden; der er en konstant cirkulation. Alle passerer ind i og igennem alt, og

der er ikke et eneste atom i legemet, som ikke er modtager af denne levende, bevægelige energi; der er ikke en eneste ting, som ikke er »holdt i form og får liv« gennem denne lovmæssige indstrømning og udstrømning, og der er derfor ingen del af manifestationslegemet (som er en integreret del af Verdens Herres planetariske legeme), som ikke er i en kompleks, men fuldstændig berøring med HANS guddommelige hensigt – gennem HANS tre vigtigste centre: Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden. Med den mangfoldighed af former, hvoraf hans store sammensatte legeme er dannet, er det ikke nødvendigt for ham at være i bevidst berøring. Det er imidlertid muligt, hvis han skulle ønske det, men det ville ikke tjene ham til noget, lige så lidt som det ville gavne jer at være i bevidst kontakt med nogle atomer i et organ i jeres fysiske legeme. Han virker imidlertid gennem sine tre store centre: Shamballa, det planetariske hovedcenter, Hierarkiet, det planetariske hjertecenter og menneskeheden, det planetariske strubecenter. Energiernes samspil alle andre steder er automatisk (kontrolleret af disse tre centre). Formålet med disse cirkulerende energier – som de viser sig for os, når vi søger at trænge ind i det guddommelige formål – er at belive alle dele af hans legeme med det sigte at fremme udviklingen af bevidsthed deri.

Dette er fundamentalt sandt fra Shamballas synspunkt, det sted, »hvor Guds vilje er kendt«; det er delvis sandt for de medlemmer af Hierarkiet, som fornemmer formålet og formulerer Planen for derefter at præsentere den i en forståelig form for de mindre indviede, disciple og aspiranter. Disse to grupper virker udelukkende på bevidsthedssiden, som motiverer og styrer (efter behov) de bevægelige cirkulerende energier. Det er derimod ikke sandt for den største del af menneskeheden, som nok er bevidst, men kun bevidst inden for dens egen indflydelsessfære, og derfor fundamentalt adskilt på grund af den vægt, den lægger på formen, således som den eksisterer i de tre verdener – de tætte fysiske niveauer på det kosmisk-fysiske plan. På det laveste af disse niveauer reagerer og svarer den ydre fysiske form på de cirkulerende energier ved hjælp af

den æteriske energi, der kommer fra det laveste af de fire niveauer af det æteriske plan.

Gradvis reagerer bevidstheden inden i disse former på det ydre legemes natur, der tilskyndes fra æteriske plan, og en dybt betydningsfuld udvikling finder sted. Denne udvikling falder – generelt set – i tre kategorier:

1. Den ydre form forandres under indflydelse af de æteriske energier, som (uophørligt æon efter æon) kommer ind, passerer igennem den og forsvinder igen. Energien, som er der et minut, er borte det næste.
2. Dette uophørlige spil af energi varierer i tid og rum og bevæger sig trægt, hurtigt eller rytmisk alt efter den forms type eller art, gennem hvilken den for øjeblikket passerer.
3. Efterhånden som æonerne svinder, forandres energien på det æteriske plan mærkbart alt efter retningen eller kilden, hvorfra den kommer. Den styrende energi forandres betydeligt, som evolutionen skrider frem.

Studerende har haft en tilbøjelighed til kun at tale om det æteriske legeme som en fuldstændig integreret enhed, som udelukkende består af æterisk substans, men de glemmer, at det æteriske legeme er medium for overføring af mange typer energi. De glemmer følgende kendsgerninger:

1. At det æteriske legeme selv består af fire typer substans, som hver især er specialiseret, og som findes på et af de æteriske plan.
2. At disse substanser, der fungerer aktivt i ethvert æterlegeme, skaber et netværk af kanaler; de frembringer fine rørformede ledninger (hvis jeg må bruge disse uegnede ord), som antager form af den faste materie eller håndgribelige form, som de måtte være tilknyttet. Den æteriske form er basis for hver eneste del af det fysiske legeme og kan ses brede sig et vist stykke uden for den genkendelige form. Dette æteriske legeme er i virkeligheden ikke oval eller æglignende, som de ældre okkulte bøger viser, men antager

som regel form eller almindeligt omrids efter det fysiske legeme, som det er forbundet med. Når imidlertid hovedcentret er vågnet og fungerer, så er den æglignende form langt mere almindelig.

3. Disse kanaler eller rørformede ledninger passerer – afhængig af den energi, de overfører – til visse områder af legemet via tre hovedstationer:
 - a. De syv store centre, som I har hørt meget om.
 - b. De 21 mindre centre, som jeg tidligere har hentydet til (*Esoterisk Healing*, s. 79).
 - c. De 49 brændpunkter, fordelt over hele legemet.
4. Alle disse centre og brændpunkter for overføring af energi er forbundet med hinanden ved større kanaler end de mange, der udgør det æteriske legeme som helhed, fordi mange mindre kanaler og energilinjer blandes og forenes, når de nærmer sig et af brændpunkterne.
5. Mængden af mindre kanaler eller rør, som kanaliserer energi, skaber til sidst i alle former dette lag af korresponderende nerver, som endnu ikke er opdaget af lægevidenskaben, og som er ligesom et mellemliggende væv eller netværk. Disse forbinder æterlegemet som helhed med hele det opdeltede nervesystem (det cerebrospinale og det sympatiske nervesystem), som videnskaben kender. Det er dette system bag nerverne, som er den sande responsmekanisme, og som – via hjernen – telegraferer informationer til sindet eller tænkeevnen, eller som, via hjerne og sind, holder sjælen informeret. Det er dette system af nadier, som bruges i fuld bevidsthed af den indviede, som har forbundet den åndelige triade med den sjæls gennemtrængte personlighed, og som derfor har set sjælslegemet, kausallegemet eller egoets lotus forsvinde fuldstændigt, efter at det ikke længere havde nogen virkelig betydning. Der er en særlig og for tiden uforklarlig relation mellem dette system af nadier og antakaranaen, når den er ved at blive bygget eller skabt.

6. Det fysiske legeme er derfor, ligesom så meget andet i naturen, i sig selv trefoldig af struktur. Der er:
 - a. Det æteriske legeme.
 - b. De substantielle nadier.
 - c. Det faste fysiske legeme.

Disse danner en enhed og er under inkarnationen uadskillelige.

7. Centrene i deres helhed og de mange fokuseringspunkter for kontakt, der findes i det æteriske legeme, er ansvarlige for skabelsen og opretholdelsen af det endokrine kirtelsystem, enten i en begrænset og utilstrækkelig form, eller karakteristisk for det åndelige menneske og fuldt og helt tilstrækkeligt. Nadier er på deres side ansvarlige for skabelsen og præcipitationen eller manifestationen af det dobbelte nervesystem. Dette er et punkt, som man omhyggeligt må holde sig for øje, for det er nøglen til problemet kreativitet.
8. Den type æterisk substans, som står bag enhver form, beror på to faktorer:
 - a. Det berørte naturrige; fundamentalt set drager de fire naturriger deres praniske liv hver især fra det ene eller andet plan af den æteriske substans' fire plan, talt nede fra det laveste og op:
 1. Mineralriget opretholdes fra plan 1.
 2. Planteriget opretholdes fra plan 2.
 3. Dyreriget opretholdes fra plan 3.
 4. Menneskeriget opretholdes fra plan 4.

Det var den oprindelige situation; men som evolutionen skred frem, og der etableredes en gensidig indvirkning og indbyrdes udstråling mellem alle naturrigerne, forandredes dette automatisk. Det var denne »esoteriske udstrømmende forandring«, der for æoner siden frembragte

dyremennesket. Jeg giver jer her et eksempel på og en nøgle til et stort mysterium.

- b. Mærkeligt nok består det æteriske legeme i menneskeriget (og kun i menneskeriget) nu af alle fire typer æterisk substans. Grunden hertil er, at ethvert af de fire plan eller typer af æterisk substans til sidst (når menneskeheden er åndeligt udviklet) vil reagere eller svare på de fire højere plan eller niveauer af det kosmisk-fysiske plan – dvs. de æteriske plan, som vi har kaldt: det logoiske, det monadiske, det atmiske og det buddhiske niveau. Dette vil ske som resultat af *bevidst* vækst og indvielse.
9. Det må også erindres, at substansen, som de æteriske kanaler eller kanaliserende rør består af, er planetarisk prana, planetens egen livgivende, helbredende energi. Gennem disse rørformede kanaler kan imidlertid alle eller nogle af de mulige energier strømme – dvs. emotionel, mental, egoisk, manasisk, buddhisk eller atmisk energi alt efter det udviklingstrin, som den pågældende person har nået. Dette betyder altid, at flere energier strømmer gennem disse kanaler, medmindre udviklingstrinet er ualmindeligt lavt, eller der er tale om en spaltning; disse forskellige energier er blandede og smeltet sammen, men finder deres egne fokuseringspunkter i det æteriske legeme, så snart de er kommet direkte inden for det faste fysiske legemes periferi. Ligesom det kan siges om sjælen eller guddommen, kan det også siges om det æteriske energi- eller vitallegeme: »Efter at have gennemtrængt hele dette univers med et fragment af mig selv, forbliver jeg«.

Ordet »prana« er næsten lige så misforstået som ordene »æterisk« og »astral«. Det er ordenes upræcise mening, der er ansvarlig for denne store uvidenhed, som råder i okkulte kredse.

Prana kan defineres som livsenssens af hvert plan i det syvfoldige område, vi kalder det kosmisk-fysiske plan. Den er LIVET, den planetariske Logos' liv, som – underlagt visse

begrænsninger – besjæler, levendegør og forbinder alle de syv plan (i virkeligheden de syv underplan af det kosmisk-fysiske plan) og alt, hvad der findes i og på dem. Den planetariske Logos' kosmiske sutratma eller livstråd kommer ind i hans manifestation på det højeste af vore plan (det logoiske plan), og ved hjælp af de oplyste liv i Shamballa (som, må jeg erindre jer om, *ikke* er navnet på en lokalitet) bringes den i kontakt med eller relateres til den materie, hvorefter de manifesterede verdener er skabt – formløse, som på de kosmisk-æteriske plan (vore højeste fire plan) eller håndgribelige og objektive, som på de lavere tre plan. Den kendsgerning, at vi kun kalder det håndgribeligt, som vi kan se eller røre og kontakte med vore fem sanser, er en fuldstændig misforståelse. *Alt*, hvad der findes på det fysiske plan, det astrale plan og det lavere mentalplan, betragtes som hørende til formens verden. Det lavere mentalplan, som oven for nævnt, indbefatter også det niveau, på hvilket kausallegemet befinder sig – det plan, hvor »kærlighedens lotus flyder«, som *Den gamle kommentar* udtrykker det. *Alt*, hvad der findes oven over dette på mentale niveauer og op til det højeste af de kosmisk-fysiske plan, er formløst. Disse sondringer må man omhyggeligt have for øje.

Der er inden i det menneskelige legeme et vidunderligt symbol på adskillelsen mellem de højere æteriske niveauer og de lavere såkaldte fysiske niveauer. Mellemgulvet eksisterer og adskiller den del af legemet, som omfatter hjerte, hals og hoved samt lunger, fra hele resten af legemets organer; disse organer over mellemgulvet er allesammen af største vigtighed fra LIVETS synsvinkel, og det, som bliver bestemt i hovedet, tilskyndet fra hjertet, holdt i live af åndedrættet og udtrykt gennem strubemekanismen, bestemmer, hvad et menneske ER.

Under mellemgulvet findes de organer, hvis formål er langt mere objektivt om end af stor vigtighed; skønt ethvert af disse lavere organer har sit eget liv og formål, er deres eksistens og funktion motiveret, bestemt og betinget af livet og rytmen, som udgår fra den højere del af legemet. Dette er ikke let at forstå for gennemsnitsmennesket, men enhver alvorlig

begrænsning eller fysisk sygdom over mellemgulvet har en tvingende og alvorlig indvirkning på alt, hvad der findes under mellemgulvet. Det omvendte er ikke i samme grad tilfældet.

Dette symboliserer det æteriske legemes styrke og betydning, både mikrokosmisk og makrokosmisk, og det makrokosmiske udtryk for det firefoldige liv betinger alle de levende former.

Hver af de fire ætere, som de undertiden kaldes, er bestemt – hvor det drejer sig om mennesket – til at blive kanaler eller udtryk for de fire kosmiske ætere. For øjeblikket er dette langt fra tilfældet. Det kan det først virkelig blive, når antahkaranen er bygget og fungerer som en direkte kanal for de kosmiske ætere, som vi har kaldt: Det universelle liv, monadisk intensitet, guddommelig hensigt og ren fornuft. Tænk et øjeblik over disse energiarter og prøv så levende I kan, at forestille jer den virkning, de vil have, når de engang med tiden og på grund af den åndelige udvikling kan strømme uhindret ind i og gennem menneskets æteriske legeme. For tiden er det æteriske legeme en modtager af energier fra:

1. Den fysiske verden; disse er ikke principper, men nærer og opretholder de animale tilbøjeligheder.
2. Den astrale verden, hvis energier styrer begær, følelser og længsler, som mennesket vil udtrykke og følge på det fysiske plan.
3. Det lavere mentalplan, det lavere sind, hvis energier udvikler egenvilje, selviskhed, separatisme og bestemmer livets retning og tendens på det fysiske plan. Det er dette retningsgivende instinkt, som, når det vendes mod højere forhold, engang vil åbne døren for de højere kosmisk-æteriske energier.
4. Sjælen, individualitetens princip, der i mikrokosmos afspejler den guddommelige hensigt og – symbolsk set – i forhold til hele det monadiske udtryk er det, som »står ved midtvejspunktet« og er et instrument for den sande sensitivitet og modtagelighed, den åndelige modsvarighed til so-

lar plexus centret, som findes midtvejs mellem det, som ligger over mellemgulvet og det, som ligger under.

Når antahkaranaen er konstrueret, og de højere tre er direkte forbundet med de lavere tre, da behøves sjælen ikke længere. Da bliver som følge af dette de fire æteriske plan ganske enkelt formidlere af den energi, som udgår fra de fire kosmisk-æteriske plan. Kanalen er direkte, fuldstændig og uhindret; det æteriske netværk af lys er da af stor stråleglans, og alle centrene i legemet er vågne og fungerer i en forenet rytme. Da er – som en modsvarighed til den direkte forbindelse mellem monade og personlighed – hovedcentret, den tusindbladede lotus, brahmaranda, ligeså direkte forbundet med centret ved rygsøjle-ns basis. Derved er en fuldkommen dualitet etableret i stedet for den guddommelige manifestations trefoldige natur:

1. Monade. personlighed
Den trefoldige sjæl
behøves ikke længere.
2. Hovedcenter. centret ved rygsøjle-ns basis
De mellemliggende centre
er ikke længere påkrævet.

Den gamle kommentar siger i denne forbindelse:

»Da vil de tre, som regnedes for alt, som var, fungerende som én og beherskende alle syv, ikke længere være. De syv, som responderede på de tre, der responderer på den Ene, hører ikke mere den trefoldige kalden, der betingede alt, som var. Kun de to forbliver for at vise verden den levende Guds skønhed, underet, som er viljen-til-det-gode, kærlighed, som besjæler det hele. Disse to er én, og således er værket fuldbragt. Og da synger englene«.

3. Kapitel

Planetariske og menneskelige centre

Der er en faktor i forbindelse med det æteriske legeme, som aldrig har fået ret megen omtale, fordi det ville have været aldeles nytteløst. Lad mig derfor her give en skematisk udformning og begynde med nogle få punkter, som tidligere er nævnt, men som her må gentages for klarhedens skyld og bringes i den rigtige sammenhæng:

1. Den planetariske Logos arbejder gennem de tre vigtigste centre:
 - a. Centret, hvor Guds vilje er kendt. Shamballa.
 - b. Centret, hvor Guds kærlighed manifesterer sig. Hierarkiet.
 - c. Centret, hvor Guds intelligens udvirker den evolutionære proces. Menneskeheden.
2. De tre vigtigste centre, både de planetariske og de menneskelige, eksisterer i æterisk substans, og de frembringer måske og måske ikke, fysiske modsvarigheder. Ikke alle mestrene arbejder fx gennem et fysisk legeme. De har ikke desto mindre et æterisk legeme, der består af substans fra kosmisk-æteriske plan – dvs. buddhiske, atmiske, monadiske og logoiske niveauer – og disse plan er de fire kosmiske ætere, den højere modsvarighed til vore æteriske plan; disse højere plan er de fire øverste plan af det kosmisk-fysiske plan. Indtil de vælger, ved den sjette indvielse (»afgørelsen«), en af de syv veje til deres yderste bestemmelse, fungerer mestrene i deres kosmisk-æteriske legemer. Disse tre vigtigste energicentre er tæt forbundet med hinanden, og gennem sine egne individuelle vigtigste centre (hoved, hjerte og strube) er disciplen i forbindelse med

de tre planetariske centre. Jeg vil bede jer tænke over dette udsagn, for det har stor praktisk værdi.

3. Monaden er, som I ved, at finde på det andet kosmisk-æteriske niveau, kaldet det monadiske plan. Når antahkarnaen er bygget, kan den kosmisk-æteriske substans langsomt begynde at træde i stedet for og erstatte den almindelige og velkendte æteriske substans, som er grundlaget for menneskets faste fysiske legeme.
4. Den stråle, hvorpå monaden befinder sig – en af de tre hovedstråler og derfor forbundet med et af de tre store centre – bestemmer:
 - a. Disciplens optagelse i et af de tre departementer inden for det hierarkiske arbejde, dvs. en sjæl på første stråle vil normalt indgå i en ashram som den, mesteren M. står for i Manuens departement; en discipel på anden stråle vil indgå i en ashram på anden stråle som min (D.K.) eller mesteren K.H.'s og derfor i Kristi departement; en sjæl på tredje stråle vil blive optaget i en af de ashramer (og de er mange), som hører under Civilisationens Herre, mesteren R.
 - b. Alle, som kommer i inkarnation på en af *attributstrålerne* – den fjerde, femte, sjette eller syvende stråle, finder til sidst vej til en af de tre store *aspektstråler*. Forandringen eller overgangen fra én stråle til en anden sker, når det æteriske legeme indeholder en tilstrækkelig stor mængde substans af den laveste af de kosmiske ætere, den buddhiske substans; dette er fundamentalt for alle, på alle stråler, for ved tidsalderens slutning, når den indviedes æteriske legeme består af kosmisk-æterisk substans, vil de tre stråler blive til to stråler, og senere vil endnu en absorption finde sted ind i den anden stråle af kærlighed-visdom, som er vort nuværende solsystems stråle.

I kan heraf se, til hvilke altafgørende faktorer de forskellige energier bliver, når de tilegnes og bruges, og hvordan deres

substans, eller rettere tilstedeværelsen af visse energier i personlighedens æterlegeme, er nødvendig, før visse indvielser kan tages. Emnet er for kompliceret til, at det kan uddybes mere her, men jeg vil bede jer overveje de forskellige udsagn, jeg er kommet med, og iøvrigt søge oplysning inden i jer selv.

Strålerne er de syv emanationer fra de »syv ånder foran Guds trone«. Deres emanationer kommer fra det monadiske bevidsthedsplan, fra det andet kosmisk-æteriske plan. På en vis måde kunne det siges, at disse syv store og levende energier i sin helhed udgør den planetariske Logos' æteriske legeme. De evolutionære processer kan ligeledes siges at dreje sig om eliminering af den fysiske substans, der ligger imellem det tætte fysiske legeme og det astrale følelseslegeme, og erstatte den med substansen fra de fire højeste plan, de fire kosmiske ætere. Fysisk set er det denne æteriske substitution, der sætter et menneske i stand til at tage de fem indvielser og blive en visdommens mester.

Den første indvielse vedrører udelukkende menneskets egen sjæl, og i det øjeblik den er taget, kan et vist mål af bud-dhisk energi strømme ind og processen med overføring af de højere ætere til erstatning af de lavere kan fortsætte. Dette forårsager, som I nok kan forestille jer, konflikt; personlighedens æterlegeme afviser den indstrømmende højere æter, og derved opstår der kriser i den indvielses liv.

Fremskridt og indvielse har for os hovedsageligt været præ-senteret i form af karakteropbygning og tjeneste for menneskeheden. Denne synsvinkel skaber i høj grad også konflikt, og personligheden kæmper med sjælen. Men sideløbende med denne velkendte konflikt foregår der en anden kamp mellem de ætere, som udgør disciplens æteriske legeme, og de nedstrømmende højere ætere. Dette er mennesket sig ikke bevidst, men det er en meget realistisk kamp, *der især påvirker det fysiske legemes helbredstilstand* og falder i fem naturlige stadier, som vi kalder indvielser. Symbolikken i indvielsens stav lærer os, at denne stav (under indvielsesprocessen), ført af Kristus eller af Verdens Herre, som tilfældet nu kan være, bruges til at stabilisere de højere ætere i personligheden gen-

nem en tilførsel af højere energi, hvorved den indviede bliver i stand til at beholde det, som kommer ovenfra, for at det kan opfyldes, som står skrevet: »Som foroven, så forneden«.

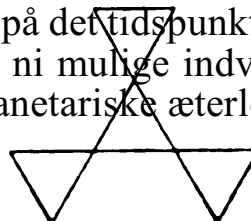
Der er tre synsvinkler, ud fra hvilke det æteriske legeme må betragtes:

1. Som den mekanisme, der eksternaliserer eller udtrykker sig gennem nadier eller det fine system af forbundne kraftlinjer, der på deres side igen udtrykker sig gennem det fysiske nervesystem.
2. Som formidler af mange forskellige energityper, der kommer fra mange forskellige kilder; disse energier løber igennem eller langs (begge ord er lige sande) de kraftlinjer, som ligger bag nadierne. For lidt siden brugte jeg udtrykket »rør« for dermed at antyde et netværk af rør, gennem hvilket den overførte energi kan strømme; her har I et tilfælde, hvor ord er utilstrækkelige og tillige misvisende.
3. Disse energier skaber – alt efter deres kilde, kvalitet og formål – de syv store centre, som betinger de mange mindre underordnede centre for til sidst at eksternalisere og udtrykke sig i det ydre gennem de syv store kirtler i det endokrine system.

Jeg har tidligere sagt, at de energier, der krydser hinanden i planetens æteriske legeme på dette tidspunkt, er et *netværk af kvadrater*. Når skabelsesprocessen er fuldbragt, og evolutionen har fuldendt sin opgave, vil disse kvadrater blive til et *netværk af triangler*. Dette er naturligvis symbolsk tale. I *Åbenbaringens Bog*, som blev dikteret for 1.900 år siden af den discipel, som i dag er kendt som mesteren Hilarion, er der en hentydning til »byen, der udgør en firkant eller kvadrat«. Jordklodens æteriske legeme er en arv fra det tidligere solsystem, og formålet eller hensigten er at forvandle det til et netværk af triangler i dette solsystem. I det næste af denne trehed af solsystemer (det tredje eller sidste), hvori Gud virkelig gør sin vilje, vil det æteriske legeme fra begyndelsen være et triangelnetværk, men dette vil blive forvandlet til et netværk af

sammenhængende cirkler eller forbundne ringe som udtryk for fuldbyrdelsen af tæt knyttede relationer. I det nuværende solsystem vil resultatet af udviklingen for det æteriske legemes vedkommende blive en kontakt mellem alle tre punkter i de enkelte triangler, så de danner en nifoldig forbindelse og en nifoldig energistrøm; dette er i overensstemmelse med den kendsgerning, at 9 er indiviellsens tal, og på det tidspunkt, hvor det bestemte antal disciple har taget de ni mulige indivieller, vil denne triangulære formation i det planetariske æterlegeme være fuldstændig.

Ideen kan symbolsk udtrykkes ved diagrammet her på siden, som viser den triangulære formation og den måde, hvorpå den dobbelte vækst eller progression og ekspansion af netværket foregår, fordi, bortset fra den første triangel, kun to punkter forbliver til udvidelsesprocesserne.

Den første triangel blev formet af Sanat Kumara, og vi kalder de tre energier, der cirkulerer gennem den, for de tre store aspektstråler. De fire attributstråler formede deres egne triangler og er dog på paradoksal vis ansvarlige for »kvadraterne«, gennem hvilke deres energier på nuværende tidspunkt passerer. Således begyndte transformationen af det nedarvede æteriske legeme, og den har fortsat lige siden. I menneskets æteriske legeme har I en repetition af den samme proces i den triangel af energier, der blev skabt ved relationen mellem monaden, sjælen og personligheden.

Det er så godt som umuligt for mennesker at gøre sig nogen forestilling om dette netværk af triangler og samtidig se dem i deres helhed antage den runde form, som udgør det planetariske æteriske legeme eller dets æteriske sfære. Grunden er, at hele det æteriske legeme er i konstant bevægelse og uophørligt forandrer sig, og at energierne, det består af, er i stadig cirkulation.

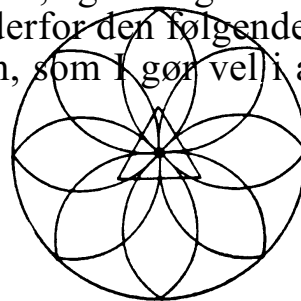
Det er klogt at tænke på, at det er mekanismen, der forandrer sig, og at denne forandring af kvadrater til triangler intet som helst har at gøre med de tilførte energier eller med de forskellige centre undtagen for så vidt, at det bliver meget lettere for energierne at flyde gennem den triangulære formation i det æteriske legeme end – som tilfældet er nu – at strømme rundt om eller gennem en kvadrat eller et netværk af kvadrater.

Jeg er ganske klar over, at det, jeg her meddeler jer, må forekomme jer at være det rene nonsens, og jeg har selvfølgelig ingen mulighed for at bevise dette kommunikationssystems faktiske eksistens, lige så lidt som det er muligt for jer at efterprøve og få bekræftet, hvad jeg siger. Men, mine brødre, I har heller ingen mulighed for at efterprøve den faktiske eksistens af Sanat Kumara, og dog har hans eksistens lige fra tidernes morgen været proklameret af Hierarkiet og accepteret af millioner af mennesker, for alle mennesker tror en hel del mere, end de kan bevise eller fastslå troværdigheden af.

Centrene er i virkeligheden de »energikrydsningspunkter«, som forekommer dér, hvor æterlegemets syv triangler eller transformerede punkter befinder sig. Set fra et Shamballa-synspunkt ligner centrene i et menneske en triangel med et punkt i midten.

Fra Hierarkiets synspunkt er det noget anderledes. I har de syv centre afbildet som lotusblomster med forskelligt antal blade; ikke desto mindre er en triangel altid bevaret og synligt til stede i selve hjertet af lotusblomsten; altid findes der en triangel med sit kommunikerende punkt, og dette giver vi navnet »juvelen i lotusblomsten«. I har derfor den følgende symbolske præsentation af lotusblomsten, som I gør vel i at studere nøje.

Et menneskes personlighed betinges af cirklen, som er lotusblomstens udstrålende indflydelse, og et samspil er derved etableret. Lotusblomsten selv betinges af sjælen og betinger på sin side »indflydelsessfæren i

lotusblomstens aura« og når der-
ved ind i og betinger personlig-
hedens liv. Trianglen betinges af
den åndelige triade, når antahkaranaen er bygget eller ved at
blive bygget, og først og fremmest inspirerer og opildner den
på sin side sjælen for senere at tilintetgøre den. Punktet i cen-
trum antyder monadens liv, først i dens laveste udtryk som
fysisk liv og vitalitet, og til sidst som et »sensitivitetens
punkt«. Derfor har vi:

1. Punktet i centrum, der antyder monadens liv.
2. De forbundne energier i den egoiske lotus, betinget af sjæ-
len.
3. Strålingssfæren, lotusblomstens udstrålende indflydelse,
der betinger personligheden.
4. Trianglen af energi, betinget af den åndelige triade.

Den her givne information om det æteriske legeme er ret kort,
men den indeholder meget, som er relativt nyt og derfor giver
meget stof til eftertanke.

4. Kapitel

Centrene og personligheden

Vi vil nu betragte centrene i deres egenskab af styrende faktorer i personlighedens liv i de tre verdener og deres relation til hinanden, idet vi studerer emnet ud fra centrenes relation til et af de tre vigtigste planetariske centre – Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden – i forbindelse med:

1. Punktet i centrum.
2. Relaterede energier.
3. Strålingssfæren.
4. Energitrianglen.

Temaet er svært tilgængeligt, men et fundamentalt udsagn vil tjene til at klare begreberne en del; det er et udsagn, som sjældent er kommet til udtryk nogetsteds. Lad mig udtrykke det så enkelt som muligt:

Centrene under mellemgulvet, det vil sige solar plexus, sakralcentret og centret ved rygsøjlels basis, kontrolleres af de fire planetariske ætere på det fysiske plan; centrene over mellemgulvet, det vil sige hjertecentret, strubecentret, ajnacentret og hovedcentret kontrolleres af de fire kosmiske ætere, som vi kalder energierne fra det buddhiske, atmiske, monadiske og logoiske plan.

Dette udsagn involverer i nogen grad et nyt begreb; det påpeger den fundamentale relation, der ligger til grund for det faktum, at »som foroven så forneden«. Tænk dette igennem. Det har betydelige konsekvenser.

Centrene under mellemgulvet er – under evolutionsprocessen – kontrolleret af den første, den anden og den tredje æter talt nede fra og op. Når evolutionen har bragt aspiranten til et punkt af personlig integration, så kan og vil energierne fra det

højeste, det æterisk-atomare plan styre. Når dette sker, er muligheden til stede for, at energierne fra de kosmisk-æteriske plan kan bringe centrene over mellemgulvet til fuld virksomhed. Dette sker på discipelskabets vej og på indiviellsens vej. Denne interessante proces af energioverføring har fået mange forskellige benævnelser såsom »udstrålende substitution«, »energigivende enhedsskabelse« og »inspirerende reflekteret lysenergi«. Alle disse udtryk er forsøg på med nogle utilstrækkelige ord at udtrykke, hvad der sker, når de højere energier træder ind og erstatter de lavere, når den magnetiske »dragning«, der udgår fra de åndelige energier, drager de lavere energier, der hovedsagelig vedrører det personlige liv, opad og absorberer dem, eller når den åndelige triades reflekterende lys og monadens stråling bliver overført til de højere energicentre i det sidste legeme, som det udviklede menneske anvender.

Kun lidt er indtil nu blevet meddelt om relationen mellem de fire fysiske ætere og de fire kosmiske ætere; der er ikke desto mindre en direkte forbindelse mellem dem, og det vil indivielsesprocessen åbenbare. Den vil også forårsage betydningsfulde ændringer i menneskehedens legemlige natur. Der er også en direkte relation mellem de fire karma-aspekter (loven om årsag og virkning) og de fire fysiske ætere, såvel som de fire kosmiske ætere; denne relation vil senere udgøre fundamentet for den nye okkulte videnskab. Derfor er der endnu meget at lære for dem, der studerer energier og deres kilder, deres overføringsmetode eller overgangsprocesserne samt deres forankring i det fysiske legeme – i jordklodens eller i menneskets. Nogle af disse ideer vil vi tage op og således lægge grunden til den fremtidige forskning; dog siger de kun lidt, som den studerende vil få øjeblikkelig gavn af.

Det er relativt let at nævne de fire kosmiske ætere og derefter de fire ætere på det fysiske plan, således som vi kender dem og så erklære, at gennemsnitsmennesket er kontrolleret af centrene under mellemgulvet, som reagerer på det fysiske plans ætere, der transmitterer energier fra den menneskelige evolutions tre verdener, og at den indviede reagerer på de kos-

miske ætere, der påvirker og vækker centrene over mellemgulvet. Det må samtidig erindres, at de syv centre i menneskets æteriske legeme altid er sammensat af de fysiske ætere, men bliver – på discipelskabets vej – instrumenter for de kosmiske ætere. For at fastholde billedets klarhed var det måske bedst, meget kort at omtale de fire aspekter af centrene, som jeg har nævnt før, eller den helhed, som de udgør for seerens blik:

1. *Punktet i centrum*. Dette er »juvelen i lotusblomsten« for at bruge den gamle orientalske betegnelse; det er livspunktet, ved hjælp af hvilket monaden forankrer sig på det fysiske plan, og det er derfor livsprincippet i alle de midlertidige legemer – de udviklede, de uudviklede eller de, der er under udvikling. Dette livspunkt indeholder i sig selv alle muligheder, alle potentialer, alle erfaringer og alle vibrationsaktiviteter. Det legemliggør viljen-til-at-være, egenskaben »magnetisk tiltrækning« (sædvanligvis kaldet »kærlighed«) og den aktive intelligens, som vil bringe livet og kærligheden til fuld udfoldelse. Dette udsagn eller denne definition er af overordentlig vigtighed. Dette punkt i centrum er derfor i virkeligheden alt som ER, og de andre tre aspekter af livet – som angivet – er bare tilkendegivelser af dets eksistens. Det er dette punkt, som ejer evnen til at trække sig tilbage til sit udspring eller til at iføre sig lag på lag af substans; det er årsagen til den såkaldte evige pilgrims tilbagevenden til Faderens hus efter mange tidsaldres erfaring, såvel som det, der tilskynder til eksperimenter, leder til erfaringer og endelig til udtryk. Det er også det, som de andre tre aspekter værner om, og som de syv principper (i form af legemer) beskytter. Der er syv af disse »punkter« eller »juveler«, der er udtryk for bevidsthedens syvfoldige natur, og efterhånden som de er blevet levende, ét for ét, er de syv understråler af den herskende monadestråle også én for én bragt til fuld manifestation, så enhver indviet discipel (med tiden) er en gudesøn i fuld ydre herlighed.

Den tid kommer, hvor det individuelle æterlegeme er tabt af syne eller absorberet i det lys, der stråler ud fra disse syv punkter og *farves* af lyset fra »juvelen i lotusblomsten« i hovedet, den tusindbladede lotus. Alle centrene er da forbun-

det gennem en streng af levende ild, og alle har opnået et fuldstændigt guddommeligt udtryk.

Megen vægt er af tidligere lærere blevet lagt på at »døde« centrene under mellemgulvet eller på at overføre energien fra disse centre til de tilsvarende højere centre. Det har jeg selv betonet i andre skrifter og instruktioner, for det er afgjort en måde, hvorpå man kan meddele en væsentlig sandhed. Denne måde at udtrykke sig på er imidlertid kun symbolsk og for så vidt sand; ikke desto mindre er hvert eneste center i det æteriske legeme ved evolutionens slutning et levende, vibrerende og smukt udtryk for de oprindelige energier, som altid har søgt at bruge dette center. De er imidlertid energier, som er viet til et guddommeligt og ikke til et materielt liv, og de er klare, rene og strålende; deres centrale punkt af lys er af en sådan lyskraft, at det almindelige menneskelige øje knapt kan registrere det. Her må man huske, at skønt der er syv af disse punkter, et i hvert lotuscenter, er der kun tre typer af sådanne »juveler i lotusblomsten«, fordi monaden kun er udtryk for guddommelighedens tre store aspekter eller de tre hovedstråler.

2. *De relaterede energier.* Dette udtryk refererer til, hvad man har kaldt lotusblomstens »kronblade«; med en differentiering af disse forskellige energier vil jeg ikke her beskæftige mig; alt for stor vægt er blevet lagt på disse detaljer både af orientalske og af vesterlandske skribenter; der er alt for megen nysgerrighed omkring antallet af kronblade i et bestemt center, deres ordning og deres farve og kvalitet. Hvis dette interesserer jer, kan I søge oplysning derom i standardbøgerne, men husk (når I samler disse informationer), at I er ude af stand til at verificere deres rigtighed, så nytten af det er problematisk. Jeg skriver for virkeligt alvorligt studerende og for dem, der prøver at leve åndens liv; de oplysninger, som teoretikerne søger, er rigeligt repræsenteret både i mine bøger og hos mange andre eksponenter for den *tekniske side* af den gamle visdom.

Alt hvad jeg vil sige er, at medens punktet i centrum er livspunktet og den permanente, vedvarende EVIGE, så er de

relaterede energier og kronblade en tilkendegivelse af den bevidsthedstilstand, som denne EVIGE – på ethvert givet punkt i tid og rum – er i stand til at udtrykke. Dette kan være det relativt uudviklede bevidsthedsstadium hos et primitivt menneske, bevidstheden hos et gennemsnitsmenneske eller den højt udviklede bevidsthed hos en indviet op til tredje grad eller den endnu mere levende bevidsthed hos indviede af endnu højere grader. Det drejer sig altid om BEVIDSTHED; kun punktet i centrum vedrører det første eller livsaspektet; kronbladene vedrører det andet eller bevidsthedsaspektet, og dette må man altid holde sig nøje for øje.

Bevidsthedsstadiet er altid åbenbart gennem sin udstrækning, sin farve og energiernes aktivitet, som sammen udgør kronbladene i lotusblomsten; deres udfoldelse og udvikling er betinget af de styrende stråler såvel som af sjælens alder og varigheden af dens udtrykserfaring. Graden og arten af den relative »klarhed« er også betinget af fokuseringspunktet i et bestemt liv såvel som af tendensen i den inkarnerede sjæls tænkning; man må her erindre, at »energi følger tanke«. Den naturlige fokusering eller polarisation bliver undertiden i høj grad opvejet af et menneskes tankeretning (hvad den end måtte være) eller af den kendsgerning, at han, bevidst eller ubevidst, lever et almindeligt hverdagsliv. Et eksempel herpå kan man finde i det tilfælde, hvor disciplens naturlige fokusering måtte være i solar plexus centret, men på grund af hans fikserede og målbevidste tænkning kan energien, han udfolder, blive dirigeret til et af centrene over mellemgulvet og således forårsage en midlertidig aftagende funktion af centret under mellemgulvet og en stimulering af det, der ligger over denne skillelinje. Således sker de nødvendige forandringer.

Når en evolutionscyklus nærmer sig sin afslutning, og den indviede discipel har så godt som fuldendt sin bane, er alle energier fuldt udviklede, aktive og levende og bliver derfor bevidst anvendt som væsentlige aspekter af den indviedes *kontaktmekanisme*. Dette glemmes ofte, og den studerendes tænkning er mere optaget af centrene som udtryk for hans naturlige udfoldelse, hvilket imidlertid er af relativ underordnet

betydning. Centrene er i virkeligheden brændpunkter, hvorigennem energier kan distribueres under kyndig kontrol med det formål at tilvejebringe en nødvendig påvirkning eller et indtryk på de centre eller individer, som disciplen søger at hjælpe. Disse påvirkninger kan være af stimulerende eller livgivende art alt efter behov, eller de kan være tilsigtet destruktive og således bidrage til frigørelse fra substansen eller materien for den, som skal hjælpes.

Det er på høje tid, at de studerende får øjnene op for *det tjenende aspekt* i forbindelse med centrene og for den fokuserede anvendelse af energi i tjeneste. Det er her, at viden om antallet af kronblade, der former et center involveres, fordi denne viden indicerer antallet af de energier, som er til rådighed for tjenesten, fx to energier, tolv eller seksten energier osv. Dette vigtige punkt har hidtil undgået enhver opmærksomhed, men det bliver basis for den praktiske brug af den nye okkultisme i den kommende nye tidsalder. De orientalske symboler, som ofte følger illustrationer af centrene, skulle nu være forladt, fordi de ikke er til nogen virkelig nytte for den vesterlandske bevidsthed.

3. *Strålingssfæren*. Denne bestemmer naturligvis centrenes indflydelsesradius eller den udadgående vibrations virkning, efterhånden som centrene gradvis og langsomt bringes i aktivitet. Disse centre, eller deres vibrationer, er i virkeligheden det, som skaber eller udgør den såkaldte aura hos et menneske, selv om denne aura ofte forveksles med helbredsauraen. I stedet for ordet »ofte« havde jeg nær sagt »almindeligvis«, fordi det ville bestemt være mere korrekt. Det er det æteriske legeme, som angiver og betinger auraen, som antages at være udtryk for, hvad personligheden er, emotionelt og mentalt, og om der (lejlighedsvis) forekommer sjælkontrol. Det er *ikke* en falsk antagelse, og jeg ville ønske, at I noterer jer dette. Den er imidlertid yderst begrænset i sin betydning, fordi auraen i virkeligheden er udtryk for centrene. Fra studiet af denne aura kan visse ting udledes:

a. Om udviklingen er over eller under mellemgulvet.

- b. Om centrene er udviklede eller uudviklede.
- c. Om de styrende strålers karakter er tilstrækkelig klar.
- d. Om punktet i centrum og kronbladene i lotusblomsten er under kontrol, eller om en balance er ved at blive opnået.
- e. Om personligheden er udadventt og derfor i en levende tilstand, eller om en tilbagetrækning finder sted på grund af introspektion og selvoptagethed, eller fordi dødsprocessen langsomt nærmer sig.
- f. Om personligheden eller sjælen har kontrollen, og om derfor en kamp finder sted mellem de to.

I kan heraf se, hvor afslørende auraen kan være for den, der har evnen til at aflæse den med nøjagtighed, og hvor taknemmelige I skal være over, at denne evne er relativt sjælden eller kun findes hos en indviet eller en mester, hvis væsen er KÆRLIGHED.

»Strålingssfæren« er et stærkt redskab i tjenesten, og den forpligtede discipel skulle kultivere dens udvidelse og renhed ved kontakt. Der er en sand okkult lære i *Det nye testaments* udsagn om, at »Peters skygge, når han passerede, *helbredte*«. Hans aura var af en sådan art, at den havde en velgørende virkning, hvor som helst og når som helst den berørte eller kom i kontakt med dem, der befandt sig i hans nærhed. Kristi kontrol over sin aura var sådan, at »han vidste, når kraft udstrømmede fra ham« – han vidste med andre ord, at helbredende energier var sendt gennem et af hans centre til en trængende person eller gruppe af personer. Det er også auraen og dens tiltrækningskraft og stabilitet, som holder en gruppe sammen, som fastholder en tilhørerskares opmærksomhed, og som gør et menneske betydningsfuldt alt efter den bestemte måde, hvorpå han nærmer sig sine medmennesker. »Strålingssfæren« er let at bestemme for dem, der kan studere den og betragte virkningen af dens udstråling på mennesker i deres samfund og deres omgivelser. En udpræget emotionel person, der virker gennem et overudviklet og ukontrolleret solar plexus center, kan ødelægge et hjem eller en institution. Jeg giver dette som eksempel. Et lysende, skabende liv, der bevidst anvender

hjerter- eller strubecenter, kan bringe inspiration til hundreder. Dette er noget, som fortjener dyb eftertanke. I må imidlertid huske, at disse centre bringes i funktion gennem kultivering af visse dyder og *ikke* ved meditation eller koncentration på centrene. De bringes automatisk i den nødvendige strålende tilstand gennem rigtig levevis, høj tænkning og kærlig handling. Disse dyder vil nok forekomme jer kedsommelige og uinteressante, men de er højst virksomme og videnskabeligt effektive til at bringe centrene i den ønskede strålingsaktivitet. Når arbejdet er gjort, og når alle centrene er levende områder for udadrettet, strålende aktivitet, svinger de ind i hinandens indflydelsessfære, således at den indviede bliver et center af levende lys og *ikke* en sammensætning af syv udstrålende centre. Tænk over dette.

4. *Den centrale energitriangel.* Denne centrale triangel viser umiskendeligt de tre stråler, som betinger et menneskes »periodiske legemer«, som H.P.B. udtrykte det. Disse er: Monadestrålen, sjælsstrålen og personlighedsstrålen. For den iagttagende og opmærksomme mester er det også åbenbart, hvilken stråle, der er den styrende, men det er det ikke for nogen under en mesters grad. Disciple og andre iagttagere må drage deres konklusioner ud fra »strålingssfærens beskaffenhed«. Her kan et fejlmoment snige sig ind, hvilket dog ikke er muligt for en mester; man må imidlertid huske, at indtil »afgørelsen«, som er den sjette indvielse, »vogter monaden to hemmeligheder, men mister tre, når den overtager styringen, og sjælen forsvinder«. Dette kan jeg ikke yderligere belyse.

Jeg har her givet et nyt synspunkt eller syn på centrene, som er af stor værdi for de studerende, hvis de bare kunne forstå det, for det er ikke helt i overensstemmelse med de informationer, der bliver givet dem i de okkulte bøger. En forståelse af, hvad jeg har sagt, vil føre den alvorligt studerende til en mere praktisk holdning til centrene og også til en fast beslutning om at gøre hans aktive strålingssfære mere gavnlig for hans medmennesker. Grunden hertil vil være, at hans holdning vil udtrykke den subjektive ånds kvalitet og ikke – som hidtil – den ydre materies. Glem ikke, at det æteriske legeme

er et materielt og substantielt legeme og derfor en integreret del af det fysiske plan; glem ikke, at det er bestemt til først og fremmest at bære det emotionelle og mentale plans energier i det ubevidste eksperimentelle stadium af inkarnationerne; at det også er bestemt til at bære sjælens trefoldige energier på et stadium af *bevidst* opnået erfaring; og at det tillige er bestemt til, når antahkaranaen er bygget, at bære monadens energier på et stadium af bevidst manifesteret guddommelighed. Kan I se skønheden i den åndelige proces og den hjælp, som ydes menneskesønnerne på alle stadier af deres tilbagevenden til det centrum, hvorfra de udgik?

5. Kapitel

Rummets natur

Visse generaliseringer om det æteriske legeme må gentages her. Eksistensen af et æterisk legeme i relation til alle håndgribelige ydre former er i dag accepteret af mange videnskabelige retninger; ikke desto mindre er den oprindelige lære blevet ændret for at bringe den i overensstemmelse med de gængse teorier om energi og dens udtryksformer. Tænkeres opmærksomhed samler sig i dag om energiers faktiske natur (og jeg bruger ordet »faktiske« med velberåd hu); energi betragtes nu som alt, hvad der ER; manifestation er en manifestation af et hav af energier, hvoraf nogle har taget form, mens andre udgør det medium, hvori disse former lever, røres og har deres eksistens, og atter andre animerer både formerne og deres omgivende substantielle medier. Man må også huske, at former eksisterer inden i former. Det er dette, som ligger til grund for den symbolik, man finder i de komplicerede udskårne elfenbenskugler, som kinesiske kunsthåndværkere fremstillede, hvor kugle efter kugle – inde i hinanden – kom til syne. Alle var kunstfærdigt udskåret, men alle frie og dog indesluttede. Du – når du sidder i dit rum – er en form inden i en form; rummet selv er en form inden i et hus, og huset (en anden form) er formentlig et af mange lignende huse placeret sammen som en helhed, hvorved de danner en endnu større form. Alligevel er alle disse forskellige former dannet af én håndgribelig substans, som – når den koordineres og sættes sammen efter et bestemt mønster eller en vedtaget idé i en tænkers bevidsthed – skaber en materiel form. Denne håndgribelige substans er sammensat af levende energier, der vibrerer i en indbyrdes relation, men dog har deres egen karakter og deres eget kvalificerede liv. Jeg har behandlet meget af dette i *En afhandling om Kosmisk Ild*, og I vil have udbytte af igen at læse det, som står skrevet i denne bog. Her vil jeg ikke gentage det, da jeg nu søger en anden indfaldsvinkel til emnet.

Det kan være nyttigt at pege på, at hele universet er æterisk og vitalt af natur og af et omfang, der langt overgår, hvad selv tidens største intelligenser kan fatte, for det overstiger alle astronomiske talstørrelser – hvis et sådant udsagn ellers siger jer noget. Dets omfang kan ikke måles selv i lysår; dette kosmisk-æteriske rum er området for utallige energier og er basis for alle astrologiske beregninger; det er skuepladsen for alle historiske tidsepoker – kosmiske, systemiske og planetariske – og er forbundet med konstellationerne, med solenes verdener, med de fjerneste stjerner og med de talløse universer, såvel som med vort eget solsystem, de mange planeter og den planet, hvorpå og i hvilken vi selv lever og røres og har vor eksistens, og tillige med de mindste former for liv, der kendes af videnskaben, og som måske falder ind under den meningsløse betegnelse »et atom«. Alt eksisterer i rummet – rummet er æterisk af natur, og (således konstateres det i den okkulte videnskab) rummet er et væsen. Menneskets storhed ligger i, at han er sig rummet bevidst og kan forestille sig dette rum som et område for levende guddommelig aktivitet, fuldt af aktive intelligente former, der alle er placeret i det ukendte væsens æteriske legeme, alle forbundet med hinanden gennem den kraft, der ikke alene holder dem i live, men også opretholder deres indbyrdes position samtidig med, at enhver af disse forskellige former besidder sit eget selvstændige liv, sin egen enestående karakter eller integrale kolorit og sin egen specielle og særegne bevidsthedsform.

Dette æteriske legeme – stort og ukendt som det er, med hensyn til dets omfang – er ikke desto mindre begrænset i sin natur og (relativt set) statisk af kapacitet; det bevarer en bestemt form, en form, som vi absolut intet kender til, men som er denne ukendte entitets æteriske form. Denne form har den esoteriske videnskab givet navnet RUM; det er det fikserede område, hvori enhver form fra et univers til et atom finder sin plads.

Vi taler undertiden om et ekspanderende univers; hvad vi i virkeligheden mener er en ekspanderende bevidsthed, for det æteriske legeme af entiteten »RUM« er modtageren af mange

typer prægende og gennemtrængende energier, og det er også området for den intelligente virksomhed, der kendetegner universets iboende liv, de mange konstellationer, de fjerne stjerner, vort solsystem og systemets planeter og alt, hvad der udgør totalsummen af disse særskilte levende former. Den faktor, som forbinder dem, er bevidsthed og intet andet, og dette bevidstheds ocean er skabt af samspillet mellem alle de levende intelligente former, som findes i dette store livs æteriske legeme, som vi kalder RUM.

Enhver form i det æteriske legeme er som et center i en planet eller i et menneskelegeme, og ligheden – baseret på, hvad jeg har sagt her i forbindelse med de menneskelige centre – er korrekt og kan genkendes.

Enhver form er (fordi den udgør et sammensat område af substantielle liv eller atomer) et center i det æteriske legeme af den form, som den udgør en bestanddel af. Den har som sin eksistensbasis et levende dynamisk punkt, der integrerer formen og opretholder den i essentiel væren. Denne form eller dette center – stort eller lille, et menneske eller et substansatom – er forbundet med alle andre former og udtryk for energier i det omgivende rum, hvor den er automatisk modtagelig over for nogle og afvisende over for andre, som den helt enkelt ignorerer. Den forstærker eller transmitterer andre energier, som udstråler fra andre former og bliver derved på sin side en indtryks giver. I ser derfor, hvor forskellige sandheder nærmer sig hinanden og blandes, idet de tvinger os til at bruge de samme terminologier for at udtrykke de samme faktiske sandheder eller ideer.

Igen, ethvert punkt af liv inden i et center har sin egen strålingssfære eller sin egen ekspanderende indflydelsessfære; denne sfære beror naturligvis på arten og karakteren af den iboende bevidsthed. Det er dette magnetiske samspil mellem de mange store energicentre i rummet, som er basis for alle astronomiske relationer – mellem universer, solsystemer og planeter. Husk imidlertid, at det er BEVIDSTHED, som gør en form magnetisk, modtagelig, afvisende og formidlende; denne bevidsthed varierer i forhold til det væsen, der beliver

eller virker gennem et center, stort eller lille. Husk også, at livet, som strømmer gennem alle centre, og som levendegør hele rummet, er *et væsens liv*; det er derfor det samme liv i alle former, begrænset i tid og rum af den hensigt, det ønske, den form og den kvalitet, som kendetegner den iboende bevidsthed; der er mange og forskelligartede bevidsthedstyper, og dog forbliver livet for evigt det samme og udeleligt, fordi det er det ENE LIV.

Strålingssfæren beror altid på det udviklingstrin, som livet i formen har nået, mens den sammenføjende, integrerende faktor, der forbinder center med center, er livet selv; liv etablerer kontakt, det er selve »det levende liv«, der er basis for enhver forbindelse, selv om det ikke er umiddelbart indlysende for jer; bevidstheden bestemmer kontaktens art og udstrålingens karakter. Derved er vi tilbage igen ved den samme fundamentale trehed, som jeg i en tidligere bog har kaldt liv, kvalitet, tilsynekomst. (*Esoterisk Psykologi I*).

En form er derfor et center af liv i et eller andet aspekt af det væsens æteriske legeme, vi kalder rum, når det drejer sig om en levende besjælet eksistens som en planet. Det gælder også alle de mindre former, således som de findes på og inden for alle plan.

Et sådant center har i sig en kerne af liv og er relateret til alle omgivende energier; det har sin egen strålings- eller indflydelsessfære, som beror på dets bevidstheds art og styrke og på den dynamisk betingende faktor, som udgør det væsens *tankeliv*, som besjæler det. Disse faktorer fortjener jeres mest omhyggelige overvejelser. Endelig har hvert center sin *centrale triangel* af energier; en af disse energier udtrykker formens besjælende liv, en anden udtrykker bevidsthedens kvalitet, mens en tredje – det dynamiske, integrerende liv, som holder form og bevidsthed sammen i et levende udtryksfuldt liv – betinger formens udstråling, dens respons eller mangel på respons over for de omgivende energier og den generelle karakter af det iboende liv samt dets skabende evne.

Meget af det, jeg her har sagt, vil tjene til at belyse, hvad jeg har skrevet om esoterisk astrologi (*Esoterisk Astrologi* og

Nationernes Skæbne), det vil give jer nøglen til relationsvidenskaben, som er den essentielle nøgle til astrologien såvel som til videnskaben om laya yoga. Denne sidste videnskab er (heldigvis for den ariske race) kommet i miskredit siden den sen-atlantiske tid; den vil imidlertid blive genindført og brugt igen på et højere trin af udviklingsspiralen i de næste fem hundrede år. Når den er korrekt og rigtigt genindført, vil vægten ikke mere blive lagt på de involverede centres natur, men på den bevidsthedskvalitet, som udmærker ethvert center, og som derfor nødvendigvis vil betinge dets strålingssfære. Under den store lov om modsvarigheder kan alt, hvad jeg her har meddelt eller antydnet, af den studerende selv anvendes på alle former for liv – et univers, et solsystem, en planet, et menneske, og på enhver form under den menneskelige, lige til det mindste substansatom (hvad I så end mener med dette sidste udtryk!).

6. Kapitel

Det planetariske liv – et center i solsystemet

Vi skal nu forsøge at anvende den viden, som er tilgængelig for jer på nuværende tidspunkt i relation til det planetariske liv, der primært udtrykker sig som et center i solsystemet. Vi skal også studere dets sekundære udtryk, tilkendegivelsen gennem de tre store centre: Shamballa, Hierarkiet og menne-skeheden.

Hylozoismen som et fundamentalt begreb ligger til grund for hele den esoteriske lære om det manifesterede liv. Alle former består af mange former, og alle former – sammensat eller enkle af natur – er udtryk for et iboende eller besjælende liv. Livets fusion med den levende substans frembringer et andet aspekt: bevidstheden. Denne bevidsthed varierer alt efter formens naturlige modtagelighed, der igen beror på dens udviklingstrin og dermed på dens position i den store hierarkiske kæde.

Imidlertid, over ethvert andet begreb står selve livets begreb. Der er – så vidt det overhovedet er os givet at vide det – kun ét liv, der udtrykker sig som væren, som reagerende bevidsthed og som materiel tilsynekomst. Dette ene liv kender sig selv (hvis man kan bruge sådan et udtryk) som vilje-til-at-være, vilje-til-det-gode og vilje-til-at-vide. Det vil stå jer klart, at dette kun er en måde eller metode til at give et bedre billede end hidtil.

Det er også en kort indledning til et andet udsagn, som kan formuleres således: den planetariske Logos, den Ene, i hvem vi lever og røres og har vor eksistens, er det styrende liv, der besjæler denne planet, Jorden; det er hans liv, som integrerer planeten som helhed, og hans liv som gennemtrænger alle former – store og små – som i deres helhed udgør den planetariske form. Bevar derfor i jeres bevidste forestilling og ved hjælp af den iboende symbolskabende evne, som alle mennesker besidder, billedet af vor planet som en stor lotus. Den

udgøres af mange sammenvævede energier, der har sin plads i solsystemets større form, der som vi ved, esoterisk fremstilles som en tolvbladet lotus. Denne lotus, jorden, er modtagelig for mange indstrømmende energier, som jeg behandlede ret indgående i min bog »*Esoterisk Astrologi*«.

I hjertet af dette vældige energifelt findes den kosmiske bevidsthed, som vi kalder Sanat Kumara, Verdens Herre, Den gamle af dage. Det er hans vilje-til-at-være, som har bragt hans manifesterede form til *håndgribelig eksistens* på livets arena; det er hans vilje-til-det-gode, som aktiverer evolutionsloven og bærer hans form med dens myriader af mindre livsformer (hvoraf den består) frem mod den endelige herlighed, som han alene kender og ser. Det er hans bevidsthed og hans sensitive lydhørhed over for alle former og alle stadier af væren og alle mulige påvirkninger og kontakter, som er garanti for, at bevidstheden udvikles i alle de mange liv, som lever i og på denne vor jord.

Dette store livscenter virker gennem en triangel af energier eller gennem mindre centre, som hver især er bragt til aktivt udtryk ved en af de tre hovedstråler eller energier. Det center, som er skabt af vilje- eller magtstrålen, kaldes Shamballa, og dets væsentligste aktivitet er at overføre, distribuere og cirkulere det fundamentale livsprincip til alle former, som er fastholdt inden for den planetariske grænsning, dvs. den planetariske Logos' indflydelsessfære. Denne energi er den dynamiske drivkraft i hjertet af alle former og det vedvarende udtryk for Sanat Kumaras hensigt – en hensigt, der udarbejdes som det planetariske formål, der kun kendes af ham selv.

Det andet store center er skabt af kærlighed-visdoms-strålen; dette er den fundamentale energi, som bragte hele det manifesterede univers til eksistens, for det er det opbyggende aspekts energi. Dette kalder vi – så vidt det vedrører menneskeheden – for Hierarkiet, fordi det er den kontrollerende faktor i den store hierarkiske kæde. Dette centers væsentligste aktivitet er forbundet med udviklingen af planetens bevidsthed og derfor alle livsformers bevidsthed i og på denne planet; det er ikke forbundet med livsaspektet på nogen måde.

Opgaven for de »energienheder«, som udgør dette centers medlemmer, er at vække og fremkalde en følelse af klar erkendelse og bevidsthed, som er sensitiv i sin respons på livet i alle former. Ligesom den fundamentale aktivitet i Shamballa kunne kaldes videnskaben om livet eller om levende dynamisk liv, så kunne den fundamentale videnskab, som Hierarkiet arbejder med, kaldes videnskaben om relationerne. Bevidsthed er ikke blot følelsen af identitet eller selverkendelse, men omfatter også følelsen af en relation mellem dette erkendte selv eller »jeg« og alle andre »selv«. Denne bevidsthed udvikles gradvis, og medlemmerne af dette andet center, Hierarkiet, har den store og vigtige opgave i denne særlige solsystem-cyklus at bringe alle livsenheder i alle naturriggerne til en forståelse af plads, position, ansvar og relationer. Dette lyder formentlig helt meningsløst i forbindelse med de livsomstændigheder, hvor livsenhederne fx tilhører planteriget eller dyreriget, men et glimt af forståelse er måske mulig, hvis I husker på, at ki-men til alle bevidsthedstilstande er latent til stede i hver eneste form, og af disse er selvopholdelsesinstinktet og forplantningsinstinktet ret betydelige områder for bevidsthedsudvikling.

Det tredje center er menneskeriget, som er bragt til eksistens ved hjælp af energien fra tredje stråle for aktiv intelligens. Dets vigtigste funktion er intelligent skabelse, men det har ikke desto mindre en sekundær aktivitet, som er at forbinde det andet og det tredje center med hinanden og at opnå en tiltagende kontrol med rigerne under det menneskelige og relatere dem til hinanden. Denne sekundære funktion er først nu ved at antage proportioner, som kan erkendes og fremhæves.

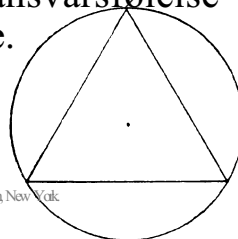
Hvert af disse tre centre har en styrende og kontrollerende triangel eller central energitriangel. I forbindelse med Shamballa er denne triangel dannet af de tre Aktivitetens Buddhaer, som repræsenterer bevidst intelligent *liv*, bevidst intelligent og aktiv *visdom* og bevidst intelligent og aktiv *skabelse*.

I forbindelse med Hierarkiet dannes denne centrale triangel af Manuen, der repræsenterer kærligt intelligent *liv*, af Kristus, som repræsenterer kærlig intelligent *bevidsthed*, og af

Mahachohanen, der repræsenterer kærlig intelligent *aktivitet*, og derfor repræsenterer de tilsammen enhver fase af gruppelev, gruppeudtryk og gruppeaktivitet; disse egenskaber fokuseres gennem Mahachohanen, hovedsagelig fordi han er Civilisationens Herre, og menneskehedens civilisationer repræsenterer en progressiv vækst og udfoldelse.

Først i den sidste menneskelige rodrace på vor planet vil den essentielle centrale triangel komme til syne og fungere åbenlyst i det tredje planetariske center, menneskeheden. Mennesker er endnu ikke rede til dette, men de områder for bevidst skabende aktivitet, ud fra hvilke denne triangel af fungerende legemliggjorte energier vil komme til syne, er allerede under forberedelse. Et af denne fremtidige triangels punkter vil bryde igennem i den politiske verdens stats- og regeringsområde; et andet punkt vil komme til syne inden for verdensreligionerne og et tredje inden for den almindelige verdensøkonomi og finansverden. I dag findes der ingen sådanne mennesker af åndelig vilje, åndelig kærlighed og åndelig intelligens på jorden; og selv om de dukkede op inden for de tre nævnte områder, kunne de ikke udrette meget, fordi en ansvarsfølelse og værdsættelse af sådanne mennesker endnu ikke er tilstrækkeligt udviklet på jorden; senere vil de komme og åbent forbinde Manuens departement med verdensregeringens afdeling, Kristi departement med verdensreligionernes område og Civilisationens Herres departement med det område, der varetager den sociale og finansielle orden. Den tid kommer med sikkerhed, men den kommer først *efter* Hierarkiets fremtræden og åbenlyse virke på det fysiske plan. Da vil nogle senior disciple fra hvert af de tre departementer fremstå og iværksætte det eksperiment, der vil centralisere og virkeliggøre denne centrale triangels tre kvaliteter. De vil da gennem den direkte handling erkende om eller når menneskeheden er rede til et sådant eksperiment med direkte styring, og om den har udviklet den nødvendige ansvarsfølelse – en ansvarlighed som vil medføre samarbejde.

Alle disse tre centre kan derfor beskrives på følgende måde:

Med den fuldendte cirkel for hele energiformen, med den centrale triangel for de energier, der er bærere af de tre hovedstrålers egenskaber, og endelig punktet i midten, som står for det dynamiske legemliggjorte liv. I forbindelse med Shamballa er dette punkt Sanat Kumara selv; når tiden er inde (og det er den endnu ikke), vil han indsætte sine repræsentanter som centrale punkter i både Hierarkiet og menneskeheden. Det er denne relativt fjerne begivenhed, som læren eller teorien om avatarer, formidlere eller mellemænd er ved at berede vejen for og forberede menneskene til at tænke i disse repræsentative og inklusive baner. Ikke engang i Hierarkiet er tidspunktet modent endnu for »tilstedeværelsen af de guddommelige repræsentanter«. Hvert år kommer Buddha og bringer Sanat Kumaras kraft til Hierarkiet, *men* – han kan ikke forblive. Disse »energienheder«, Hierarkiets medlemmer, kan ikke i længere tid bære den indstrømmende vibrations stærke egenskab undtagen som gruppe og efter behørig forberedelse, og selv da kun i nogle få sparsomme minutter; ikke desto mindre bliver den »dynamiske krafts periode« forlænget i dette århundrede fra én dag til fem; i næste århundrede vil en endnu længere periode blive indført.

Ved tidsalderens slutning vil de tre store centre være fuldstændig forenet og synkroniseret i aktivitet, med Sanat Kumara i Shamballa til at overskygge og informere sine repræsentanter i det hierarkiske og menneskelige center; den centrale triangel i hvert center vil da ikke blot fungere aktivt, men også virke *sammen* i den tætteste forbindelse og således symbolsk udgøre en »stjerne med ni punkter, der uophørligt roterer«; derefter vil den samlede energi i de tre store centre dominere de andre fire centre og kontrollere de manifesterede livsytringer i alle naturriger.

Når man kommer til overvejelserne over disse tre store centres udstrålingssfære, er det interessant at lægge mærke til, at på nuværende tidspunkt og i denne verdenscyklus har Hierarkiet den stærkeste udstråling og den mest omfattende indfly-

delsessfære. Bortset fra at »give liv« til alle former på og i planeten er Shamballas indflydelse og udstråling afgjort og bevidst begrænset, indtil den tid kommer hvor Hierarkiet og menneskeheden kan respondere konstruktivt. Indflydelsen er til stede, unødvendigt at bemærke, og fremkalder respons hos dem, der er i stand til at svinge ind i dens strålingssfære, men det må erkendes, at der endnu er for mange manifestationsformer, der ikke kan reagere korrekt på det arbejde, der udføres af »formens tilintetgører«, som er det stærkeste aspekt af dette første stråle center, og det, som manifesterer sig først, fordi dets virksomhed må være fuldbyrdet, før de to andre aspekter af dens kraft kan fungere rigtigt. Det center, som kaldes menneskeheden, har endnu en uhensigtsmæssig udstråling på grund af dets mangelfulde udvikling; dets indflydelsessfære er relativt begrænset, om end mennesker er begyndt at arbejde udad, i retning af rigerne under det menneskelige, og at tiltrække sjælens rige stærkere end hidtil. Hierarkiet har imidlertid ingen indre begrænsning således som den, Shamballa bevidst og med vilje har pålagt sig, eller som menneskeheden ubevidst er pålagt; enhver blokering af Hierarkiets udstråling (hvis jeg kan bruge et sådant udtryk) kommer fra de former, som søges påvirket af dets udstråling, men Hierarkiets centrale triangels udadgående indflydelse er enestående og vidtrækkende.

Alt, hvad vi her har behandlet, finder sted i planetens æteriske legeme, for alle disse centre eksisterer æterisk, og kun æterisk, og påvirkes ikke af den kendsgerning, at Shamballas »energiheder« eller Hierarkiets tillige kan virke i fysiske legemer. Nogle gør det, andre ikke. De styrende liv i begge disse centre virker udelukkende æterisk ved at anvende og kontrollere energi. Det menneskelige center med dets »energiheder« virker stort set kun på det fysiske plan eller gennem den type substans, vi kalder »materiel«; mennesker arbejder med ydre former, med håndgribelige elementer og materielle faktorer. »Enhederne« i de andre centre arbejder med substans og ikke med materie. Dette er en interessant og afgørende forskel. Hierarkiet eksisterer på det buddhiske plan, som er det

første af de kosmisk-æteriske plan, og det virker derfra gennem påvirkning af mentalstof. Shamballa virker på de tre højeste æteriske plan, mens menneskeheden hovedsagelig virker i de tre verdener på det tætte kosmisk-fysiske plan. I den nye verdenstjenergruppe findes »energienheder«, som kan arbejde både med materie og substans.

Der er her en højst interessant forskel, som kun sjældent opfattes. Esoterisk set anvendes ordet »materie« eller materielt på alle former i de tre verdener, og skønt almindelige mennesker har svært ved at forstå, at det medium, som de mentale processer foregår i, og som alle tankeformer er skabt af, er *materie* set fra et åndeligt synspunkt, så er det ikke desto mindre sandt; *substans* er – teknisk set og esoterisk forstået – i virkeligheden kosmisk-æterisk materie eller det, som de fire højere plan af vore syv plan består af. Fra en menneskelig synsvinkel kommer evnen til at arbejde i kosmisk-æterisk substans først til syne, når den abstrakte tænkeevne vågner og begynder at påvirke den konkrete tænkeevne; en intuition er en idé klædt i æterisk substans, og i det øjeblik, et menneske bliver modtagelig for disse ideer, kan det begynde at mestre den æteriske kontrols teknik. Alt dette er i virkeligheden et aspekt af den store skabende proces: Ideer, som udgår fra de buddhiske tilværelsesplan (den første eller laveste kosmiske æter) må iklædes materien fra det mentale plans abstrakte niveauer; derefter må de iklædes materien fra de konkrete niveauer af mentalplanet; senere må de iklædes begærmaterie, og endelig (hvis de lever så længe) antager de fysisk form. En idé, som kommer fra den guddommelige bevidstheds intuitive plan, er en sand idé. Den opfattes og gribes af det menneske, som i sin egen udrustning har substans af samme kvalitet – for det er den magnetiske relation mellem mennesket og ideen, som gør opfattelsen mulig. I den store skabende proces må han give ideen form, hvis han på nogen måde kan, og således bliver den skabende kunstner eller den skabende humanist til, og den guddommelige skabende hensigt sker derved fyldt. Ideer kan imidlertid være dødfødte eller uudviklede og da mislykkes manifestationen.

Den studerende er klar over, at de tre store centre har deres modsvarigheder i menneskets æteriske legeme, og at de hver for sig er relateret til deres højere modsvarighed og derfor kan blive »præget« eller påvirket og vækket af denne højere modsvarighed. Man kan sige at:

1. Energi fra det planetariske center, Shamballa, benytter hovedcentret, den tusindbladede lotus, når mennesket er tilstrækkeligt udviklet. Dette center er formidleren af den guddommelige vilje i det åndelige menneskes liv, som virker gennem den åndelige triade. Det er kun aktivt anvendeligt, når antahkaranaen er konstrueret eller er ved at blive konstrueret.
2. Energi fra det planetariske center, Hierarkiet, anvender hjertecentret. Dette center er formidleren af guddommelig kærlighed (udtrykt hovedsageligt som vilje-til-det-gode), som virker gennem sjælen hos den individuelle aspirant eller discipel; dette bliver muligt, når kontakt med sjælen til en vis grad er opnået, og aspiranten er på vej til at blive en sjælsintegreret personlighed.
3. Energi fra det tredje planetariske center, menneskeheden, benytter strubecentret og virker gennem den *integrerede* personlighed og derfor kun, når en relativt høj grad af udvikling er opnået. Strubecentret bliver kun skabende og åndeligt aktivt, når den lavere natur i nogen grad er blevet underordnet den idealistiske aspiration; denne aspiration behøver ikke at være, hvad ortodokse og derfor mentalt begrænsede tænkere almindeligvis anser for åndelig eller religiøs. Den må imidlertid være en aspiration, som hele det integrerede menneske er et instrument for og af en så omfattende natur, at den vil bringe alle menneskets skabende evner til udfoldelse.

I dette solsystem er hjertecentret som regel det første, der vækkes og bliver aktivt; så snart der er liv i dette center og et vist mål af aktivitet, kan de andre to store centre begynde at vågne. Modsvarigheden til dette kan ses i det faktum, at Hi-

erarkiet er mellemedet eller den formidlende part mellem det planetariske hovedcenter og strubecenter, mellem Shamballa og menneskeheden. Det er derfor, at der lægges så stor vægt på hjerteaspektet i hele denne lære.

Der er to centre, som betragtes som »modtagende og distribuerende faktorer« på en ganske særlig måde:

1. Ajnacentret (centret mellem øjenbrynene) virker i forbindelse med de tre store centre, men på menneskets nuværende udviklingstrin hovedsageligt som distribuerende sjælskraft og åndelig energi, som modtages fra hjertecentret og strubecentret.
2. Solar plexus centret virker i forbindelse med sakralcentret og med centret ved rygsøjlels basis, livscentret; det virker også med alle de underordnede centre under mellemgulvet, opsamler og forvandler deres energier og transmitterer »det, som er blevet rensset«, ind i de højere centre.

Det kan her tilføjes, at viljen-til-at-være fra én synsvinkel er udødelighedens energi; det er den energi, som strømmer ind i og virker gennem hovedcentret, mens viljen-til-at-leve udtrykker sig som et fundamentalt selvopholdelsesinstinkt og findes positivt fokuseret i centret ved rygsøjlels basis. Dette sidste er relateret til personligheden og nært forbundet med begær og derfor med solar plexus centret; der er en direkte linje af hidtil ikke erkendt energi mellem det laveste center ved rygsøjlen og solar plexus; det første center er relateret til det guddommeligt-åndelige menneske og er nært forbundet med sjælen og derfor med hjertecentret.

Det komplicerede i alle disse relationer er højst vanskeligt for en begynder at fatte, og denne vanskelighed forøges yderligere af de mange forskellige udviklingsstadier, stråleforskelle og også af de utallige betydninger og principper, der tillægges legemerne, de forskellige plan og planetariske livs- og bevidsthedsniveauer. Med alt dette behøver den studerende ikke at befatte sig. De faktorer, som er af betydning, og som han må forsøge at forstå, og på hvilke han kan bygge sit livs

tempel og hele sin livsform, er ganske enkelt følgende – og de er ens for alle og enhver uanset hvilken stråle eller hvilket udviklingstrin han befinder sig på:

1. Menneskets æteriske legeme er en integreret del af det planetarisk-æteriske legeme og modtagelig over for den frie distribution af de mange cirkulerende energier.
2. De tre periodiske legemer, som udgør menneskets ydre udtryk, og som gør ham til det, han er (monaden, sjælen og personligheden), er hver især relateret til de tre planetariske centre: Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden og derfor også til menneskets tre vigtigste centre.
3. De tre centre i mennesket, som findes over mellemgulvet (hoved-, hjerte- og strubecenter), er modtagerorganer for energier, der kommer fra de tre planetariske centre.
4. Redskabet for distributionen af de energier, som modtages fra hoved-, hjerte- og strubecentret, er ajnacentret mellem øjenbrynene.
5. Redskabet for den renselse, forvandling og transmission af energierne fra alle centre under mellemgulvet, er solar plexus centret. Det er gennem dette center, at størstedelen af menneskene på nuværende tidspunkt virker. Det er det vigtigste kontrollerende center både for modtagelse og distribution af energi indtil den tid, hvor hjertecentret vil vågne og begynde at styre personligheden.

Der er naturligvis meget mere at sige om dette emne vedrørende de vigtigste planetariske og menneskelige centre, men jeg har her givet den studerende nok at tænke over (jeg havde nær sagt at finde rede i). Det vigtigste at holde sig for øje er *relationen* mellem centrene, fx:

1. Mellem centrene under mellemgulvet og centrene over dette.
2. Mellem de tre vigtigste centre indbyrdes.

3. Mellem de tre vigtigste centre og de tre planetariske centre.

Alt dette må forbindes med og ses som cirkulerende energier, der frit bevæger sig og spreder sig over eller gennem jordklodens æteriske legeme (og derfor gennem menneskets æteriske legeme) i overensstemmelse med Shamballas essentielle formål og under Hierarkiets ledelse.

Det er derfor temaet *relationer*, der er det fundamentale mønster i den evolutionære proces i dette det andet solsystem (af tre systemer), som er »sønnens«, hvori det andet guddommelige aspekts kvalitet, kærlighed, fuldkommengøres. I denne fuldkommengørelsesproces deltager mennesket først ubevidst gennem den lange udviklingscyklus under nødvendighedens lov, men når han bliver en aspirant og tager de første skridt på vejen til åndelig modenhed, begynder han at spille en afgørende rolle, som han fortsætter med, indtil han opnår åndelig frigørelse og selv bliver et medlem af Hierarkiet, det femte eller åndelige rige, gennem den fuldkomne tjeneste i det fjerde rige, menneskeriget.

Forbindelsen mellem det fjerde og det femte rige er under fortsat udvikling og fører nye kræfter og mere vitalt liv ind i menneskeslægten, hvilket kan opfattes bevidst af dens mere fremskredne medlemmer. Distributionen af energier fra Hierarkiet har et meget interessant forløb, hvoraf noget kort kan antydes. Som vi ved, er Hierarkiet Kristi, Kærlighedens Herres, ashram. Vi ved også, at denne store ashram består af de syv strålers ashramer, der hver har som centrum en chohan eller en visdommens mester; til hver af de syv ashramer er knyttet en eller flere underordnede ashramer.

En ashram er en udstrømmende kilde af hierarkiske impressioner og indtryk på verden. Dens »tilskyndende energier« og dens ansporende kræfter er rettet mod *udvidelsen af den menneskelige bevidsthed* gennem gruppemedlemmernes magnetiske liv, når de udøver deres pligter, hverv og ansvar i den ydre verden; denne bevidsthedsudvidelse fremmes også af den vedholdende aktive vibration hos ashramens medlemmer, som ikke er i fysisk inkarnation, og af hele ashramens forenede

klare tænkning og overbeviste indsigt. Begyndere, som de fleste aspiranter er (dog ikke alle), er sædvanligvis mest optaget af selve ashramen. Trænede disciple er optaget af det arbejde, der skal gøres, og ashramen – som ashram – spiller kun en mindre rolle i deres tænkning; de er så optaget af de foreliggende opgaver og af menneskehedens behov og af dem, de skal tjene, at de sjældent tænker på ashramen eller på mesteren i dens midte. De er en integreret del af den ashramiske bevidsthed, og deres *bevidste* beskæftigelse kaldes i de gamle skrifter »udstrålingen af det, som strømmer gennem dem, læren om hjertets doktrin, som er selve sandhedens kraft, udstrålingen af livets lys, født af den strøm, som ikke-indviede kalder 'kærlighedens lys'.«

Ashramens medlemmer udgør *en forenet kanal for de nye energier*, der på nuværende tidspunkt strømmer ind i verden; disse energier strømmer dynamisk gennem ashramen ud i menneskenes verden; de strømmer med stor styrke gennem mesteren i ashramens hjerte; de bevæger sig med »lysende hast« gennem den indre cirkel; de bliver nedtrappet af dem, der udgør den ydre cirkel, og det er godt og rigtigt; de bliver ved deres gennembrud ind i menneskets verden forsinket af begynderen og de nye disciple, og det er ikke så godt. De bliver forsinket, fordi den nye discipel har vendt verden ryggen og rettet sit blik mod det indre mål og ikke på den ydre tjeneste; disse disciple forbliver fikseret på mesteren og hans senior disciple og medarbejdere og ikke på den samlede menneskelige nød.

Det er vigtigt, at tjenere overalt – de intelligente mennesker af god vilje – får en forståelse, frisk og klar, af det arbejde, der skal udrettes, og at de bliver »fremmende kanaler og ikke hæmmende faktorer af selviske interesser« i den guddommelige strøm. Dette kræver vision og mod. Det kræver mod at tilpasse sit liv – dagligt og i alle forhold – til nødvendighedens krav og tjeneste for menneskeheden; det kræver mod at gribe livsproblemer på andres vegne og at tilsidesætte sine egne personlige ønsker for den kritiske situation i verden og dens behov og at gøre det konsekvent og til stadighed. Imidlertid er

der meget, som opmuntrer tjenerne. Menneskeheden har nu nået et udviklingstrin, hvor der er en virkelig forståelse af Hierarkiets plan – kald det broderskab, den rette fordeling, internationalisme, enhed, eller hvad I vil. Det er en voksende og virkelig forståelse, som er almindeligt erkendt af verdens tænkere og esoterikere, af oplyste religiøse mennesker, af vidsynede statsmænd, af industriledere og forretningsfolk med en altomfattende vision og humanitær indsigt og selv af den jævne mand i dag. Der er også en mere afklaret bevidsthed om de åndelige værdier, som er ved at bryde igennem, og en større villighed til at opgive det, der hindrer tjeneste. De planer, Kristus har for menneskeheden befrielse, er mere modne nu, for de måtte vente på den tid, hvor tendensen i den menneskelige aspiration blev mere synligt betonet; og den nye æra med dens latente muligheder kan nu skimtes i horisonten, befriet for det slør af blændværk og ønsketænkning, der fordunklede denne æra for bare ti år siden. Alt dette er en udfordring til disciplen. Hvad er det, han må gøre?

Disciplen må tage sig selv, som han er på ethvert tidspunkt, med enhver given udrustning og under enhver given omstændighed. Derefter må han underordne sig selv, sine egne affærer og sin tid til nødvendighedens krav, især i kriseperioder for gruppen og nationen eller under verdenskriser. Når han gør dette i sin egen bevidsthed og derfor tænker i de sande værdiers baner, vil han opdage, at hans egne private affærer bliver ordnet for ham, hans evner tiltager, og hans begrænsninger er glemt. Han indtager sin plads blandt dem, der erkender den kommende periodes behov – en tidscyklus, hvor de nye ideer og idealer må understreges, for hvilke der må kæmpes, hvor de vidtrækkende planer for helhedens vel må forstås, støttes og udbredes, den nye og klarere vision for menneskelivet må opfattes og til sidst virkeliggøres, og en cyklus, hvor alle medlemmer af den nye verdenstjenergruppe må yde alt, hvad de formår for at løfte menneskeheden byrde.

Der er et bestemt esoterisk mantra, som udtrykker denne holdning – holdningen hos den discipel der stræber efter, sammen med andre i en fælles indsats, at forbinde den hierarkiske

hensigt med den menneskelige aspiration og således bringe menneskeheden nærmere til målet. Hierarkiets hensigt er at forøge menneskets *evne til frihed*, så det kan udfolde sig og virke i den »større livsfylde«, som Kristus vil bringe, og som forudsætter, at menneskets ånd er fri – fri til at nærme sig det guddommelige og fri til også at vælge sin egen vej dertil. Mantraet kaldes »disciplens bekræftelse«. Det forudsætter en vis indre erkendelse og accept, som er let at opfatte for dem, hvis intuition er tilstrækkeligt udviklet, men dets mening skulle ikke være hinsides den alvorligt studerendes og tænkers fatteevne, hvis det appellerer til dem som betydningsfuldt og motiverer deres anstrengelser.

Disciplens bekræftelse

Jeg er et lyspunkt i et større lys.
Jeg er en stråle kærlighedsenergi i strømmen af Guds kærlighed.
Jeg er et punkt af offerild i ilden af Guds vilje.
Og således står jeg.

Jeg er en vej ad hvilken mennesker kan nå frem.
Jeg er en kilde til styrke der hjælper dem at stå.
Jeg er en stråle af lys der skinner på deres vej.
Og således står jeg.

Og stående således, vend om
og tråd på den måde menneskers veje
og kend Guds veje.
Og således står jeg.

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder *Gud*; at den bevægende kraft bag det synlige univers er *kærlighed*; at en stor individualitet, som de kristne kalder *Kristus*, kom til jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne forstå den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes *Guds vilje*; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Register

A

- Adepter, telepatisk arbejde, 14
- Adskillelse, eksisterer ikke, 140-141
- Adskilthed, følelse af, 128
- Allestedsnærværelse –
 - ordet, telepatisk betydning, 15-18
 - grundlag, 12
- Alvidenhed, mulig, 17
- Ansvar, som følge af modtagelighed for indtryk, registrering og påkaldelse, 82, 86
- Antahkarana –
 - anvendelse, 94, 101, 147, 163, 176
 - bygget af discipel, 71
 - bygning, 55, 93, 102-103
 - forankringscenter, 54
 - fortsætter gennem buddhisk og atmisk plan, 71
 - forudsigelse om, 132
 - fuldstændig, resultater, 148, 150
 - konstruktion, 106, 121
 - mellem Hierarki og Shamballa, 71
 - nødvendighed for, 115
 - redskab for dynamisk vilje, 115
 - relation til –
 - hovedcenter, 176
 - nadier, 143
 - virksomheder på sjælen, 154
- Ashram – Ashramer –
 - arbejde, 179-180
 - definition, 179
 - »frihed,« 88
 - gruppearbejde, punkter der må læres, 39-40
 - gruppemedlemmers virke, 179-180
 - impressionsvidenskabens virkning
 - på, 71-72
 - indtryk –
 - fra, 86, 87, 88, 100, 101-102
 - på menneskeheden, 51, 179, 180
 - informationer fra, 85, 86
 - Kristi, 179
 - meddelelser fra, 87
 - medlemmer, senior- og junior-, relationer mellem, 71-72
 - mesteren –
 - D.K.'s, 150
 - K.H.'s, 150
 - Moryas, 150
 - R's, 150
 - stråle-, konstitution, 179
 - træning af disciple, 61, 62, 73-74
- Ashramisk bevidsthed, integreret del af, 179-180
- Aspekt – Aspekter –
 - bevidstheds- –
 - funktioner, 166-167
 - i kronblade, 160
 - første eller livs-, 160
 - hjerne-, i læren, 176
 - opbyggende, energi, 170
 - tre guddommelige, udvikling og udfoldelse, 117
- Aspiration –
 - idealistisk, lavere natur underordnes, 176
 - menneskelig, forbindes med hierarkisk hensigt, 181
 - natur, 106
- Astral –
 - legeme. *Se:* Legeme, astral-
 - natur, frihed fra, 93
 - plan –
 - disciples arbejde på, 110
 - forvrængninger på, 99
 - sensitiv viden, 105
 - verden –
 - bedrag, kontakt med, 57
 - energier fra, 147
 - vildledende anvendelse af ordet, 133-134

- Astral-buddhisk –
 bevidsthed, kontakter i mental
 substans, 106
 natur, 105
 proces, 104, 105
- Astrologi, 167
- Astronomiske relationer, basis, 166
- Atlantis, kommunikationsmåde, 25
- Atlantisk af natur, menneskeheden i
 dag, 134
- Atma, definition, 113
- Atma-buddhi –
 energi, formidler, 139
 funktion, 66
 resultat, 67
Se også: Liv-fornuft.
- Atmisk –
 bevidsthedsniveau, 112
 energi –
 kanaler, 145
 styrer centre, 156
 plan, relation til abstrakt sind, 106
 realisation, impression fra Sham-
 balla, 70
- Atom –
 energi, guddommelig, 122
 kerne, spaltning, betydning, 122
 reaktion på indtryk, 67-68
- Aura –
 astral –
 betydning, 95
 domineret og kontrolleret af
 mentallegeme, 96, 97
 formindskes af discipel, 96
 styrke, 96
 udslettes, 95
 udtryk for sjælskærlighed, 96-
 97
 discipels arbejde med, 96-97
 helbredende, 162
 helbreds-, natur, 95
 ikke tænkende menneskes, 110
 kraft, 162
 magnetisk –
 anvendelse i tjeneste, 64, 93-
 94, 115
 evokation, 94
 frembringelse, 93
 hovedcentrets, anvendelse, 111
 invokation, 94
 region omkring strubecenter,
 110
 registrering af –
 astralt motiverede tankefor-
 mer, 99
 indtryk fra riger under det
 menneskelige, 99-100
 renses, 99
 sammensætning, 95
 sensitivitet, 98, 103
 skabelse, 96, 109
 solar plexus område, 110
 styrke og anvendelse, 109-111
 substansområder, 109
 menneskets, definition, 161
 mental, udvikling, 95, 96, 97
 natur, 95-97
 relation til legemer, 95-96
 sammenlignet med legemer, 96
 sensitiv, indvirkninger på, skelne
 mellem, 98
 sensitivitet, forøges, 98, 103
 skabt omkring central kerne af
 inkarneret selv, 94-96
 strålingssfære, 161, 162-163, 166,
 167
 studeres, 137, 161-162
 udviklingstilstand, 96, 161-162
 æterisk, beskrivelse, 138, 142-143
- Avatar – Avatarer –
 læren om, 173
 Syntesens, arbejde, 125
 tilsynekomst, 125
- B**
- Bedrag, faktor ved telepatiske ind-
 tryk, 88
- Begær –
 lavere tænkning, energi, formid-
 ling, 139
 relationer, 177
- Beskyttet, i meditationsproces, 54

- Bevidst –
 respons, udfoldelse, 58
 vekselvirkning, som følge af på-
 virkning, 62
- Bevidsthed –
 aspekt af rum, 165-166, 166-167
 definitioner, 58, 171
 dyreriget, udfoldelse, 79
 ekspanderende, 165
 formers, tilskyndes fra æterisk
 plan, resultater, 142
 frembringelse, 169
 fungere i, uhindret af hjerne og
 emotionel natur, 16
 hjerne- –
 genspejling af sinds evne, 35-
 36
 registrerer idé, 35
 kim, latent, 171
 kosmisk, 73
 kronblade, 160
 latent i alle former, 171
 menneskelig –
 forskydning i, betydningsfuld, i
 fremtiden, 53-54
 i former, 142
 relationer og ideer, 67
 typer, 98
 udvidelse, som følge af ash-
 ramens »tilskyndende ener-
 gier«, 179
 nøgle til udvikling, 59
 opmærksomhed må flyttes, 136
 planetarisk, udvikling, 141, 170
 relation til –
 kontaktvidenskab, 58
 liv, 66-67
 nadiers energi, 137
 sjæls- –
 første eksoteriske udtryk, 16,
 39
 hos kommende verdensledere,
 17
 polarisere sig i, 22
 syvfoldig natur, udtryk for, 158
 udfoldelse, 66
 udspring, 169
- Bevidstheds- –
 ekspansion ved hjælp af trænet
 sensitivitet, 62
 kvalitet, centres, 168
 ocean, skabelse, 166
 plan, æterisk, betydning, 136
 sfære, relation til nadiers energi,
 137
 udfoldelse, tilpasning og virk-
 ninger, 65
- Bhagavad Gita*, omtaler telepati, 24
- Blavatsky, Helena P. –
 reference, 125-126
 virksomhed, 133-134
- Blodet, faktorer der påvirker, 139
- Blændværk –
 faktor ved telepatisk indtryk, 88
 forstyrrer fortolkning, 102
 hengivnes, 99
 vertikale indtryks, 99
- Broderskab, erkendelse af, 180
- Buddha, Herren –
 telepatisk impression på Hierarki,
 50
 årlig tilbagevenden, 173
- Buddhaer, Aktivitetens –
 tre, 49, 50-51, 112
 triangel, 171
 under indtryk af Guds vilje, 51
- Buddhisk –
 energi –
 kanaler for, 145
 kontrollerer centre, 156
 niveau, kosmisk-æterisk, 145
 plan –
 brændpunkt for Hierarkiets
 opmærksomhed, 106, 174
 ideer fra, 175
 strømmer ind efter første ind-
 vielse, 151
- legeme, forandringer som følge af
 okkult træning og brug af eso-
 terisk sans, 73
- substans –
 i æterisk legeme, årsag til

ændring af stråler, 150
relation til intuition, 105
Budskaber, fra modtagerens under-
bevidsthed, 76

C

Center – Centre –
ajna-, distribuerer sjælskraft og
åndelig energi, 177
»døde,« symbolsk udtryk, 159
Civilisationens Herre, departement,
172
Clairvoyance, mental, 57
Clairvoyant, skelne æterisk legeme
fra omgivelser, 136-137

D

Devaer, virkning på planteriget, 79
»Diamantsjælene,« højere indviede,
89-90
Discipel – Disciple –
accepterende –
bliver accepteret, 99-100
lærer af sine erfaringer, 98
accepteret, mål, 44
arbejde –
anvendt substans, 112
på astralplan, 110
telepatisk, 14
bekræftelse, 182
beskyttes gennem meditation, 54
energier behersker daglige udtryk,
136
forbindelse med centre, 149, 178
fremadskridende, bevæger sig ind
i subjektive verdener, 57
fremskredne, undervisning, 73-74
gruppe. *Se:* Gruppe.
indtryk, kilder, 89-91, 92, 93-94
liv, faktor af overordentlig
betydning, 95-96
manglende sensitivitet over for
Shamballas indflydelse, 71
meddelelser fra mesteren, 77
mental frigørelse, 92
mere fremskredne, undervisning

fra, 77
modtagelighed, udvikles, 109
må fungere som tænkere, 54
nye, forsinker aktivitet, 180
opgave, 15
opøver telepatisk sensitivitet,
problem, 21-22
orientering, forandringer i, 103
præges af Planen, 115
sensitivitet. *Se:* Impression; Sen-
sitivitet.
sjælskvalitet, vises, 93
strubecenter, stråleindflydelse,
127
tankereservoir, 92, 93, 94
telepatisk kommunikation, 14-15,
21-23, 30-31
trænes af mestre, 61
træning, okkult, resultater, 73
udfordring til, 181
underordner egne affærer, 181
undervisning under uddannelse,
77
æterisk legeme, træning, 108-109
Dualisme –
erstatte menneskets trefoldige
natur, 148
grundlæggende, i manifesteret liv,
114
manifestationens, kilde, 123
udviklingsfase for menneskehe-
den, 63
Dyder, kultivering, virkninger, 162-
163
Dyremenneske, frembringelse, 144-
145
Dyreriget –
forbindelse med menneskene, 80
karma, 79, 80
Dør, til højere kosmisk-æteriske
energier, 147

E

Emotionel – Emotionelle –
aktivitet, erstatning for, 96
energier –

- fremføres, 163
 - kanaler for, 145
 - udstrålinger, 19
- Endokrine kirtler –
 - relation til centre, 138-139, 152
 - system, skabelse, 139
- Ene, den –
 - i hvem vi lever og røres og har vor eksistens, 169-170
 - udtryk, 116, 118, 140, 166-167, 169
- Energi – Energier –
 - ajacenters, anvendes i telepati, 36
- Energi – Energier – fortsat
 - anvendt i tjeneste, 161
 - atma-buddhi, overføring, 139
 - atmisk, overføring, 145
 - behersker menneskets daglige udtryk, afgørelse, 136
 - bevidst organiseret anvendelse, i telepatisk arbejde, 36
 - blandede og sammensmeltede, fokuseringspunkter, 145
 - brændpunkter for, 160
 - buddhisk, strømmer ind efter første indvielse, 151
 - center, evokatit og invokatit, 103
 - cirkulation, 13, 138
 - cirkulerende, distribution, 178
 - definitioner, 33, 112, 114
 - distribution, 160, 177, 179-180
 - dynamisk –
 - elektrisk, fra kosmisk plan, 123
 - guddommelig, 114
 - »dødes«, 159
 - egoiske, kanaler for, 145
 - energioverføring, 156-157
 - erkendes af videnskaben, 133
 - faktiske natur, 164
 - fokuseret, anvendelse i tjeneste, 160-161, 162
 - fokuseringspunkter, kraftreser-
 - voirer, skabelse, 138
 - forandrer ydre form, 142
 - form, 135
 - fra –
 - fire kosmisk-æteriske plan, 148
 - Hierarkiet, anvender center, 176
 - menneskeheden, benytter center, 176
 - Shamballa, benytter center, 176
 - Sirius, sekundær, 123
 - fremført af æterisk legeme, 145, 163
 - første solsystems, 122
 - guddommelig, fri strøm, 52
 - helbredende, planetens, 145
 - impulser, modtages, 13
 - indstrømning, virkning, 138-139
 - kama-manasisk, overføring, 139
 - kanaler for, 143
 - kærligheds- –
 - anvendelse, tre måder, 35-36
 - beskrivelse, 121-122
 - livets, 121
 - livs-, fokusering, 21-22
 - logoisk, kontrollerer centre, 156
 - mental-, anvendes i telepatisk arbejde, 35-36
 - nadiers, typer, 137
 - natur, 114-115
 - nuværende holdning til, 164
 - nye, forenet kanal for, 180
 - ocean, 12, 112
 - planetarisk, ekspansion fra centralt fokuseringspunkt, 123
 - resultat af tankeform, 17
 - sindets, materialisering, 34
 - skabende, menneskerigets, 122
 - solar, tiltrækkende magnetisk, 121-122, 126
 - strøm – strømme –
 - bliver kraftcenter, 15
 - natur, 21, 135
 - strømmer gennem æteriske kanaler, 145

- strålers, brændpunkter, formidlere
eller redskaber, 126
studeres, 157
styres af tænkning, 160
substantiel, sensitivitet over for,
112
syntesens, planetarisk logos', 117
syv store, den materielle verdens,
114
tankestyrede –
modtager, 16
samspil, 16
udspring, 16
tema om, vigtighed, 136
tre planetariske centres, modtages
i mennesket, 178
triangel, central, 163, 167
type – typer –
formidles af nadier, 137
som kontrollerer, relation til
centre, 138
to vigtigste, 33
tre –
i telepatisk arbejde, 33-37
æteriske, 95
valgt af mennesket til at styre
daglige aktiviteter, 136
vigtighed, 136
æteriske legemes, typer, 13
åndelig, distribueres, 177
Engle, virkning på planteriget, 79
Enhed –
frembringes, 34
i skabende virke, 27
Se også: Syntese.
Esoterikere, hindring for Hierarkiet,
133
Evangeliet, nøglen til, 119
Evige, den, udtryk, 159-160
Evolution – Evolutionens –
afslutning, 113
definition, 65
ensartethed i erfaring, 119
mål med, 117
plan, formidler af, 117
proces – processer –
bevidst om den intelligens som
styrer, 17
fører til indvielse, 151
intelligens styrer, 17
udvikling, 179
åbenbaringstema, 90
relation til formål, 113-114
resultater, 64, 159
slutning, centres tilstand, 159
syv plan, 113
virkninger, 156-157
Se også: Loven om evolution;
Udvikling.
- F**
Flammeherrernes komme, 123
Folkeforbundet, udvikling, 15
Forbigåelsesproces, relation til ind-
vielser, 102-103
Forbindelse –
gruppe-, udvikles, 43-44
mellem –
fjerde og femte rige, 179
mennesker og dyr, 69
telepatisk –
udvikles, 84-85
virkelig, relationer, 83
Fordelingssted, i legemet, 138
Form – Former –
aktivitet, 122, 165-167
definition, 165-168
energi-, 135
livet i, udviklingstrin, 167
planetarisk, sammenhængskraft,
121
sammenhængende, 140-141
tilskyndes med elektrisk ild, 121
udtryk for besjælende liv, 169
udvikling, 142
verden, 146
viden om, udvikles, 119
Formidlere af –
energi fra fire kosmisk-æteriske
plan, 148
syv strålers energi, 126-128
Formål –

- ekstraplanetarisk, dynamisk
formidler, 117
guddommeligt –
faktorer som igangsætter og
nedtrapper, 72
fremmes, 90
manifestation, 13
primære og mest betydnings-
fulde aspekt, 118
syntese af, 117
udtryk, 117
planetarisk –
definition, 113
vilje, 92
Sanat Kumaras, 113-114
Se også: Hensigt.
- Fornuft, ren, relation til kærlighed,
70-71
- Forskere, okkulte, 134
- Fortolkning – Fortolkninger –
af optegnet sandhed, 94, 97
erkendt, stadiet for, 101-102
inspireret, 58
korrekt, af telepatisk kommu-
nikation, 97, 101-102, 103,
109
- Forudseenhed, okkult, 70
- Forudsigelser om –
antahkaranaen, 132
central triangels funktion, 172,
173
dyr, 79-80
forøgelse af alvidenhed, 17
impressionsvidenskaben, 53-54
kærlighed, 34
menneskeriget, 64-65
mental polarisation, 40
tidsalderens afslutning, 173
Vandbærerens tidsalder, 40, 41,
53
verdens styring, 17
viljen-til-det-gode, 52
æterisk legeme, 132
- Forvandling, af energier, 110, 177
- Fremkaldelse –
af magnetisk auras indhold, 93-94
på fysisk plan, 103
- Fri vilje –
forsinker planetens befrielse, 80
menneskelig, 89
- Frihed –
ashramens, 88
evne til, forøge, 181
- Fuldmåneperioden, vigtighed, 49
- Fusion med levende substans, 169
- Følsomhed, beskyttet mod, 54
Se også: Sensitivitet.
- G**
- Geometrisk mønster, 57, 89
- Gruppe – Grupper –
af disciple –
aktiviteter, 40-41
som arbejder i ashram, tele-
patisk viden nødvendig,
39-40
trænes til at påkalde Hierarkiet,
82
virker som en enhed, 30
aktivitet, god og dårlig, 31
arbejde –
forsinket af medlemmer, 44
uselvisk, 45
ashramiske, holdes sammen af
indre tankestruktur, 39
bevidsthed –
i Hierarkiet, 171
træning, 85
vågnende, tilkendegivelse, 69
en mesters –
adgang til, 30
og grupper af disciple, telepa-
tisk arbejde mellem, 31-32
telepatisk arbejde med individ,
31
evne, til at arbejde som en enhed,
udvikling, 44
forbindelse –
den enkeltes, 16
kultiveres, 43-44
formulerer Planen, 72
formål, 85

- individ i, sensitivitet, 84
 indtryk, sensitivitet over for, 94
 indvielse, indføres, 85
 invokative, trænes og udvikles, 85
 kvaliteter, i hierarkisk triangel,
 171-172
 kærlighed, kultiveres, 43, 44
 liv, sjælens, 29
 lydhørhed over for, læres, 17-18
 medlemmer –
 fungerer i mental bevidsthed,
 resultat, 16
 telepatisk forbindelse mellem,
 33
 modtagelse af telepatisk kom-
 munikation, 48-55
 modtager indtryk fra Hierarkiet,
 82
 nye, sammensætning og fælles
 grundlag, 12
 pres, individ må beskytte sig
 mod, 44-45
 påkaldelse af Hierarkiet, 82
 respons på masseideologier, 84
 sammenhæng, 162
 sensitivitet kultiveres, 44
 sind og hjerne telepatisk for-
 bundet, 17
 som –
 arbejder i ashram, 39-40
 formulerer Planen, 72
 subjektive og objektive, telepatisk
 arbejde mellem, 31
 telepati, 12, 23, 31
 vilje, træning, 85
 ånd, kilde, 31
 Gud – Guds –
 aktive intelligens, ny gruppe af
 verdenstjenere under indtryk
 af, 51
 definition, 13
 intelligens, telepatisk impression,
 51
 kærlighed, Nirmanakayaerne
 under indtryk af, 51
 sind, 49, 50, 64-65
 substantiel form, 12-13
 tænker, 112
 vilje, Aktivitetens Buddhaer
 under indtryk af, 51
 Guddommelig natur, tiltrækkende
 aspekt, omfattes, 122
 Guddommelige, at nærme sig det,
 181
 Guddommeligt udtryk, 158
 Gudsriget, tilstedeværelse, 57
- H**
- Helbredstilstand, faktor ved sub-
 stitution af ætere, 151
 Hensigt –
 definition, 121
 kilde og fokus, 121
 planetarisk, opmærksom på, 93
 Se også: Formål.
 Heste, instinkt, 69
 Hierarkiet – Hierarkiets –
 anvendelse af abstrakt sind, 106
 anvender substans, 112
 arbejde, 107, 174
 arbejdsmetode, 45
 bestræbelser, samarbejde med,
 113
 central triangel, 171-172, 174
 centre, planetariske, 117, 120,
 124-127, 128, 149, 178
 distribution af energier, 179
 energi fra, anvendelse, 176
 energi og aktivitet, 170-171
 fremherskende egenskab, 70-71
 fremtræden, 172
 hensigt, forbundet med menne-
 skelig aspiration, 181
 hindring for, 133
 impression –
 fra –
 Herren Buddha, 50
 Shamballa, 49, 69, 123, 124
 på verden, udstrømmende
 kilde, 179
 indflydelsessfære, 173-174
 indføres i stadier af guddommelig

- karakter af kommende avata-
rer, 125
- kerne, 123
- kraftstation i forbindelse med,
103
- kæde, 14, 114, 120, 169, 170
- leder energier, 178
- magnetisme, 122
- medlem – medlemmer –
 - arbejde, 111
 - konsulteres, 73
 - legemer, 174
 - lærer impressionsvidenskab, 48
 - universel perception, mål, 59
 - viden om Planen, 72
- mellemlid, 176
- mindre fremskredne medlemmer,
responderer ikke på Shambal-
las indflydelse, 71
- og grupper af disciple, telepati
mellem, 31-32
- opgave, 171
- oprindelse, 123
- plan –
 - forståelse af, 180
 - »okkult reduceret,« 70
- planetarisk center, 128
- Hierarkiet – Hierarkiets – fortsat
 - påkaldelse af Shamballa-
impression, 81
 - påkaldes, af grupper af disciple,
82
 - reaktion på kontakt, 66
 - registrerer aspekter af guddom-
melige formål, 70
 - relation til –
 - mennesket, 178
 - Verdens Herre, 141
 - respons på menneskeheden og
Shamballa, 124
 - samarbejde med, 113
 - sensitivitet over for indtryk fra,
92, 94, 97, 119-120
 - sind, udtryk for Guds sind, 17
 - studerer impressionsvidenskaben,
48
- telepatisk –
 - impression modtages af, 49-51
 - indtryk fra, 51
 - kommunikation, 14, 23, 45
 - tidligere udvikling som men-
neske, 68
 - triangel, 171-172, 174
 - udstråling og indflydelsessfære,
173-174
 - udstrålingskilde, 56
 - udtryk, 117
 - udvikling, 125
- Hierarkisk –
 - arbejde –
 - i substans, 111, 112
 - sandt, holdning, 44
 - indsigt, udvikles, 59-60
- Hjerne –
 - bevidsthed –
 - genspejling af sinds evne, 36
 - registrerer idé, 35
 - forandringer, som følge af okkult
træning, 73
 - forbigås, 16
 - funktioner, 143
 - genspejling af sinds indhold, 37
 - koordination, 17
 - koordineres med –
 - sind, 22
 - sind og sjæl, 16, 22, 30
 - sjæl, 102
 - modtagelig på to måder, 35
 - modtagelighed, 15, 16, 64
 - modtagelse, præcision, faktorer,
101
 - opfatter indtryk via antahkarana,
100-102
 - påvirkes af esoterisk sans, 73
 - registrerer tankes enhed, 15
 - telepatisk respons, 34
- Hjerte – Hjertets –
 - »brudt,« årsag, 29
 - doktrin, læren om, 180
 - til hjerte, telepati, 28-29
- House, oberst Edward M., formidler
af idé, 15

- Hunde, instinkt, 69
- Husdyr –
 forbindelse med, 69
 forbindelsesled, 69-70
- Hylozoisme, fundamentalt begreb, 169
- I**
- Iagttagers ubundethed, 98
- Idé – Ideer –
 dødfødte, 175
 fra buddhiske niveauer, 29, 175
 funktion, sande, opfattes, 67
 iklædt æterisk substans, 175
 masse-, 13
 opfattes, forudsætning, 175
 opfattet af intelligent elite, skæbne, 78
 overføring og materialisering, 34
 præsentation, telepatisk, af indviede, 73
 sensitivitet over for, 67
 separatistiske, virkning på åndelig impression, 102
 udvikling, 53
 verden af –
 sensitivitet over for, 24
 træde ind i, 16
 åndelige, magnet for, 93
- Identifikation, port, passere gennem, 74
- Ideologier, masse-, respons på, 84
- Ild –
 elektrisk, dynamisk energi, 121, 126
 ved friktion, intelligent aktivitet, 122, 126
- Illusion –
 adskilthed, 128, 140
 den store, definition, 128
 faktor ved telepatisk indtryk, 88
- Imagination, skabende, anvendelse, 140
- Impression –
 ashramisk –
 sensitivitet over for, udvikles, 100
 stadier, 101-103
- Buddhas, på Hierarkiet, 50
 ekstraplanetarisk, 60
 fordelt af Herren Buddha, 50
 fra –
 aspekter af mentalplan, 106
 forenede ashramer, 51
 Shamballa, 92, 94, 100
 Venus, 49
 åndelig triade, 100, 101-103
- hierarkisk, 92
 horisontal, 100
 inden for Hierarkiet, betingelser, 71-72
 indgangssted, højeste, 111
 intelligent, 60
 modtages af Aktivitetens Buddhaer til distribution i Hierarkiet, 49
- Nirmanakayaers, på Hierarkiet, 50
 optegnelse eller fiksering af fortolkninger, 97
 praktiseres, to aspekter, 86
 registreret af planetarisk logos, 49
 Shamballa, fra loge på Sirius, 48
 Shamballas, på –
 Hierarkiet, 49
 Nirmanakayaer, 50
 store væseners, på –
 Hierarkiet, 49
 menneskeheden, 49
 vertikal, 99, 100
 videnskab, okkult, 106-107
 videnskab om. *Se: Videnskaben om impression/indtryk.*
 åndelig, 60, 91
Se også: Indtryk.
- Indsigt, hierarkisk, udvikles, 59
- Indtryk –
 ashramisk, 92
 astralt, 95
 definition, 47
 faktisk optegnelse, som led i tjeneste, 91

- fortolkning af, 100-101, 102-103
 fra –
 egen sjæl, registreres, 99
 Hierarkiet, registreres, 99
 menneskeheden, registreres, 99
 mentale plan, registreres, 100
 mentalplan til hjernen, 101
 monaden, fastholdes i hjerne,
 100-101
 naturrigger under det menne-
 skelige, registreres, 99-100
 triade eller monade, via antah-
 karana, fastholdes, 100-101
 æteriske plan, 100
- Guds –
 aktive intelligens, på den nye
 gruppe af verdenstjenere, 51
 kærlighed, på Nirmanakayaer,
 51
 vilje, på Aktivitetens Bud-
 dhaer, 51
- hierarkisk, 94, 99
 kilde, opfattes, 109
 kilder til –
 bevidste disciples, 76-79, 86
 planetarisk livs, 48-52
 kunsten at registrere, læres, 91
 ledes ned i hjernen, 102
 massernes modtagelighed for, 84
 menneskelig modtagelse af, 89
 mental registrering, 100
 modtagelighed for, 87
 modtagelse af, stadier, 47-48
- Indtryk – fortsat
 modtager optegner, 95
 modtagere, sensitivitet, 112
 planetarisk rækkefølge, 80
 på –
 disciple, virkninger, 47
 menneskeheden –
 afbrydelse af, 52
 den nye gruppe af verdens-
 tjeneres, 51
 Hierarkiets, 51
 højeste form for, 22
 resultater, 81-82
 menneskeslægten, 85-86
 registreres, 94, 95, 98-100, 103
 sensitivitet over for. *Se:* Sensiti-
 vitet.
 sjæls-, 77
 skabere, påvirkes af Aktivitetens
 Buddhaer, 112
 stadiet for –
 erkendt fortolkning, 101
 mental optegnelse eller fik-
 sering, 101
 styring, 111
 telepatisk. *Se:* Telepati.
 tunge fysiske, 109
 typer, 86-90
 overført af discipel, 86, 90-91
 æterisk eller mentalt, ledes ud i
 verden, 95
Se også: Impression.
- Indtryksmodtagere, på atmisk be-
 vidsthedsniveau, 112
- Indvielse – Indvielser –
 anden, sjælskraft, aktivitet, 97
 fem, æterisk substitution, 151
 femte, modtagelighed, 89
 fjerde, monadisk impression, 74-
 75
 forudsætninger, 85, 150
 første, æteriske virkninger, 151
 hensigt, 120
 kosmisk, 80
 moden til, tegn, 24, 29
 ni, 89, 125-126, 153
 ottende, 89
 planetarisk logos', 81
 proces – processer –
 alta major center og miltcenter
 medregnes ikke, 138
 arbejde, 120, 157
 krav, 85
 resultat, 118, 145
 sjette, 89, 149, 163
 syvende, modtagelighed, 89
 tal, 153
 transfigurations-, resultater, 86-87
- Indviet – Indviede –

- bevidsthed, 72
 bliver center af levende lys, 163
 definition, 120
 fjerdegrads-, anvendelse af nadier,
 143
 kontaktmekanisme, 160
 overgang fra én stråle til en
 anden, 150
 præsentation af ideer for Sham-
 balla, 73
 respons på kosmiske ætere, 157
 sanser guddommeligt formål, 72
 syvende stråles indflydelse, 127-
 128
 telepatisk arbejde, 13-14
 tredjegrads- –
 anvendelse af nadier, 143
 bevidsthed, 72
 esoterisk sans, udvikles, 73-74
 evne til at kontakte Hierarkiets
 medlemmer, 73
 evner, 72, 73-74, 86-87
 indtryk, 86
 træning, 120
 træning, okkult, 73
 Inspiration –
 bringe, til hundreder, 162
 fra Shamballa, 90
 til at tjene, 91
 Instinkt – Instinkter –
 selvopholdelses-, 177
 sublimerede og kontrollerede, 107
 Instinktiv telepati, 18, 23, 25-26
 Integration af –
 gruppe, nødvendig, 44
 personlighed, æterisk styring,
 156-157
 sjæl i åndelig triade, 29
 Intellect, menneskets, evne, 68
 Intelligens –
 aktiv, relation til kærlighed, 158
 som styrer evolutionsprocessen,
 17
 ved fortolkning af kontakt, 104
 Internationalisme, nået af menne-
 skeheden, 180
 Intuition –
 definition, 53, 175
 ophæver karma, 66
 plan, ideer udgår fra, 52
 redskab til at lære impressions-
 videnskab, 48
 registreret, overføres til form og
 ledes ind i verden, 54
 tager form, 54
 udviklet, 181
 udvikling –
 gruppens, 41-42
 menneskehedens, højere mod-
 svarighed, 73
 vækkes, 29
 Intuitiv – Intuitive –
 civilisation, spire til fremtidens,
 41-42
 evne, »kim eller spire,« 104, 105
 indtryk fra åndelig triade formu-
 leres, 30
 intelligens, ved fortolkning, 109
 modtagelighed, sjælens, 41
 plan, idé fra, 175
 telepati, 27, 29, 69
 viden og sensitivitet, udvikling,
 105
 Invokation –
 Den store, forsøget med, 85
 »Fra lysets kilde . . .«, 129
 første store, 120
 Logos', 120
 og evokation –
 anvendelse, 115
 kunst, definition, 64
 resultater, 49, 69
 teknik, 55
 undervisning, 53
 respons, 94, 97
 resultater, 60
 resulterende, stadium, 91
Se også: Påkalde – Påkaldelse.
 Involutionens vej, to planetariske
 centre blev forbundet, 123

- J**
 Jesus, mesteren, arbejde, 15
 Jordan – Jordens –
 alter ego, 123
 liv, 169, 170
 påvirkes af syvende stråle, 127
 udviklingshistorie, 50
 æterisk legeme, 108
 Juvel – Juveler –
 i lotus, definitioner, 89-90, 154-155, 158
 syv, 159
- K**
 Kama-manasisk energi, formidling, 139
 Kamp, mellem ætere, 151
 Karakter, vigtig ved korrekt fortolkning, 101-102
 Karma –
 dyrerigets, 79, 80
 ikke-menneskelige naturrigers, 79-80
 fire aspekter, relation til ætere, 157
 god, udvikling af, 80
 menneskerigets, 79
 ophæves, 66
 skabelsen af, 66
 Katte, instinkt, 69
 Kendingsord, ved identifikationens port, 74-75
 Kendskab, til sig selv, voksende, 91
 Kirke, den kristne, gav lære forkert drejning, 119
 Kirtler. *Se:* Endokrine kirtler.
 Kommunikation. *Se:* Impression; Telepati; Telepatisk.
 Kommunikatorer, telepatiske, 22
 Kontakt –
 definition, 61-62
 mekanisme, 160
 udvikling, 61, 62-63
 Kontaktvidenskab, højeste –
 behandling af, æteriske legemes betydning, 116
 faser, 105-108
 funktion, 66-75, 83-84
 tre udtryksmåder, 56-60
 Kontemplative, guddommelige. *Se:* Nirmanakayaer.
 Koordinering –
 evolutionær, 124
 hjerne –
 og sjæl, 102
 sind og sjæl, 16, 17, 22, 30
 mellem planetarisk logos' hovedcenter og hjertecenter, 123-124
 virkning på Shamballas påkaldelse af energier, 125
Se også: Samklang; Samordning.
 Kors, menneskeheden, sand betydning, 100
 Kosmisk – Kosmiske –
 ætere –
 fire, kontrollerer centre, 156-157
 fysiske, æteriske plan, 145, 146
 påvirker centre, 157
 æterisk –
 materie, 175
 plan –
 anvendes af mestre, 149
 fire, formidler energi, 148
 virkning på centre, 157
 substans, erstatter menneskelig æterisk substans, 150
 Kraft – Kræfter –
 centre, syv, 136, 138
 strømme, 135
 tre, i telepatisk arbejde, 33-37
 verden, arbejde i, 21
 Kraftreservoirer, skabelse, 138
 Kreativitet, problem, nøgle til, 144
 Kristus –
 aktivitetssfære, 171
 arbejde, 13, 112, 171, 172
 ashram, 51, 179
 brændpunkt for planetarisk hjertecenter, 125
 departement, 150, 172

- »en smerternes mand,« 28-29
 helbredende energier, 162
 natur, 119
 planer for menneskeheden befrielse, 181
 større livsfylde, 181
 tilsynekomst, 125
 Kritik, højere, 119
 Kritisk sans, udvikling og korrekt udtryk, 67
 Kronblade. *Se:* Lotus.
 Kunst –
 modtagelighedens, 56
 solar plexus skabelser, 111
 Kunstner, skabende, frembringelse, 175
 Kærlighed – Kærligheds –
 energi. *Se:* Energi, kærligheds-
 gruppe-, nødvendighed, 44
 guddommelig –
 natur, 122
 udtryk for, 117, 176
 kraft, tiltrækkende, 33
 magnetisk kraft, virkning på prana, 35
 relation til ren fornuft, 71
 skaber erstatning for astral aura, 95
 større udbredelse i dag, 33-34
- L**
 Ledelse, guddommelig, kundskab om, 114
 Legeme – Legemer –
 astral- –
 anvendelse, 110
 Legeme – Legemer – fortsat
 astral- –
 forbigås, 101, 102-103
 indgang til, 25
 ordet, vildledende anvendelse, 133-134
 vil forsvinde, 133-134
 beboer, bevidsthed, 136, 137
 buddhisk, forandringer i, som følge af okkult træning, 73
- energi-. *Se:* Legeme, æterisk.
 fysisk –
 aspekt, 132-133
 belives, 13
 holdes sammen af æterlegeme, 135-136
 kirtler, endokrine, sættes i funktion, 138-139
 modtager energier, 145
 relation til centre, 138-139
 struktur, 144
 trefoldig, 144
 udstråling, 137
 kausal- –
 forbigås, 103
 plan, 146
 vil forsvinde, 143
 sjæls-, forbigås, 103
 skelnes fra aura, 96
 vital-, betydning, 27
 æterisk –
 anvendes af åndelig triade, 137
 bestandig under forandring, 135, 136
 bestemmelse, 163
 betinger aura, 161
 betragtninger over, 135-138, 152
 betydning, 133, 134, 136
 brændpunkter for energi, 143
 centre, 138, 152
 definition, 12, 13
 discipels, 108-109
 eksternalisering, 152
 energier, kilder, 147
 fokuseringspunkter, 145
 formers, 12-13, 135
 formidler –
 af energi, 152
 energi, kraft og påvirkninger, 64
 forudsigelse om, 132
 funktioner, 12, 13, 39, 64, 134, 135, 136, 142-143, 163
 Jordens, 108, 152, 178
 kan afvise uønskede påvirk-

- ninger, 108-109
- kosmisk, form, 165
- medium for overføring af energi, 142
- menneskets –
 - overensstemmelse med logoisk, 128
 - relation til planetarisk, 178
- natur, 135-136, 163
- netværk, 153
- planetarisk –
 - Logos', 17, 108, 151
 - nært forbundet med alle aspekter, 140
 - relation til –
 - fysisk legeme, 135
 - nervesystem, 137, 143
 - planetarisk-æterisk legeme, 178
 - respons på energier, 136, 147
 - rækker ud over fysisk form, 137
 - sammensætning, 12-13, 134, 135-136, 142-145
 - skaber centre og endokrine kirtler, 138-139
 - studies, 152
 - syv triangler med punkter, 154
 - udstråling, 95
 - udvikling, stadier, 139
- Lemurien, instinktiv telepati, 25
- Liv – Livs –
 - det Ene, believer alle former, 13, 128, 140-141, 166-167, 169
 - distribueres og cirkuleres, på jorden, 170
 - energi, dynamisk elektrisk, 121
 - firfoldigt, makrokosmisk udtryk for, 147
- Liv – Livs – fortsat
 - form, faktorer af betydning, 177-178
 - givende energi, planetens, 145
 - lys, udstråling, 180
 - manifestation, forudsætninger, 68
 - manifesteret, fundamental syntese,
 - 120
 - menneskets, natur, 146
 - planetarisk –
 - dualistisk natur, 56-57
 - Logos', manifestationer, 145-146
 - plan, kraftstrømme, 135
 - princip, i midlertidige legemer, 158
 - under udvikling hen imod menneskeligt stadium, 118-119
 - Liv-bevidsthed. *Se:* Atma-buddhi; Liv-fornuft.
 - Liv-fornuft –
 - forenes og udtrykkes, 68
 - virkning, 67, 68
 - Se også:* Atma-buddhi.
 - Liv-kvalitet-tilsynkomst –
 - afløses i menneskelig begrebsverden, 67
 - fundamental trehed, 167
 - responderer på Logos' hensigt, 78-79
 - Logos, planetarisk –
 - bevidsthed, 58
 - centre, 117-120, 123-128, 149-150, 178
 - definition, 169-170
 - formål og planer, forståelsen af, 89
 - grundlæggende tanke og fundamental intention afsløres, 117
 - indvielse, 80-81
 - invokation, 120
 - kærlighed, natur, 121, 126
 - legeme, syvfoldigt, 112
 - liv, 116, 145-146
 - mål, 59-60
 - oprindelig tanke, syntese, 113
 - projekt, nuværende, 124
 - sind, 49
 - styrke, symbol på, 89-90
 - sutratma, 146

- udtryk, 120, 122
 vilje –
 fokus, kraft og viden om, 121
 målrettede, 17
 æterisk legeme, 17, 108, 151
- Lotus – Lotusblomst –
 aura, indflydelsessfære, 154-155
 egoisk –
 kundskabsblade, 106
 kærlighedsblade, udstråling, 96
 tre aspekter, 126
 kronblade –
 energier, 159-161
 tilstand, 161
 triangler og juveler, 154-155
 udfoldelse og udvikling, fak-
 torer der betinger, 160
 punkt i centrum, 154-155, 156,
 158-159, 161
 tusindbladet, 176
- Loven om –
 analogi eller modsvarigheder,
 122-123
 det nært forestående, 70
 evolution, 65, 112, 139
 modsvarigheder, 89, 168
 nødvendighed, 179
 trefoldig respons, 63
 årsag og virkning, 157
- Lys –
 definition, 133
 holde sig vedholdende i, mentalt,
 36
 levende, center af, indviet, 163
 livets, udstråling, 180
 punkt, i et større lys, mantra, 182
 sjælens, angiver udviklingsni-
 veau,
 96
- M**
 Magi, sort, gruppe, 45
 Magnet, for åndelige ideer, blive, 93
 Magnetisk aura. *Se:* Aura, magne-
 tisk.
 Magt, ønsket om, afvises, 45, 46
- Mahachohan, arbejde, 13-14, 171-
 172
 Mantra, esoterisk, 181
 Manuen, arbejde, 13, 171, 172
 Materie –
 fast, »tiltrukket respons,« 138-139
 mental, virke i, 13
 åndelig, 175
 Meditation –
 over ord til anvendelse i telepati,
 38-39
 sand, frugterne af, 27, 54
 Medium – Medier –
 centre der bruges, 18-19, 87,
 109-110
 lavere, kontakt med bedrag, 57
 modtagne indtryk, kilder, 100
 Mediumistiske fænomener, 87
 Mellemgulvet, symbolik, 146-147
 Mening, offentlig, 13, 23, 32, 51
 Menneske – Menneskets –
 center –
 relation til hierarkisk center og
 vilje-center, 84
 relationer, 178
 elektrisk af natur, 133
 evne – evner –
 allerede udviklede, garanti for
 fremskridt, 58
 liv-fornuft, 68
 til frihed, 181
 relation til guddom, 122-123
 riget –
 funktioner, 81-82, 171
 karma og bestemmelse, 79
 mål, 64-65
 påvirkninger, 81-82
 skabelse, 123
 skabende energi, 122
 stort magnetisk center, 64
 storhed og mål, 118
 telepatisk, reagerer over for ind-
 tryk, 42
 voksende modtagelighed for om-
 verden, 89
 åndeligt, endokrine system, 144

Menneskeheden – Menneskehedens

–
ansvar, 68
arbejde, substans, 174-175
bevidsthed, 141-142
deler erfaring og forståelse med
 Hierarkiets medarbejdere, 119
energi, instrument og anvendelse,
 176
evolutionære fremskridt, 119
fremtidig triangel, 172, 173, 174
fremtrædende egenskab, 119
funktion, 82
indføres i stadier af guddommelig
 karakter af kommende avata-
 rer, 125
kalden, svar på, 103
makrokosmos for mikrokosmos,
 117
modtager indtryk, 51-55, 69, 81-
 82
muligheder, 68
mål for alle manifesterede liv,
 118
planetarisk center, 117-120, 125-
 128, 149, 178
påkaldet Hierarkiet, 81, 108
reaktion på åbenbaringer, 67
relation til –
 dyreriget, 79-80
 Verdens Herre, 141
sensitivitet over for indtryk fra
 Hierarkiet, 120
separatismens synd, 50
skabende virke, resultater, 124-
 125
som vigtigste –
 indtryksskaber, 119
 planetariske skabende faktor,
 125
stråle, 126
telepatisk impression, 51-52
udstråling, 174
udstrålingskilde, 56
udviklingsfase, ny, 63-64
udviklingstrin, 180

vitalt liv tilføres, 179
Mental – Mentale – Mentalt –
 frigørelse, klar, vigtighed, 92
 materie, virke i, 13, 174
 plan –
 indtryk, mennesker der mod-
 tager, 100
 kosmisk, prototyper på, 89
 pres, advarsel mod, 45
 princip, universalitet, opdages, 16
 telepati. *Se:* Telepati, mental.
 udstråling, kontrollerer astral
 aura, 96
 udvikling og kontrol, vigtighed,
 34
Mesteren – Mestre –
 forbundet med hinanden, 12
 hierarkisk arbejde, 150, 152-153
 og –
 disciplen, telepati mellem, 30-
 31, 77-78, 88
 hans gruppe, telepati mellem,
 31
 studerer disciplens aura, 95-96
 træning af disciple, 85
 under inspiration fra Shamballa,
 90
 æterisk legeme, 149
Mineralform, åndeligt liv, 79
Modtagelighed –
 aktiv, energi, 36
 bevidst –
 sindets, 87
 udvikles, 97
 for –
 indtryk, grupper, 87-91
 menneskers invokative og
 emotionelle kalden, 97
 i hjernen, på to måder, 35
 ubevidst, 87
Modtagelse –
 af –
 energier fra tre centre, organer,
 178
 indtryk og ideer, 84
 Planen, 114

- i hjernen, stadiet, 101
 - korrekt telepatisk, stadier, 47
 - og registrering af indtryk, 52-53
 - telepatisk –
 - anvendelse af energier, 36
 - korrekt, stadier, 47
 - Modtagende og distribuerende faktorer, 176-177
 - Modtagerstation, 16
 - Monade –
 - energier, 163
 - funktioner, 163
 - kontakt med, resultater, 59
 - liv, antydes, 154-155, 156, 158
 - niveau, 150, 151
 - personlighed, dualitet, etableres, 148
 - stråle –
 - en af tre, 150
 - syv understråler, 158
 - udtryk, 121, 126, 159
 - Monadisk –
 - impression, definition, 74-75
 - kontakt, 72
 - Mønster, i nuværende planetarisk arbejde, 123-124
- N**
- Nadier –
 - definition, 137, 152
 - relation til –
 - antahkarana, 143
 - centre, 138, 139
 - system af, anvendelse, 139, 143, 145
 - Naturen, former, æteriske legemer, indbyrdes forbindelse, 12-13
 - Naturriger –
 - ikke-menneskelige, indtryk, 79
 - pranisk liv, kilder, 144-145
 - Nervesystem –
 - dobbelt, 144
 - energi, som kontrollerer, 138
 - fysisk, 152
 - relation til æterisk genpart, 137
 - Netværk af –
 - cirkler, 152, 153
 - kanaler, 142
 - kvadrater, 152, 153, 154
 - lys, 148
 - nadier, 137, 138
 - rørformede ledninger, 142-143, 152
 - triangler, 152, 153
 - æterisk legeme, 137
 - Nirmanakayaer –
 - arbejde, 50, 51, 112, 114
 - modtager impression, 50, 51
 - Numerisk progression, 89
- O**
- Offentlig mening, 13, 23, 32, 51
 - Omgivelser –
 - nye, 90-91
 - opvågnen til, 57, 58
 - Opbyggende aspekt, energi, 170
 - Opfattelsesmekanisme, udvikles, 57
 - Opgaver, hierarkiske, 86
 - Oplysning, åndelig, modtages, 103
 - Opmærksomhed, flyttes til æterisk bevidsthedsplan, 136
 - Optegne – Optegnelse –
 - af impression, klar og korrekt, 100-101
 - alle indtryk, 95
 - fortolknings, processer, 94, 97
 - og omforme det registrerede til begreber, ideer og tankeformer, 91
 - Opvågnen, stadig, til det der ER, 57
 - Ord, brugt telepatisk, 38
 - Ordformer, giver fejlmuligheder, 102
 - Overføring af –
 - aktiv udstrømmende energi, 36
 - energier, 142-145, 156-157
 - registreret intuition til form, 54
 - Overskyggende sky af ting, som kan kendes, registreres, 54
- P**
- Personlighed – Personligheden –

- betinges af cirklen, 154
 bliver sensitivt modtagerapparat,
 41
 integreret, 22, 127, 176
 liv, styrende faktorer, 156-163
 og åndelig triade, kløft mellem,
 132
 polarisering, 95
 sjælgennemtrængt, 121-122,
 143,
 176
 strålingsfære betinger, 155
 udtryk, 126
 Plan –
 atmisk –
 energi, 156
 relation til abstrakt sind, 106
 buddhisk –
 brændpunkt for opmærk-
 somhed, 106
 energi, 156
 kosmisk-fysisk, livsensens, 145-
 146
 logoisk, energi, 156
 monadisk, energi, 156, 157
 planetarisk fysisk, fire ætere, 156,
 157
 Planen –
 definitioner, 92, 112, 123
 detaljer, kendes kun af Hierar-
 kiets seniormedlemmer, 72
 glimt af, første virkelige, 74
 hierarkisk, 72, 93, 113, 114
 indprentes i Hierarkiets bevidst-
 hed, 123
 telepati befatter sig med, 107
 Planetarisk – Planetariske –
 energier, modtages af mennesket,
 178
 samspil eller relation, udtryk, 120
 system, natur, 83
 Planteriget, devaers arbejde, 79
 Polarisering –
 af personlighed på mentalplan,
 95, 96
 i astral natur, 96
 opvejes, af tænkning, 160
 Port –
 identifikationens, passerer, resul-
 tat, 60, 74-75
 individualiseringens, passerer, re-
 sultat, 60, 74
 indvielsens, passerer, 60, 74
 kosmisk indvielses, 80
 Prana –
 definition, 145-146
 energi –
 aktiv i telepatisk proces, 35
 auraens, 94-95
 planetarisk, 145
 strømmer ind i menneskelig me-
 kanisme, 25
 Pranisk liv, fire naturrigers, kilder,
 144-145
 Psykiske –
 forvrængninger, 102
 mennesker, astrale, indtryk mod-
 taget, kilder, 100
 Psykologi, masse-, 32
 Påkalde – Påkaldelse –
 af –
 Hierarkiet –
 gruppe af disciple, 82
 menneskehedens, 125
 Shamballa, Hierarkiets, resul-
 tater, 125
 evne til at, vise og udvikle, 97
 fremkalder strøm af impres-
 sionsenergier, 124
 grupper, 82
 hierarkisk, proces, 81
 magnetisk auras, 94
 menneskehedens, 60, 81
 og fremkalde –
 evne til, basis, 73
 indviede, 73-74
 råb, menneskehedens, 108
 Shamballas, af kosmiske energier,
 125
 ubevidst og bevidst, 81
 Verdens Herres, og hans asso-
 cieredes, 81

Se også: Invokation.
Påvirkning, definition, 62

R

Reaktion, på påvirkning, 61, 62
Se også: Respons.
Redskab, for styring af indtryk, 111, 115
Registrere, kunsten at, 91
Registrering af –
højere indtryk, 47, 103
indtryk –
første stadium, 47
redskab, 95
Registreringsprocesser, 94, 97, 98-103
Relationer –
rette menneskelige, 53-54
tema, 179
Religion, ny, invokation og evokation, 52
Renhed, i livet, 46
Reservoir, af tankesubstans, 91-93, 94
Respons –
ekstraplanetarisk, på invokation, 70
invokativ, resulterende, proces, 94, 97
mekanisme, sand, 143
telepatisk, 34
Rige, sjælenes, 117
Rum, natur, 165-168
Rytme, i sjælens bestræbelser, 44
Råd –
Sanat Kumaras, 74, 81, 112
Shamballas, kontakter og forbindelser, 116-117

S
Samklang –
legemers, hos sender og modtager, 34
sind og hjernes, 22
telepatisk, 34
Se også: Koordinering; Samord-

ning.
Samordning, involutionsnær, 124
Se også: Koordinering; Samklang.
Sanat Kumara –
akklamerede vilje, respons på, 81
arbejde, 153, 170, 173
formål, 112, 113, 118, 127
i hjertet af energifelt, 170-178
kraft, bringes af Buddha, 173
manifestation, sum af livsprocesser og livsenheder, 81
opgave, 70
rolle ved tidsalderens slutning, 173
triangel formet af, 153
vilje, 70, 112, 127, 170
Se også: Verdens Herre.
Sandhed –
egentlig, den store forvrænger af, 101
fastholdt, fortolkninger, 97
Sans, esoterisk –
anvendelse i okkult træning, 30-31, 73
udvikling, 73
Seancer, spiritistiske, anvendt type telepati, 18
Selvbevidsthed, discipels, udvikling, 98-99
Selvopholdelsesinstinkt, center, 177
Sensitiv –
reaktion, udvikles, 41
viden, astral, 105
Sensitive, åndelige, arbejde, 112
Sensitivitet –
abstrakt, 106
anvendelse i tjeneste, 61
astral –
involverede centre, 25-26
natur, 105
synker under bevidsthedens tærskel, 107
gruppe-, kultiveres, 44
højere, 92, 93
intuitiv, 105

- invokativ, etableres, 54-55
 kærlighedens, erstatter emotionel sensitivitet, 97
 mellem triade og konkret sind, 54-55
 menneskelig, 119-120
 områder, stadier, 94
 sand, instrument for, 147
 skelnende, udvikles, 81
 telepatisk, 21-22, 24, 92, 93
 Serapis, mesteren, arbejde, 15
 Shamballa –
 aktivitet, væsentligste, 170
 arbejde, 123, 173-174
 center, det virkelige, beskyttes, 71
 central triangel, 171, 174
 definition, 170
 energi –
 redskab for, 176
 udbredelse, 123
 fokus for vilje, 117
 fundamental aktivitet, 171
 impression fra, 100, 124
 indtryk fra, 70, 94, 120
 modtager impression, kilder, 48-49, 70
 og Hierarkiet, antahkarana mellem, 71
 oplyste liv, 146
 påkaldelse af, 72-73
 råd, 116-117
 udstrålingskilde, 56, 81
 væsener der kontrollerer og dominerer, 121
 Sind – Sindet –
 abstrakt –
 faktor ved impression, 71, 72
 impression, 106
 relation til atmisk substans, 106-107
 aspekter, betones i evolutionær proces, 72
 dobbelt funktion, 54
 guddommeligt, omfattes af menneskeheden, 122
 Guds, inspiration fra, 90
 indhold, hjerne registrerer genspejling af, 37
 koordinering med sjæl og hjerne, 16, 22, 30
 kraft, vigtighed, 34
 lavere konkrete, anvendelse, korrekt, 55, 56
 tre aspekter, 106
 udtryk for sjælsbevidsthed, 39
 universelt –
 formål, 75
 hierarkisk udtryk for, 73
 indsigt, 59, 72
 kontakt med, 72
 kontaktes, 14
 styrende, reaktion på, 13
 tappes, 73
 vedvarende i lyset, 55
 åbent, nødvendigt, 102
 Sirius, energi fra, 123
 Sjæl – Sjæls –
 behøves ikke længere, 148
 bevidsthed. *Se:* Bevidsthed, sjælsdefinition og funktioner, 147
 forbindelse med, 93
 forbundet med hjertecenter, 177
 impression fra, 106
 indtryk fra, 99
 inspiration og tilintetgørelse, 154
 integration i åndelig triade, 29
 intuitiv modtagelighed, 41
 kontakt, 60, 69, 93, 176
 koordinering af hjerne med, 102-103
 kraft, distribuerende, 177
 kræfter, bringes ind, 21
 legeme. *Se:* Legeme, kausal-lys –
 i auraen, angiver status, 96
 tanken holdt vedvarende i, indflydelse, 97
 meddelelser fra, 87
 mental perception, 72
 må styre, krav, 31
 og –

- sind, telepati, 29-30
 sjæl, telepati, 29
 overskyggende, fragment af, 94-95
 redskab for, i mennesket, 56
 sind og hjerne –
 kordination, 16, 22, 30
 koordineret og begyndt at fungere som enhed, 17
 telepati mellem, 30
 trefoldig, behøves ikke længere, 148
 udstråling, 96
 udtryk, vehikel, 126
 virkning på lotusblomst, 154
 Sjælgennemtrængt personlighed, 121-122, 143, 176
 Skabende –
 arbejde –
 definition, 55
 medie, 27
 proces, 110-111, 174-176
 proces, aspekt, 175
 Skabere, i mental materie, 54
 Skelne, mellem kilder til indtryk, 88
 Skrifter, verdens religiøse, oprindelse og formål, 78
 Solar energi, tiltrækkende magnetisk, 121-122
 Solen, symbol, 31
 Solengle, udefra kommende, 123
 Sollogos, formål, 116
 Solsystem –
 fremstilles som tolvbladet lotus, 169-170
 nuværende, 90-91
 »Som foroven så forneden,« 156
 Soning, stedfortrædende, 97
 Spiritistiske seancer, anvendt type telepati, 18
 Sprog, anvendelse, vil ophøre, 40
 Spændingspunkter, erkendelse af, 94
 Stabilisering, af højere ætere i personligheden, 151
 Stav, indiviellsens, funktion, 151
 Stjerne, med ni punkter, 173
 Stråle – Stråler –
 energier –
 evne til at anvende, 90-91
 relation til centre, 127
 for –
 aktiv intelligens, funktion, 171
 kærlighed-visdom, funktion, 170
 vilje eller magt, funktion, 170
 nuværende solsystems, 150
 overgang til ny, 150
 påvirkning af æterisk legeme, 138
 relation til centre, 126-128, 138
 viden om, nyttig, 136
 Strålingsfære, 161-163, 166-167, 173-174
 Subjektiv –
 verden – verdener –
 måde at leve på i, 52
 område for eksperiment og erfaring, 57-60
 videre mål, garanti for, 59
 Substans –
 aktiv, 33
 arbejde med, 174
 astral, 105
 atmisk, 106
 buddhisk, 105, 150
 definition, 175
 dynamisk aktiviseret, arbejde med, 114-115
 forbindelsesled og kontaktmedie, 117
 formskabende, 12-13
 frigørelse fra, 160-161
 kendskab til, udvikling, 119-120
 kosmisk-æterisk, 150, 175
 levende, livets fusion med, 169
 mental, 104, 106
 natur, 15
 planetarisk, anvendelse, 112
 æterisk –
 bag enhver form, 144-145
 fire typer, 142, 145
 Sutratma, planetarisk Logos', 146
 Sygdom, årsager, 52

- Symboler, brugt ved fortolkning, 102
- Syn, menneskeligt og indviet, 59-60
- Synd, separatismens, 50
- Syntese –
- endelig, 113
 - energi, 117
 - fundamental, ligger til grund for al manifestation, 120
 - planetarisk, 116
 - Se også:* Enhed.
- T**
- Tanke – Tanken –
- enhed –
 - erkendes, 15
 - skabes, 15-18
 - struktur, indre forbindelse, 12
 - strømme, 15, 108-109
 - vedvarende i lyset, 16, 97
- Tankeform – Tankeformer –
- én, gruppe af disciple virker som, 30
 - evne til at formulere, 14-15
 - forvrængning af sand fortolkning, 102
 - i forbindelse med telepatisk indtryk, 47
 - om telepatisk arbejde, 42
 - planetarisk Logos', 17
 - skabelse, 54, 55, 86-87, 109
- Tanker, geometrisk mønster, 57
- Teknik –
- invokation og evokation –
 - definition, 54-55
 - tre aspekter, 55
 - til at give centrene energi, 55
- Telepati –
- arisk, 26-27
 - betydning af, i ordet allestedsnærværelse, 15
 - faktorer der må tages i betragtning, 24
 - forståelse af, 21
 - fra –
 - hjerte til hjerte, 28-29
 - sjæl til sjæl, 23, 29
 - solar plexus til solar plexus, 23, 25-26, 28
 - højere, ufejlbarlig, 105
 - instinktiv, 18, 23, 25-26
 - intuitiv, udvikling, 27, 29, 69
 - mellem –
 - Hierarki og grupper, 23, 31-32
 - Hierarkiet og ny verdens-tjenergruppe, 23
 - mester og –
 - discipel, 23, 30-31
- Telepati – fortsat
- mellem –
 - mester og –
 - gruppe, 23, 31
 - sind og sind, 19, 23, 28
 - sjæl –
 - og sind, 22, 29-30
 - sind og hjerne, 22, 30
 - mental –
 - definition, 104-105
 - direkte, natur, 105
 - højere former for, 107
 - redskaber for, 26-27, 106
 - relation til impression, 48
 - sympatisk, 104
 - typer, 22-23, 25-32, 104-108
 - tænkere, påvirker verdenstjener, 16
 - videnskab, relationer og funktioner, 56
- Telepatisk –
- anvendelse af ord, 38
 - arbejde –
 - energi, tre typer, 33-36
 - hindringer, 19-21
 - med godt resultat, nødvendige forudsætninger, 20, 21, 27, 36, 37, 40
 - nøgle til godt resultat, 34
 - tilrettelagt, 21
 - brobygningsarbejde, forslag, 40-41
 - budskaber, kilder, 76-82

- evne, udvikling, for tidlig, 76
- forbindelse –
- etableres, 69
 - mellem gruppemedlemmer, vækstfaktor, 33
- gruppe, 12, 23, 31
- gruppearbejde, forenet, 43-46
- indsats, resultater, 85
- instinkt, udvikling, 42
- kommunikation –
- fra mester til discipel, 77-78
 - indbyrdes forbindelse, 12
 - love, 15-18
 - medie, 24, 25
 - teknik og proces, viden om nødvendig, 40
 - tidligere, 14
- kontakt –
- ret modtagelighed, 108-109
 - virkelig, mellem tænkere, 109
- menneske, definition, 42
- modtagelighed. *Se:* Modtagelse, telepatisk.
- praksis etableres, 40-41, 87
- proces, fundamental, 23-24
- relationer er mulige, 39
- respons, 34
- samspil, 40
- sensitivitet. *Se:* Sensitivitet.
- stille ind på hinanden, krav, 43
- udvikling, for tidlig, fare ved, 76, 92
- vekselspil, 27
- videnskab, ny, må studeres af disciple, 40
- virke, ti former for, 28-32
- Teosoffer, metode, 133-134
- Tid, ansvarlig for, 81
- Tidsalder, kommende, ny okkultisme, 161
- Tilintetgører, formens, arbejde, 174
- Tilnærmelse, til guddommelighed, grundlag, 52
- Tjenere, tilpasning til nødvendighedens krav, 180-181
- Tjeneste –
- i forbindelse med centrene, 161-163
 - menneskelig, mål, 65
 - okkult, første trin, 91
 - redskab i, strålingssfære, 162-163
 - relation til syvende, ottende og niende indvielse, 89
 - sensitivitet anvendt i, 61
 - udvidelse, 88-89, 91
- Transfigurationsindviet, kan betros at praktisere impressionsvidenskab, 86-87
- Transmittere, rensede energier, 177
- Se også:* Udsende.
- Triade, åndelig –
- erstatte sjælen, 103
 - forbindelse med konkret sind, 54-55
 - funktion, 64, 176
 - impression/indtryk fra, stadier, 86-87, 89, 100, 101-102
 - indflydelse på studerende, 121
 - integration i, 29
 - intuition fra, 30
 - sjælgennemtrængt personlighedsrelation til, 143
 - under indflydelse af, 115
 - virkning på triangel, 154, 155
- Triangel – Triangler –
- af energier, arbejder gennem Sanat Kumara, 170-178
 - betinget af åndelig triade, 154, 155
 - energi-, central, 163
 - i æterlegeme, 154, 155
 - inden for stats- og regeringsområdet, 172
- Træning –
- gives af mestre i ashrammer, formål, 61
 - i telepatisk kontakt, 85
- Tænker – Tænkere –
- fungere som, 54
 - indre gruppe af, 13
 - inspireret, påvirker verdenstjeners sind, 16

- oprindelig, 112
- U**
- Ubundethed, indre –
fordel ved telepatisk kommunikation, 19-20, 21
opnåelse, 98
- Udsende – Udsender –
og modtager, forbindes, 33
ved telepatisk virke, 36
- Udvikling – Udviklings –
af –
liv i form, 166-167
syn, 59
bevidstheds, 66
formens, 142
kirtler og centres, 138-139
kommunikationsvidenskabens, 22
proces –
betoning, 72
mål, 58, 59-60
skabende, 81
trin, indikationer, 95-96
Se også: Evolution.
- Udødelighed, energi, 177
- Uendelige, det, »stille ind på,« 73
- Underbevidsthed, budskaber fra, 87, 88
- Undervisning, telepatisk, fra mere fremskreden discipel, 77
- Univers, natur, 165-166
- Universelt sind. *Se:* Sind, universelt.
- Upersonlighed, udvikles, 43, 45
- Uselviskhed, i gruppearbejde, 45
- V**
- Vandbærerens tidsalder –
forudsigelser om, 40, 41
storhed, 40
- Vehikler/legemer, tre periodiske, 63, 125-126, 128, 163, 178
- Vej – Vejen –
discipelskabets –
energier, udtryk, 157, 158
udvikling på, 27
indvielsens –
energier, udtryk, 157
under indtryk af Shamballa, 128
- tilbage, 96, 128
- Venus, herrerne fra, 123
- Verden, kræfternes, arbejde i, 21
- Verdens Herre –
centre, tre vigtigste, 141
det store råd, 48
formål –
påvirker alle naturriger, 78-79
udtryk, 67
funktioner, 48, 49
grundtone, 118
legeme, 141
påkaldet ekstraplanetariske kilder, 81
vilje –
akklamerede, i råd, 81
aspekt, 70
Se også: Sanat Kumara.
- Verdensfrelseren, kimen til, 16
- Verdenstjenere, ny gruppe af –
eksperiment, 31-32
medium, 174-175
opgave, 50, 51, 69, 181
påvirker menneskeheden, 23, 51, 69-70
påvirkes af Kristi ashram, 51, 114
- Vibrationshastighed, nedtrapningsproces, 14
- Viden, bevidst åndelig, 113
- Videnskab –
arbejde, 119-120
erkendelse af energi, 133
moderne, begrænsning og håb, 134
- Videnskaben om –
grupper telepatiske kommunikation, 22-23
impression/indtryk –
beskæftiger mestrene sig mest med, 47, 107
definitioner, 52-53, 54-55, 62-63, 65, 86-87, 90
etablerer –

- invokativ sensitivitet, 54-55
- sensitivitet mellem triade og sind, 54-55
- forbindelser, 56-57
- mestre, 86
- nødvendige krav og efterfølgende virkninger, 106-107
- relation til –
 - invokation og evokation, 53, 56-57
 - subjektiv verden, 52
 - studies, 48, 52-55
 - studies af mestre, 48
- invokation og evokation –
 - anvendelse og grundlæggende begreber, 107-115
 - forbindelser, 56
 - funktioner, 56-57
 - grundlag, 72
 - oprindelse, 85
 - udvikling, 120
- kommunikation, oprindelse og udvikling, 22
- kontakt –
 - fundamentale begreber, 108-115
 - resultat, 58
- livet, 171
- relationerne, 171
- sensitivitet, definition, 62
- skabelse af tankeformer, vitalisering og styring, 86
- telepati, relationer og funktioner, 56
- Se også: Telepati.*
- Vilje –
 - energi, til rådighed for Hierarkiet, 70
 - god –
 - kilde, 51, 52
 - mennesker af, arbejde, 180-181
 - oprindelse, 51
 - guddommelig –
 - formidlere, 90, 176
 - område aktiviseret af, 112
 - planetarisk, fokus, 117
 - udtryk, 121
 - iværksætter planetarisk formål, 92
 - planetariske logos, 70
 - Sanat Kumaras, 70, 81, 112, 127
 - som dynamisk energi, 114-115
 - Viljen-til-at-leve, udtryk, 177
 - Viljen-til-at-være, energi, 177
 - Viljen-til-det-gode –
 - og god vilje, 51, 52
 - udtryk, 176
 - ydre kendetegn, 51
 - Vogter, tærskelens, planetarisk, 80
 - Væren, sammenhæng og aktivitet, forenes, 78
 - Væsener, store, telepatisk impression
 - på Hierarkiet og menneskeheden, 49
- W**
- Wesak –
 - arbejde, Herren Buddhas, 50
 - vigtighed, 49, 50
- Wilson, Woodrow, præsenterede idé, 15
- Y**
- Yoga, laya, nøgle til, 167-168
- Æ**
- Æter – Ætere –
 - definition, 12
 - evne til at kommunikere, 15
 - fire, bestemmelse, 147
 - fysiske og kosmiske, relation, 157-158
 - kosmiske –
 - instrumenter for, 157-158
 - kanaler for, 147
 - kontrollerer centre, 156
 - personlighedens, konflikt med højere ætere, 151
 - planetariske, på fysisk plan, 156
 - Æterisk – Æteriske –
 - bevidsthedsplan, flytte opmærksomhed til, 136

energi, tre typer, 95
kontakt, instinktivt svar på, 25
mekanisme, skabelse, 139
netværk af lys, opnå stor stråle-
glans, 148
plan, fire, formidler kosmisk-
æteriske energier, 148
rum, kosmisk, 165
substans, står bag enhver form,
type, faktorer, 144-145
substitution, 151
typer, forudsigelse om, 145
Se også: Legeme, æterisk.

Å

Åbenbaring – Åbenbarings –
definition, 59
endelig, for den sidste rodrace,
113
femte punkt, 113
punkter, 59
Åbenbaringens Bog, forfatternavn og
reference, 152
Åndelig – Åndeligt –
energi, distribueres, 177
erkendelse, udvikles og ledes hen
imod nyttige mål, 62
indsigt, 74
liv, videnskabelig tilnærmelse til,
115
Ånder, syv, foran Guds trone, 151

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at uddanne sig til discipelskab i den nye tidsalder.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysning.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembe (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

www.lucistrust.org/arcane_school/

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
 Vol. I Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Astrology
 Vol. IV Esoteric Healing
 Vol. V The Rays and the Initiations
A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, the Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey

www.lucistrust.org